

СРЯДА 11 НОЕМВРИ 2009 Г.
MIÉRCOLES 11 DE NOVIEMBRE DE 2009
STŘEDA, 11. LISTOPADU 2009
ONSDAG DEN 11. NOVEMBER 2009
MITTWOCH, 11. NOVEMBER 2009
KOLMAPÄEV, 11. NOVEMBER 2009
TETAPTH 11 NOEMBPIOY 2009
WEDNESDAY, 11 NOVEMBER 2009
MERCREDI 11 NOVEMBRE 2009
MERCOLEDI' 11 NOVEMBRE 2009
TREŠDIENA, 2009. GADA 11. NOVEMBRIS
2009 M. LAPKRIČIO 11 D., TREČIADIENIS
2009. NOVEMBER 11., SZERDA
L-ERBGHA, 11 TA' NOVEMBRU 2009
WOENSDAG 11 NOVEMBER 2009
ŚRODA, 11 LISTOPADA 2009
QUARTA-FEIRA, 11 DE NOVEMBRO DE 2009
MIERCURI 11 NOIEMBRIE 2009
STREDA 11. NOVEMBRA 2009
SREDA, 11. NOVEMBER 2009
KESKIVIIKKO 11. MARRASKUUTA 2009
ONSDAGEN DEN 11 NOVEMBER 2009

IN THE CHAIR: Jerzy BUZEK
President

(The formal sitting opened at 15.05.)

1 - Formal sitting - 20th anniversary of the democratic change in Central and Eastern Europe

President. – Before we begin, I should like to say that I have exchanged views with President Havel, and I can assure you that we could not have imagined something like this 25 years ago!

(Applause)

Koleżanki i Koledzy! Jest to uroczyste posiedzenie plenarne dla uczczenia 20. rocznicy zmian demokratycznych w Europie Środkowej i Wschodniej.

Panie Prezydencie Havel! Panie Przewodniczący Rady Europejskiej, Premierze Szwecji! Panie Przewodniczący Komisji Europejskiej! Panie i Panowie Posłowie! Koleżanki i Koledzy! Szanowni Goście!

Mamy dzisiaj nadzwyczajną uroczystość i gościmy w Parlamencie Europejskim człowieka, który w dużym stopniu wpłynął na historię Europy.

Dwa dni temu widzieliśmy, jak w Berlinie ponownie upadł mur. Tym razem symboliczny – w formie kostek domina. Dziś w Parlamencie Europejskim gościmy człowieka, który był jednym z tych, którzy dwadzieścia lat temu uruchomili tamto domino: pisarza, intelektualistę, wspaniałego człowieka. Przyjaciela tych, którzy walczą o wolność i prawa człowieka, gdziekolwiek by nie byli – gościmy prezydenta Václava Havla. Witaj drogi Vašku! Witaj!

(oklaski)

Pamiętajmy, że komunizm obalili zwykli ludzie. Robotnicy, naukowcy, pisarze. Miliony ludzi na wschód od żelaznej kurtyny, którzy nigdy nie pogodzili się ze zniewoleniem. Przeciwno czołgom mieli tylko wielkie serca i determinację. Wiele ryzykowali przez dziesięciolecia, ale w końcu zwyciężyli, bo marzenia ludzi są silniejsze niż betonowe mury, niż zbrodnicze systemy polityczne. Ale ważni też byli ci, którzy im pomagali z zachodniej strony żelaznej kurtyny. Dali pewność tym na Wschodzie, że nie są sami. Dzięki nim wszystkim możliwe było historyczne pojednanie Wschodu z Zachodem. Możliwe było ponowne zjednoczenie Europy. Václav Havel był i jest bohaterem ich wszystkich.

W 1989 roku studenci w mojej ojczyźnie, w Polsce, wołali: Uwolnić Havla!

Václav Havel został potem wkrótce prezydentem wolnej Czechosłowacji, prezydentem Czechów i Słowaków. Wspólnym bohaterem obu narodów.

3-006

Tak ako dvadsaťjeden rokov pred tým, v roku 1968, keď sa v Československu vynárala nezávislosť, spoločným hrdinom Slovákov a Čechov bol Slováč Alexander Dubček.

3-007

Panie Prezydencie, drogi Václavie!

W 1987 roku podziemne wydawnictwo wydrukowało dwie Twoje sztuki. Utkwiła mi w pamięci okładka: rysunek małego, smutnego człowieka, który wydaje się niesamodzielnym i niezdolnym do życia. Trzyma dwa palce w kształcie litery V. Mały, nieznaczący nic człowiek. To był taki wielki krzyk, że każdy człowiek rodzi się wolny i powinien mieć prawo do wolnego życia. To jest także wielkie wyzwanie dla naszego Parlamentu – parlamentu wolnych Europejczyków.

Niech mi będzie wolno teraz przedstawić krótką prezentację. To będzie film, który przypomni nam, co się działo w Europie 20 i więcej lat temu.

* * *

3-008

Panie i Panowie! Mamy przed sobą Václava Havla.

Pisanie rozpoczął bardzo młodo. Nigdy pisać nie przestał, zwłaszcza w więzieniu, do którego trafił cztery razy i spędził w nim w sumie 5 lat. Zawsze było to proste w słowach, uczciwe piarstwo. Zawsze wrażliwe i piękne.

Karta 77 to był pomysł na współdziałanie opozycji czechosłowackiej, polskiej, a potem także innych krajów sowieckiego bloku. Václav Havel był wielkim, duchowym motorem tych działań. Kierował się prawdą, był odważny, ale i bardzo skromny. Podobnie jak Zbigniew Herbert, poeta sprzeciwiający się reżimowi, który pisał: „Mieliśmy odrobinę koniecznej odwagi, lecz w gruncie rzeczy była to sprawa smaku”.

Gratuluję Ci Václavie, że nie zabrakło Ci nigdy dobrego smaku!

Panie i Panowie! Pan Prezydent Václav Havel!

(oklaski)

3-009

Havel, Václav, bývalý prezident České republiky. – Vážený pane předsedo, paní poslankyně, páni poslanci, děkuji vám za pozvání a za možnost promluvit k vám ve dnech dvacátého výročí dramatického prolamování hraničních zátarasů, stříhání ostnatých drátů, bourání zdi mezi evropskými národy a v případě Německa i zdi mezi dvěma částmi téhož národa. Byl to konec bipolárního rozdělení nejen Evropy, ale do značné míry celého světa. Byl to okamžik tak historicky důležitý, že leckdo měl dojem, že od této chvíle už bude klid a svět bude jen vzkvétat.

Nestalo se to, dějiny samozřejmě neskončily. O to důležitější je pojmout toto výročí nejen jako výzvu k reflexi současnosti, ale především jako výzvu k úvahám o budoucnosti. Přispějí k nim pěti poznámkami na téma evropského sjednocování.

Na tak překvapivě rychlý pád železné opony jsme nikdo nebyl a nemohl být kompletně připraven. Bylo by to proti přírodě. A tak nastala fáze určitých rozpaků, zkoumání různých alternativ, nejistoty. Posléze se NATO odvážně rozšířilo o nové členy, čímž je bezpečnostně zakotvilo a pomohlo jim soustředit se na přípravu vstupu do Evropské unie. Později se Unie

skutečně začala otevírat novým demokraciím střední a východní Evropy. S těmito zeměmi mívá čas od času různá trápení. Je to víc než pochopitelné. Demokratickou politickou kulturu nelze vytvořit nebo obnovit ze dne na den. Trvá to dlouho a je třeba přitom řešit spoustu nečekaných problémů. Komunismus vládl poprvé a doufejme naposledy v moderních dějinách, a poprvé jsme se tudíž setkali i s fenoménem postkomunismu. Museli jsme čelit důsledkům dlouhodobé vlády strachu a všem nebezpečím souvisejícím s historicky bezprecedentním přerozdělováním vlastnictví. Překážek bylo a je tedy hodně a zkušenosti s takovým stavem věcí se teprve rodí.

Přesto si myslím, že Západ postupoval správně. Každá jiná alternativa by totiž nejen jemu, ale vlastně všem přinesla podstatně víc starostí a byla by i dražší. Nejen že by se mohl povážlivě rozvinout nový boj o sféry vlivu či přímo nadvládu jedněch nad druhými, ale státy, které by zůstaly před západními branami, by se s největší pravděpodobností staly rejdištěm různých nacionalistů a populistů, jakož i jejich ozbrojených milicí, a možná i prostorem nebezpečných lokálních konfliktů, o to nebezpečnějších, že po druhé světové válce se ze známých důvodů nikdy nekonala skutečná mírová konference, která by závazně, přesně a natrvalo upravila poválečné poměry v Evropě. Myslím, že mnozí, kteří donedávna třímali v rukách praporek se srpem a kladivem, by se dokázali velmi rychle chopit praporu nacionálního. Kam taková cesta vede, jsme mohli vidět v bývalé Jugoslávii. Démoni ovšem, jak známo, probouzejí vždycky další demony. Takže nikdo neví, zda by nákaza nepřeskočila i do západní části Evropy. Žijeme přitom v době, kdy jakýkoli lokální konflikt – díky globalizaci – může snadno přerůst v konflikt světový.

Zvolený postup byl tedy historicky nejpřirozenější a prakticky nejvýhodnější. Byl to navíc postup, který mohl být vykládán i jako výraz reflektované spoluodpovědnosti za nedávný vývoj, k jehož prvopočátkům patřily i některé krátkozraké ústupky demokratického světa.

Shrnuji tedy: sebevětší starosti, které s námi dnes Evropská unie má, stojí za to přijmout, protože jakákoli alternativa dosavadního vývoje by zřejmě byla podstatně horší a nebezpečnější. Evropu lze v této souvislosti žádat o jediné: o pochopení a trpělivost.

Otázkou ovšem je, co můžeme Evropě nabídnout my. Už dlouho si myslím, že po tom, co jsme v době totalitního systému podstoupili, bychom měli – nebo jsme přímo povinni – tuto zkušenost přesvědčivě vysvětlit ostatním a vše, co z ní vyplývá, proměňovat do konkrétních podnětů. Není to lehké a nejsem si jist, zda se nám to dosud dařilo. Totalitní či autoritativní způsob vlády mívá totiž velmi nenápadné počátky a velmi rafinované způsoby ovládnutí společnosti. Až teď, s odstupem času, si mnozí z nás uvědomují, jak důmyslně byli leckdy zapleteni do totalitních sítí. To všechno nás zavazuje ke zvláštní obezřetnosti. Ta by měla být naším příspěvkem k záruce, že se to, co jsme prožili, už nemůže nikdy opakovat.

Co to vyžaduje? Především jasnou a jednoznačnou solidaritu se všemi, kdo dnes kdekoli na světě totalitním či autoritativním režimům čelí. Žádné hospodářské či jiné partikulární zájmy by neměly takové solidaritě bránit. I malý, nenápadný a dobře míněný kompromis může – byť třeba až po delším čase a nepřímou – mít své osudové následky. Zlu nelze ustupovat, neboť každého ústupku ze samé své podstaty využije ve svůj prospěch. S politikou appeasementu má ostatně Evropa své neblahé zkušenosti. Svobodomyšlným lidem či hlasitě promlouvajícím svědkům poměrů v Severní Koreji, Barmě, Íránu, Tibetu, Bělorusku, na Kubě či kdekoli jinde může naše podpora pomoci víc, než si myslíme. Ale pomůže i nám. Pomůže nám připravovat lepší svět a zároveň být lépe sami sebou, totiž lépe naplňovat konkrétním obsahem hodnoty, k nimž se v obecné rovině hlásíme.

Evropský parlament udělil nedávno Sacharovovu cenu Memorialu, ruskému společenství monitorujícímu, jak jsou v Rusku respektována lidská práva. Myslím, že to byl důležitý čin. Vzpomínám si, jaký význam v mé zemi kdysi mělo, když nás – opozici – proti vůli vedení státu pozval při své státní návštěvě francouzský prezident na pracovní snídani. Jde o věci jen zdánlivě vnějškové. V totalitních poměrech to prostě tak chodí, že jedna snídaneň či jedna potlačená studentská demonstrace může dát za jistých okolností do pohybu dějiny.

Identitu každého z nás mimo to, co je nám vlastní jako jedinečným bytostem, spolutvoří i několik vrstev naší identity tak říkajíc sdílené. Ve větší či menší míře každého z nás spolutvoří i jeho příslušnost k jeho rodině, obci, kraji, firmě, církvi, spolku či politické straně, k jeho národu, civilizačnímu okruhu a posléze i k obyvatelstvu této planety. To všechno poukazuje k nějakému typu našeho domova, ať už geografického, názorového, jazykového, etnického či jiného, tím vším jsme spolutvořeni i my. K tomu všemu se také váží i různé typy našeho vlastenectví, našich cílů, našich afinit, inklinací, hrдостí, znaků, tradic, zvyklostí, návyků i zvláštností. Svět je zkrátka pestrý, pestré je lidstvo a pestrý je každý z nás.

Z této sdílené příslušnosti vyrůstá ovšem i sdílená suverenita. Na všech úrovních své identity máme určitou míru suverenity, na žádné ale nemáme a nemůžeme mít suverenitu úplnou. Oč běží, je jediné: aby se tyto suverenity doplňovaly a pokud možno si vzájemně neodporovaly.

Zajisté tušíte, proč zde právě teď tuto úvahu vedu: debaty o evropské ústavě i Lisabonské smlouvě se přece z velké části točí kolem otázky, v jakém vzájemném poměru mají být suverenita státní a evropská. Odpověď je jasná: měly by se doplňovat. Cítím-li se být Evropanem, neznamená to přece, že přestávám být Čechem. Je tomu právě naopak: jakožto Čech jsem i Evropanem. Poněkud poeticky říkávám, že Evropa je vlast našich vlastí.

Jsem přitom přesvědčen, že suverenita evropská se bude v budoucnosti zvolna posilovat. Nevím, zda rychleji či pomaleji, nevím, jaké zákruty a oklidy k tomu povedou, ale vím, že integrační proces musí pokračovat. Je to totiž v bytostném, ba přímo existenčním zájmu nejen Evropanů, ale všech. Důvody jsou zřejmé: žijeme v prostoru jediné globální civilizace, v níž je celkem jedno, zda majitel grónského rybářského podniku žije na Tchaj-wanu a patří mu kus banky v Brazílii či majitel českých dolů řídí své podniky počítačem z Islandu. V takovém prostoru hrají a budou hrát stále významnější roli různá nadnárodní či nadstátní či kontinentální společenství. Není a nebude konec národních států, pouze se tyto státy sdružují a budou dál sdružovat a jednat v mnoha směrech společně. Sám technický a ekonomický vývoj si to prostě vynutí. Na druhé straně v době, kdy svět míří k neblahé unifikaci, může být konstituování různých menších společenství států a národů, které si jsou tak či onak blízké, jedním z nástrojů lepší obrany jejich národní či regionální identity.

Pozvolné a nenásilné sdružování států posiluje samozřejmě i mírové soužití. Anebo nebyla snad většina válek v posledních staletích válkami národních států? Jak lépe různé nacionální běsy krotit než věcnou spoluprací národů? Přistoupit na princip vícevrstevnaté suverenity lze ovšem jen na pozadí občanské a politické identifikace s ním. Pozoroval jsem, že v naší zemi – a nejspíš i v mnoha dalších zemích – se často mluví o „nás“ – v mém případě Čechů – a o „nich“, přičemž jimi jsou myšleni jacísi zlí cizáci v Bruselu. Ale což i my nejsme v Bruselu? Toto dělení na „nás“ jako na někoho a priori hodného a na nějaké zlé „je“ jako ty, kteří nám chtějí za každou cenu ublížit, prozrazuje jediné: pramalé pochopení samotného integračního principu. I tomu je tedy třeba trpělivě čelit.

Jsme na jedné lodi a ta loď má dobrý směr. A bude ho mít, dokud všichni její pasažéři ponесou sdílenou odpovědnost a nebudou tedy hrát každý jen svou hru a jen sám za sebe. Význam či jedinečnost v utvářené pospolitosti nezískáme křikem o svých blíže nespecifikovaných národních zájmech, maskujícím jen nedostatek vnitřní sebedůvěry, ale smysluplným způsobem svého bytí mezi jinými a své účasti na společném díle.

Evropa po dlouhá staletí byla hlavním civilizačním centrem této planety, a pokud nebyla, rozhodně si to o sobě myslela. Cítila se proto oprávněna vyvážet svou kulturu, své náboženství i své vynálezy do celého světa, a to bez ohledu na to, zda o to někdo stojí. Ostatně nejednou byl vývoz těchto hodnot spojen s násilím. Lze dokonce říct, že celá novověká civilizace – nejen se vším skvělým, co pro svět znamená, ale ve stejné míře se svou dnešní krátkozrakostí – má svůj prapůvod v Evropě. Z toho všeho by se měla Evropa poučit a novým způsobem na to navázat. Totiž tak, že už nebude světu nic vnucovat, ale bude se pouze snažit ho inspirovat. Prostě mu nabízet příklad, z něhož si mohou ostatní něco vzít, anebo také nemusí.

Těžko hledat na této Zemi končinu, v níž by bylo v různých státech soustředěno tolik národů či etnických skupin, tolik menšin a menšin v menšinách. Přesto se Evropě v posledních desetiletích podařilo vytvořit možná nejpevnější nadnárodní svazek, jaký dnes můžeme na světě pozorovat. Přičemž – a to je nejdůležitější – tento svazek nevznikl tak, jak tomu dosud v historii vždy bylo, totiž jako produkt znásilnění slabších silnějšími. Vznikl naopak jako produkt věcné domluvy. Integrace se tedy přesunula z bojišť do konferenčních sálů. Kdyby nic jiného, už to samo může sloužit jako velká výzva pro ostatní svět.

Zmínil jsem se o zesíleném významu nadnárodních útvarů v dnešním světě. Optimální politický řád nadcházejících desetiletí vidím v tvořivé partnerské spolupráci těchto větších nadnárodních či kontinentálních entit, založené na určitém společném – spíš mravním než politickém – minimu. Tyto vztahy ovšem, mají-li mít smysl, se musí opírat o dva základní principy: úplnou vzájemnou rovnost a maximální upřímnost. Vztah, kdy z nějakých praktických důvodů – například ze strachu, že by mohly být přerušeny dodávky ropy či plynu – si nasadí někdo klapky na oči a zapomene na všechny zavražděné svobodomyšlné novináře či na spoustu podobných nedobrych věcí, o nichž by za jiných okolností rád mluvil, není vztahem partnerským. Protože je založen na falši. Skuteční partneři musí umět říkat si navzájem všechno, co si myslí, tedy celou pravdu, a musí ji umět také celou vyslechnout.

Evropská integrace, díky které žije větší část našeho kontinentu tak dlouho v míru, je vskutku unikátním pokusem o demokratické soustátí. Není to a hned tak to nebude čistá federace, ba ani tradiční konfederace. Je to prostě cosi nového. Kéž by tento pokus byl poučný i pro jiné! To ale není hlavní. Domnívám se, že Evropská unie má šanci inspirovat zbytek světa ještě něčím daleko hlubším než jen svým modelem spolupráce národů. Touto možností je důsledná snaha o nápravu všeho sporného, čím Evropa předurčila či ovlivnila celý charakter soudobé civilizace. Jde o pohyb, který možná už trochu začíná.

Mám tím na mysli odklon od kultu zisku za každou cenu a bez ohledu na jeho dlouhodobé a nezvratné následky, odklon od kultu kvantitativního růstu a růstu růstu, odklon od primitivního ideálu dohnání a předechnání Ameriky nebo Číny nebo kohokoli jiného, jakož i odklon od nebezpečně nekonceptního osídlování Země a bezhlavého drancování planety neohlížejícího se na životní prostředí a zájmy budoucích generací. Mám tím samozřejmě na mysli i důmyslné šetření energií, kdy se úspěch státu neměří růstem její spotřeby, ale naopak jejím klesáním.

To všechno je ovšem možné jen za předpokladu, že se začne cosi proměňovat v samotné duši soudobého Evropana. Měl by být – tváří v tvář nejnovějším objevům kosmologie – přeci jen trochu pokornější, měl by myslet i na to, co bude, až zemře, sklánět se před tajemstvím vesmíru a bytí samotného, zkrátka vztahovat se opět víc – tak, jak tomu bývalo v

prvních fázích evropského vývoje – k věčnosti a nekonečnu. Měli bychom vážně myslet na to, že nic, co se stalo, se nemůže odestát, že všechno se kdesi – byť jen v podobě letícího světla – pamatuje, a že nic se proto navždy neodpouští.

Ale zpátky k Evropě jako partnerovi jiných: převážná část válek v dohlédnutelných dějinách lidského rodu byla válkami o hranice, respektive teritoria. Z toho plyne významné poučení: nejen národní státy, ale i nadnárodní společenství by měla vždy jasně vědět, kde začínají a kde končí. Rozmazané či sporné hranice jsou častým zdrojem neštěstí. To by měla mít na paměti i Evropská unie. Proto by měla mít jasno i o svých vnějších hranicích. Chce-li hranice bourat, musí nejprve vědět, kde leží. Ideu geografické sebeidentifikace by tedy podporovat v širším, to znamená planetárním měřítku. I tím by tedy měla významně a velmi konkrétně přispívat k tomu, po čem všichni toužíme: k míru mezi lidmi a národy na této planetě.

Téma sdílené suverenity se v evropských debatách vynořuje nejčastěji jako téma institucionálního uspořádání Unie. Respektuji energii, kterou Unie v posledních letech tomuto tématu věnovala, a úspěchy, jichž dosáhla. Právě proto se odvážím pohlédnout i v této věci do vzdálenější budoucnosti. Tento parlament, v němž zasedáte, je volen přímo a počet mandátů jednotlivých států se snaží odpovídat jejich velikosti. Myslím, že ve srovnání s dneškem by měl mít Evropský parlament o něco silnější pravomoci jakožto jediné těleso zvolené přímo všemi Evropany. Legislativní práce by se měla tedy zřetelněji přesouvat od moci výkonné k moci zákonodárné. Evropský parlament se nesmí nikomu jevit jen jako nějaká drahá ozdoba Unie.

Vedle něho by však podle mého mínění mohlo časem vzniknout jiné, menší těleso, do něhož by volily ze svých řad zástupce národní parlamenty, přičemž všechny členské státy by byly zastoupeny stejným počtem svých členů. Takovým či podobným způsobem by bylo možné vyřešit dvě věci najednou: za prvé by se odstranil pocit vyskytující se v různých národních parlamentech, že jsou vyřazeny z evropského rozhodování. Za druhé by se dosáhlo toho, že by tu byl přeci jen jeden unijní orgán, který by zaručoval naprostou rovnost všech členských zemí. Takovýto útvar by se samozřejmě scházel jen velmi vzácně, jen tehdy, kdy o to určité množství členů požádá, a jen nad věcmi vyžadujícími konsensus. Toto řešení by navíc umožnilo, že by se Komise nemusela tak složitě sestavovat podle národnostního klíče a Evropská rada tak složitě počítat své hlasy. Přiznám se, že pro mne osobně by bylo důležitější, aby komisaři byli vskutku nejlepšími odborníky ve svém oboru, než aby to byli za každou cenu mí soukmenovci nebo dokonce spolustraníci.

Pokud jde o Evropskou radu, je to dnes zvláštní kombinace moci výkonné a zastupitelské. I její postavení by se mělo projasnit. Zdá se mi, že by se mělo blížit specifickému postavení hlav států v parlamentní demokracii, šlo by tedy o jakousi polokrytou a polozjevnou kolektivní hlavu soustátí, jejímž viditelným a všem srozumitelným představitelem by ovšem byl jedinec, totiž prezident, s jehož existencí počítá už Lisabonská smlouva a který je velmi důležitý: všimněme si, že tam, kde se objevuje nějaké kolektivní vedení státu, hrozí obvykle jeho rozpad. Netvrdím, že u nadnárodního společenství to může být také tak, nicméně cítím, že kdesi nejděle by měla být jedna jediná lidská tvář, která by celé to komplikované soustrojí reprezentovala a díky které by tomu všemu bylo lépe rozumět.

Už vícekrát jsem dal najevo, že bych považoval za skvělé, kdyby někdy v budoucnosti existovala tenká, srozumitelná a čtivá Evropská ústava, které by rozuměly i děti ve škole, a všechno ostatní – což jsou dnes už tisíce stran – by byly jen její přílohy. Organickou součástí či přímo první částí takové ústavy by samozřejmě musela být Listina základních práv jako text, který formuluje hodnoty či ideály, k nimž se Unie upíná, s nimiž se snaží být v souladu, které má při svých rozhodováních na mysli.

Dámy a pánové, dovoluji mi poslední poznámku, kterou se tak trochu vrátím k tomu, čím jsem začal. Při pohledu z dálky se Evropská unie jeví jako těleso hodně technokratické, které se zabývá jen ekonomikou a penězi. Ty věčné dohady o rozpočtu, kvótách, clech, daních, obchodních pravidlech a nejrůznějších předpisech jsou asi nutné a vůbec jimi nepohrdám. Ba dokonce si myslím, že i ta pověstná doporučení či normy týkající se vaření guláše – tento obvyklý důvod k euroskeptickému posměchu – jsou míněny spíš jako ochrana čehosi českého či maďarského než jako útok na dotýcný členský stát a jeho identitu.

Přesto si ale myslím, že by Unie měla klást stále silnější či viditelnější důraz na to, co je opravdu nejdůležitější. Totiž na své duchovní a hodnotové základy. Jde přece o bezprecedentní pokus vybudovat velkou a originální nadnárodní pospolitost na základě úcty k lidským svobodám, k lidské důstojnosti, na půdě skutečné, a nikoli tedy jen zdánlivé či formální demokracie, na důvěře ve zdravý rozum, slušnost, schopnost rovnoprávného dialogu uvnitř této pospolitosti i s kýmkoli jiným. A samozřejmě i na úctě k jednotlivým národům, jejich tradicím, výkonům, k zemím, jež obývají, k jich domovům, včetně krajiny, v níž se tyto domovy ocitají. A samozřejmě i na respektu k lidským právům a na lidské solidaritě.

Bohaté evropské duchovní a kulturní dějiny – založené na souběhu elementů antických, židovských, křesťanských, islámských a posléze renesančních a osvícenských – zformovaly soubor nezpochybnitelných hodnot, k nimž se sice Evropská unie verbálně hlásí, ale které často chápe jen jako hezký obal toho, oč opravdu běží. Neběží ale na prvním místě právě o tyto hodnoty a nejsou to naopak ony, které udávají směr všemu ostatnímu?

Nepřimlouvám se tu za nic revolučního, za nic převratného, za nic radikálního. Přimlouvám se pouze za hlubší reflexi samotných východisek evropského sjednocování, za důraznější kultivaci našeho evropanství, za artikulovaný vztah k mravnímu řádu, který přesahuje svět našich okamžitých prospěchů či svět pouhé nikam nesměřující a jen kvantitativními ukazateli určené prosperity.

Dvacet let není Evropa rozřata v půli. Pevně věřím, že se už nikdy nenechá rozdělit, ale že bude naopak prostorem a iniciátorem stále hlubší solidarity a spolupráce. Kéž by pro nás a naše potomky přestávala být Schillerova Óda na radost jen básní oslavující přátelství mezi lidmi a přerůstala v sugestivní znak našeho společného úsilí o lidštější svět.

(Poslanci povstali a zatleskali řečníkovi.)

3-010

Předseda. – Vážené dámy, vážení pánové, kdyby před třiceti lety existovala Sacharovova cena, byl bys pro nás, Václave, nejlepším kandidátem. Naštěstí dnes už tu cenu nepotřebuješ, neboť již neexistuje stará a nová Evropa. Je jen jedna Evropa. Dnes je povinností nás, politiků, ctít hodnoty, na kterých Unie vyrostla, smíření a solidaritu. Udělejme všechno proto, abychom na ně nezapomněli.

3-011

Thank you very much once again, President Havel. Thank you, Prime Minister, Minister, President-in-Office of the Council, President Barroso and Madam Commissioner, for being with us.

Václav, your visit to the European Parliament is very important for us. Our doors are always open to our European heroes. Thank you very much for coming. We will remember your address. All the best to you.

(Loud and sustained applause)

3-012

PRESIDENZA DELL'ON. GIANNI PITTELLA
Vicepresidente

(La seduta è aperta alle 15.50.)

3-013

2 - Ripresa della sessione

3-014

Presidente. – Dichiaro ripresa la sessione del Parlamento europeo, interrotta giovedì 22 ottobre 2009.

3-015

3 - Commemorazione

3-016

Presidente. – È con profonda tristezza che ho appreso del decesso avvenuto il 17 ottobre scorso della nostra ex collega, Lady Diana Elles, che è stata componente del Parlamento europeo dal 1973 al 1989 e ha svolto le funzioni di vicepresidente del Parlamento europeo dall'82 all'87 e di presidente della commissione giuridica. Vi invito ad alzarvi e ad osservare un minuto di silenzio in memoria della nostra collega scomparsa.

(Il Parlamento, in piedi, osserva un minuto di silenzio)

3-017

4 - Approvazione del processo verbale della seduta precedente: vedasi processo verbale

3-018

5 - Richieste di difesa dell'immunità parlamentare: vedasi processo verbale

3-019

6 - Composizione delle commissioni e delle delegazioni : vedasi processo verbale

3-020

7 - Interrogazioni orali e dichiarazioni scritte (presentazione): vedasi processo verbale

3-021

8 - Trasmissione di testi di accordo da parte del Consiglio: vedasi processo verbale

3-022

9 - Seguito dato alle posizioni e risoluzioni del Parlamento: vedasi processo verbale

3-023

10 - Storni di stanziamenti: vedasi processo verbale

3-024

11 - Presentazione di documenti: vedasi processo verbale

3-025

12 - Ordine dei lavori

3-026

Presidente. – Il progetto definitivo di ordine del giorno, fissato dalla Conferenza dei presidenti, ai sensi dell'articolo 137 del regolamento, nella riunione di giovedì 22 ottobre 2009 è stato distribuito. Con l'accordo dei gruppi politici, è stata presentata la seguente proposta di modifica:

mercoledì:

Il titolo della dichiarazione della Commissione sulla situazione politica in Honduras, in vista delle elezioni del 29 novembre 2009, sarà modificato come di seguito: "Dichiarazione della Commissione: situazione politica in Honduras".

3-027

Ioannis Kasoulides, on behalf of the PPE Group. – Mr President, the PPE Group does not agree with the change to the name that was on the agenda regarding Honduras, and disagrees with the suggestion that the title referring to the 29 November elections be deleted. The date of the elections is an extremely important part of the whole debate, and we consider that it should remain as it was.

3-028

Ulrike Lunacek, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! Ich möchte mich für die Beibehaltung des neuen Vorschlags aussprechen, denn schließlich ist klar, dass die Verhandlungen in Honduras gescheitert sind. Es gibt keinen gemeinsamen Vorschlag für diese Wahl. Diese Wahl ist illegitim, weil der jetzt amtierende Präsident durch einen Putsch an die Macht gekommen ist. Das heißt, ich ersuche das Plenum, dem Vorschlag des Präsidiums für diese Änderung, dass die Wahlen herausgenommen werden, die Zustimmung zu erteilen.

3-029

Alojz Peterle,. – Jaz se zelo zavzemam za to, da ohranimo dnevni red nespremenjen. Jaz sem bil v delegaciji Evropske ljudske stranke, ki se je v Hondurasu imela priliko seznaniti z razmerami tam, in napačna je predstava, da se bodo volitve 29. novembra zgodile zaradi dogodkov v juniju. Volitve so bile razpisane pol leta prej in nimajo kakšne posebne zveze s kasnejšim političnim razvojem, in ta razvoj tudi ni mogel vplivati na to, da bi se pojavili novi kandidati. In jaz mislim, da so volitve 29. novembra del rešitve, ne del problema. Mislim, da govorijo vsi razlogi za to, da ohranimo dnevni red in da podpremo demokratični razvoj te države v prihodnje.

3-030

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – Señor Presidente, quisiera plantear una cuestión de orden: yo no tengo conmigo mi tarjeta de votación porque no estaba prevista una votación en este momento, así que ruego conste mi voluntad de votar a favor de que se mantenga el orden del día tal y como está establecido. Una máquina, en esta ocasión, no me puede sustituir.

3-031

Presidente. – Colleghi, segnalo a tutti coloro che hanno lo stesso problema: io vi ringrazio ma vi prego di non intervenire. Noi possiamo annotare per ciascuno di voi la vostra volontà ma ai fini della votazione e del computo dei voti, questa volontà non può valere. Essa può valere soltanto a verbale ma non ai fini del computo dei voti. Mi dispiace ma bisogna portare la scheda sempre dietro perché in qualsiasi momento si può procedere alla votazione.

(Il Parlamento respinge la proposta).

(L'ordine dei lavori è così fissato)¹.

(La seduta, sospesa alle 16.05, è ripresa alle 16.15)

3-032

¹ Per altre modifiche all'ordine dei lavori: vedasi processo verbale.

PRZEWODNICZY JERZY BUZEK*Przewodniczący*

3-033

13 - Konkluzje Rady Europejskiej w dniach 29 i 30 października 2009 r., w tym mandat i uprawnienia Przewodniczącego Rady Unii Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącego Komisji, jak również skład nowej Komisji (debata)

3-034

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest sprawozdanie Rady Europejskiej i oświadczenie Komisji dotyczące konkluzji Rady Europejskiej w dniach 29 i 30 października 2009 r. w tym mandatu i uprawnień Przewodniczącego Rady Unii Europejskiej, Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącego Komisji, jak również składu nowej Komisji.

3-035

Fredrik Reinfeldt, *President-in-Office of the Council.* – Mr President, it is my pleasure to be back here again and to report to you on the results of what proved to be a very complicated and challenging European Council meeting.

Let me explain the situation on the eve of the European Council. We were in constant contact with Prague and other capitals. How would we solve the Czech request regarding the Charter of Fundamental Rights? There were many different views, and there were calls for various exemptions and special considerations from several other Member States.

In contrast, we got a clearer message on climate change – the other main subject for the meeting. The message from a number of Member States was that they were not ready to commit to figures on climate financing, i.e. how to finance adaptation and mitigation efforts in developing countries.

Given these circumstances, I am satisfied with the outcome of the meeting. Let me point out the highlights.

Our objective at the European Council was – as December's Climate Change Conference in Copenhagen approaches – to continue to lead the way on climate change. Let there be no illusions. The negotiations were both lengthy and difficult, but in the end our discussions led to an endorsement by the European Council of the Commission's estimate of EUR 100 billion annually by 2020, and it estimated that the level of international public support should lie in the range of EUR 22 billion to EUR 50 billion by the same year.

The year 2020 is only 10 years away. We need to act quicker than that, and so the Council noted that, in addition to this, we need global financing of EUR 5 billion each year from 2010 to 2012.

A final figure will be determined in the light of the Copenhagen conference. The EU and the Member States are ready to contribute their fair share, if other key players make comparable efforts. I am very pleased that at this European Council we were able to reach agreement on a strong mandate on this.

A few days ago, I returned from talks with Prime Minister Singh at the EU-India Summit in New Delhi, and earlier last week I held talks with President Obama at the EU-US Summit in Washington.

Thanks to the agreement at the European Council, the EU was able to negotiate from a very strong position. Our unity gave us the credibility to encourage others. We were able to present our commitments. We were able to express our expectations. And we were once again able to lead the way on an issue that is crucial to all citizens.

Last week's meeting was also about the economic and financial situation. Although there are signs of improvement in the world economy, the European Council stressed that there is no room for complacency. Next year, all but one of the Member States risk exceeding the 3% deficit ceiling, and our collective GDP has shrunk by 4.7% since the beginning of 2008. Both of these are strong reasons why we should not withdraw supporting measures until we have secured our recovery. In the mean time, we need to reinforce confidence and continue work on our exit strategies.

At the European Council, we made significant progress on strengthening financial supervision. We reached broad agreement on the establishment of a European Systemic Risk Board.

The Presidency will now begin to discuss the proposals with this Parliament. We want to reach agreement on a package for a new supervisory structure. We want to make sure that we do not suffer a repeat of the financial crisis we have just experienced.

With all this in place and on its way, we must focus on safeguarding jobs. Over five million Europeans have already lost their jobs, and far too many will still face unemployment. It is up to us to change this trend.

When I presented the priorities of the Swedish Presidency to you on 15 July, I said that the EU must emerge strengthened from the crisis. I told you that handling the economic and financial crisis was one of our most important tasks. It still is. For this reason, we intend to return to these important issues at the European Council meeting in December.

Another important outcome of this meeting was the adoption of the EU Strategy for the Baltic Sea Region – a strategy that is based on an initiative from this Parliament. Our ambition with the strategy is to address the urgent environmental challenges related to the Baltic Sea, and to contribute to the economic success of the region. I am convinced that this initiative will also have a positive effect on other parts of Europe, pulling regions together and making a positive contribution to the competitiveness of the EU as a whole.

We also discussed justice and home affairs. We welcomed the progress made in implementing measures concerning illegal migration in the Mediterranean, and we called for work in a number of specific areas.

I know that you also want to discuss institutional matters this afternoon. They were, of course, an important element of the discussions.

Indeed, one of the key issues was to ensure the rapid entry into force of the Lisbon Treaty, which is crucial if we want to be able to confront the challenges that lie ahead together.

The consultations were many and they were very complicated, but in the end we managed to gain acceptance for the request made by the Czech Republic.

With this agreement in place, President Václav Klaus was prepared to sign the Treaty, and – as you all noted – he finally did so a week ago. The final instrument of ratification is now being deposited by the Czech Republic with the Italian authorities. This means that the Lisbon Treaty will enter into force on 1 December. I know that the vast majority of you here today share my satisfaction and relief that finally this long chapter of preparations for institutional reform is coming to an end.

The European Council also assessed other Treaty preparations. It agreed on guidelines for the European External Action Service and it invited the future High Representative to present a proposal for the organisation and running of the Service.

Now to the question of names. We need to fill the positions created by the Lisbon Treaty. We need, together with you, to appoint a new Commission. I plan to convene a meeting of Heads of States and Government on 19 November in order to nominate the President of the European Council, the High Representative and the Secretary-General of the Council.

Let me stress that the nomination of the High Representative will have to take place before the new Commission is appointed, and that this should be preceded by appropriate contacts with this Parliament. As you know, since this person will also be Vice-President of the next Commission, he or she will also be subject to the Parliament's vote of approval.

I will not speculate on who these persons will be, but I would like to say that it is not just the name that is important, but also what they will be doing and how they will do it.

Last week's European Council enabled us to make significant progress not just on one key issue but on several issues that are vital for the future of Europe and vital for the future of our planet.

I am grateful to my colleagues for their constructive attitude towards the challenges we face together. Nevertheless, you and I know that much remains to be done. I can promise you that the coming weeks will be very busy. I look forward to continuing our close cooperation with this Parliament on many of the important issues.

The Copenhagen meeting is actually now only 25 days away. The economic crisis is far from over, but we have a solid mandate going into the climate negotiations. We are determined to continue to work together to generate new sources of growth and higher employment.

I am grateful for the continuing support from this Parliament. I look forward to responding to your comments.

3-036

José Manuel Barroso, *President of the Commission*. – Mr President, let me complement Prime Minister Reinfeldt's assessment of the European Council by commenting on two aspects, one on policy and one on institutional issues.

As regards policy, the key deliverable was the very important agreement on our action on climate change. We all know these are difficult issues. When there is so much at stake, the road will never be easy. Frankly, the European Council result exceeded my initial expectations. We got the approval of the numbers the Commission proposed, accompanied by strong conditionality.

The message is clear: the European Union is ready for Copenhagen and ready to follow our action to cut emissions with a powerful offer on climate finance, just as the Commission proposed in September, both in the longer term and in 'fast start' funding.

If we want developing countries to come to the table with serious commitments on mitigation, then we need developed countries to put money on the table. Our assessment is that by 2020 developing countries will need around an additional EUR 100 billion a year to tackle climate change and this was fully backed by the European Council, as is the likely share of public international finance in that figure, and agreement that the European Union will pay its fair share.

It is equally clear: other partners must show that they can match the seriousness of our intent. Our policy is not about the European Union forging ahead in the vague hope that others will follow. It is about using our leverage to bring about the maximum possible in terms of a global effort to cut emissions.

When I was in Washington and New Delhi last week, I was reminded just how far these two partners have come in the past year or so. The same is true of others, like China. Of course we will continue to respect the important requirement of common but differential responsibility for climate change but, as I have said many times recently, we are all in this together, and we in the European Union will continue to push for real contributions from all the other players. We need to keep focused on the end goal – ambitious, serious, verifiable cuts in emissions to ensure that we keep within our target of limiting temperature increase to less than 2°C.

So what are the prospects for Copenhagen? It now seems to be likely that Copenhagen will not see agreement to the fully-fledged treaty that we have pushed for and will continue to push for. But that is not a reason to accept anything less than a decisive breakthrough in these negotiations. In the end, it is content that matters more than form. In my view we should try to arrive at a fully operational agreement, based on real political commitments, that comes rapidly into force, and which brings all the major players on board for both emission reductions and finance. And we should continue to fight on for final agreement to a treaty – a binding treaty. To make that happen, we need to join all our forces in the remaining weeks to Copenhagen.

We have just shown that we can, by decisive joint action, agree on a Treaty that has proven elusive for a very long time. That was the other major result of the European Council: it lifted the last political hurdle to the final ratification of the Lisbon Treaty. Now we can look forward with confidence because, as Prime Minister Reinfeldt said, the Lisbon Treaty will be in place at the start of next month. In fact the Commission is working on its implementation. Today the Commission has launched a consultation on the Citizens' Initiative as a first, concrete step.

I would like to pay tribute to Prime Minister Reinfeldt for his sure touch in bringing this ship into port. The Swedish Presidency has done very remarkable work in bringing this final consensus to the European Council. But now we have to complete the task of transition. The focus is of course very much on the filling of the new posts.

It is not for me to comment on the candidates for the Presidency of the European Council but, as Commission President and looking at the institutional matters, I very much hope that Heads of State and Government will select the personality that can provide effective leadership to the European Council – a President with a strong European commitment that can give consistency over time to the European Council activity, both internally, so that priorities can be set over a longer timeframe and not just for six months, and externally, so that on common foreign and security policy we send coherent messages to our international partners.

I am committed to working in tandem with this President of the European Council because that partnership will make all the difference. We need to pull together at the level of Heads of State and Government the common foreign and security policy on which the President of the European Council will represent the European Union at this level. We also have to put together all Community competences – from the economy to trade, from enlargement to development, from energy to justice – where the European Commission President represents the European Union according to the Treaty. I am committed to making this partnership work in the interests of a strong and effective European Union at home and globally.

That is obviously also true for the High Representative. Here I confess to a particular interest because that High Representative will also be one of the European Commission Vice-Presidents. On a very pragmatic level, because the nomination of the Vice-President/High Representative, and the other proposals by Member States for the Commission, will allow me to pass to the phase of finalising the next College and attributing portfolios. On a political level, because I am convinced that this High Representative/Vice-President, supported by a strong External Action Service bringing

together European expertise in intergovernmental diplomacy with our Community competences, can mean a real step change in the effectiveness of our external action.

This brings me to the Commission as a whole. I want a Commission composed of competent and committed Europeans, a Commission that is ready to take all its right of initiative. I am working in my final discussions with Member States to ensure that this is the case. I have asked Member States to come forward with names, including women. Then it will be for me to decide on portfolios. Portfolios are not attributed to countries but to persons that are committed to our European project.

I also want to have a Commission with a strong democratic mandate. That is why I am determined to give full respect to the hearings process in this Parliament. The delays due to the Treaty have given us a common challenge. We must not delay the arrival of a new Commission, but we cannot short-cut the hearings. I look forward to discussing how to handle this issue in the Conference of Presidents next week.

The Lisbon Treaty will enable us to deliver better on citizens' expectations – but whether we use the opportunities it offers will be first and foremost a matter of political will. The Treaty gives us the capacity to act but we need the willingness to act together.

That brings me back to the beginning of our afternoon. The Europe represented here today – a Europe united in freedom and solidarity – would not have been possible without the commitment and the dedication of people who made extraordinary things happen 20 years ago. We need to rekindle this flame. We need to have the spirit of 1989. If we show the same dedication and commitment, I am sure we will succeed.

3-037

Joseph Daul, *au nom du groupe PPE*. – Monsieur le Président, chers collègues, le traité de Lisbonne est ratifié par les 27 États membres de l'Europe et a une obligation de résultat.

Obligation de résultat sur les institutions, notamment sur la mise en place, rapide, des postes de responsabilité. Obligation de résultat sur le climat et l'énergie.

Obligation de résultat, enfin et surtout, sur la reprise économique.

Avec la signature du président tchèque, le processus de ratification du traité de Lisbonne s'est enfin achevé. Merci à Fredrik Reinfeldt.

Le groupe PPE, qui a largement marqué ce traité de son empreinte, est naturellement satisfait de cette évolution, mais il faut maintenant cesser de monopoliser le débat public européen sur les institutions, qui ne sont qu'un outil au service d'ambitions politiques, pour se concentrer sur ces ambitions.

C'est pourquoi mon groupe vous demande, Monsieur Reinfeldt, de faire le maximum pour obtenir un accord au plus vite sur les noms du président du Conseil et du haut représentant, et c'est pourquoi mon groupe vous demande, Monsieur Barroso, dès que les États membres auront désigné leurs candidats, de répartir au plus vite leurs compétences, avant qu'ils ne soient interrogés par le Parlement européen, dans le cadre d'auditions que nous voulons aussi approfondies que possible.

Je ne vais pas vous apprendre, Monsieur le Président du Conseil et Monsieur le Président de la Commission, que le débat sur le profil de ces personnalités n'intéresse que le microcosme bruxellois.

Encore une fois, que veulent nos concitoyens? Que l'on règle leurs problèmes de chômage, de crédit, de formation, que la conférence de Copenhague sur le climat réserve de bonnes surprises et que nous veillions à ce que l'hiver 2009-2010 ne soit pas marqué par des problèmes de fourniture de gaz qui mettent la moitié du continent dans une situation impossible.

Nous sommes donc, nous, institutions européennes, au moment où je vous parle, et tout spécialement vous, Monsieur Reinfeldt, dans l'obligation de faire fonctionner le train de l'Europe à la vitesse TGV et non pas de continuer à la vitesse omnibus!

Chacun connaît, dans cette enceinte, les difficultés de la tâche, le difficile équilibre que vous devez trouver entre sensibilité politique, origine géographique, souci de parité et disponibilité des personnalités. Mais c'est votre devoir de finaliser au plus vite un accord au Conseil, comme c'est le devoir du Parlement et des groupes parlementaires de se prononcer sur ces choix de façon responsable et dans le respect de l'intérêt général européen. J'espère encore que cela pourra être l'un des succès de la Présidence suédoise, mais pour que cela soit le cas, il faut agir vite, très vite.

Messieurs les Présidents, chers collègues, plus encore que sur les institutions, le temps presse sur le climat, à quelques semaines de la conférence de Copenhague. Je veux surtout saluer l'attitude responsable du Conseil européen qui, tout en

réaffirmant son engagement à faire de la lutte contre le réchauffement climatique et de la réduction du CO2 un objectif quantifié et planifié, attend de nos partenaires qu'ils s'engagent avec la même détermination.

Il serait de bien mauvaise tactique pour l'Europe d'abattre toutes ses cartes avant Copenhague et de laisser ses partenaires américains, chinois, indiens et autres mener la danse. États-Unis, Chine et Inde sont aujourd'hui des puissances mondiales qui doivent aussi assumer leurs responsabilités. L'Europe assume les siennes, mais elle ne peut le faire toute seule pour la planète. À Copenhague, un accord politique ne suffira pas. Ce qui compte, ce sont les engagements chiffrés des États.

Chers collègues, je parlais en commençant, d'obligation de résultat. Cette obligation elle concerne en premier lieu la reprise économique et l'emploi. Les deux sont liés. Même si se dessinent des perspectives de retour à une petite croissance, le tout est de savoir si la reprise de l'activité sera accompagnée d'emploi, et si elle repose sur des fondamentaux sains, et notamment sur un marché à la fois ouvert, régulé et non protectionniste.

Telles sont les vraies préoccupations des Européens, et telle doit être la préoccupation numéro un de l'Europe et de ses États membres, au-delà des questions d'intendance. Nous l'avons vu aujourd'hui: il y a 20 ans, ce sont des hommes volontaires qui ont réussi à faire basculer le Mur. Je vous le demande aussi, Monsieur Reinfeldt: faites basculer les chefs d'État et de gouvernement!

3-038

Hannes Swoboda, im Namen der S&D-Fraktion. – Herr Präsident! Herr Ratspräsident! Herr Kommissionspräsident! Vielleicht ist es ein Zufall – aber ein glücklicher Zufall –, dass diese Debatte unmittelbar nach der Rede von Václav Havel stattfindet. Ein Mann, der uns vor Augen geführt hat, wie wichtig dieser Prozess vor zwanzig Jahren war. Ich bin nur wenige Kilometer westlich des Eisernen Vorhangs geboren, es hätte genauso umgekehrt sein können. Ich war damals in der sowjetischen Besatzungszone, ich habe die ungarischen Flüchtlinge von 1956 gesehen, die Flüchtlinge vom Prager Frühling 1968, z. B. meinen Kollegen Libor Rouček. Und ich sehe in dem Vertrag von Lissabon eine Ergänzung dieses Prozesses, der Europa zusammenführt.

Es war wahrscheinlich nicht die Absicht von Václav Klaus, die Ratifizierung gerade in dem Monat zu beenden, in dem wir den 20. Jahrestag des Falls der Berliner Mauer feiern. Aber es ist ein glücklicher Zufall, dass dieser Vertrag gerade jetzt de facto Gültigkeit erlangt, wenn auch juristisch etwas später.

Und jetzt müssen wir die personellen Entscheidungen treffen. Ich beneide Sie, Herr Präsident des Rates, nicht um diese Aufgabe. Aber ich habe eine Bitte oder eine Frage an Sie: Sind Sie bereit, in den nächsten Tagen in einem Gespräch mit den Regierungschefs dafür zu sorgen, dass wir in diesem Europa auch eine einigermaßen geografische Balance bekommen, die dem neuen Europa entspricht? Sind Sie bereit, auch dafür zu sorgen, dass vielleicht auch stärker Frauen vertreten sind? Ich sage das nicht nur wegen der Kolleginnen Malmström und Wallström, die hier sitzen. Kann es sich Europa heute leisten, Spitzenpositionen zu besetzen – und das ist auch an meine eigene Fraktion gerichtet –, in denen so wenige Frauen vertreten sind? Ist das das Bild, das Europa heute seiner Bevölkerung gegenüber vertritt? Der Präsident des Parlaments hat das auch schon zum Ausdruck gebracht. Sie sind natürlich nicht schuld, wenn es nicht dazu kommt, aber ich bitte Sie, zumindest in den Gesprächen darauf hinzuweisen, dass wir eine bessere geografische und vor allem auch geschlechtliche Vertretung in Europa brauchen, um zu signalisieren, dass wir die gesamte europäische Bevölkerung vertreten.

Sie haben vom Hohen Beauftragten gesprochen. Sind Sie bereit, Herr Ratspräsident, auch dafür zu sorgen, dass klargestellt ist, dass, wenn Sie einen Hohen Beauftragten nominieren, er erst mit der Ratifizierung oder mit der Entscheidung dieses Parlaments seine volle Funktion übernimmt? Ich weiß, das ist natürlich ein zeitlicher Unterschied, aber klar muss sein, dass der Hohe Beauftragte in dieser gemeinsamen Funktion als Vizepräsident der Kommission der Zustimmung des Parlaments bedarf. Wir werden das sehr genau und gewissenhaft machen müssen. Es muss klar sein, dass wir gerade auf diesem Gebiet unsere Aufgaben wahrnehmen, und überhaupt, Herr Kommissionspräsident, – ich glaube, das können wir versprechen – wollen wir diese Anhörungen zwar ordentlich und sorgfältig durchführen, aber auch im Hinblick darauf, dass wir möglichst rasch zu Entscheidungen kommen, denn die Bürgerinnen und Bürger dieses Europas verlangen, dass wir arbeiten und rasch zu Entscheidungen kommen und uns nicht über Monate über Personen unterhalten.

Der letzte Punkt, den ich hier auch anschneiden möchte, ist die genannte Finanzkrise, die Sie erwähnt haben, weil das auch etwas ist, was uns große Sorgen bereitet. Sie haben mit Recht die Arbeitslosigkeit erwähnt, die auch weiter steigen wird. Sie haben auch gesagt, dass wir die Unterstützungsmaßnahmen nicht einstellen können, solange die Arbeitslosigkeit in diesem Ausmaß vorhanden ist. Denn die Bürgerinnen und Bürger erwarten auch, dass wir in diesem neuen Europa eine dermaßen hohe Arbeitslosigkeit, wie wir sie jetzt haben, nicht akzeptieren.

Da ist auch die Debatte über die Finanztransaktionssteuer. Ich weiß, sie ist schon fünfmal an andere vergeben worden, aber es ist wahrscheinlich auch eine wichtige Debatte, um zu signalisieren, dass wir es mit der Kontrolle ernst meinen, nicht weil wir jetzt hohe Steuerbelastungen herbeiwünschen. Aber wir sollten klar sagen, dass wir all jene Instrumente verwenden wollen, die dazu beitragen, die Spekulationen einzudämmen, und dass vor allem Ressourcen da sind, um jenen

Banken zu helfen, die dann trotzdem in Schwierigkeiten kommen, um eine neuerliche Krise zu verhindern. Und da müssen wir klare Signale setzen.

Der Chef von Goldman Sachs hat vor kurzem gesagt – man muss sich das schon langsam auf der Zunge zergehen lassen: Ich bin nur ein Banker, der Gottes Werk verrichtet. Das ist sicherlich ein besonders zynischer und vielleicht gotteslästerlicher Ausdruck, aber er zeigt, in welchem Bewusstsein manche dieser Leute agieren. Sie spekulieren im Namen Gottes, um es sehr primitiv auszudrücken. Wir wollen nicht behaupten, dass wir durch unsere Finanzregulierung Gottes Werk vollbringen, aber Menschenwerk, das die Menschen in diesem Kontinent vor Arbeitslosigkeit und Spekulation schützt, das ist es, was wir tun müssen. Ich hoffe, dass Sie noch während der schwedischen Präsidentschaft einige Zeichen in diese Richtung setzen können.

3-039

Guy Verhofstadt, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, je veux d'abord commencer par féliciter M. Reinfeldt, et Cécilia aussi, naturellement, pour la ratification du traité de Lisbonne. Il faut souligner le fait que c'est grâce à votre détermination que cela a été possible, grâce à votre sens du compromis que nous y sommes enfin arrivés. Parce qu'il y avait beaucoup de pessimistes, dans cette salle également, qui pensaient qu'on devait attendre les élections britanniques, ou même ne plus attendre du tout la ratification de ce traité. C'est donc grâce à vous, et je vous remercie au nom de tous pour le travail qui a été accompli. Cela veut dire que c'est presque dix ans de travail qui se trouvent ainsi couronnés de succès.

Je veux aussi vous remercier pour le débat d'aujourd'hui, pour avoir accepté un débat avec les chefs de groupe sur le profil du haut représentant, du président du Conseil et sur la structure de la Commission, parce que ce débat sera le seul sur cette question. Tout le reste ne se fait pas vraiment dans la transparence, on doit le dire! On lit beaucoup de choses dans la presse, et il est heureux qu'il y ait encore la presse pour savoir un peu ce qui se passe, mais je crois que, pour l'avenir, il va falloir réfléchir à la façon d'établir un peu de transparence dans un processus qui est extrêmement important pour l'Union européenne.

Et je vais m'exprimer dans un ordre un peu différent concernant les différents points, les différentes nominations.

Je vais commencer, Monsieur le Président de la Commission, par les structures de la Commission, parce que, pour le Parlement, c'est le plus important. C'est notre compétence, enfin c'est votre compétence, mais c'est en relation avec vous qu'on doit faire le choix. C'est nous qui contrôlons, tandis que ce n'est pas le cas avec le président du Conseil.

Dans vos propositions, ce qu'on vous demande de faire pour la première fois, c'est d'utiliser des "*clusters*" dans la répartition des compétences. Ce qu'on vous propose c'est de constituer en fait quatre *clusters*, c'est-à-dire des groupements de portefeuilles de la Commission: l'action étrangère, ce qui est évident, puis l'innovation, le climat et la durabilité, ensuite tout ce qui concerne les affaires de justice financière et économique et, finalement, les affaires intérieures.

C'est absolument nécessaire. Et pourquoi ne pas instaurer des vice-présidents qui prendraient vraiment la tête, la responsabilité, de chacun de ces regroupements qui semblent découler du bon sens à l'intérieur de la Commission? Cette organisation aurait l'avantage d'améliorer encore l'action de la Commission sous votre présidence. D'autre part, il doit y avoir également un équilibre dans la représentation des femmes dans la Commission. Je crois que c'est aussi un souci de votre part d'avoir des candidatures qui donnent cette possibilité.

En ce qui concerne le deuxième point, Monsieur le Président, à savoir le poste de haut représentant, ce qui est le plus important, c'est surtout d'avoir quelqu'un qui ait la volonté d'emmener une politique cohérente de la PESC et des politiques communautaires, quelqu'un qui défende aussi les droits de l'homme et qui fasse entrer cet élément dans chaque action qu'il mène. Et, enfin, avoir quelqu'un qui croie en un service d'action extérieure européen puissant. Voilà les trois éléments-clés pour caractériser cette personnalité. On a besoin d'une personne qui croie vraiment que PESC et politiques communautaires doivent être intégrées – ce qui a tout son sens puisqu'elle sera aussi vice-présidente de la Commission.

Alors j'en viens tout naturellement à la troisième nomination, celle dont on parle le plus, celle qui est, disons, la plus sexy de toutes, à savoir le président du Conseil. Monsieur Reinfeldt, là mon groupe a trois avis à exprimer. Ce ne sont que des avis, puisque c'est le Conseil qui va décider. Mais heureusement, le Parlement peut donner des avis et le faire ouvertement.

Tout d'abord, cette fonction doit revenir à un *chairman* plutôt qu'à un *president*, pour utiliser ces deux mots anglais. Ensuite, il doit s'agir de quelqu'un qui croie en l'intégration européenne. Si on élit un pape, on prend un catholique quand même! Donc si on élit maintenant un Président du Conseil, il nous faut prendre quelqu'un qui croie en l'intégration européenne et non pas quelqu'un qui soit sceptique, comme c'est parfois le cas ...

Enfin, pour être sûr de sa conviction en faveur de l'intégration européenne, il faut que ce soit quelqu'un qui croie dans la méthode communautaire. C'est la méthode communautaire qui fait avancer l'Europe, ce n'est pas le gouvernementalisme!

Le gouvernementalisme, c'est une idée de grands pays! Même s'il y a heureusement des grands pays qui ne croient pas à cette méthode intergouvernementale. C'est la méthode communautaire que le président du Conseil doit défendre.

Un dernier mot pour conclure, Monsieur le Président: je demande naturellement à M. Reinfeldt qu'il trouve un consensus au sein du Conseil, et que la coalition pro-européenne qui existe dans ce Parlement se traduise dans les nominations et la répartition des différentes fonctions. Donc, ce que nous voulons, c'est bien un compromis, mais qui reflète aussi la composition de cette alliance pro-européenne qui fait avancer l'Europe dans ce Parlement européen.

3-040

Rebecca Harms, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident, Herr Reinfeldt, Herr Barroso! Ich glaube, dass es insbesondere die Erinnerung an die historischen Ereignisse vor 20 Jahren ist, die das Gerangel um die Umsetzung der Möglichkeiten nach der Ratifizierung des Vertrags von Lissabon jetzt in ein bedenkliches Licht rückt. Die großen Worte von Václav Havel, seine Ideen über Europa und das, was beim letzten Rat an kleinkarierten Streitereien im Hintergrund über Personalfragen stattgefunden hat, passen irgendwie nicht zusammen.

Für mich sieht es im Moment so aus: Die Erleichterung über die Ratifizierung des Vertrags von Lissabon nach fast zehn Jahren weicht der Sorge darüber, ob das in den Regierungen der Mitgliedstaaten nicht wieder alles konterkariert wird. Was wir uns eigentlich wünschen müssen, gerade wenn wir der Rede von Václav Havel so applaudiert haben, was wir eigentlich hinkriegen müssen, ist doch eine Einigung darüber, dass starke Männer und Frauen an die Spitze der Politik der Europäischen Union gestellt werden müssen und dass Partikularinteressen und auch Interessen der Länder, die eigentlich gegen stärkere Integration sind, ein Stück weit in den Hintergrund treten sollten.

Herr Reinfeldt, ich bin noch nicht in der Lage, Ihnen zu gratulieren, denn bisher gibt es dieses überzeugende Angebot für diese starken Männer und Frauen an der Spitze der europäischen Politik noch nicht.

Das große Lob, das von verschiedenen Rednern zu dem, was wir im Vorfeld von Kopenhagen erreicht haben, ausgesprochen wurde, auch das kann ich so leider nicht teilen. Ich bin von der letzten Vorbereitungskonferenz der Vereinten Nationen aus Barcelona zurückgekommen, und da ist durch den Gipfel hier in Brüssel bestätigt worden, dass man mit immer geringeren Erwartungen nach Kopenhagen geht.

Es ist falsch, dass die Europäer jetzt eine Haltung eingenommen haben, die besagt: Wir haben doch eigentlich alles Mögliche schon getan, jetzt sind erst einmal die anderen dran. Wenn man das misst, was die Europäer wirklich schon an effizienter Klimapolitik, bei den CO₂-Emissionen getan haben, was faktisch erreicht wurde, was wir an Reduktionszielen festgelegt haben, was in unserem Klimapaket gesetzlich geregelt ist, so ist nichts davon ausreichend, um das Ziel von zwei Grad, das überall beschworen wird, zu erreichen. Das weiß man auch international.

Wenn die Europäer jetzt auch anfangen, in Frage zu stellen, ob wir wirklich ein rechtlich verbindliches Abkommen wollen, dann wird damit ein Prozess im Rahmen der Vereinten Nationen in Frage gestellt, der über viele Jahre von vielen Europäern gefördert worden ist. Ich glaube, Sie sollten noch einmal reflektieren, mit welchen Ansagen Sie nach Kopenhagen gehen. Im Hintergrund befürchte ich immer eins: Sehr oft wird hier beschworen, dass Nachhaltigkeitsstrategien, Ressourceneffizienz und Klimaschutz die neuen Paradigmen für die europäische Wirtschafts- und Industriepolitik sein sollen. Auch dafür hat Václav Havel vorhin viel Applaus gekriegt. Ich habe den Eindruck, dass die Europäer – so oft sie das betonen und so gern sie dem applaudieren – in der Wirtschaftskrise sämtliches Vertrauen in diese zukunftsfähigen Jobs verloren haben und dass sie deshalb gerade in der Wirtschaftskrise die erfolgreichen Strategien, neue Jobs und Zukunftsmärkte zu schaffen, verspielen. Ich mache mir darüber sehr ernste Sorgen. Die Wirtschaftskrise ist die schlechteste Begründung dafür, keinen ehrgeizigen Klimaschutz zu machen. Klimaschutz und wirtschaftliche Entwicklung sind eigentlich zwei Seiten einer Medaille, aber das spürt man an keiner Stelle der europäischen Entscheidungen im Europäischen Rat.

3-041

Timothy Kirkhope, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, may I first congratulate the Swedish Presidency on progress at the recent summit in developing the European Union's position on climate change. Tackling climate change is one of our highest priorities and is the kind of issue where we expect and want the European Union to take a strong lead. The balanced and measured agreement on financing arrangements is very welcome and places the Union in a strong position as we work towards Copenhagen.

But I must mention the debate that now seems to dominate Europe's agenda: the appointments of the President of the European Council and the High Representative. We should start by defining clearly their scope and nature, and then we should establish the qualities and experience of the people needed to fill them. Surely it is logical for the European Council to invite formal nominations and to hear candidates, perhaps including Mr Verhofstadt, ahead of the decision.

Instead, the discussion is degenerating into a shabby debate between government leaders who appear only to be interested in sharing out jobs amongst themselves, be it from small or large countries, north, south, east, west, Left or Right, and not whether someone is actually the best candidate to take the responsibilities.

What is worse, some have even tried to divide the European Union into two classes of citizenship by saying that only individuals coming from a Member State in the Schengen area and in the eurozone should be eligible. That, I am afraid, is discrimination which is unacceptable, and this on a day of history when we remember all those who have fallen in warfare and in a week when we have remembered the horrors of Kristallnacht and the tragic events which followed and where we have celebrated the achievement of all those who contributed to the fall of Communism, in Poland, where it began, in Hungary, in the Baltic States, in countries throughout Eastern and Central Europe and, of course, ultimately in Berlin.

It is right to fight for freedom and values for all, not big jobs for the lucky few.

3-042

Lothar Bisky, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident! Der Vertrag von Lissabon wurde von allen 27 Mitgliedstaaten ratifiziert. Das mögen viele als großen Erfolg feiern, meine Fraktion tut das nicht. Die Gründe dafür habe ich hier schon mehrfach wiederholt und will das nicht erneut tun.

Die Tatsache, dass die Grundrechtecharta für die Bürgerinnen und Bürger von drei Mitgliedstaaten nicht gelten wird, lässt mich leider am großen Fortschritt beim Grundrechtsschutz der EU zweifeln. Ich ergänze dies ausdrücklich auch mit Rückblick auf den Anlass unserer heutigen feierlichen Sitzung und den Vortrag von Václav Havel. Aber gerade weil die Linke in Europa eine soziale, eine friedliche und ökologisch nachhaltige europäische Integration will, werden wir die vertraglichen Grundlagen auch weiterhin in diesem Sinne nutzen. Das haben wir bisher getan, das werden wir weiterhin tun.

Dass dem Europäischen Parlament nun mehr Rechte zudedacht werden, kann ich in diesem Zusammenhang nur begrüßen. Bei allem Freudentaumel – auch die Staats- und Regierungschefs wären gut beraten gewesen, ihren kürzlichen Gipfel für mehr konkrete Politik zu nutzen. Die größte Herausforderung, vor der die Welt steht, ist der Klimawandel. Auf dem Weg zur Weltklimakonferenz in Kopenhagen fällt die Europäische Union leider aus der Führungsrolle heraus, die sie sich selber zugesprochen hat. Denn zum einen entsprechen die inhaltlichen Verpflichtungen zur Reduzierung der CO₂-Emissionen nicht den Notwendigkeiten. Darüber hinaus ist es nicht hinnehmbar, dass sich die EU-Mitgliedstaaten ganz offensichtlich vor ihren finanziellen Verantwortlichkeiten drücken wollen, und das in einer Situation, die keinen Aufschub dulden kann.

Es geht hier nicht darum, ob Schweden bald ein großes Weinanbaugebiet wird – obwohl ich Ihnen das gönne. Es geht ganz konkret um das Überleben und übrigens auch um den Frieden in unserer Welt. Bereits heute schaffen Klimaveränderungen Armut und Hunger und zwingen Millionen Menschen zur Flucht aus ihrer Heimat. Sicher hat jeder in diesem Saal schon einmal von globalen Herausforderungen gesprochen, die nicht national zu bewältigen sind. Klimaschutz, Armutsbekämpfung und Frieden sind genau solche Herausforderungen. Wenn die Europäische Union hier nicht konsequent und vorbildlich handelt, wird sie international an Akzeptanz verlieren!

3-043

William (The Earl of) Dartmouth, *on behalf of the EFD Group*. – Mr President, the new post of President of Council, with which everyone seems to be fairly obsessed, is an appointment for two and a half years only and has very few defined powers. So somebody should tell Tony Blair not to get too upset if he does not get it!

After Lisbon, the true Holy Roman Emperor of the 21st century – the Charlemagne of our times – whose writ extends farther than that emperor's ever did, is, of course, the President of the Commission, our very own Senhor Barroso. And I say this despite Senhor Barroso's comments on partnership.

However, it is rather different for the new High Representative. There is a big budget to open new diplomatic missions, and I must point out that the existence of the post of EU High Representative threatens the permanent seats on the UN Security Council held by the United Kingdom and France, too, Monsieur Daul.

However, the big problem facing the nation states of Europe is not too few diplomatic missions but too many unemployed. Members here have celebrated the 20th anniversary of the fall of the Berlin Wall – and rightly so. But now we have a new Berlin Wall. Not on the frontiers of nations but within nations. This wall is between the professional politicians of the political establishment and the people.

It is a bit too late to be asking for transparency now, Mr Verhofstadt. There are those of us here who will continue to speak for the people and to speak out against these institutions which, as the EFD Group has said before on several occasions and will do so again, are short of democratic legitimacy.

3-044

Hans-Peter Martin (NI). – Herr Präsident! Die Demokratie braucht eine Revolution und es ist nie falsch, Herr Kollege Dartmouth, sich für Transparenz auszusprechen, Herr Kollege Verhofstadt. Und gerade Sie in der schwedischen Ratspräsidentschaft könnten doch da ein leuchtendes Vorbild sein und uns dann wirklich erzählen, wie es gelaufen sein wird bei dem für das europäische Projekt sehr unwürdigen Postenschacher um die Top-Positionen und auch – da könnte

Herr Barroso vorangehen – bei der Benennung der Kommissare. Deutschland und Österreich liefern da ein Negativbeispiel, aber andere leider auch.

Qualifizierte Leute sitzen hier im Saal, haben aber keine Zugangschancen. Seien Sie doch bitte so mutig, jetzt, da der Lissabon-Vertrag verabschiedet ist, und seien Sie ehrlich und sagen: Wir brauchen viel klarere und transparente Entscheidungsstrukturen für die Kommission und die Top-Positionen. Es müsste möglich sein, im Europäischen Parlament mit so viel Sachverstand die guten Leute zu finden und sie nicht in irgendwelchen Bundesländern aufzusammeln.

3-045

Fredrik Reinfeldt, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, I thank the honourable Members very much for their many valuable comments and questions.

As someone stated, it has taken quite a while to get 27 Member States to ratify. We have been discussing this Treaty for many years, and I am always surprised to find that I then get questions on how quickly we can stop living after that constitution, because I must base my work on the Treaties. It has been defined there that the decisive bodies for the Council President are the Prime Ministers and Heads of State of Europe. That is actually what has been put into the Treaties.

Added to that, a problem which is obvious to me is that most of the people that are mentioned are current Prime Ministers of different European countries. It is actually a tense matter to portray oneself as a candidate for a job you might not get, sending a signal to the people that you are leaving the country and then coming home again and saying, ‘Well, I am still here!’ I think we should respect that this is a factor when it comes to this issue.

On the High Representative, you will have much more transparency, much more discussion, because that will be part of the Commission, part of a decision taken after hearings inside Parliament. Although, to answer Mr Swoboda, it is clear in the Treaty coming into force on 1 December that the High Representative goes directly into his or her new job, but has to be part of the Commission approved by Parliament.

This is, of course, complicated but, just to state the obvious as I said the last time, it was never meant to be the way it has now turned out. This was supposed to already be in place before the Swedish Presidency. It is a much lengthier process than anyone could foresee.

On the issue of balancing, because this is something that I also hear, I have just today had the first round of consultations with my 26 colleagues. The problem is that it is a lot of balancing for only two persons. You mentioned geography and gender, but the number-one balancing that I am listening to is between Centre-Left and Centre-Right. There is a lot of balancing to do, and I would have liked more positions to be able to satisfy all the criteria that have been mentioned here. To say the obvious, it is not that we are not trying to find the best possible balance.

As I said, this will be next Thursday at our summit meeting with an early dinner to meet all your requests for as quick a process as possible. That is what we have been trying to do. There were comments on who is taking this decision. It takes a little while just to consult everyone. We are now EU-27. Full consultation with my colleagues involves two days’ work – this is fantastic, but it takes time.

On climate, I agree with Rebecca Harms that Europe is not doing enough. I also want to remind you that we have foreseen a situation where we need to increase our efforts in Europe within legally binding targets, but there is a need for conditionality. This reflects the views of many of my colleagues. They are very precise that, if we should go even further in Europe, we also need the same kind of commitments from other parts of the world.

I welcome country- or nation-based decisions which have gone further. We have many examples of that. My country for instance, Sweden, has taken a national target of a 40% reduction until 2020, and this is true for Germany as well.

We need to do more – and we are not the ones asking to dilute the decision we need to take in Copenhagen – but a lot of work needs to be done to get others to move. As I said, I am back from my travels to India and the United States, and am going to China later in this month, and we need leadership agreement to get this going. That is the tough thing with this. It is a global challenge in a world where we do not have the kind of global leadership or decision-taking that we have in the European Union. It is therefore much tougher to deliver, but at the same time we need to do it.

The European Union, as you know, only accounts for 13% of global emissions. We cannot solve this on our own: we also need commitment from others, especially the major emitters, and they are the ones who seem to be raising their hands and saying we want to be outside of the agreement. That is not possible, as we could never then deliver on the 2°C target.

Finally, during the Swedish Presidency, we will now try to push through the better supervision of the financial market that is needed to get better functioning financial markets for the future.

We will also start discussions that will continue into the Spanish Presidency – on competitiveness, on how to get better functioning labour markets, and on how to get out of the crisis once we see clear signs of recovery. This, then, is a balance between learning from the problems we had and creating better-functioning financial markets, but also the discussions and the decisions needed to get better competitiveness and better-functioning labour markets here in Europe.

3-046

José Manuel Barroso, *President of the Commission*. – Mr President, I would like to comment briefly on some of the issues that were directly put during the debate.

First of all, regarding climate change, let us be clear. The European Union is committed to a binding treaty. We have been committed to the Kyoto Protocol and have ratified it. All of our Member States have ratified Kyoto, and we are in favour of a binding treaty for the future. If there is anyone who does not want a binding treaty, it is not the European Union.

But the reality is that some of our most important partners are simply not ready for it, so there are two possibilities. One is to insist on something that we know is not going to work, another is to try to have the most advanced and ambitious outcome at Copenhagen. I believe it is still possible, and we will fight for it. To have the most ambitious possible agreement at Copenhagen and – at least for the European Commission, and I am sure the Heads of State and Government agree – we will remain committed to a binding treaty that sets clear targets for the developed countries and clear actions for the developing countries, including the fast-growing, big emerging economies that also have a responsibility to share. We also need to provide funding to the developing countries – especially the poorest and the least developed countries – because we know very well that, without that support, they will not be able to make the adaptation and mitigation efforts that are needed.

3-047

En ce qui concerne la question institutionnelle, soyons absolument honnêtes entre nous. Nous sommes maintenant à la veille de l'entrée en vigueur d'un nouveau système qui est extrêmement exigeant.

La plupart d'entre nous ont beaucoup lutté pour avoir ce traité, pendant de nombreuses années, au moins pendant neuf ans! Après Nice, on voulait un traité plus ambitieux, et maintenant nous devons le mettre en place. C'est complexe, parce que notre Union est complexe, c'est une Union d'États, une Union de citoyens.

Mais l'essentiel c'est précisément le respect des traités. Nous sommes une communauté de droit, et le jour où notre engagement à l'égard du plein respect du traité faiblira, nous manquerons, bien sûr, à nos devoirs.

C'est pourquoi il est essentiel dans cette transition – et quand on mettra en place le nouveau traité – qu'on respecte les traités et les compétences de chaque institution: les compétences du Parlement, bien sûr, les compétences du Conseil, les compétences de la Commission.

Moi, je suis de ceux qui pensent que l'Europe n'avance pas lorsqu'une institution construit son pouvoir et son autorité contre les autres. Je trouve que c'est une erreur. Je trouve que la jalousie institutionnelle c'est le propre des médiocres. Je crois, bien au contraire, que nous serons plus forts si nous nous renforçons mutuellement. Je crois que nous avons tout à fait intérêt à avoir un Parlement européen fort – et le traité de Lisbonne lui donne des compétences accrues – mais aussi un Conseil européen avec un leadership consistant et cohérent dans la durée, et une Commission forte.

D'ailleurs, d'après les traités, et je cite le traité de Lisbonne – parce que nous en parlons tout le temps, mais il faut aussi parfois le lire –, article 17, c'est la Commission qui "promeut l'intérêt général de l'Union et prend les initiatives appropriées à cette fin. Elle veille à l'application des traités ainsi que des mesures adoptées par les institutions en vertu de ceux-ci". C'est-à-dire que c'est à la Commission de vérifier si les traités sont ou non appliqués, y compris pendant cette transition. C'est un pouvoir que le traité donne à la Commission et que la Commission va bien sûr exercer en matière de compétences.

Ceci dit, il faut travailler en termes de partenariat pour renforcer les institutions européennes. Si nous n'avons pas des institutions qui fonctionnent, qu'est-ce qui va se passer? Les États membres – surtout certains États membres – auront tendance à prendre leurs décisions en dehors des institutions. Est-ce ce que nous voulons? Je ne le crois pas. Nous voulons que les décisions soient prises dans le cadre institutionnel, dans le cadre d'une communauté de droit, et c'est ça que j'aimerais vous dire de façon très franche et très sincère: renforçons mutuellement nos institutions.

Nous avons écouté aujourd'hui le plaidoyer extraordinaire de Václav Havel. C'est extraordinaire effectivement, mais comme le disait Jean Monnet, rien ne se fait sans les hommes, rien ne dure sans les institutions. Il nous faut maintenant mettre en place des institutions fortes, et cela ne peut se faire que dans cet esprit de partenariat. C'est pourquoi, entre autres, je tiens à vous remercier pour vos suggestions concernant l'organisation et la structure de la Commission. Je suis, comme vous, très attaché à la méthode communautaire et au traité, qui prévoit une répartition claire des responsabilités. La responsabilité de l'organisation de la Commission incombe au président d'après le traité, et je n'ai nullement l'intention d'y renoncer.

Quand je présenterai la Commission, je ferai donc comme tous les auteurs modestes: je remercierai tous ceux qui m'ont conseillé, tout en acceptant la responsabilité entière pour le produit final. Et aujourd'hui j'ai écouté de bonnes et intéressantes suggestions, mais l'essentiel c'est de comprendre cela: chacun doit exercer ses responsabilités dans le respect des autres institutions en ayant, bien sûr, la plus haute considération pour l'intérêt général européen.

3-048

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – Señor Presidente, decía el Presidente de la Comisión Europea que felicitaba al señor Reinfeldt por haber llevado a buen puerto el barco: el barco del Tratado de Lisboa.

Yo, en esta Cámara, hace dos años, decía que temía que el Tratado de Lisboa pudiera acabar como el pescado de *El viejo y el mar*, la novela de Hemingway, que después de larga lucha llegó prácticamente en espinas al puerto. Pues bien, yo constato que el Tratado de Lisboa no ha llegado en espinas al puerto, que lo esencial está ahí. Gracias, señor Reinfeldt; gracias, Cecilia.

Debo decirle también que creo que lo que han hecho, buscando el compromiso con el Presidente de la República Checa, es lo correcto. A muchos en esta Cámara nos ha molestado el proceder del Presidente de la República, pero, mire, hay un poeta español que dice: «Después de todo, todo ha sido nada»; que al final lo importante es que el Tratado esté en vigor y que ahora estemos pensando en la implementación del Tratado.

Yo tampoco voy a darle, señor Barroso, ningún consejo sobre cómo debe usted componer su Comisión, entre otras cosas porque respeto la autonomía y la independencia del Presidente de la Comisión, que ha tenido una gran votación para hacerlo. Cuando presente usted su Colegio y el reparto de responsabilidades, le diremos si estamos a favor o en contra o no estamos, pero, hoy, tiene usted todo nuestro apoyo.

Y tampoco voy a darle ningún consejo, evidentemente, al Presidente en ejercicio del Consejo, pero, si me permite, sí quiero recordarle algo que sucedió durante los trabajos del Tratado constitucional. En el primer borrador, que creaba la figura del Presidente del Consejo, había una propuesta para que ese Presidente del Consejo fuera un Primer Ministro que hubiera estado al menos dos años y medio en el cargo (en broma, señor Reinfeldt, le llamábamos «la cláusula Bruton» por John Bruton, porque John nos contó que él había estado dos años y siete meses, y, por tanto, podía acceder al cargo). Pues bien, luego retiramos esa referencia –el señor Duff se acuerda– y la retiramos porque nos preguntamos en este Parlamento: ¿qué tiene el ADN de un Primer Ministro que no tenga el del resto de los mortales? ¿Por qué tiene que ser un Primer Ministro el Presidente del Consejo?

Busquen ustedes, señor Reinfeldt, al mejor, a la persona que mejor pueda representar la autoridad moral, al hacedor de compromisos en Europa. Y les dimos para ello un arma, señor Reinfeldt: el arma es que la elección de ese Presidente del Consejo no hay que hacerla por unanimidad, sino por mayoría cualificada.

Por tanto, consenso sí, si es posible; si no, usen ustedes la mayoría cualificada para buscar al mejor Presidente del Consejo.

3-049

PRESIDENZA DELL'ON. GIANNI PITTELLA
Vicepresidente

3-050

Marita Ulvskog (S&D). – Herr talman! Jag är glad att det svenska ordförandeskapet har övergett sin ambition att driva på för snabba skiften till exitstrategier som skulle riskera att permanenta den höga arbetslösheten i Europa. Men jag är bekymrad över att allt fler varnar för att klimatoppmötet i Köpenhamn inte kommer att bli den framgång som så många har hoppats på och det har präglat många av inläggen i den här debatten och frågorna till Fredrik Reinfeldt.

Den här pessimismen präglar också slutsatserna från det senaste rådsmötet. Visserligen bekräftar rådet att den utvecklade världen måste minska sina utsläpp med 80–95 % till 2050, men ska vi lyckas med detta krävs ambitiösa åtaganden i närtid, och för att åstadkomma detta måste man lösa frågan om finansieringen av insatser i utvecklingsländerna. Det är de länder som har bidragit minst till klimatförändringen som kommer att drabbas hårdast av dess effekter, och löser man inte finansieringen kommer man inte heller att få till ett klimatavtal.

Vad lovar då rådet? Precis som Fredrik Reinfeldt har sagt här idag har EU lovat att ställa upp med ett skäligt bidrag. För mig är detta en antiklimax. Skulle beslutet ha kunnat vara att EU inte skulle ställa upp med ett skäligt bidrag? För mig är det som att börja sticka på en vante och inte bli klar med mer än tummen. Kommissionen har föreslagit stöd på 5–7 miljarder under de tre första åren. Detta väljer rådet att notera och jag har väldigt svårt att se det som ett åtagande som är någonting värt.

Jag tycker att det är bekymmersamt. Visst finns det problem med USA, med Kina och med andra länders ambitioner, men det finns även stora problem med EU:s hållning och egna ambitioner. Detta skulle kunna rättas till, och om Fredrik

Reinfeldt hade behagat vara kvar skulle jag ha velat fråga honom hur det svenska ordförandeskapet tänker skaffa sig ett starkare mandat inför Köpenhamnsmötet. För det får inte misslyckas.

3-051

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – Herr Präsident! Wir bekommen durch den glücklicherweise in Kraft getretenen Vertrag von Lissabon mehr Demokratie, wir bekommen ein Anhörungsverfahren für den Hohen Vertreter. Alle Kommissare stellen sich hier, sie werden erst angehört und anschließend kontrolliert. Das ist gut so. Aber der Ratspräsident wird hier weder angehört, noch wird er anschließend hier oder von irgendeinem nationalen Parlament kontrolliert.

Er ist eine demokratische Fehlkonstruktion. Er kann nicht der politische Präsident Europas sein, er muss ein ehrlicher Makler zwischen den Interessen der Mitgliedstaaten im Rat sein, mehr geht nicht, und das Minimum für seine Ernennung ist, dass er wenigstens im Konsens im Rat ernannt wird. Guy Verhofstadt hat es gesagt: Wenn man einen Papst wählt, nimmt man einen Katholiken, wenn man den Präsidenten des Europäischen Rates wählt, dann nimmt man einen Europäer, also jemanden, der an den europäischen Gedanken glaubt. Ich halte das für absolut richtig. Wir brauchen jemanden, der das „europäisch“ zurück in den Europäischen Rat bringt.

Wenn diese Debatte – von den Liberalen beantragt – heute im Parlament nicht stattgefunden hätte, dann hätten wir alle dieses Thema nur in den Medien oder auf den Korridoren diskutiert. Ich glaube, dass Transparenz das Gebot der nächsten Benennungen sein wird.

Ein Ruf an Fredrik Reinfeldt:

3-052

This is not just about balancing Centre-Left and Centre-Right; this is about balancing the Centre, the Left and the Right.

3-053

Yannick Jadot (Verts/ALE). – Monsieur le Président, les changements climatiques, c'est déjà 300 000 morts et l'inaction, pour nous, est un crime contre l'humanité.

Nous savons qu'il y a urgence, nous savons qu'il n'y a pas de plan B, et pourtant, aujourd'hui, la négociation est bloquée. Il est facile de dire que c'est la faute des États-Unis, mais nous considérons que la responsabilité de l'Europe est également immense.

Elle n'est malheureusement plus, comme le prétend le premier ministre, le chef de file de la négociation climatique. Généraliser à l'ensemble de la planète les engagements européens actuels, c'est 4 ° de réchauffement climatique d'ici la fin du siècle, 4 ° de réchauffement climatique! C'est inacceptable, et il ne suffit plus, comme le prétend aussi le président Barroso, de se cacher devant le seul caractère législatif de cet engagement.

Des études indépendantes montrent aujourd'hui que le Japon, la Norvège ou la Suisse sont prêts à faire des efforts supérieurs à l'Europe. Du côté des pays émergents, la Chine, l'Afrique du Sud, le Brésil ou l'Indonésie, là aussi, prennent des engagements en matière domestique qui sont supérieurs à ce que leur demande la communauté scientifique.

S'il y a une leçon à retenir du discours de M. Václav Havel, c'est la leçon de modestie et c'est la leçon de réalisme. Arrêtons de feindre que rien ne bouge en dehors de l'Europe, que le monde n'a pas changé depuis Kyoto et que l'Europe est toujours très en amont de la communauté internationale. En refusant de prendre en compte les demandes du Parlement européen et notamment de sa commission de l'environnement, le Conseil a pris une responsabilité très lourde, celle de l'échec à Copenhague.

Il n'est pas trop tard, l'Europe peut reprendre le *leadership* en passant immédiatement à 30 % pour son objectif de réduction et en accordant au moins 30 milliards de soutien aux pays du Sud. En faisant cela, on emmènera les pays du Sud et on arrachera un accord aux Américains.

3-054

Konrad Szymański (ECR). – Panie Przewodniczący! Październikowe konkluzje Rady to dobra podstawa, by ograniczyć kompletnie nierealne oczekiwania wobec Europy w zakresie zmian klimatycznych.

Nasze działania w zakresie zmian klimatycznych powinny być w pełni warunkowe wobec wysiłku podejmowanego przez Chiny, Amerykę, Indie, Brazylię. Nasza składka na czyste technologie w krajach rozwijających się nie może rujnować naszej własnej gospodarki. Pamiętajmy, że to właśnie wzrost gospodarczy daje nam szansę na finansowanie zmian technologicznych, które są kluczowe dla ochrony środowiska.

Podział składki w samej Unii Europejskiej nie może prowadzić do sytuacji, w której kraje o wysokim zużyciu węgla w energetyce będą płaciły dwa razy za te same emisje: raz w związku z działaniem systemu handlu emisjami i drugi raz w

ramach wsparcia czystych technologii na świecie. Jeśli nie będziemy brali pod uwagę tego stanowiska, osłabimy pozycję Europy w tej debacie.

3-055

Mario Borghesio (EFD). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, pochi giorni fa una grave sentenza della Corte di Strasburgo ha segnato un *vulnus* molto grave – sul quale si è espressa in maniera esageratamente cauta la Commissione europea – impedendo allo Stato italiano l'esposizione dei crocefissi nelle aule scolastiche. La questione non attiene tanto a un principio religioso quanto a un principio di libertà: si è trattato di una grave violazione del principio di sussidiarietà.

Ora, se il buongiorno viene dal mattino, c'è da temere su quello che sarà il prosieguo della questione con l'adozione del trattato di Lisbona: siamo sicuri che non si continuerà su questa deriva pericolosa di un diritto europeo che soffoca e calpesta i diritti degli Stati? Questo è un pericolo dal quale ci dobbiamo guardare. La Commissione avrebbe dovuto reagire in maniera molto più ferma, anche perché di fronte alla protesta corale – oggi c'è stata una riunione trasversale delle forze politiche italiane qui rappresentate – che rappresenta il senso e la sensibilità profonda del nostro popolo verso questa appartenenza, che è metapolitica, metareligiosa e culturale, nel senso di un grande filosofo che ci ha insegnato con la frase importante "non possiamo non dirci cristiani".

La questione delle nomine è molto importante. Oggi sulle agenzie si legge un corollario di voci di riunioni; non si sa nemmeno se dovrà esserci una riunione straordinaria a Bruxelles. Ma io mi domando una cosa: esaminando i nomi che circolano – per esempio, mi limito a tre, Balkenende, Miliband e Van Rompuy – ma è mai possibile che nessuno osservi che tutti e tre sono frequentatori delle riunioni vuoi del gruppo Bilderberg, vuoi della Trilaterale? Io credo che si debbano stabilire dei principi di trasparenza, tanto sovente indicati a parole dalle nostre istituzioni, e si debba chiedere con chiarezza a queste persone se sono i candidati del loro paese e delle loro forze politiche o di questi gruppi occulti che si riuniscono a porte chiuse e decidono sulla pelle e sulla testa dei popoli.

3-056

Francisco Sosa Wagner (NI). – Señor Presidente, superada la inquietud generada por la aprobación del Tratado de Lisboa, es hora, a mi juicio, de pensar en el tratamiento que en el futuro habrá de darse a las actitudes nacionalistas que tanto entorpecen la construcción europea. Mi idea es que estos entorpecimientos no pueden resultar gratis. Con la cabeza fría, es momento de pensar en las posibles medidas que habrán de adoptarse en las jornadas y en los años venideros.

Este modesto diputado quiere un Presidente del Consejo en el futuro que sea un hombre, o mejor una mujer, convencida del federalismo europeo, que maneje el euro, que se halle en el espacio Schengen y que se sienta identificada y comprometida con la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea.

3-057

14 - Benvenuto

3-058

Presidente. – Desidero segnalervi, colleghi, la presenza in tribuna d'onore di una delegazione del Senato della Federazione della Malesia, cui porgo un caloroso benvenuto. La delegazione è guidata da S.E. Dató Wong Foon Meng, Presidente del Senato.

Vorrei ricordare che le relazioni tra il Parlamento europeo e il parlamento della Malesia sono regolari e fruttuose. La Malesia ha una società vibrante, un'economia florida e ricopre un ruolo importante nell'ambito dell'Associazione delle nazioni dell'Asia sudorientale (ASEAN). Pertanto, è ancora un piacere per me e per noi tutti porgere il benvenuto ai nostri amici e nostri colleghi del Senato: speriamo che la vostra visita sia molto proficua.

3-059

15 - Conclusioni del Consiglio europeo del 29 e 30 ottobre 2009 compreso il mandato e le attribuzioni del Presidente del Consiglio europeo e dell'Alto rappresentante per la politica estera e di sicurezza comune/Vice-Presidente della Commissione nonché la struttura della nuova Commissione (seguito della discussione)

3-060

Presidente. – L'ordine del giorno reca il proseguimento della discussione sulla relazione del Consiglio europeo e sulla dichiarazione della Commissione riguardo alle conclusioni del Consiglio europeo del 29 e 30 ottobre 2009, compreso il mandato e le attribuzioni del Presidente del Consiglio europeo e dell'Alto rappresentante per la politica estera e di sicurezza comune/Vice-Presidente della Commissione, nonché la struttura della nuova Commissione

3-061

Elmar Brok (PPE). – Herr Präsident! Verehrte Kommission! Frau Ratspräsidentin! Die Rede des Herrn Borghesio war schon ein typischer Fall – diese Antieuropäer können Europarat und Europäische Union nicht auseinanderhalten –, denn

das war ein Richterspruch zum Kreuz des Gerichtshofes für Menschenrechte des Europarates. In der Charta der Grundrechte kann das nicht passieren.

Aber lassen Sie mich einige wenige Bemerkungen zu der Debatte heute machen. Ich glaube, dass die schwedische Präsidentschaft mit viel Feingefühl und zielsicher den Ratifikationsprozess zu Ende gebracht hat, der ja in ihrer Zeit von vier Ländern noch zu vollziehen war. Ich möchte mich sehr dafür bedanken, dass dieser schon neun Jahre währende Prozess auf diese Art und Weise in den Hafen gefahren worden ist. Ich meine, dass aber damit auch noch die Chance gegeben ist, das jetzt erst in die Praxis umzusetzen. Und in der Praxis wird auch Verfassungswirklichkeit geschrieben. Deswegen muss es klar sein, dass der Präsident des Europäischen Rates nur die Legitimation der Regierungschefs hat und jeder operationelle Präsident, der nicht vom Parlament abhängig ist, direkt von der Bevölkerung gewählt wird, in jeder Verfassung. Das muss auch für den Präsidenten des Europäischen Rates gelten. Die volle Legitimation hat nur der Kommissionspräsident.

Weiterhin möchte ich darauf aufmerksam machen, Herr Barroso hat darauf hingewiesen, wie wichtig nach Jean Monnet die Institutionen für den Bestand sind. Bei einem Hohen Beauftragten/Vizepräsidenten der Kommission muss klar sein, dass er nur als Einheit ins Amt kommt. Er kann nicht zunächst am 1. Dezember als Hoher Beauftragter ins Amt kommen und dann später als Vizepräsident. Er kann erst dann ins Amt kommen, wie aber auch der Vizepräsident, wenn er die Zustimmung des Europäischen Parlaments gefunden hat. Da sollte kein Missverständnis aufkommen, weil wir sonst in eine rechtliche Problematik hineinkommen.

Außerdem möchte ich darauf hinweisen, dass das Europäische Parlament seine Rechte wahrnehmen wird, wenn es um den Auswärtigen Dienst geht. Wir wollen nicht, dass der Vertrag von Lissabon genutzt wird, um Europa zu „intergovernmentalisieren“, der Geist des Vertrags ist ein anderer. Hier spielt der Auswärtige Dienst eine entscheidende Rolle. Ich bitte, die Position des Parlaments in dieser Frage, die Sie ja kennen, ernst zu nehmen und hier nicht Festlegungen zu machen, die wir Ihnen zerstören würden, weil wir dazu die Macht haben.

3-062

Adrian Severin (S&D). – Mr President, the entry into force of the Lisbon Treaty is indeed a historical event. We should applaud it. We should be happy about it. We should congratulate ourselves and certainly we should congratulate the Swedish Presidency for the fact that they achieved this result.

A Treaty, however, is not enough. Even the most perfect treaty could not, by itself, solve many of the problems. We need inspired and competent people to enhance it. In the case of the Lisbon Treaty, this is even more important since this Treaty is the result of endless compromises, long discussions and long debates. Therefore, unavoidably, it has a lot of ambiguities and gaps.

It is for the future top decision-makers to clarify things, to fine-tune the rules, to shape the institutions, to give the right interpretation to all provisions of the Treaty and to detail the job description. The coming mandate, the coming legislature, will be crucial for the European Union architecture of the future. If we want this architecture to be viable, it must be a synthesis of all the historical experiences, cultural sensitivities and political traditions of all European regions and all European citizens.

Therefore we need the team formed by the first three functions in the European Union – the President of the Council, the President of the Commission and the High Representative – to include all political sensitivities, all regions, and all geopolitical, cultural and geographical regions of Europe. I believe that this will be achieved and I believe that, if this is achieved, it will be good for the viability of the architecture and the effectiveness of the institution, but also for the credibility of the Union in the eyes of all our citizens.

3-063

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Arvoisa puhemies, sallikaa minun poikkeuksellisesti kiittää tiedotusvälineitä, mediaa. Ilman valpasta ja vapaata mediaa kansalaiset olisivat täysin ulkona EU-johtajien valinnasta. Mutta onneksi on media, joka kertoo käytäväkeskusteluista ja on esitellyt mahdollisuuksia ja mahdollisia ehdokkaita sekä EU:n presidentin virkaan että tähän ulkoministerin korkean edustajan virkaan. Tässäkin keskustelussa itse asiassa nimistä on aika vähän keskusteltu, vain muutama nimi on tullut esiin. Kuitenkin me pyrimme EU:n ulkopuolella opastamaan muita demokraattisten vaalien merkityksestä.

Sain vieraillla jokin aika sitten Turkissa ja siellä eräs Turkin parlamentin jäsen kysyi, kun puhuimme Lissabonin sopimuksen jälkeisistä valinnoista, että koska nämä valinnat sitten tapahtuvat, ja Euroopan unionin delegaatio vastasi, että meillä ei ole käsitystä ketkä ovat ehdokkaina, milloin valinta tapahtuu, kaikki tapahtuu suljettujen ovien takana. Tässä EU:lla on vielä paljon parannettavaa, niin että tässä toimittaisiin avoimemmin.

3-064

Ashley Fox (ECR). – Mr President, I would like to comment on the informal discussions which we all know dominated the last European Council. I refer of course to the selection of the next President of the Council and the role he will take.

I believe that the President should be the servant of the Council – a chairman rather than a chief executive. It is therefore important that the President is both collegiate and someone the people trust, and, with that in mind, the worst possible candidate on both scores would be one Tony Blair. I share Chancellor Merkel's dread of having to listen to Mr Flash for the next five years as his motorcade sweeps around the world.

The issue of trust is also important and on too many occasions, Mr Blair has shown himself to be completely untrustworthy. He is unfit for public office and I urge the Council not to appoint him.

3-065

Bastiaan Belder (EFD). – Voorzitter, met veel belangstelling heb ik het document van het Zweedse voorzitterschap over de Externe Dienst gelezen. Mijn scepsis over dit project is er niet minder om geworden. Ik vind het in ieder geval verstandig dat het Zweedse voorzitterschap extra tijd heeft ingeruimd voor het zoeken van de juiste kandidaten voor de nieuwe posten. De Hoge Vertegenwoordiger moet namelijk een schaap met vijf poten zijn, en daar zijn er niet veel van in Europa.

Ik maak me nog steeds grote zorgen, Voorzitter, over de gevolgen van deze nieuwe posten voor het interinstitutioneel evenwicht. Het kan niet anders of mijn collega's delen deze mening met mij. In tegenstelling tot hen ben ik wel tevreden dat de Externe Dienst buiten de gelederen van de Commissie blijft. Buitenlands beleid is een primaire taak van de lidstaten en als er dan toch geëuropeaniseerd wordt, zie ik liever het klimaat bij de Raad dan bij de Commissie. Dat is precies wat nu gebeurt, ondanks al onze goedbedoelde resoluties.

3-066

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, het gemarchandeer over de aanstelling van de president van de Raad is bepaald niet verheffend. We maken nu bijvoorbeeld mee dat in België de kandidatuur van premier Herman van Rompuy wordt verdedigd met argumenten in de stijl van: hij is onopvallend, hij heeft relatief weinig vijanden en hij is goed in het vinden van compromissen. Wie een kunstmatig land als België kan regeren, kan dat ook in Europa, zo luidt de achterliggende redenering.

Welnu, niemand in Europa heeft er belang bij dat de Europese Unie evolueert tot een soort België in het groot. Herman van Rompuy is trouwens geen eerste minister die echt regéert. De Belgische constructie valt niet meer te regeren, en zo komt het dat de heer Van Rompuy eerder een soort conciërge van de status quo is, dat hij in feite louter de lopende zaken regelt.

We hebben geen kleurloze, smaakloze en geurloze figuur nodig die naar de pijpen van de Europese Commissie danst, maar een krachtige spreekbuis voor de lidstaten en voor de burgers, die jammer genoeg in het hele verhaal niet voorkomen.

3-067

Othmar Karas (PPE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Vor zwanzig Jahren haben wir die gewaltsame Teilung Europas in Freiheit und Diktatur friedlich beseitigt. Die Europäische Union ist das politische Projekt, das die Wiedervereinigung unseres Kontinents möglich macht. Die Europäische Union ist jenes politische Projekt, das sich zum Ziel setzt, die Friedenszone, die Freiheitszone, die Demokratiezone und die Stabilitätszone in Europa zu erweitern. Wir haben die Verantwortung dafür, dass die Wertegemeinschaft und die Rechtsgemeinschaft gestärkt werden. Wir sollten alles tun und auch am heutigen Tag dazu beitragen, dass uns die Freude über das Erreichte die Kraft und die Entschlossenheit dafür gibt, dass nicht neue Mauern und neue Stachelndrähte zwischen den Menschen auf unserem Kontinent und der Welt aufgebaut werden.

Der Vertrag von Lissabon ist der größte Demokratieschub seit der ersten Direktwahl vor dreißig Jahren, und er gibt der Europäischen Union, den Institutionen die Chance und die Möglichkeit, zum Sprecher des Kontinents zu werden. Aber wir müssen diese Chance nützen! Wir müssen den politischen Willen haben, den Vertrag umzusetzen und durchzusetzen. Und wenn wir den politischen Willen haben, dann heißt das aber auch, dass wir davon Abschied zu nehmen haben, immer nur nach dem kleinsten gemeinsamen Nenner zu suchen. Jedes *Opting-out* schwächt die Gemeinschaft. Die Krisen haben wir erst gestoppt, wenn die Arbeitslosigkeit nachhaltig sinkt und sich das Wachstum ohne milliardenschwere Pakete, die unsere öffentlichen Defizite in dramatische Höhen treiben, wieder nachhaltig entwickelt.

Mein letzter Satz ist auch deutlich: Europäisch denken heißt, aufeinander zuzugehen und nach den besten Lösungen zu suchen. Die Personaldebatten der letzten Tage lassen in mir die Befürchtung aufkeimen, dass wir nicht nach den besten, nicht nach den europäischen Lösungen, sondern nach den einfachsten Lösungen für die Mitgliedstaaten und die politischen Parteien suchen. Das ist die falsche Antwort auf die Entwicklungen der letzten Jahre und den Vertrag von Lissabon!

3-068

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor Presidente, quiero aportar dos valoraciones en relación con sendos aspectos de las conclusiones del Consejo Europeo desde la perspectiva de la Presidencia de la Comisión de Libertades, Justicia e Interior y, consiguientemente, de la valoración del espacio de libertad, justicia y seguridad.

La primera, sobre la inmigración: saludo que la inmigración haya tenido fuerte presencia en las conclusiones del Consejo y doy importancia a que la política de inmigración vaya a ser, por primera vez, política comunitaria y vaya a ser objeto, durante la Presidencia española, de una primera evaluación que involucrará el papel del Parlamento Europeo y de los Parlamentos nacionales. Pero, al mismo tiempo, habiendo una referencia a la solidaridad en aspectos de la gestión de flujos migratorios, lamento que no se haya hecho bajo la cláusula de la solidaridad vinculante con su respectiva repercusión financiera.

La segunda tiene que ver con la dimensión institucional del espacio de libertad, justicia y seguridad, porque va a significar un antes y un después en la actividad de este Parlamento. Por fin, política comunitaria; por fin, el Parlamento Europeo decidiendo sobre la misma.

Los ciudadanos europeos tienen derecho a esperar muchísimo de las conclusiones del Consejo Europeo con el que finalizará la Presidencia sueca el próximo 10 de diciembre, en la medida en que, por fin, el espacio de libertad, justicia y seguridad se va a consagrar como un gran ámbito de acción auténticamente europeo, auténticamente humanitario, con la aprobación del Programa de Estocolmo, al que la Comisión de Libertades, Justicia e Interior contribuye decisivamente con el informe que aprobará esta misma semana.

3-069

Andrew Duff (ALDE). – Mr President, it is great that we can now close the final chapter on the saga of the Treaty. However, I regret that we had to pay the price of extending to the Czechs the extremely poor precedent of the British protocol on the Charter.

The press is reporting the protocol as being an opt-out from the Charter. I would be grateful if the Presidency, in concluding the debate, could confirm that this is far from the position and that the Charter will still be binding upon the Czechs and their President sitting in his castle.

The import of the protocol is to constrain the practice of the courts in deploying the Charter during their domestic litigation, which is something far inferior and peripheral – and, at the end of the saga, negligible.

3-070

Mirosław Piotrowski (ECR). – Panie Przewodniczący! Wbrew szumnym deklaracjom, że traktat lizboński usprawni funkcjonowanie Unii Europejskiej, okazuje się, że otwiera on puszkę Pandory. Jego zapisy nie są precyzyjne i budzą nie tylko kontrowersje, ale już wprowadzają podział wśród przywódców Unii.

W traktacie nie dookreślono prerogatyw przyszłego przewodniczącego Rady Europejskiej nazywanego prezydentem ani demokratycznego trybu wyboru, a jego faktyczna pozycja ma zależeć od siły osobowości i wcześniej sprawowanej funkcji. Trudno też przewidzieć, czy zachowany zostanie klasyczny model krajowych prezydencji, nadających ton polityce Unii. Podobnie wygląda sytuacja z ministrem spraw zagranicznych Unii Europejskiej.

Większość obywateli Europy oczekuje odpowiedzi na pytanie, czy zmierzamy do utworzenia silnego europejskiego państwa federalnego kosztem suwerenności narodowych i czy w przyszłości silny przewodniczący Rady nie zechce nawiązać do antydemokratycznych tradycji Europy XX wieku.

3-071

Mario Mauro (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, un grande grazie anche alla Presidenza svedese per i risultati chiave ottenuti in questo semestre. Ma allo stesso tempo – mi rivolgo alla Presidenza svedese – mi permetta di farle un regalo: il regalo è questo foglio bianco, che lei potrà usare in questi giorni come straordinario strumento per superare le difficoltà che esistono per individuare i candidati all'incarico di Presidente del Consiglio europeo e di Alto rappresentante della politica estera dell'Unione.

Infatti, se convincerà i capi di governo a scrivere su questo foglio, non i nomi che si rincorrono sui giornali ed in televisione, ma l'idea che hanno di politica estera dell'Unione, allora noi avremo fatto un passo avanti significativo, perché se ci chiariranno se pensano, ad esempio, a un maggiore coordinamento oppure ad una vera e propria politica estera sarà facile dare poi un volto e un nome a chi ci dovrà rappresentare nel mondo. Questa è la vera trasparenza di cui abbiamo bisogno: capire che idea abbiamo di Europa e di politica estera dell'Unione, a che cosa teniamo di più.

Si rivela indispensabile quindi che vengano scelte personalità che incarnano lo spirito e i valori del progetto europeo, qualcuno che sappia assicurare all'Europa il ruolo da protagonista delle relazioni internazionali, che per diventare effettivo, non può non passare da una riaffermazione degli ideali propri dei suoi fondatori, unico vero elemento unificante e quindi dirimpante sulla scena mondiale. L'Unione europea non è un blocco monolitico ma il risultato delle azioni di uomini e che, in quanto tale, per vivere è chiamata a rinnovarsi nel tempo. L'Europa insomma deve ripartire dai valori su cui è stata creata, dai buoni risultati che finora abbiamo raggiunto e, credetemi, anche da una buona dose di realismo.

3-072

David-Maria Sassoli (S&D). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, anch'io voglio ringraziare la Presidenza svedese per il lavoro svolto e per essere riuscita a porre le condizioni per la ratifica finale del trattato di Lisbona. Noi abbiamo un grande bisogno del nuovo trattato perché ci offre la possibilità di rafforzare, ampliare dei poteri, ad esempio i poteri di questo Parlamento, e di due figure nuove, in grado di rappresentare sintesi politica e istituzionale. Auspichiamo per questo che il Consiglio sappia saggiamente interpretare le sollecitazioni delle grandi famiglie politiche europee, affinché in occasione della prossima riunione venga definita con autorevolezza e forte condivisione la designazione delle personalità chiamate a ricoprire le nuove cariche istituzionali previste dal trattato.

Di cosa abbiamo bisogno? Abbiamo bisogno di un Presidente del Consiglio capace di garantire coesione e continuità. Abbiamo bisogno di un Alto rappresentante capace, in un mondo multipolare, per esperienza e autorevolezza, di garantire un ruolo da protagonista all'Europa e, al tempo stesso, un legame tra la dimensione intergovernativa e quella comunitaria dell'Unione. E ancora, abbiamo bisogno di un collegio di commissari forte e unito, equilibrato sul piano politico, geografico e di genere. È particolarmente significativo che questo avvenga vent'anni dopo la caduta del Muro, il muro che ha diviso l'Europa, e tutto questo può far riaccendere le speranze in un'Europa unita, forte, che continui ad animare le esigenze di solidarietà e di giustizia.

3-073

Louis Michel (ALDE). – Monsieur le Président, Madame la Présidente, chers collègues, d'abord, je voudrais adresser mes remerciements et mes félicitations à la Présidence suédoise pour le travail tout à fait remarquable qu'elle réalise.

Mais je voudrais profiter de cette intervention pour m'adresser au président Barroso par personne interposée: Mme Malström lui transmettra donc certainement les remarques que j'ai à formuler, suite d'ailleurs à son intervention en réponse à M. Verhofstadt.

Nous voulons tous une Commission efficace et crédible, usant à plein de son pouvoir d'initiative, et pratiquant sans timidité la méthode communautaire. Mais, si nous voulons cette Commission-là – et j'ai entendu que M. Barroso la voulait aussi –, alors il me paraît qu'il faut articuler son action sur des compétences organisées en quatre ou cinq piliers, chaque pilier étant placé sous la responsabilité politique d'un vice-président investi de l'autorité et de la capacité – et du pouvoir d'ailleurs – d'assurer la cohérence de l'ensemble de la politique de son pilier.

Le morcellement actuel des compétences de la Commission – et je suis bien placé pour en parler, puisque j'ai été quand même commissaire pendant cinq ans – mine la méthode communautaire, handicape le pouvoir d'initiative et porte préjudice à votre institution. Vous le direz à M. Barroso, de ma part.

On pouvait comprendre qu'il était malaisé de réorganiser d'emblée la structure des compétences héritées d'arrangements parfois curieux, sinon opportunistes, du passé, mais je ne comprendrais pas que le président actuel n'y mette pas l'ordre que mérite une ambition nouvelle pour cette institution.

3-074

Michel Barnier (PPE). – Monsieur le Président, grâce à la ténacité de la Présidence suédoise, que je remercie à mon tour, nous avons le traité de Lisbonne. Mais un traité comme celui-ci n'est pas un projet, c'est un outil, une boîte à outils au service du projet européen, et il appartient donc aux hommes et aux femmes qui animent les institutions – la Commission, son président, le Conseil – et à nous-mêmes ici de bien utiliser ces outils dans l'avenir au terme d'une période de transition qui a été très longue – trop longue

Parce que nous sommes maintenant mieux armés pour relever trois grands défis face auxquels, mes chers collègues, nous jouerons tous ensemble non seulement la crédibilité de l'Union européenne, mais, pour reprendre le mot de Václav Havel tout à l'heure, sa souveraineté.

Le premier défi, c'est celui de la crise dont on ne doit pas – dont on ne peut pas – sortir comme on y est entré, comme si rien ne s'était passé. Il y a des leçons à tirer dans notre dialogue avec les États-Unis en particulier, en matière de gouvernance, en matière de solidarité, en matière de transparence, de régulation de l'économie mondiale, et pour nous, Européens, il y a des leçons à tirer pour la sauvegarde – j'emploie ce mot à dessein –, la consolidation du marché intérieur, dans la "réconciliation du marché et du social", pour reprendre un mot que je fais mien de Mario Monti, à qui le président Barroso a d'ailleurs confié utilement une mission sur ce sujet.

Le deuxième défi, c'est celui de la croissance verte. À Kyoto, nous avons pris la tête en la matière, grâce à la Commission européenne. Nous devons garder cette position en veillant naturellement à obtenir de nos partenaires, des autres grands pays, des grandes régions, une attitude réciproque.

Et puis, le troisième défi, il consiste pour nous à être à la table, non pas "derrière la table", mais "à la table" de ceux qui vont décider de l'ordre – ou du désordre – du monde dans les vingt ans qui viennent. Ce n'est pas facile quand on est vingt-

sept nations, mais c'est pourtant vital, sauf si nous acceptons, ce que personnellement je n'accepte pas, d'être des sous-traitants ou d'être sous l'influence des autres pays.

Voilà pourquoi nous mettons beaucoup de confiance dans le futur travail du haut représentant à qui il appartiendra de créer une véritable culture diplomatique et stratégique commune. Madame, Monsieur le Président, plus tôt nous serons prêts, mieux ce sera pour les citoyens européens. Voilà pourquoi nous attendons avec impatience et confiance les décisions que vous prendrez.

3-075

Kinga Göncz (S&D). – Én kivételesen nem a Lisszaboni Szerződésről szeretnék szólni, hanem az európai tanácsi következtetéseknek a gazdasági, pénzügyi és szociális fejezetével kapcsolatban mondanám el, hogy egyrészt örömmel látjuk, hogy a pénzügyi stabilizálódás jelei megjelennek ebben a dokumentumban is. Mi magunk is így látjuk ezt, de közben az is egyértelmű, hogy az emberek tartalékai kimerülöben vannak Európában.

A vállalkozások nehezen jutnak pénzügyi segítséghez, bankkölcshöz, nő a munkanélküliség. Ez szintén megjelenik ebben a dokumentumban, és fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy nem lehet tartós a gazdasági növekedés, nem beszélhetünk arról, hogy Európa erősebben kerül ki a válságból, mint ahogy belépett addig, amíg nem tudjuk egyértelműen biztosítani azt, hogy a társadalmi kohézió jelenlegi szintje fennmaradjon, illetőleg erősödjön, amíg nem tudjuk növelni a foglalkoztatottságot és nem tudjuk megakadályozni a társadalmi kirekesztődést.

A szociálpolitikai koordináció módszerei, a nyitott koordináció, meglehetősen gyenge eszköz a kezünkben, erősíteniünk kell a koordinációs módszereket, hatékonyabb eszközökre van szükségünk. A társadalmi kohézió és a szociális Európa vívmányai azok a tényezők, amelyet az emberek a legfontosabbnak tekintenek. Ezt kell hangsúlyoznunk és ez közös felelősségünk.

3-076

Lena Ek (ALDE). – Herr talman! Politik och psykologi hör ihop och just nu finns det många som försöker att tala ner förväntningarna inför Kyotoförhandlingarna i Köpenhamn om några veckor. Jag känner precis igen det här från när vi förhandlade om klimatmålen. De klimatmål som vi föreslog och arbetade för i det här parlamentet hade både dödförklarats och begravts, inte en utan kanske tio gånger, när vi fick det slutliga beslutet.

Precis likadant är det med klimatpaketet. Det är dödförklarat och begravt av dem som egentligen är emot klimatmålen. Jag vill därför uppmana det svenska ordförandeskapet att fortsätta sitt goda förhandlingsarbete och sin konstruktiva linje, därför att om vi inte siktar på en fullständigt bindande överenskommelse i Köpenhamn, så kommer vi inte att nå det. Men tvågradersmålet är oerhört viktigt och därför måste vi nu ha full fart framåt. Redan Seneka observerade att mänskligheten kan delas in i två grupper: de som går före och gör någonting och de som går efter och kritiserar.

3-077

Μαριέττα Γιαννάκου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, σημειολόγησα αυτά ακριβώς που είπε η Προεδρία για την οικονομική κρίση, αλλά είναι φανερό ότι με εξαίρεση μία χώρα, όλες οι άλλες δεν μπορούν να εφαρμόσουν το Σύμφωνο Σταθερότητας. Η οικονομική κρίση άλλωστε -τελικά -δεν πρέπει να αποβεί σε κρίση αξιών και αρχών.

Στο ζήτημα της κλιματικής αλλαγής η Προεδρία έπραξε πολύ σωστά. Σημασία όμως έχει να πείσει, όχι μόνο τις αναπτυσσόμενες χώρες, αλλά και τις Ηνωμένες Πολιτείες για ν' αλλάξει η κατάσταση. Να αναλάβει τις πραγματικές πρωτοβουλίες στην Κοπεγχάγη.

Στο τρίτο ζήτημα, κ. Πρόεδρε, τη Συνθήκη της Λισσαβόνας, είμαστε ευτυχείς. Εννέα χρόνια μετά την κρίση που υπήρξε στη Συνθήκη της Νίκαιας και την αδυναμία να απαντήσουν στο θεσμικό ζήτημα, βρισκόμαστε μπροστά σε μια Συνθήκη, που αρκετοί μας "ταλαιπώρησαν" για να υπογράψουν. Σημασία δεν έχει μόνο ο θεσμός και η Συνθήκη. Σημασία έχουν και τα πρόσωπα που την εφαρμόζουν και υπ' αυτή την έννοια η Προεδρία έχει ευθύνη και στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ώστε τα πρόσωπα που θα αναλάβουν -και κυρίως ο Υπουργός Εξωτερικών- να εκφράζουν το σύνολο των συμφερόντων των καλώς δομημένων της Ένωσης.

Από την άλλη πλευρά -σε επίπεδο του Συμβουλίου- και αναφέρομαι ειδικότερα στο θέμα του Προέδρου του Συμβουλίου, αυτό αποτελεί ζήτημα που πολλοί από εμάς δεν είχαν αποδεχθεί. Ως μέλος της ευρωπαϊκής συνέλευσης, γνωρίζω προσωπικά ότι πολλοί από εμάς προτιμούσαμε ο ρόλος του Προέδρου του Συμβουλίου να αναληφθεί από τον Πρόεδρο της Επιτροπής κάτι που είχε συμβεί και στο παρελθόν. Διότι στην ουσία ο ρόλος του Προέδρου της Επιτροπής είναι να συντονίζει το Συμβούλιο και να αποφεύγει τις περιπέτειες των συγκρούσεων.

Ευχόμεθα, και η Προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αλλά και κυρίως η Προεδρία του Συμβουλίου, να δώσει τις κατάλληλες συστάσεις στα κράτη μέλη, ώστε ο τρόπος που θα λειτουργήσουν και τα δύο Όργανα να είναι τέτοιος που να μην αφίσταται της κοινοτικής μεθόδου εργασίας και ενός καλού παρελθόντος που έχουμε στην Ευρώπη, πράγμα το οποίο μας εξασφάλισε τόσα πολλά χρόνια ευημερίας.

3-078

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – Señor Presidente, creo que el acuerdo para el problema checo fue una solución suficiente; no fue perfecta, pero fue la mejor solución que era necesaria para un problema tan grave.

Creo que en 2010 podemos tener un gran año para Europa. Entra un nuevo Colegio de Comisarios, un nuevo organigrama que dirige la Unión Europea, nuevo estatus jurídico —la Unión Europea es una, es «la Unión Europea», con su personalidad jurídica, y no una suma de naciones—... Ahora tenemos, como se ha dicho, la posibilidad de hacer y necesitamos la voluntad de hacer. Creo que Europa necesita superar esas gravísimas corrientes de nacionalismo que impiden avanzar.

Si nos ponemos a pensar en cómo habríamos avanzado, hace diez años, hacia la Unión Europea con el euro si no hubiéramos renunciado al franco, al marco, a la peseta... Pues algo de esto tiene que volver a crearse en el espíritu europeo, como decía el señor Barroso.

Quiero decir dos cosas que me parecen necesarias. Una urgencia: el Colegio de Comisarios tiene que ser aprobado en diciembre en Estrasburgo. Creo que es muy importante que la próxima Presidencia, en enero, entre en funciones con este nuevo camino —con un nuevo Colegio de Comisarios— ya, a final de este año.

Y luego me importa reivindicar el qué de la Unión Europea, la voluntad ¿para qué? Creo que se están jugando en las grandes mesas del mundo grandes decisiones y Europa tiene que tener una voz unida, una voz fuerte para defender lo que es propio de nuestro proyecto: un modelo social y una nueva arquitectura jurídica, económica y política para un mundo en el que haya más Estado y mejor mercado. Más voz, más unida y más fuerte para Europa.

3-079

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman! Det svenska ordförandeskapet är att gratulera: Den envise mannen i Prag skrev äntligen under och nu har vi äntligen nått vägs ände. Förhoppningsvis är det inte institutionella frågor som ska uppehålla vår tid det närmaste decenniet, även om Václav Havel är en sann europeisk hjälte som var beredd att ta ytterligare några steg redan idag. Att Tjeckien fick ett undantag från stadgan om de grundläggande rättigheterna tycker jag är dystert. Som Andrew Duff påpekade räcker det gott och väl med Polen och Storbritannien.

I Köpenhamn måste ett globalt avtal träffas, där den rika världen tar ett extra stort ansvar. Den fattiga världen bär inte ansvar för klotets uppvärmning. Samtidigt måste givetvis tillväxtekonomierna ta sin del. Till sist, fru minister: Processen inför toppmötet nästa vecka, då en president och en utrikesminister ska utses, borde ha skett under större öppenhet. Det nuvarande hemlighetsmakeriet är pinsamt för ett demokratiskt Europa, det tror jag att fler än jag tycker.

3-080

Tunne Kelam (PPE). – Mr President, I would like to make three observations. With the Lisbon Treaty in force, the EU needs, more than ever, efficient common foreign security and energy policies which are based on solidarity. Only such policies can prevent Schröder-Putin deals from ever being repeated.

Secondly, we need to realise how important it is in the new situation to have a continuously strong Commission that can take responsibility for the implementation of the Lisbon Treaty.

Thirdly, regarding the new top posts, we first of all need courage to advance and to support not portfolios but personalities, personalities that have long-term vision and commitment to the continuity of European values.

So, in order to address enormous new challenges, the EU once again needs two European statesmen in the Adenauer, Schuman or De Gasperi mould. We should look for them without prejudice. These statesmen can also be found in the new Member States, which certainly should be represented in the future troika. Václav Havel told us today that Europe is a homeland of our homelands. Based upon this understanding, I think we can succeed in the implementation of the Lisbon Treaty.

3-081

Sandra Kalniete (PPE). – Es gribētu runāt par to, kāds prieks, ka Lisabonas līgums beidzot stāsies spēkā un par to, kādam ir jābūt Eiropas prezidentam, jo prezidēt Eiropadomē nenozīmē prezidēt Eiropā, tas nozīmē būt kopā ar Eiropas Savienības dalībvalstīm, dalībvalstu vadītājiem, atbalstīt un veicināt, lai nostiprinātu Eiropas Savienības lomu starp vadošajām rītdienas globālajām valstīm. Un es gribētu teikt, ka Latvijas bijusī prezidente Vaira Vīķe-Freiberga, viņai piemīt visas tās personīgās līdera īpašības un politiskā līdera pieredze, lai viņa kļūtu par sekmīgu Eiropadomes prezidenti. Viņas liktenis simbolizē mūsu sadalītā kontinenta vēsturi — bēgle pēc otrā pasaules kara, viņa atgriežas Latvijā, tiklīdz mūsu valsts atkal ir brīva, viņa atgriežas, lai kļūtu par valsts prezidenti. Un viņas prezidentūras astoņos gados Latvija kļūst par Eiropas Savienības un NATO dalībvalsti. Vaira Vīķe-Freiberga ir pārliecināta Eiropas pilsone, augsti izglītota un spēcīga personība, kas dziļi izprot Eiropas nākotnes izaicinājumus. Viņa noteikti spēs pieņemt nepopulārus lēmumus arī tad, ja tas būs nepieciešams.

3-082

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ*Αντιπρόεδρος*

3-083

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – Tisztelt elnök asszony! A Lisszaboni Szerződést elsőként ratifikáló tagállam, Magyarország nevében szeretnék gratulálni a svéd elnökségnek. Kiváló munkát végeztek és láttunk itt Hável elnök úr személyében egy Európa-barát csehet, és elég sok gondot okozott Klaus cseh elnök, aki nem mutatkozott Európa-barátnak.

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével, az új Bizottság felállításával, a struktúrák felállításával minél előbb végeznünk kellene, hogy az érdemi munkára koncentráljunk.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a Lisszaboni Szerződés először tartalmazza a kisebbségekhez tartozó személyek jogait. Kérem Wallström asszonyt, aki igen kisebbségbarát, jelezze Barroso elnök úrnak, hogy ígéretet tesz, hogy az alapjogi leendő biztos foglalkozni fog a kisebbségek jogaival, az őshonos kisebbségek, mint a számik, a bevándorló kisebbségek és a romák jogával.

3-084

Mairead McGuinness (PPE). – Madam President, in Ireland they are asking us whether there is great excitement now that the Lisbon Treaty has been ratified. In truth, I tell them there is not because it took so long and the birth and delivery were so difficult. There is relief and some pleasure but a realisation, as there is in this debate, that the real work begins now and that it is a tough job to appoint the right people. It is not about jobs for the boys and girls, but about appointing the right people for all of those very important positions that have been created. I am sorry that it is taking extra time to do that because it does delay the final formation of all the institutions – and we have a lot of work to do – but perhaps it is better that we have that slight delay and get the right people in place.

The top jobs, as we have described them, are important, and they will require people with commitment, dedication and a desire to improve the European Union, not just to be in a job.

Lastly, on strong institutions, Mr Barroso is absolutely right. You need to hear what we are saying in this Parliament. Listen carefully. We are the closest to our electorate. We are directly elected.

3-085

Petru Constantin Luhan (PPE). – Apreciez foarte mult cele spuse de domnul președinte Reinfeldt și salut, în special, faptul că la Consiliul European din octombrie s-a găsit o poziție comună a Uniunii Europene pentru Conferința de la Copenhaga.

Uniunea Europeană a luat deja, pe cont propriu, măsuri ferme de combatere a schimbărilor climatice, făcând progrese în direcția reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră. Este însă evident că efortul singular al acesteia nu poate garanta succesul deplin în negocierile internaționale.

Consider că pentru Uniunea Europeană este foarte important ca trecerea la un obiectiv de reducere mai mare de 20% să fie făcută numai cu menținerea unor condiționalități fără de care considerăm că efortul UE ar fi prea mare.

Condiționalitățile ar trebui să se refere, în special, la caracterul juridic obligatoriu al viitorului acord și asumarea unor ținte concrete de reducere a emisiilor de către țările dezvoltate comparabile cu cele ale UE și, respectiv, contribuțiile corespunzătoare ale țărilor în curs de dezvoltare.

3-086

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Arvoisa puhemies, meillä on juuri täällä hetkellä tässä salissa hyvin mielenkiintoinen asetelma, nimittäin kaikkia kolmea toimielintä edustaa nainen: rouva Malmström Ruotsin puheenjohtajavaltion puolesta, rouva Wallström komission puolesta ja te, arvoisa puhemies, parlamentin puolesta. Minä haluaisin nähdä, että meillä on jatkossakin johtavia naisia huippuviroissa säännöllisesti ja paljon nykyistä enemmän. Tiedän, että rouva Wallström ja rouva Wallis, parlamentin varapuhemies, tekivät mielenkiintoisen aloitteen ja ottivat meidät muut johtavat naiset parlamentista ja komissiosta mukaan.

Me kirjoitimme komission puheenjohtajalle Barrosolle ja sanoimme, että haluamme nähdä muutoksen, haluamme nähdä oikeudenmukaisessa suhteessa naisia ja miehiä komissiossa ja muissa huippuviroissa. Toivoisin, että nyt tilaisuuteen tartutaan, koska vaikka komission puheenjohtaja on täysin meidän ajatuksemme kannalla, valtioiden päämiehet eivät valitettavasti tee mitään ottaakseen vastuuta tästä valitettavasta tilanteesta. Ei voi olla niin, että unioni on jatkuvasti edustettuna vain miesten kasvojen välityksellä.

3-087

Jaroslav Paška (EFD). – Úvodom sa chcem zastať pána prezidenta Klauša, ako aj postoja Českej republiky. Nazdávam sa, že rovnako ako Nemecká republika musela vypočuť rozhodnutie ústavného súdu, musel aj pán Klaus čakať na rozhodnutie ústavného súdu.

Z hľadiska jeho postupu vnímam toto jeho správanie ako zodpovedné správanie štátnika, ktorý, pokiaľ cítil istú neistotu v práve, tak si nechal vytvoriť stanovisko od príslušnej inštitúcie, od súdu.

Ďalej chcem upozorniť na to, že Lisabonská zmluva vstupuje do platnosti v období, keď je v Európe hospodárska kríza. Súčasná rozhodnutia vlád, ktoré robili kroky na utlmenie hospodárskej krízy neboli efektívne, neboli účinné a z toho pohľadu si myslím, že je potrebné, aby sme postupovali do budúcnosti koordinovanejšie a nerobili ad hoc rozhodnutia, ktoré neprinášajú dostatočný efekt v podpore zamestnanosti a v podpore rozvoja hospodárstva.

Preto si myslím, že aj pri zostavovaní novej Komisie treba dbať na to, aby v nej boli odborníci a profesionáli.

3-088

Enikő Győri (PPE). – Meggyőződésem, hogy a Lisszaboni Szerződés révén Európa kétségkívül biztosabb alapokon, ésszerűbben és a polgárok mindennapi életét érintő problémákra jobban koncentrálva működhet majd.

Azonban arról is kell szólnunk, hogy ezt milyen áron értük el. Az ár ugyanis az volt, hogy értékeinket arcu csaptuk, a pragmatizmust hagytuk diadalmaskodni az értékek felett. Mire gondolkod? A cseh elnök abszurd kérését teljesítette az Európai Unió, még hozzá a cseh elnök arra hivatkozott, hogy a Benes-dekrétumok miatt van szükség a cseh opt-out-ra. Emlékeztetőül: a Benes-dekrétumok nevében jogfosztottá tettek, kitelepítettek sok millió magyart és németet, és én azt gondolom, hogy az Unió jogi, politikai és erkölcsi szempontból is vállalhatatlant tett.

Jogi szempontból belerúgtunk a cseh alkotmányos rendbe, felülbíráltuk a cseh parlament véleményét, politikai szempontból a dokumentumot hozzákötjük egy majdani következő csatlakozáshoz, esetlegesen büntetve egy olyan országot, amelyik erről nem tehet - Horvátországra gondolok. Erkölcsi szempontból pont opt-out-ot adni ilyen témában, vállalhatatlan.

3-089

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – Salut adoptarea de către Consiliul European a strategiei privind regiunea Mării Baltice. Este un model pe care Uniunea Europeană trebuie să îl aplice și pentru regiunea Dunării, contribuind astfel la dezvoltarea economică, la coeziunea economică și socială a regiunii Dunării și, nu în ultimul rând, la competitivitatea Uniunii Europene.

Uniunea Europeană va participa la Conferința de la Copenhaga în calitate de lider în lupta împotriva schimbărilor climatice. Uniunea Europeană și-a asumat deja în mod unilateral obiectivul „20-20-20”. Pachetul energie - schimbări climatice face parte din legislația comunitară și este în curs de implementare.

Solicit ca Uniunea Europeană să stabilească rapid un cadru comunitar eficient și inovativ pentru finanțarea economiei eco-eficiente.

De asemenea, Uniunea Europeană trebuie să se concentreze și asupra finanțării măsurilor proprii pentru adaptarea la schimbările climatice.

Nu în ultimul rând, Uniunea Europeană trebuie să fie capabilă să genereze investiții în industrie și servicii publice pentru a asigura locuri de muncă.

3-090

Kinga Gál (PPE). – Tisztelt elnök asszony, Malmström asszony, Wallström asszony! Két évtized telt el azóta, hogy a vasfüggönyöket átvágták, mégis egyes új tagállamokban a rendszerváltás a jogi keretek tekintetében, államszervezetben megtörtént, de a politikai gondolkodásban, a hatalom reflexeiben kiélezett helyzetekben kísért a múlt. Gondoljunk csak a Budapesten történetekre 2006 őszén, ahol a mai napig nem kapták meg igazságukat és jogukat azok, akiknek legalapvetőbb szabadságjogait és emberi jogait akkor lábbal tiptórták. Vagy a nemzeti kisebbséghez tartozókra az új tagállamokban, akik mai napig bőrukön érzik a diszkriminációt, mind jogaikban, esélyeikben.

Az Európai Bizottságnak éppen a Lisszaboni Szerződésben foglaltak miatt is készülnie kell, hogy a portfóliók kialakításakor az Unió belüli emberjogi, szabadságjogi kérdések megfelelő hangsúlyt kapjanak. Ugyanakkor egy ilyen portfóliónak ki kell terjednie a hagyományos nemzeti kisebbségek, a nyelvi kisebbségek jogainak védelmére is, hiszen azt tapasztaljuk, ezen a területen még sok a tennivaló. Ezen őshonos közösségek megoldatlan problémái pedig akár tetszik, akár nem, itt vannak benn az Unióban. Foglalkozni kell velük, és az Uniónak pedig kötelessége segíteni a jogaik érvényesítéséért küzdő állampolgároknak.

3-091

Czesław Adam Siekierski (PPE). – Pani Przewodnicząca! Przyjęcie tak oczekiwanego traktatu lizbońskiego mamy już za sobą. Zapewne nastąpi wzmocnienie i usprawnienie Unii Europejskiej w przyszłości.

Na dziś jego wprowadzenie wymaga szeregu decyzji kompetencyjnych, personalnych, a przede wszystkim ustalenia formuły współpracy między nowymi przywódcami – liderami, którzy powinni wprowadzić w życie nową wizję Europy.

Sprawy traktatowe nie mogą przesłaniać nam bieżących problemów, tj. aktywnej walki z kryzysem gospodarczym, przeciwdziałania wzrostowi bezrobocia czy porządkowania nadzoru nad instytucjami finansowymi.

Porozumienie w Kopenhadze jest ważne i potrzebne, ale czas kryzysu nie jest dobrym momentem do decyzji, ile które państwa i organizacje międzynarodowe przeznaczą środków finansowych na ten cel, jakie podejmą zobowiązania. Rozwiązanie problemów gospodarczych i społecznych jest na dziś zadaniem numer jeden dla Unii i jej państw członkowskich.

3-092

Seán Kelly (PPE). – Madam President, it is a great honour for me, like my colleague, Mrs McGuinness, to be here today on the 20th anniversary of the fall of the Wall and on the eve of the Lisbon Treaty coming into being. This is a privilege, especially as Ireland voted by 67% in favour of the Lisbon Treaty which was a reflection of the endorsement of the work of the European Union over many years.

In years to come, people will also look at the dismantling of the USSR and see that civil wars were not widespread as a result, as happened in so many countries, my own country included, when peace and freedom came to the country but led to civil war.

Historians will point to the role of the European Union in offering support and guidance and comfort to these countries so that civil war did not follow on a widespread basis.

Finally, there has been much talk about the names of people to fill the functions of President and High Representative. I think we should also look at the title. If the President is not a President per se, then say he is a Chairman; why not call him a Chairman? Having three Presidents is confusing for the public.

3-093

Gay Mitchell (PPE). – Madam President, I would like to say first of all how pleased I was to attend the Development Days in Stockholm and to congratulate the Presidency on the way those days were organised.

I took part in a debate recently on the Irish public service radio, RTÉ, with a woman who was very concerned that we were cutting health spending and not doing enough to cut back on development aid spending. I had to explain that it was not a matter of either/or but that it was a matter of both. We can do both. I would urge, given that we are concentrating so much on the need for recovery in Europe and the need to deal with the crisis we find ourselves in – which of course must be at the top of our domestic agenda – that we do not lose sight of the fact that 11 million children are dying each year in the developing world, five million of them because they do not have medicines we have had for 30 years.

So please keep that at the top of the agenda and make sure, when we appoint the new person in charge of external relations, that dealing with this issue remains one of our key objectives. Well done on what you have done so far.

3-094

Crescenzo Rivellini (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, il trattato di Lisbona e la nomina dei membri del Consiglio accadono giusto dopo venti anni dalla caduta del Muro. La caduta del Muro fu l'inizio dell'Europa vera. Vent'anni fa si è buttato a terra un muro, un muro di cemento ma pieno di pregiudizi, di tirannia, di fame per tanti cittadini dell'est ed oggi noi non dobbiamo più festeggiare la caduta del Muro ma dobbiamo chiederci cosa fare dopo quel muro. Infatti, nel frattempo si sono alzati altri muri: il muro fra paesi del nord e del sud del pianeta; fra paesi più civili e più poveri; fra paesi che producono prodotti e paesi che producono idee; muri molto più alti e difficili da battere, che possono causare all'umanità intera delle grandi difficoltà e delle guerre.

Per questo le nomine Consiglio europeo, che si dovranno fare dopo Lisbona, non possono essere fatte con una *nomination* di pochi all'interno di segrete stanze. Chi vuole dare un contributo e si vuole candidare deve far sapere al Parlamento europeo e all'Europa intera che cosa vuole fare e che cosa è capace di fare. Se abbattiamo quel muro della *nomination*, in virtù del quale si scelgono i futuri candidati in base a equilibri fra nazioni e non alle qualità dei candidati, avremo finalmente fatto l'Europa-nazione.

3-095

Andrew Henry William Brons (NI). – Madam President, the British opposition leader has announced an intention to renegotiate parts of the Lisbon Treaty. That would of course require the consent of all 27 countries. He has also announced the introduction of a Sovereignty Bill, which would force a referendum in the event of further treaties. This, of course, could easily be repealed by subsequent governments.

Would the Council and Commission agree that the Conservative leader's plans are just hot air? His party must decide either to accept the Lisbon Treaty or, in my opinion better still, take the United Kingdom completely out of the European Union.

3-096

Cecilia Malmström, *présidente en exercice du Conseil*. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs, nous venons d'avoir un débat très intéressant et je vous remercie de vos commentaires.

La Présidence suédoise partage votre joie de voir le traité de Lisbonne finalement ratifié dans les 27 pays. Cela nous donnera une Europe plus efficace, plus démocratique, et nous donnera un rôle renforcé sur la scène mondiale. Je m'en réjouis beaucoup.

Je suis aussi d'accord avec ceux qui ont dit que, même si c'était peut-être une coïncidence, c'était une semaine très bien choisie par le président Klaus pour signer le traité: la même semaine nous célébrons la chute du mur de Berlin, la fin de la dictature communiste, le commencement de l'unité européenne et finalement la victoire des idées de Robert Schuman sur celles de Joseph Staline.

(Applaudissements)

3-097

Speaking of the Czech Republic, I would like to respond to the question from Mr Duff by saying that what the Czechs have received is not a total opt-out from the Charter of Fundamental Rights. Protocol 30 does not suspend the mandatory nature of the Charter in respect of the UK, Poland or the Czech Republic. It merely limits the way the Court can use it and, ultimately, it will be up to the Commission and the Court to interpret it whenever a conflict might arise.

As the Prime Minister said before leaving, the consultation with his 26 colleagues is now ongoing. It is difficult, but it is his goal. He has already invited them to a working dinner next Thursday.

It is too premature to speculate about the names yet. I also read the papers. I have heard names that you do not want to see; I have heard names that you would like to see. I thought I spotted one or two applications for the job here from Parliament also. You are welcome to send your applications to the Presidency – we will look into them. There is still a week left before Thursday. And, of course, we hear your concerns about regional balance, gender equality – something that I myself think is extremely important. We should be able to show to European citizens that Europe is not only run by men. But there are, as the Prime Minister said, only two posts to be created. All those requirements are very difficult to meet, but we will do our best and have listened to your advice.

When it comes to the High Representative, he or she will provide and finalise the framework that we just adopted on the European External Action Service. He or she will do that, together with Parliament, before presenting it to the Council no later than April next year.

As has been said many times, the High Representative will also be subject to questions and hearings here in Parliament and thereby be able to discuss and develop his or her views on foreign policy.

On the economy, I wanted to say to Marita Ulvskog, who is perhaps not here at present, that the Swedish Presidency is not at all giving up its ambitions on exit strategies. On the contrary, it is extremely important that we stick to the ambition of – not now, but in a little while – two exit strategies. Because if we do not, if we allow our economies to increase budget deficits, that will hurt the most vulnerable people in society, and we do not want to do that.

We do see light at the end of the tunnel. There is economic recovery on the way, but we will still suffer in most countries from high unemployment and, therefore, it is too early to implement the exit strategies. However, we need to discuss them and we need to have a plan to do that, if we want to have a sustainable economy to give to future generations.

Finally, on climate change, we have not lowered our ambitions. The Swedish Presidency, the Commission and many others work day and night. We convince, we negotiate, we argue, we try to drag our partners with us and we try to get them on board. There have been numerous meetings, and there are still meetings left, even if there are only 25 days left to Copenhagen.

It is true that there is awareness globally and that lots of things are happening in many countries all over the world. That is encouraging, but it is not enough if we want to respect the 2°C target.

We do not have all the pieces of the puzzle in order to achieve a legally binding deal: that is a fact. I deplore it, but it is a fact. We can say that we still strive for it, we still do, but it will not happen because several partners say that they are not ready to take this step yet. Europe is still in the lead, and we still keep on working for a very ambitious agreement with a clear framework which includes all partners and a timetable for concluding the negotiations. The aim is to replace Kyoto with a binding agreement. I wish to thank Parliament for the work it is doing on this at present as well the work it will have to do after Copenhagen.

Europe is still in the lead. We will keep on being in the lead. We have the highest ambitions, so far. We have confirmed the Commission's estimates and are backing them. We are ready to play our part. There will be a global distribution key based on emissions and ability to pay. We have a working group looking at the internal burden-sharing. However, the Member States did not feel ready yet to reveal the exact figures that we will pay. This is because we want to keep on putting pressure on other countries because they should also pay for this as it is in their interest.

So, we will spend every waking minute working on this. We thank you for the encouragement and look forward to working together with Parliament on this and other issues.

3-098

Margot Wallström, *vice-présidente de la Commission*. – Comme la ministre suédoise a parlé français et anglais, il faut que je parle suédois.

3-099

Fru talman! Jag ska försöka prata svenska och säga något om en viktig punkt som har nämnts här idag, nämligen hur texten av det nya fördraget hör ihop med den verklighet som vi vill förändra. Hur texten i det nya Lissabonfördraget ska ge oss vägledning och de verktyg vi behöver för att fatta beslut om hur vi ska bekämpa klimatförändringarna, hur vi ska hantera den ekonomiska krisen och det som följer i dess spår, nämligen arbetslöshet och sociala problem. Hur vi ska ta oss an migrationsproblemet och annat som står högst upp på vår dagordning.

Det är så det hänger ihop, precis som Michel Barnier nämnde tidigare. Det hör förstås också ihop med implementeringen, genomförandet och vilka personer vi utser för att sitta som våra representanter i kommissionen och förstås som ledare på de topposter som nu ska tillsättas. Som ni vet heter det, åtminstone på svenska, att "rätt man på rätt plats är ofta en kvinna" och det tror jag gäller här också. Tack och lov vet jag att jag har kommissionens ordförande bakom mig när jag säger att den procedur som följer nu naturligtvis är mycket viktig ur demokratisk synvinkel. Det här är också medlemsländernas chans att visa att det inte bara är tomt prat, utan att man faktiskt har kompetenta, duktiga kandidater som är kvinnor och som man är beredd att föra fram.

Annars förvandlas vi som utgör en majoritet av EU:s befolkning till en minoritet när det gäller att fatta demokratiska beslut. Precis som Václav Havel har skrivit och sagt många gånger är demokratin ingenting som oåterkalleligt och för alltid givet har fallit ner i våra knän, utan demokrati är någonting som vi måste upprätthålla och ständigt kämpa för, åter och åter. Vi har förstås samarbetat nära med det svenska ordförandeskapet och jag vill än en gång, både å mina egna och å kommissionens vägnar, tacka för det hårda arbete som jag vet att det svenska ordförandeskapet har lagt ner också för att förbereda det som nu ska bli genomförandet.

Precis som Barroso sade tidigare har kommissionen idag fattat beslut om den första åtgärden som vi har att ta ansvar för, nämligen det så kallade medborgarinitiativet. Vi börjar med en bred remissrunda via en grönbok som skickas ut, med 10 frågor. Om vi kan få in bra med svar på detta till den sista januari hoppas vi att, efter en snabb behandling också här i parlamentet, kunna ha det nya medborgarinitiativet på plats och redo att genomföras i slutet av nästa år. Det är förstås ett bra bevis på hur vi kan använda de nya paragrafer och de nya möjligheter som Lissabonfördraget ger för att ge medborgarna en starkare röst och mer inflytande.

Klimatfrågan och klimatförhandlingarna har redan kommenterats av väldigt många här och av Europaministern. Självklart har vi den viktigaste styrkan av att tala med en röst och att fortsätta att insistera på ett starkt och förstås bindande avtal. Formen får vi naturligtvis lov att titta på när vi vet vad våra partners kommer med för förbud och motbud. Till sist hoppas jag förstås att vi ska fortsätta att samarbeta nära kring genomförandet av Lissabonfördraget. Det arbetet måste starta nu, både här och i kommissionen, och jag ska gärna framföra parlamentets synpunkter också till Barroso, om hur kommissionens arbete ska organiseras. Återigen: *We are the guardians of the Treaty*, vi är fördragets väktare, så vi kommer naturligtvis att se till att följa fördragen bokstavligen.

(Applåder)

3-100

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

3-101

Elena Oana Antonescu (PPE), *in scris*. – Implementarea legislației pe comercializarea certificatelor de emisii poluante implică costuri care se vor distribui diferit în fiecare țară, în funcție de structura economică a acelei țări. Unele țări au deja o plajă mai largă de opțiuni care permite reducerea emisiilor fără creșterea semnificativă a prețurilor la energie. Țările care încă trec prin procese de restructurare a sectorului energetic ar resimți impactul acestor măsuri disproporționat la nivelul consumatorului, față de capacitatea de a suporta costurile schimbărilor. O țară care are în mixul energetic o contribuție mare din energia eoliană și-a permis să investească în energii regenerabile, în condițiile în care deja s-a dezvoltat poluând. Pe de altă parte, o țară care încă depinde în mare măsură de producția de energie pe bază de cărbuni are un decalaj

tehnologic pe care trebuie să îl recupereze și, în același timp, să își reducă și emisiile poluante. Țările din Europa de Est se află în această ultimă situație. Din acest motiv, cred că decizia în privința finanțării combaterii schimbărilor climatice trebuie să țină cont de acest aspect și să excludă țările din ultimele valuri de aderare de la plata unor contribuții care ar împovăra excesiv aceste economii.

3-102

Elena Bănescu (PPE), *în scris*. – În această perioadă, Consiliul European acordă o atenție deosebită situației economico-financiare din Uniunea Europeană. Criza financiară globală a afectat foarte grav statele, cetățenii și firmele europene. Întrucât se așteaptă o continuare a deteriorării situației șomajului în Europa, este necesar un angajament continuu pentru politici active privind piața muncii. Previțiunea Comisiei Europene cu privire la rata șomajului la nivelul celor 27 de state membre este de 10,25%. Consiliul și Comisia trebuie să își continue lucrările cu privire la strategiile de ieșire, în colaborare cu Parlamentul European și statele membre, prin implementarea Planului european de redresare economică.

În stabilirea unor termene pentru ieșirea guvernelor din strategiile anti-criză trebuie ținut cont de situațiile și angajamentele fiecărui stat membru în parte. În cazul României, acordurile cu Uniunea Europeană și cu Fondul Monetar Internațional sunt prevăzute să acopere anul 2009 și 2010 și, prin urmare, orice încetare a acestui sprijin financiar întrerupe programul anticriză pe care România l-a declanșat. Este regretabil faptul că instabilitatea cauzată de blocajul majorității parlamentare din România (PSD+PC, PNL, UDMR) pune sub semnul întrebării primirea celei de-a treia tranșe de la FMI.

3-103

Dominique Baudis (PPE), *par écrit*. – Suite aux négociations lors du Conseil européen des 29 et 30 octobre et à la décision de la Cour constitutionnelle tchèque le 03 novembre, le président de la République tchèque, Monsieur Vaclav Klaus, a signé le traité de Lisbonne.

Il va désormais pouvoir s'appliquer, dotant les institutions d'un haut représentant pour les affaires étrangères et d'un président du Conseil stable pour deux ans et demi. La structure de la nouvelle Commission, comme le choix des personnalités qui occuperont les postes de président du Conseil ou haut représentant pour les affaires étrangères sont cruciaux.

Le choix du président du Conseil est crucial car c'est lui qui, pendant deux ans et demi, incarnera l'Europe. Et, à l'heure de la mondialisation et des rapports de force entre continents, celui du haut représentant pour les affaires étrangères revêt une importance stratégique indéniable.

Le 19 novembre, un Conseil européen extraordinaire se réunira pour négocier les nominations. Nous sommes à un tournant de l'histoire européenne. Les choix que vous ferez, Mesdames et Messieurs les chefs d'État et de gouvernement, détermineront l'Europe que vous voulez demain. Alors soyez ambitieux, car l'Europe doit être dynamique, volontaire, efficace et politique si l'on souhaite qu'elle continue à avancer.

3-103-500

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *por escrito*. – Regozijo-me com a vontade firme manifestada pelos Chefes de Estado e do Governo da UE durante o Conselho Europeu do passado mês de Outubro em continuar a assumir a liderança no processo de luta contra as alterações climáticas.

Os líderes europeus subscreveram a estimativa de que, até 2020, os custos totais das medidas de atenuação e adaptação dos países em desenvolvimento deverão ascender anualmente a cerca de 100 mil milhões de EUR. A UE reforçou a sua posição negociadora ao chegar a um acordo em relação ao financiamento necessário para ajudar os países em desenvolvimento e, em especial, os países mais pobres. No entanto, manifesto a minha preocupação pelo facto de não existir uma decisão clara sobre a contribuição da UE e parte do encargo total que caberá a cada Estado-Membro, tendo em conta a capacidade contributiva de cada país. Para o sucesso da Conferência de Copenhaga é fundamental que se chegue a um acordo político alargado nos pontos mais importantes, nomeadamente no que diz respeito aos compromissos a assumir por todos os intervenientes.

3-104

Nessa Childers (S&D), *in writing*. – Our European leaders failed yet again to break the deadlock in the negotiations for the conference in Copenhagen. Of course this summit was spun in the media as a success, when in truth we got nothing but waffle. Our European leaders had the chance to make a just and credible offer of financing to the developing world to cover the costs of climate change, which is affecting their countries the most but is caused by us in the developed world. This summit did not meet the standard set by the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety of this Parliament and by civil society around the world, which have called for no less than EUR 30 billion to be pledged by the EU and, crucially, for a firm commitment that this would be new and additional to existing overseas development aid.

Copenhagen or no Copenhagen, climate change will be with us for decades to come. This is the biggest test so far of the 21st century. We must reach a legally binding agreement in Copenhagen, and for that, we need from our European leaders real political courage and less of the waffle.

3-105

Diogo Feio (PPE), *por escrito*. – No momento em que a Europa conseguiu, por fim, ultrapassar a crise dos tratados, em que esteve mergulhada, e Lisboa está, finalmente, ratificado pelos 27 Estados-membros, congratulo-me com a existência de um novo quadro jurídico-institucional que permitirá adaptar o funcionamento da União à sua actual dimensão, reforçando os poderes do Parlamento Europeu e dando particular atenção ao papel dos Parlamentos Nacionais na construção Europeia.

Este é o momento pelo qual esperávamos e, uma vez aprovado o Tratado de Lisboa, é a oportunidade de a União, já com o seu novo quadro institucional, se empenhar nas principais tarefas que terá que desempenhar no futuro imediato. Neste ponto, não posso deixar de salientar a acção que se espera, por parte da União Europeia, no combate à crise, no relançamento da economia, no reforço da confiança dos mercados, e uma particular atenção à evolução da taxa de desemprego na Europa. Agora que assistimos a tímidos sinais de recuperação económica, devemos, pois, concentrar as nossas forças no relançamento da economia europeia, com particular atenção aos sectores primário e secundário – dando particular destaque à agricultura –, fortemente afectados pela crise, e à criação de uma estrutura europeia de supervisão.

3-106

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *por escrito*. – Lamentavelmente, neste Conselho Europeu, mais uma vez o que teve alta prioridade foi a aprovação das condições que garantam a entrada em vigor do chamado Tratado de Lisboa até ao final do ano de 2009. Daí a aprovação das posições que possibilitaram a rápida ratificação pela República Checa. Para os líderes da União Europeia, o importante são as questões institucionais que permitam um avanço mais rápido na integração capitalista, federalista e militarista da União Europeia.

Por isso, ficaram para segundo plano as questões da crise económica, financeira e social. Aliás, o pouco que foi avançado resulta de grandes pressões de sectores importantes de diversos Estados-membros, de que é exemplo o caso da crise do leite. Mesmo aí, o Conselho ficou-se por um mero reforço de 280 milhões de euros do orçamento de 2010.

Entretanto, são altamente preocupantes as propostas que a Comissão Europeia acaba de apresentar dando seguimento às orientações do Conselho, seja relativamente ao défice excessivo, seja ao anunciado aumento da idade para obter a reforma. Em vez de uma resposta aos graves problemas sociais, de pobreza e desemprego, o que anunciam são medidas que vão agravar a situação social e as gritantes desigualdades existentes.

3-107

Zita Gurmai (S&D), *in writing*. – The Council meeting was crucial for the European Union, for it cleared away the last obstacle to the entry into force of the Lisbon Treaty. But I warn all of us not to consider it as a result per se. We're only halfway: now we have to get used to the new institutional framework. When it comes to adaptation, the Parliament is well on track, as it has already worked on its Rules of Procedure and has debated the installation of new institutions, such as the European External Service. The next step is to set up a Commission which shows leadership and portrays our values. Therefore I urge Member States to nominate competent, qualified people, and to make an effort to have a gender-balanced Commission. Equally, we need to choose the top leaders as soon as possible, and not to waste time. There is no time to be lame ducks. If we consider ourselves as a carrier of universal values, we need leaders now who are capable credibly to represent them – for example in Copenhagen, where nations will be negotiating the near future of mankind, and Europe will need all its talent, responsibility and generosity to reach an agreement.

3-107-500

Marian-Jean Marinescu (PPE), *în scris*. – În primul rând, salut ratificarea Tratatului de la Lisabona de către Republica Ceha. Intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 Decembrie, precum și noile raporturi inter-instituționale prevăzute de acesta vor permite reprezentanților Uniunii Europene să gestioneze mai eficient atât consecințele crizei economic-financiare cât și negocierile de la Copenhaga pentru combaterea schimbărilor climatice. Semnele de redresare economică nu trebuie să implice eliminarea imediată a politicilor de sprijin, deoarece aceasta ar putea afecta negativ economia pe termen lung. Sper de asemenea ca statele membre să cada de acord asupra elaborării unei strategii coordonate de retragere a măsurilor de stimulare atunci când se va ivi momentul potrivit. Așteptăm și un viitor acord în privința unui pachet de propuneri de instituire a unei noi structuri de supraveghere financiară pentru Uniunea Europeană. Nu în ultimul rând, să nu uităm că cetățenii europeni se vor îndrepta de acum și mai mult către o Europă consolidată și vor aștepta ca Uniunea să îmbunătățească situația ocupării forței de muncă pentru următorii ani. De aceea instituțiile europene trebuie să promoveze cât mai curând noi politici active pe piața muncii.

3-108

Iosif Matula (PPE), *în scris*. – Îmi exprim susținerea pentru pozițiile Comisiei Europene și Consiliului European, evidențiate în documentele prezentate. Conferința de la Copenhaga se apropie, iar UE trebuie să joace un rol esențial în negocierea unui acord cuprinzător și ambițios la nivel mondial pentru combaterea schimbărilor climatice.

Concluziile Consiliului European menționează finanțările necesare, în plan mondial și european, pentru a combate efectele negative ale schimbărilor climatice, precum seceta, incendiile și inundațiile care cauzează atâtea victime și pagube în fiecare an.

Consider că UE trebuie să susțină financiar cât mai consistent acțiunile statelor privind irigațiile, îndiguirile, împădurirea și încurajarea producerii energiilor regenerabile, solare, eoliene, bio și hidro. De asemenea, am putut constata o mare nevoie de sprijin financiar din partea UE la nivelul primăriilor și cetățenilor care nu dispun de fondurile necesare pentru eficientizarea energetică a clădirilor. UE trebuie să acorde în continuare o atenție sporită acestui aspect, pentru ca cetățeanul să rămână în centrul politicilor europene.

3-108-500

Franz Obermayr (NI), *schriftlich*. – Was sich vor wenigen Tagen beim Gipfel des Europäischen Rates abspielte, ist skandalös und erschüttert jeden Glauben in die von der EU so oft betonte Wertegemeinschaft. Um jeden Preis wollte man Klaus zur Unterschrift bewegen, selbst um jenen, historisches Unrecht indirekt anzuerkennen. Auf Grundlage der Beneš-Dekrete wurden bis 1947 circa 2,9 Millionen Personen alleine aufgrund ihrer Staatsangehörigkeit pauschal zu Staatsfeinden erklärt und vertrieben, dabei fanden rund 230 000 Menschen einen tragischen Tod. Die Dekrete richteten sich nicht gegen Personen aufgrund konkret begangener Straftaten; der Anknüpfungspunkt ist alleine die ethnische Zugehörigkeit. Heute würde man dies als ethnische Säuberung bezeichnen, die eigentlich von der Gesamtheit der Mitgliedstaaten offen abgelehnt werden müsste. Juristisch gesehen war den Vertriebenen sowohl das Recht auf Unschuldsvermutung, auf ein ordentliches Gericht als auch auf eine angemessene Entschädigung bei Enteignung verwehrt. Prof. Felix Ermacora, Völkerrechtler und ehemaliger Gutachter bei der UNO, kam in seinem Rechtsgutachten 1991 sogar zu dem Schluss, dass die Vertreibung den Tatbestand des Völkermordes erfüllt habe. Trotz allem wurde Klaus ohne sachliche Rechtfertigung Ausnahmeregelung zugestanden, um die Nichtanwendung der EU-Grundrechtscharta sicherzustellen. Bis zur Ratifizierung Islands bzw. Kroatiens ist die "Fußnote" jedoch noch nicht in Kraft. Entschädigungsforderungen könnten in diesem Zeitfenster geltend gemacht werden.

3-109

Rovana Plumb (S&D), *în scris*. – Acțiunea unilaterală a UE, deși este lider în combaterea schimbărilor climatice, nu este suficientă.

Un acord global pentru atenuarea și adaptarea la efectele schimbărilor climatice nu va fi posibil de realizat fără implicarea țărilor în curs de dezvoltare, în special a celor mai avansate. Efectele schimbărilor climatice deja afectează dezvoltarea acestor state: secete, inundații, dezastre naturale, deșertificare, cu toate consecințele lor economice și sociale.

Toate acțiunile de atenuare și adaptare necesită existența unui mecanism robust de măsurare, raportare și verificare, precum și a unui fond de finanțare public și privat, corect gestionat.

Aceste eforturi conjugate vor contribui la atingerea țintelor de reducere a emisiilor gazelor cu efect de seră, dezvoltarea unei economii durabile și crearea locurilor de muncă verzi.

3-110

Joanna Senyszyn (S&D), *na piśmie*. – Niebawem przewodniczący Barroso przydzieli teki nowym komisarzom. Oby nie popełnił tak rażącego błędu, jak w poprzedniej kadencji, kiedy na komisarza do spraw sprawiedliwości zaproponował kandydata o dziewiętnastowiecznej mentalności, fundamentalistę katolickiego, męskiego szowinistę i homofoba. Parlament Europejski nie dopuścił wówczas do kompromitacji Komisji. Oby nie musiał znowu interweniować.

Zgodnie z intencjami deklarowanymi przez przewodniczącego Barroso teki powinny być rozdysponowane z zachowaniem złotej zasady równowagi. Komisja powinna być zdecydowanie bardziej socjalna, a jej komisarze kompetentni. Przewodniczący Barroso nie musi się już martwić o reelekcję, więc może skoncentrować siły na walce z kryzysem i na społecznych aspektach swojego programu. W tym celu konieczne jest powierzenie tek ekonomicznych i społecznych komisarzom z naszej socjalistycznej rodziny politycznej.

Jeśli Komisja nie będzie zrównoważona pod względem płci, to znak, że nie ma prawdziwego równouprawnienia. Najwyższy czas praktycznie realizować wciąż niespełnioną ideę równości kobiet i mężczyzn. W Unii Europejskiej na najwyższe stanowiska (przewodniczącego PE i KE) zostali wybrani mężczyźni. To niestety jawna promocja dyskryminacji kobiet. Pora to zmienić i wreszcie wcielić w życie unijne prawo zakazujące wszelkiej dyskryminacji. Czas na kobiety! Wśród 250 mln dynamicznych, odważnych, silnych obywaterek Unii Europejskiej łatwo znaleźć odpowiednie kandydatki. Także na przewodniczącą Rady Unii Europejskiej i Wysoką Przedstawicielkę ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej.

3-111

16 - Διάσκεψη Κορυφής Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας της 18ης Νοεμβρίου 2009 στη Στοκχόλμη (συζήτηση)

3-112

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι οι δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τη Διάσκεψη Κορυφής Ευρωπαϊκής Ένωσης-Ρωσίας της 18ης Νοεμβρίου 2009 στη Στοκχόλμη.

3-113

Cecilia Malmström, *rådets tjänstgörande ordförande*. – Fru talman! Som fru talman sade äger toppmötet mellan EU och

Ryssland rum i Stockholm den 18 november. Det är ett bra tillfälle för EU att utvärdera förbindelserna mellan oss och Ryssland. Jag vet att många ledamöter här i parlamentet följer utvecklingen i Ryssland mycket noga. Jag vill därför presentera de huvudfrågor som vi räknar med att diskutera under toppmötet, och jag är säker på att kommissionären kommer att vilja bidra med ytterligare upplysningar på de områden som berör kommissionens ansvarsområde.

Generellt vill vi förstås att det strategiska partnerskapet mellan EU och Ryssland ska främjas genom toppmötet. Vi har mycket att tjäna på ett samarbete med Ryssland på alla områden. Vi behöver Ryssland om vi ska kunna hantera de globala utmaningarna effektivt. Men vi måste också göra klart för Ryssland att vårt partnerskap måste grundas på respekten för ett gemensamt åtagande och gemensamma värderingar. Det betyder respekt för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen. Toppmötet ger oss möjlighet att utöva påtryckningar på Ryssland för att landet ska fullfölja de avtalade förpliktelser som finns på dessa områden, men även på andra områden.

En av de viktigaste frågorna kommer att vara klimatförändringarna. Rådet kommer att framhålla att ett nära samarbete mellan EU och Ryssland är viktigt för att vi ska kunna uppnå ett resultat i Köpenhamn. Ryssland bör göra utfästelser om påtagliga och jämförbara minskningar av sina utsläpp av växthusgaser, som motsvarar det tvågradersmål som G8-länderna kom överens om i L'Aquila.

Energifrågan är kopplad till detta – det gäller energieffektivitet och energitrygghet. Med hänsyn till Rysslands ställning som EU:s viktigaste energipartner ger toppmötet oss möjlighet att framhålla behovet av att återskapa förtroende och förutsägbarhet i förbindelserna mellan EU och Ryssland på energiområdet. Vi kommer också att uttrycka vår besvikelse över att Ryssland nyligen drog sig ur energistadgefördraget.

Vi hoppas att det kommer att inrättas en stärkt mekanism för tidig varning som godkänns vid toppmötet. Det här bör åtföljas av tydliga garantier från Ryssland, samt från andra relevanta tredjeländer var för sig, för att transiteringen av eller export av gas till EU inte kommer att minskas eller stoppas vid framtida energitvister.

Vi kommer förstås också att diskutera den ekonomiska och finansiella krisen. Rådet vill att vi på toppmötet kommer överens om behovet av fortsatta samordnade insatser som svar på krisen och bekräftar att vi står fast vid att ekonomierna ska vara öppna och att det är nödvändigt att undvika protektionistiska åtgärder. Toppmötet ger oss också möjlighet att bedöma framstegen i arbetet med de fyra gemensamma områdena. Vi kommer att utnyttja tillfället att framhålla betydelsen av att komma vidare på de områden där det krävs framsteg eller där det uppstått problem.

Rysslands förändrade inställning till Världshandelsorganisationen har skapat ett nytt läge som vi håller på att analysera. Förändringar i Rysslands WTO-anslutning kommer att påverka våra bilaterala förbindelser, bland annat i fråga om förhandlingarna om ett nytt avtal mellan EU och Ryssland. Vi kommer att upprepa vårt stöd för Rysslands anslutning till WTO, och det är viktigt för Rysslands integration i världsekonomin.

Under tiden måste vi arbeta med kvarstående handelsproblem och ekonomiska problem, det handlar t.ex. om avgifterna för överflygning av Sibirien, åtgärderna vid gränsen mot nyttofordon som förs in i Ryssland, de diskriminerande vägavgifterna, planerna på att begränsa vägimporten av containrar, exporttullarna på virke och de nyligen vidtagna protektionistiska åtgärderna.

Jag är mycket väl medveten om den stora oro som Europaparlamentet känner inför människorättsläget i Ryssland. Inte minst är ert beslut att tilldela årets Sacharovpris till människorättsförsvarare i Ryssland ett bevis på detta. Det svenska ordförandeskapet delar den oron och vi kommer att se till att människorättsfrågor får en framskjutande plats bland det som ska diskuteras på toppmötet. Vi välkomnar naturligtvis president Medvedevs uttalanden om mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen, men detta måste följas av konkret handling. Situationen för de mänskliga rättigheterna i Ryssland är bekymmersam. Vi vill särskilt lyfta fram de senaste händelserna i norra Kaukasien som har varit skådeplats för våldsamheter som drabbat människorättsförsvarare, brottsbekämpande personal, myndighetsföreträdare och befolkningen i stort. Särskilt oroande är det att människorättsförsvarare och journalister dödas, inte bara i norra Kaukasien utan även i Ryssland som helhet. Därför kommer vi att upprepa vår vädjan till Ryssland att de ska göra sitt yttersta för att se till att människorättsförsvarare kan utföra sitt arbete utan att behöva vara rädda för våld, trakasserier eller hot.

När det gäller utrikespolitik och säkerhetsfrågor kommer vi att framhålla vikten av att upprätthålla och förbättra dialogen när det gäller också vårt gemensamma närområde. Här måste vi samarbeta med Ryssland om vi ska kunna göra framsteg med att nå en fredlig lösning på utdragna konflikter. Vi kommer naturligtvis inte att göra avsteg från grundläggande principer.

Vi kommer att ta upp Georgien och upprepa att Ryssland fullt ut måste fullgöra sina åtaganden enligt sexpunktsplanen från den 12 augusti och därpå avtalet av den 8 september 2008. Vi måste återskapa det nödvändiga förtroendet även i fråga om Achalgori, övre Kodori och gränskontrollstället i Perevi. Vi kommer också att uppmana Ryssland att använda sitt inflytande för att ge EU:s övervakningsuppdrag tillträde till de georgiska områdena i Sydossetien och Abchazien i enlighet med sitt landsomfattande uppdrag. Toppmötet ger oss också möjlighet att bedöma framstegen vid Genève-samtalen, och

här förväntar vi oss ett fortsatt ryskt engagemang.

Vi inser att vi måste samarbeta med Ryssland när det gäller de så kallade frysta konflikterna i Transnistrien och Nagorno-Karabach. Vi kommer att betona betydelsen av ett fortsatt åtagande när det handlar om konfliktlösningsmekanismerna: Minskgruppen och det s.k. "5+2"-formatet i Transnistrien.

Ryssland aktiva engagemang för att främja dialogen mellan Armeniens och Azerbajdzjans presidenter i Nagorno-Karabachfrågan är naturligtvis välkommet. Men vi kommer också att för Ryssland påpeka vikten av att involvera Minskgruppen i alla skeden av processen. EU är beredd att engagera och stödja Minskprocessen, bland annat genom förtroendeskapande åtgärder. Toppmötet bör uttrycka sitt stöd för en ratificering och ett genomförande av de nya protokollen mellan Armenien och Turkiet. Andra frågor på detta område handlar om den euroatlantiska säkerheten och det östliga partnerskapet.

När det gäller den euroatlantiska säkerheten uppmanar vi Ryssland att aktivt delta i Korfuprocessen inför ett framtidsytande beslut i Aten. Toppmötet bör be om Rysslands bekräftelse att de ställer sig bakom de grundläggande principerna för processen, dvs. full respekt för och genomförande av OSSE-regelverket, att OSSE är huvudforum för debatten om Korfuprocessen och det faktum att alla aspekter av det övergripande säkerhetskonceptet bör behandlas på ett balanserat sätt.

Från EU:s sida är vi villiga att informera Ryssland om alla händelser rörande det östliga partnerskapet och upprepa att tredjeländer från fall till fall kan vara berättigade att delta, enligt den gemensamma förklaringen i Prag i maj 2009. Toppmötet ger oss också möjlighet att ta upp ett antal internationella och regionala frågor. Med mycket stor sannolikhet tror jag att frågor som Iran, Afghanistan/Pakistan, Sydkaukasien och naturligtvis Mellanöstern kommer att tas upp.

Fru talman, ärade ledamöter, det här blev lite långt men jag vet att ni är mycket engagerade i denna fråga. Det är ett viktigt toppmöte med många punkter på agendan och jag ser fram emot att höra era synpunkter och förslag när vi fastslår de slutliga förberedelserna inför detta.

3-114

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Madam President, just a year ago we reviewed EU-Russian relations and decided that the European Union should – despite our major differences with Russia over the conflict in Georgia – pursue cooperation with this major neighbour, including on the negotiation of the new agreement. We also concluded that we should base our relations on the assessment of our own self-interest. The Stockholm summit next week will therefore focus on areas – as has been said already – where there is mutual interest, for example climate change and energy, and the global economic crisis.

The financial crisis has hit Russia hard, and this is precisely the kind of policy area in which the European Union also has a clear interest in seeking a common policy approach. The G20 commitments were an important step in the right direction. I think it is important that they are now upheld by all partners. It is crucial too that Russia does not succumb to the temptations of protectionism. A tendency to protectionist practices is already hurting EU businesses.

Clearly, we believe that the best way forward is to work together in a rules-based multilateral format. The summit will be an opportunity to again stress the importance of Russia's WTO accession. Russia's intention to complete negotiations in parallel with Belarus and Kazakhstan, with which it is planning a customs union, still leaves many questions unanswered. At the same time, we hope to get a better understanding of Russia's new approach at the summit. This is important, not least in the context of the ongoing negotiations for the new agreement which are being held by the Commission and which must contain clear, legally binding provisions on trade and investment and also on energy.

The summit should also provide definitive clarity as to the conditions concerning bilateral trade from 1 January 2010 onwards under the new common external tariff system of the customs union.

Turning to climate change, my colleague has already said that the summit should underline the leading roles that Russia and the European Union can play together in achieving results at the Copenhagen meeting. Russia has the scope to make a very substantial contribution, given its enormous scope for emissions reductions through improvements in energy efficiency. We will therefore be calling on Russia to commit itself to more ambitious reductions in greenhouse gas emissions, comparable with the targets we have set ourselves in the EU.

On energy security, work continues on an enhanced early warning mechanism. We regret Russia's withdrawal from the Energy Charter Treaty (ECT), but we recall that the principles of the ECT were affirmed under Russia's presidency of the G8, for instance in the St Petersburg Declaration. These should therefore form the basis of our work on energy security under the new EU-Russia agreement. While we should be ready to discuss Russia's wish for a wider debate on international energy security architecture, I think we will also want, above all, to establish the essentials of our bilateral energy relationship.

While we work well with Russia on many aspects of international relations, we need to make more progress in our cooperation in the common neighbourhood. We will therefore continue to explain our view that the political and economic stability encouraged by the Eastern Partnership is, finally, in the interests of all parties. We will continue to encourage Russia to work constructively for the resolution of the outstanding issues and conflicts, be they in Transnistria or Nagorno-Karabakh, and also through the Geneva process.

President Medvedev's proposal for a wider discussion of Euro-Atlantic security has led to a new process of talks under the aegis of the OSCE. I think it is now important that this debate does not distract us from the immediate task of resolving today's frozen conflicts. The EU-Russia strategic partnership must – as was said before – be based on common commitments in the area of human rights and democracy. Russia has entered into commitments as a member of the United Nations, the OSCE and the Council of Europe, and these have to be upheld.

I think it is also crucial that we go further and work together on all the different issues. We know that the relationship between Russia and the EU is complex but full of opportunities and also has a vast potential. We will therefore pursue our principled course of critical, but also constructive, engagement with our neighbour, confident that Russia, too, knows its interests lie in maintaining a real strategic partnership with us.

3-115

Michael Gahler, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident! Es ist gut, dass wir regelmäßig Gipfel zwischen der EU und Russland haben, denn es gibt ja auch viel zu besprechen. Stichworte der langen Tagesordnung sind u.a. das geplante Kooperationsabkommen, die Sicherung der Energieversorgung, der WTO-Beitritt Russlands, der Klimawandel, die Situation im Kaukasus und nicht zuletzt der Zustand von Demokratie und Rechtsstaatlichkeit in Russland.

Abrüstung, Rüstungskontrolle, ein möglicher Raketenabwehrschild sind weitere Stichworte. Wir stehen auch gemeinsam vor Bedrohungen wie dem internationalen Terrorismus und Fundamentalismus. Ein Land wie der Iran ist für EU und Russland gleichermaßen eine Herausforderung. Die EU und Russland gehören beide zum Nahost-Quartett und haben gemeinsam mit den USA die Pflicht, dort auf eine Lösung hinzuarbeiten.

Wir hoffen, dass bald die Voraussetzungen geschaffen sind, dass EU-Bürger und Russen sich visumfrei begegnen können. Ich bin sicher, dass ungehinderte zwischenmenschliche Kontakte der beste Weg sind, insbesondere jungen Russen ein reales Bild vom Leben, Denken und von den Absichten der Europäer in Bezug auf Russland zu vermitteln.

Voraussetzung dafür, dass wir diese Tagesordnung abarbeiten können, ist aus meiner Sicht Einigkeit nach innen und Eindeutigkeit unserer Botschaft nach außen. Eigentlich eine Binsenweisheit, aber allzu oft haben wir es erleben müssen, dass wir uns über Nuancen selbst auseinanderdividieren oder auseinanderdividieren lassen. Dabei soll keine EU-Regierung glauben, langfristig allein auf gleicher Augenhöhe mit Russland mehr aushandeln zu können, als wir das durch das Gesamtgewicht der EU erreichen können.

Als Wertegemeinschaft haben wir eine gemeinsame Sichtweise des Zustands der Rechtsstaatlichkeit und Menschenrechtssituation in Russland und sollten dies auch so formulieren. Leider mussten wir den Sacharow-Preis einer russischen Organisation verleihen. Dank an die Präsidentschaft für ihre klaren Worte in dem Zusammenhang.

Als von Energielieferungen gleichermaßen Abhängige müssen wir sicherstellen, dass die Vereinbarungen in dem Dreiecksverhältnis Russland-Ukraine-EU so gestaltet sind, dass nicht in jedem Winter der Gasdruck in Teilen der EU sinkt. Im Kaukasus müssen wir gemeinsam die Forderung nach uneingeschränktem Zutritt der EU-Beobachter vorbringen.

Wenn es um Abrüstung oder den Raketenabwehrschild geht, muss die EU ihre Position deutlich gegenüber Russland und den USA einbringen. Wenn wir das alles schaffen, dann nimmt Russland uns ernst, und wir kommen zu einem guten Miteinander.

3-116

Adrian Severin, on behalf of the S&D Group. – Madam President, debates on Russia very often divide us into ideologists and pragmatists, confrontational geo-strategists and conciliatorists, Cold War veterans and new utilitarian opportunists. I think that it is high time to move away from these dilemmatic Manichaeisms and to make clear points concerning our wish to engage in a constructive and efficient dialogue with Russia.

As far as I am concerned, we should always show firmness from the strategic point of view, but flexibility from the tactical point of view, in our relations with Russia. We should always defend our values and interests, but we should also show empathy and respect for the aspirations and interests of Russia.

This is the only basis on which we could develop confidence and mutual trust and find mutually efficient and acceptable solutions.

On a more concrete point, we must transform our eastern neighbourhood from an area of rivalries into an area of common strategies and common projects. A common strategy for the Black Sea area should perhaps slowly complement our synergy and give more substance to our present approach.

Within this context, we have to approach the issue of frozen conflicts in a very fair and open way and leave aside any taboos in trying to find solutions on a pragmatic basis.

We must also help Russia to meet its objective need to avoid being trapped as a possible oil- and gas-dependent power, while we have to achieve our independence from an energy point of view.

We have to look for something more imaginative in order to find true cooperation, technological cooperation and exploitation cooperation, opening the markets in the field of energy.

We must look together with Russia to a new global security arrangement or agreement. I think that the Medvedev initiative should not be immediately rejected. Some think that there is an agenda behind this initiative which we cannot accept. Others think that there is no agenda and it is a mere test of our reactions. Whatever is behind it, our current security arrangements are rooted in different times and we have to update them. We have to see what is still valid and we have to add something new to them.

My last point is that we have to take advantage of the new transatlantic relations in order to perhaps achieve a trilateral Russia-United States-Europe dialogue. We also have to think of such a trilateral approach in order at least to be sure that Russia and the United States will not cut deals without our participation.

3-117

Kristiina Ojuland, fraktsiooni ALDE nimel. – Proua eesistuja, lugupeetud nõukogu esindaja, lugupeetud komisjoni esindaja! Rääkides ALDE fraktsiooni nimel, tahan ma kindlasti rõhutada seda, et heanaaberlikud ja kahepoolset kasulikud suhted Euroopa Liidu ja Venemaa vahel on väga olulised. Kuid kindlasti eeldavad niisugused suhted mõlemapoolset head tahet. See oli ka asi, millele president Havel täna pealelõunases kõnes viitas.

Kolleegid, me kõik teame seda, et läbi aegade on Venemaa hinnanud seda partnerit, kes on tugev partner. Ja tänane ettevalmistus nädala pärast toimuvaks tippkohtumiseks Euroopa Liidu poolt tegelikult näitab seda, et kui me tahame, siis me suudame rääkida ühel häälel. Ja see on väga oluline – seda näitab ka meie ettevalmistatud resolutsioon – ja kuulates siin nõukogu ja komisjoni esindajaid, on mul selle üle hea meel. Ning ka Lissaboni lepingu ratifitseerimine, mõistagi, loob sellele suurema ja laiemal aluse.

Nüüd aga vaadates Venemaa poolt: tegelikult on Venemaal järgmisel nädalal väga hea võimalus näidata ka enda poolt siirast tahet meiega koostööks, kas või sellistes valdkondades nagu energiajulgeolek või uue raamlepingu ettevalmistamine Euroopa Liidu ja Venemaa vahel või ka, näiteks, Venemaa-poolsed käitumis- või mõtlemismallid WTO suunal. Tõsi, praegu on tulnud vastakaid arvamusi: president Medvedev ja peaminister Putin on andnud erinevaid signaale. Ma väga loodan, et järgmisel nädalal saabub Euroopa Liidu jaoks selles osas selgus, millise suuna siis Venemaa WTO poole võtab. Ja kindlasti Euroopa Liit – ma arvan – peab toetama Venemaad tema liikumisel WTO poole.

Aga väga oluline teema, mida Venemaa saab demonstreerida meiega koostööks, on kindlasti kliimamuutuste alane koostöö ja kokkulepe. See on väga konkreetne asi, see juhtub väga kiiresti, juba detsembris Kopenhaagenis tippkohtumisel, ja see on tõesti koht, kus me saaksime teha kokkuvõtte ja vaadata, kas see koostöö Euroopa Liidu ja Venemaa vahel siis on võimalik või mitte.

Kolleegid, väga palju räägitakse viimasel ajal sellest, et Euroopa Liidu ja Venemaa vahel peaksid suhted olema hulga pragmaatilisemad, ja juba olen minagi kuulnud küsimusi selle kohta, et kas siis Euroopa Liit jätab inimõigused, põhiväärtused ja demokraatia teemad just nagu kõrvale. Ma arvan, et me ei saa seda mitte mingil juhul teha, sest kui me seda teeksime, siis me devalveeriksime kõigepealt iseennast ja Euroopa Liitu tervikuna. Ja inimõiguste tõstatamine ei ole mitte selleks, et Venemaad kuidagi kiusata, nurka suruda või õpetada, vaid inimõiguste tõstatamine on eelkõige Venemaal elavate inimeste huvides, see on lihtsate ja tavaliste kodanike huvides.

Ja murepilved inimõiguste valdkonnas kogunevad tegelikult taas Moskva kohale, sest – nagu te eile kuulsite – arutas põhiseaduskohus surmanuhtluse võimalikku taasrakendamist järgmisest aastast ja liberaalide jaoks on see kindlasti väga karm teema. Head kolleegid, pikemalt ei jõuagi siin mainida, aga kindlasti need külmutatud konfliktid, mida on kavas tõstatada, nendest tuleb kindlasti rääkida.

3-118

Werner Schulz, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Frau Präsidentin! Meine lieben Kollegen! Wir feiern in diesem Jahr nicht nur den 20. Jahrestag des Mauerfalls und der friedlichen Revolution, sondern 1989 war auch das Jahr, in dem Andrej Sacharow starb, der einen wesentlichen Beitrag zum Sturz des totalitären Ostblocksystems geleistet hat. Und Andrej Sacharow hat uns den Rat hinterlassen, dass sein Land Verständnis und Druck braucht. Nachdrücklichen Druck. Und ich

würde heute das Wort *dawlenie* nicht mit Druck übersetzen, sondern eher mit nachdrücklicher Unterstützung, und zwar nachdrückliche Unterstützung überall dort, wo Russland den Weg der Modernisierung beschreitet und wo sich Ansätze von sozialer Marktwirtschaft, von Demokratie und Rechtsstaatlichkeit zeigen.

Der russische Präsident Medwedjew hat sich unlängst besorgt über die Stagnation und Probleme in seinem Land geäußert und dazu aufgerufen, ihn bei seinen Reformanstrengungen zu unterstützen. Das sollten wir tun, wenn es ernst gemeint ist. Und hierzu gehört die Einbindung Russlands in internationale Regelwerke wie die WTO und die Energiecharta. Deswegen dürfen wir keine unnötigen Hürden aufstellen. Und Russland sollte erkennen, dass es aus eigener Kraft diese Krise nicht bewältigen kann.

Partnerschaft verlangt aber auch – wie das Václav Havel heute gesagt hat –, dass man sich ungeschminkt die Wahrheit sagt. Und deswegen sage ich, dort wo Wahlen gefälscht werden, beginnt selbst der Begriff der gelenkten Demokratie zynisch zu werden, deswegen kommt der Wahlbeobachtung demnächst eine große Rolle zu. Dort, wo kritische Journalisten ermordet werden, stirbt auch die Wahrheit. Wir kommen mit Wandel durch Handel nicht weiter, sondern wir müssen die Beziehung zu Russland auf eine solide Wertebasis stellen.

3-119

IN THE CHAIR: Diana WALLIS
Vice-President

3-120

Charles Tannock, on behalf of the ECR Group. – Madam President, the ECR Group accepts that Russia is a vital economic partner and a global diplomatic heavyweight, but this position brings with it responsibilities. The first such responsibility is to respect the territorial integrity of its neighbours such as Ukraine and Georgia and abandon the insulting ‘near abroad’ concept.

Russia must also take concrete steps to protect human rights and the rule of law, given the number of unsolved murders of journalists and human rights activists. The Sakharov Prize awarded to the human rights group Memorial shows just how seriously we in this Parliament view this issue.

Russia must also cooperate in the prevention of nuclear proliferation, particularly to Iran, and not sell Iran the S300 missile system to demonstrate solidarity with the west against this dangerous regime.

The rising nostalgia for the Soviet Union and Stalin is also very worrying.

Finally, as winter approaches, Russia cannot be permitted once again to use its virtual monopoly of gas supplies to Europe as a diplomatic weapon. The EU’s commitment to diversification of source and supply under a common external energy security policy must surely strengthen our hand at the negotiating table with Russia.

3-121

Vladimír Remek, za skupinu GUE/NGL. – Vážení přítomní, nedovedu si představit, že by zástupci EU řídící se rezolucí navrženou Evropským parlamentem dosáhli ve Stockholmu nějakého výsledku. Kdyby měla ruská delegace podobná doporučení, je summit odsouzen ke krachu. Chceme, aby jednání pomohlo spolupráci mezi EU a Ruskem? Slovně ano. V dokumentu je Rusko často označováno za klíčového partnera EU. Téměř vše ale podmiňují požadavky a podmínky, nikoli návrhy. Příklad: na Rusko je kladena odpovědnost za úspěch konference o klimatu v Kodani. Přitom právě ono zachránilo Kjótský protokol, když např. USA ho tehdy ratifikovat odmítly. A mezi některými nereálnými postoji vůči Rusku je i úkol řešit svobodu médií. Určitě není ideální. Ale vždyť i my jsme, vážení kolegové, na minulém plénu odhlasovali v případě Itálie, že to je její vnitřní věc. A to je členská země Unie. Tak co chceme řešit v Rusku? Pokud má být Rusko důležitým partnerem, pak s ním podle toho také jednejme.

3-122

Fiorello Provera, a nome del gruppo EFD. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, mi asterrò su questa proposta di risoluzione perché la ritengo in qualche modo contraddittoria. Nella risoluzione, infatti, si prende atto dell'ampio miglioramento nella collaborazione economica tra Russia ed Europa negli ultimi dieci anni. Si richiede alla Russia un rafforzamento delle relazioni nel settore energetico, nel commercio, nella liberalizzazione dei visti, nel controllo dell'immigrazione illegale, nella lotta al terrorismo, nel cambiamento climatico, nella politica estera, su questioni come il nucleare iraniano, la pacificazione del Caucaso o del Medio Oriente.

Mentre chiediamo tutte queste cose, nella stessa risoluzione criticiamo fortemente la situazione interna della Russia. Esiste un clima di contrarietà e di diffidenza nei confronti della Russia che non rappresentano un buon presupposto per la collaborazione che chiediamo. Questo non significa chiudere gli occhi sulla situazione della democrazia o dei diritti umani in quel paese: ma credo che il sostegno e la fiducia siano più necessari della critica in questo momento, proprio per migliorare la situazione dei diritti umani interni alla Russia.

3-123

Zoltán Balczó (NI). – Az EU és az Oroszország kapcsolatokról szólva utalnom kell a mai ünnepi ülésre is.

Igen, 20 éve annak, hogy leomlott a berlini fal és véget ért a szovjet kommunista diktatúra. Ennek a diktatúrának legnagyobb elszenvedői közé tartoztak a magyarok. Hozzá kell tennem mindehhez két tényt. Az egyik, azért állhatott fenn évtizedekig a status quo, ez az állapot, mert a világháború utáni helyzetet a nyugati hatalmak is így kívánták megtartani. A másik, a Szovjetunió akkor sem volt azonos az orosz néppel, amely szintén szenvedett a kommunista diktatúrától. Oroszország természetesen kiemelten fontos gazdasági, stratégiai partnerünk.

Az Unió felemeli a szavát az emberi jogsértések kapcsán. Helyesen teszi, de van-e erkölcsi alapja azok után, hogy Vaclav Klaus aláírását a Lisszaboni Szerződéshez azzal vásárolta meg, hogy élni hagyta továbbra is a Benes-dekrétumokat és ezzel elvállalta azt, hogy változatlanul következményeiben népeket tekint kollektíven bűnösnek.

A múlt ülésen az USA-EU csúccsal foglalkoztunk. A hangnem a következő volt: mit tegyünk, hogy elfogadjon minket az Egyesült Államok jó partnerének? Most viszont azt a hangnemet érzem: mit írunk elő Oroszországnak, hogy mi elfogadjuk őt megbízható partnernek? Úgy gondolom, hogy ennél sokkal kiegyensúlyozottabb együttműködést kell keresnünk e két társal, amennyiben annak tekintjük őket.

3-124

Paweł Zalewski (PPE). – Pani Przewodnicząca! Najbliższy szczyt unijno-rosyjski będzie potwierdzeniem wagi, jaką Unia Europejska przywiązuje do relacji z Rosją. W tym kontekście chciałem zwrócić uwagę na dwie kwestie, zasadnicze z punktu widzenia interesów Rosji i Unii Europejskiej, które rzutują na te relacje i tak naprawdę określają je.

To są problemy współpracy energetycznej oraz współpracy w zakresie bezpieczeństwa. Jeśli Unia Europejska i Rosja ma wspólnie odnosić sukcesy, a to jest przecież naszym celem, musimy w jasny sposób określać nasz punkt widzenia. Nasi partnerzy rosyjscy robią to w sposób doskonały, bez niedomówień, bo one powodują nieporozumienia. Ważne jest, aby Unia Europejska konstruowała swój punkt widzenia właśnie w taki sposób.

Dlatego doceniając bardzo ten ważny krok, którym jest ustalenie przez największe ugrupowania w Parlamencie Europejskim wspólnego, bardzo zresztą dobrego projektu rezolucji, uważam, że może on być jeszcze lepszy, jeżeli uwzględnimy w nim trzecią poprawkę, która podkreśla wagę unijno-rosyjskiej współpracy energetycznej, ale także pokazuje, na jakiej podstawie współpraca ta powinna być realizowana. Chodzi o to, aby szczególnie w warunkach kryzysu ekonomicznego i finansowego polegała ona na minimalizowaniu kosztów finansowych, ale także na uwzględnianiu wszelkich zastrzeżeń energetycznych.

Ostatnia kwestia – dotycząca bezpieczeństwa. Chciałem powiedzieć, że z wielkim żalem przyjąłem informację, iż wniosek mojej grupy politycznej PPE o przeprowadzenie debaty na temat manewrów rosyjsko-białoruskich, które zakładały obronę przed potencjalnym atakiem z terenu Europy Zachodniej, z terenu państw należących do Unii Europejskiej i do NATO, nie znalazł się w porządku obrad i nie był przedmiotem dyskusji.

3-125

Knut Fleckenstein (S&D). – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Meine Vorredner haben bereits viele Punkte und auch Probleme, wie beispielsweise die Lage der Menschenrechte, deutlich benannt. Es ist auch wichtig, dass wir diese Punkte deutlich benennen, denn nur so können wir offen und ehrlich eine Diskussion führen. Wenn in Russland im Moment wieder ernsthaft darüber diskutiert wird, die Todesstrafe nach US-amerikanischem Vorbild einzuführen, dann kann das von unserer Seite nicht unkommentiert bleiben.

Ich habe zwei kurze Punkte: Russlands Beitritt zur WTO und meine herzliche Bitte, auch an Rat und Kommission, hier die größtmögliche Unterstützung zu leisten. Natürlich muss auch Russland seinen Beitrag leisten. Aber wir sind beide darauf angewiesen bzw. für uns beide wäre es gut, wenn sich diese Entwicklung zum Positiven wenden würde. Dass Russland der WTO nicht nur in einer Zollunion mit Belarus und Kasachstan beitreten will, ist ein Schritt in die richtige Richtung.

Der zweite Punkt ist meine herzliche Bitte, die Entwicklung unserer Zusammenarbeit in den Bereichen Wissenschaft und Forschung sowie im zivilgesellschaftlichen Bereich nicht aus den Augen zu verlieren. Wir brauchen neue Impulse für kulturellen Austausch sowie den Austausch von Jugendlichen. Aber nicht nur in eine Richtung, Herr Gahler, wie Sie gesagt haben, sondern in beide Richtungen. Jeder junge Mensch, der hieran teilnimmt, entwickelt Verständnis für andere und wird ein Botschafter für eine positivere Entwicklung unserer Beziehungen. Ich wünsche mir, dass wir mehr über diese gemeinsamen Interessen sprechen und dass auch diese Aspekte ein größeres Gewicht erhalten.

3-126

Heidi Hautala (Verts/ALE). – Arvoisa puhemies, kolme asiaa aivan lyhyesti. Mielestäni Venäjän olisi oman etunsa vuoksi ymmärrettävä, että sen täytyy muuttua oikeusvaltioksi. On hyvin vaikea nähdä, että Venäjä voisi taloutensa tai yhteiskuntansa kehittyä ennen kuin sillä on riippumaton tuomioistuinlaitos. On mahdotonta kuvitella, että ulkomaiset yritykset voisivat tuntea olot turvallisiksi maassa sijoituksilleen, jos riippumaton tuomioistuinlaitos ei ole toteutunut.

Toiseksi, haluaisin korostaa sitä, että Venäjä on saatava sitoutumaan kansainvälisiin pelisääntöihin. Euroopan neuvostossa meillä on ongelmana se, että Venäjä ei ole vielä ratifioinut pöytäkirjaa numero 14, joka tehostaisi ihmisoikeustuomioistuimen toimintaa, ja haluamme myös Itämeren alueella, että Venäjä liittyy Espoon sopimukseen, joka koskee kansainvälisten hankkeiden ympäristövaikutusten arviointia.

Kolmanneksi, arvoisa puhemies, ihmisoikeudet ovat tärkeitä sinänsä. Olin hyvin rohkaistunut rouva Malmströmin puheesta siitä, kuinka ihmisoikeusasiat halutaan nyt nostaa huippukokouksessa esiin. Viekö ihmissuoikeusdialogin tulokset sinne ja tehkö se myös hyvin julkisesti.

3-127

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – Pani Przewodnicząca! Za tydzień szczyt Unia-Rosja. Chcę o nim mówić w dniu szczególnym dla mojego kraju, w dniu odzyskania niepodległości przez Polskę. Niepodległości nie tylko Polski, ale i innych krajów regionu zawsze zagrażał imperializm najpierw rosyjski, potem sowiecki.

Dziś chcemy wreszcie czuć się bezpieczni w strukturach Europy wolnych narodów, ale tym bardziej nie wolno nam nie widzieć, że Rosja próbuje odbudowywać swoje imperium i nigdy nie pogodziła się z jego utratą. Dlatego zaatakowała Gruzję, dokonuje faktycznego *Anschlussu* Osetii Południowej i Abchazji, wygraża Ukrainie, wtrąca się do tarczy antyrakietowej w Polsce czy w Czechach, używa szantażu energetycznego. Dlatego jest czymś symbolicznym i złowrogim zarazem, że tuż przed szczytem Unia-Rosja kraj sprawujący prezydencję w Unii Europejskiej i gospodarz szczytu – Szwecja wycofuje swoje ekologiczne weto wobec projektu Nord Stream, który nie ma żadnego sensu ekonomicznego i którego jedynym celem jest przekreślenie w praktyce zasady solidarności energetycznej, która miała być jedną z naczelných zasad i idei traktatu lizbońskiego.

W ślad za popularnym w moim kraju zwrotem wzywam kraje starej Unii: nie idźcie tą drogą! Nie róbcie z Rosją interesów, które wymierzone są politycznie w nowe państwa członkowskie, dlatego że grozi to przekreśleniem idei wspólnej Europy.

3-128

Anna Rosbach (EFD). – Fru formand! I Rusland er der kun pressefrihed af navn – og ikke af gavn. Kritiske journalister skræmmes, forfølges og myrdes. Rusland ligger på plads nr. 153 på verdensranglisten for pressefrihed – dvs. at pressefriheden i Rusland nu er dårligere end i Hviderusland, Sudan og Zimbabwe. Skal det virkelig belønnes? Men her stopper det ikke. Vi har spørgsmålet omkring leverancerne af gas til de europæiske borgere. Her ser vi igen i år, at russerne truer med at destabilisere gasforsyningen. Noget tyder på, at vi må forberede os på, at dette kan ske hver eneste vinter fremover. Men kan det virkelig være rigtigt, at vi skal belønne Rusland for denne udvikling?

Kære Råd og Kommission: I stedet for blot at tale pænt til russerne var det måske på sin plads at tage bladet fra munden og sige, at det ganske enkelt ikke er acceptabelt. Hvad har man egentlig tænkt sig at gøre ved den negative udvikling i Rusland i forhold til EU? Eller planlægger man blot at lade stå til? Eller vil man ligefrem belønne denne negative udvikling?

3-129

Nick Griffin (NI). – Madam President, there is endless rhetoric here about friendship and cooperation between every state under the sun except for Russia. China commits genocide in Tibet. Turkey denies its Armenian holocaust. The USA flattens Iraq and this place fawns on them. But for Russia there are only pompous and hypocritical lectures. This confrontational Russia phobia shamefully feeds the new Cold War drive of America's warmongering neo-con lobby.

Of course there are some local differences between Russia and her neighbours, but can we not agree that next week's summit should be used to attempt to build bridges and cooperation between the eastern and western halves of our civilisation? For historical and cultural reasons, this is far more practical and safer than attempting to create unity with Turkey, Europe's ancient and eternal enemy.

3-130

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señora Presidenta, la relación con Rusia es muy importante: se trata de un miembro permanente del Consejo de Seguridad y de una potencia militar; su cooperación es necesaria para hacer frente al desafío nuclear de Irán, al problema de Oriente Medio, al desarme, al cambio climático, etc.

Rusia, además, es un país vecino europeo con el que muchos de los Estados miembros de la Unión tienen una importante relación económica y una aguda dependencia energética; es un país con el que tenemos dos cumbres anuales regulares (es un buen momento, por cierto, para evaluar el estado de la relación).

Ahora estamos negociando un nuevo acuerdo de partenariado, que incrementaría la cooperación en los llamados cuatro espacios comunes. Pues bien, el primero de estos espacios –para mí– es el económico y energético: necesitamos apertura, reglas claras, garantías para las inversiones, y es necesario que previamente Rusia se adhiera a la OMC.

Por ello, la Cumbre de la semana próxima debe ser una ocasión para aclarar las intenciones de Rusia sobre la OMC y para que no siga iniciativas que resulten incompatibles. Además, la crisis de suministro de gas de estos años pasados debería no poder repetirse y el nuevo acuerdo ha de incorporar los principios de la Carta Europea de Energía que, como ya se ha dicho, es ese tratado del que, desgraciadamente, Moscú se ha retirado.

También en los otros tres espacios debemos seguir trabajando, pues ya he mencionado antes la relevancia de Rusia como actor global.

Señorías, con Rusia podemos hacer muchas cosas juntos, pero, como también se ha dicho, hay un aspecto de la relación que no podemos olvidar, pues Rusia es un país europeo y vecino: me refiero al necesario respeto de los derechos humanos y de las obligaciones que, en esta materia, le impone la pertenencia al Consejo de Europa.

Una de las insuficiencias más visibles de la política exterior de la Unión es la falta de una política común respecto de Rusia. Con los instrumentos del Tratado de Lisboa será más sencilla la creación de esa política común, pero también es necesario que los Estados miembros tengamos auténtica voluntad de crear esa política unitaria y no seguir privilegiando las vías bilaterales con Moscú, que en ocasiones resultan abiertamente divergentes.

3-131

Кристиан Вигенин (S&D). – Г-жо Председател, г-жо Ferrero-Waldner, г-жо Malmström, няма как да не започна изказването си с това, че днес, в тази зала отбелязахме двадесет години от падането на Берлинската стена.

Беше някак си, като че ли специално подчертано това, което сме постигнали през всички тези години, това, че Европа се е обединила благодарение на промените отпреди двадесет години и някак си не присъстваше една страна, която, ако трябва да сме честни, можеше да спре тези промени, ако беше искала - Съветският съюз.

Казвам го това, защото, според мен, тези промени станаха възможни, именно защото Западът започна една политика на сътрудничество със Съветския съюз. Без да правя паралел между Съветския съюз и днешна Русия, искам да кажа, че това, което чух от г-жа Ferrero-Waldner и г-жа Malmström е удовлетворително, защото то продължава тази политика на едно прагматично партньорство с Русия, подчертавайки, че има въпроси, по които Европейският съюз не може да постигне успех без участието на Русия.

Бих искал да подчертая това, че, разбира се, нас ни тревожи ситуацията с човешките права, това, че оценката на „Амнести интернешънъл“ е, че ситуацията се променя към по-лошо, това, че бяха фалшифицирани местните избори, това, че има проблеми във функционирането на гражданските организации и ние трябва да сме единни в своето отношение към Русия.

Това е изводът, който трябва да си направим от последните години. Искам да кажа също, че един от проблемите, които липсват в нашата резолюция, която нашият парламент предлага е източното партньорство. Аз бих искал в предстоящата среща на високо равнище въпросът за източното партньорство да вземе специално внимание, защото само по този начин ние можем да гарантираме успеха на тази наша нова политика.

3-132

Paweł Robert Kowal (ECR). – Pani Przewodnicząca! Rosja zasługuje na poważne potraktowanie. Myślę, że jeśli nasi partnerzy na Kremlu słuchali wystąpienia pani Komisarz, byli bardzo zdziwieni tą oceną relacji unijno-rosyjskich.

Do kolejnego szczytu Unia-Rosja podchodzimy właśnie w taki sposób, że brakuje nam odwagi i szczerości, żeby poważnie odnieść się do fundamentalnych kwestii, jakie dzisiaj zachodzą między Unią a Rosją. Jeśli nie ma szczerości wewnątrz Unii, jeśli zaledwie kilka dni po ostatecznej ratyfikacji w Czechach traktatu lizbońskiego słowa o solidarności energetycznej nic nie znaczą i następują kolejne kroki zmierzające do budowy Gazociągu Północnego; jeśli w naszych relacjach brakuje poważnego odniesienia się czy to do Karty energetycznej, czy do planu Sarkozy'ego, czy do niedawnych manewrów rosyjskich za wschodnią granicą Polski, to niczego nie wskóramy.

Chciałbym usłyszeć od pani Komisarz, i proszę powiedzieć szczerze: które elementy w relacjach Unia-Rosja uważa Pani także za swój osobisty sukces? Gdzie mamy szansę na ten sukces? Bez szczerości niczego nie zbudujemy.

3-133

Andreas Mølzer (NI). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin! Der Georgien-Krieg, der Gasstreit und die Unfähigkeit der Europäischen Union, sich auf eine einigermaßen einheitliche Linie gegenüber Russland zu verständigen, haben Spuren hinterlassen.

Dabei ist Russland zweifellos für Europa ein wichtiger strategischer Partner, nicht nur im Hinblick auf die Energieversorgung. Ob das neue Memorandum zur Vermeidung von Energiekrisen und das europäische Frühwarnsystem das Papier wert sind, auf dem sie gedruckt sind, wird sich bald zeigen, spätestens dann, wenn der nächste Gasstreit kommt.

Denn die Abhängigkeit vom russischen Gas lässt sich nicht einfach beseitigen, und selbst das Nabucco-Projekt wird kaum etwas daran ändern. Es wäre naiv zu glauben, dass Teheran Europa nicht unter Druck setzen könnte.

Ich glaube, die Europäische Union muss gegenüber Russland eine vernünftige und realistische Politik betreiben. Sie muss den Ausgleich zwischen europäischen und russischen Interessen finden und die historischen Sensibilitäten Russlands auch in geopolitischer Hinsicht respektieren. Sonst haben wir nämlich womöglich bald nicht nur eine bilaterale Eiszeit zu befürchten, sondern auch, dass in Europa frierende Bürger aufgrund des Gasstreits leben.

3-134

Vytautas Landsbergis (PPE). – Aš remiu pono Zalewskio poziciją ir remiu konkrečiai rezoliucijos pataisą Nr. 1, kadangi ji atkreipia rimtą dėmesį į du gyvybinius Europos Sąjungai klausimus. Pirmas – nepritariame arogancijai, su kuria trečioji šalis ignoruoja ir atmeta ES kaip sau lygų ir gerbtiną partnerį Sąjungai svarbiuose išorinio energetinio saugumo klausimuose. Antras – nepritariame antieuropinei skaldymo linijai, kurią žinoma trečioji šalis vykdo per „Nordstream“ dujotiekio projektą. Turime priešintis lobistiniam ir kai kada korupciniam Europos skaldymui, juolab nepritarti Rusijos arogancijai mūsų pačių, tai yra Europos Parlamento atžvilgiu. Negalim sutikti, kad „Gazpromas“ – pagrindinis „Nordstream“ akcininkas – totaliai ignoruoja mūsų parlamento rezoliuciją dėl dujotiekio keliamų aplinkosaugos grėsmių.

Problema ne vien Baltijos jūros tragiška ekologinė būsena, bet ir mūsų institucijos moralinė kondicija. Mes čia balsuodami pernai pareikalavom, kad būtų atliktas nepriklausomas, ne iš anksto nupirktas poveikio aplinkai vertinimas ir duotos garantijos pakrančių tautoms, jeigu įvyktų katastrofa. „Gazpromas“ net neatsiliepė į Europos balsą. Tai spjūvis Parlamentui į veidą, ir mes negalime atsakyti „*Yes, sir, great pleasure.*“ Turime elgtis oriai ir garbingai nemanipuliuodami ir neblokuodami šiuo metu Europos parlamentarų inicijuojamų specialių debatų dėl Baltijos jūros gyvybės problemų. Jei išsigandę pritarsime Baltijos žudymui ir naujai Maskvos–Berlyno sienai jūroje su rusų karo laivynu, saugančiu vamzdį, laidosime savo laisvą ateitį. Iš tikrųjų, plepėdami apie energetiką mes parduodame laisvę.

3-135

Hannes Swoboda (S&D). – Frau Präsidentin! Ja, wir müssen Russland ernst nehmen, wie Herr Kowal gesagt hat, insbesondere nach der Unterzeichnung des Vertrags von Lissabon, wobei interessant ist, dass der Staatspräsident, der sich lange geweigert hat, den Vertrag zu unterschreiben, eine besonders unkritische Haltung gegenüber Russland eingenommen hat, nämlich Václav Klaus. Russland ernst nehmen heißt, ein vernünftiges Verhältnis, ein pragmatisches Wirtschaftsverhältnis zu Russland zu entwickeln, aber nicht unkritisch zu sein gegenüber innenpolitischen Entwicklungen und vor allem auch gegenüber Menschenrechtsfragen.

Wir haben mit großem Bedauern zur Kenntnis genommen, was die letzten Wahlen gezeigt haben, dass da offensichtlich einige Dinge nicht mit rechten Dingen zugehen. Wir sind natürlich besonders betroffen über die Angriffe gegen Menschenrechtskämpfer. Diese Angriffe möchte ich nicht der russischen Regierung zuschieben. Das, was ich verlange und was wir in dieser Entschließung verlangen, die eine sehr ausgewogene ist, ist, dass Russland den Schutz dieser Menschenrechtskämpfer ernst nimmt. Das geschieht nicht, zumindest nicht in ausreichendem Maße. Da sollte man sich mehr an Präsident Medwedjew orientieren als an Ministerpräsident Putin. Die Unterschiede mögen nicht sehr groß sein, aber wenn jemand eine etwas aufgeklärtere, positive Haltung vertritt, dann ist das sicherlich Präsident Medwedjew, und wir sollten ihn darin bestärken und unterstützen.

Was die Energiefrage betrifft: Auch da gilt es, ein sehr kühles, vernünftiges Verhältnis zu finden. Ich habe nichts gegen *North-Stream*, ich habe auch nichts gegen *South-Stream*, aber ich möchte bei der Gasversorgung von niemandem, von keinem Land abhängig sein. Daher bin ich auch sehr für die Nabucco-Pipeline. Vielfältigkeit, Diversifizierung – das ist das Entscheidende bei der Gasversorgung, ob sie jetzt über eine andere Pipeline, wie Nabucco, oder über LNG-Häfen erfolgt. Und das nicht, weil das Land Russland heißt, sondern weil Europa von niemand abhängig sein sollte.

Wenn man jetzt die Ukraine ins Spiel bringt, dann würde ich mir wünschen, dass die ukrainischen Politikerinnen und Politiker ihre volle Verantwortung übernehmen und jene Investitionen durchsetzen, die mit Europa vereinbart worden sind. Ich weiß, dass Russland oft die Situation ausnützt, aber wenn die Ukraine ihre Versprechungen wahrmacht, dann wird Russland die Situation nicht ausnützen können, weil die entsprechenden Investitionen in der Ukraine getätigt worden sind.

3-136

Elena Băsescu (PPE). – Doresc să îi felicit pe autorii rezoluției pentru armonizarea punctelor de vedere ale grupurilor politice. Summitul de la Stockholm este o ocazie bună pentru a demonstra statelor noastre că putem să fim uniți. Deși vorbim 23 de limbi, ne putem exprima printr-o singură voce atunci când vine vorba de apărarea intereselor economice, politice și energetice.

Uniunea Europeană trebuie să acorde o atenție deosebită securității energetice, atât prin asigurarea livrării constante din Rusia, cât și prin dezvoltarea unor proiecte alternative cum este Nabucco și conducta petrolieră paneuropeană Constanța - Trieste.

Pentru noi, românii, securitatea energetică înseamnă securitatea în zona Mării Negre. Politica energetică europeană poate fi afectată de conflictele înghețate din această zonă.

Este necesară, totodată, schimbarea mentalității sferelor de influență cu cea a sferelor de încredere. Rusia trebuie să coopereze cu Uniunea Europeană în această zonă de maxim interes. De securitatea energetică depinde totodată evoluția unor proiecte de vital interes pentru dezvoltarea Uniunii Europene.

3-137

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – Tisztelt elnök asszony! Nagy szükség lenne az EU és Oroszország közötti új partnerségi együttműködés megkötésére, jelenleg azonban ezt fékezi több uniós tagállam és Oroszország közötti történelmi vita. Az EU-orosz viszony nem lehet foglya ezeknek a történelmi vitáknak.

Energetikai téren kölcsönös a függőség, ahogyan erre Hannes Swoboda úr is utalt. Energetikai téren fontos lenne, hogy az Energetikai Chartából való kilépést követően állapodjon meg az Unió és Oroszország. Fontos lenne egy energia forródrót felállítására, hogy a közép-európai uniós tagállamok ne szenvedjenek az orosz-ukrán viták következtében.

S végezetül teljes joggal bíráljuk a jogállamisági és az emberi jogok csorbítását Oroszországban, ugyanakkor föl kell hívni a figyelmet azokra a jogsértésekre, mint a lettországi 400000 orosz állampolgárságának megtagadására, hogy az Uniónak a saját háza táján is vannak tennivalói.

3-138

Ivo Vajgl (ALDE). – Podpiram pristop, ki ga je bilo mogoče zaznati iz nastopov obeh visokih predstavnic predsedovanja in Komisije. Mislim, da so s tako zastavljenimi temami, da bo lahko dialog med Rusijo in Evropsko unijo koristen, koristen za obe strani.

Danes je bil tukaj svečan dan; spomnili smo se padca berlinskega zidu. Nismo se pa spomnili, da je takrat nekako padel tudi pomemben zid v Rusiji, da se je v Rusiji začela tranzicija, ki traja še danes, in Rusija je danes boljša, kot je bila pred padcem berlinskega zidu, in včasih moramo to prijazno vzeti k znanju. Včasih ji moramo to, temu pomembnemu partnerju, priznati in ne pustiti, da nas nosijo izključno emocije naše zgodovine.

Mi Rusijo potrebujemo kot globalnega partnerja v svetovni politiki in kot partnerja v odnosih Evropske unije z Rusijo, to pa ne pomeni, da moramo popuščati pri temeljnih vrednotah, o katerih so drugi govorili, jaz pa nimam časa.

3-139

Marek Henryk Migalski (ECR). – Pani Przewodnicząca! Chciałbym się zwrócić przede wszystkim do pani Komisarz Ferrero-Waldner. Chyba nie było Pani dzisiaj po południu, kiedy przemawiał prezydent Havel. Tak jak pani Ojuland i pan Schulz, chciałbym nawiązać do jego wypowiedzi na temat obowiązku Unii Europejskiej do szerzenia demokracji i praw człowieka.

To znalazło się w wypowiedzi pani Malmström i bardzo jej za to dziękuję. Pani mówiła tak, jakbyśmy przygotowywali się jako Unia Europejska do szczytu ze Szwajcarią. Mówiła Pani o handlu, o biznesie, o pakiecie klimatycznym, zapominając zupełnie o tym, co jest istotne, być może najistotniejsze dla Unii Europejskiej. Życzę Pani, nam, ale przede wszystkim życzę obywatelom Federacji Rosyjskiej, żeby Unia częściej prezentowała stanowisko zaprezentowane dzisiaj przez panią Malmström niż przez Panią.

3-140

Andrew Henry William Brons (NI). – Madam President, before we criticise Russia for human rights abuses, we should look at similar abuses even within the European Union: countries in which opposition parties are physically attacked, such as Hungary, or attacked by the militia of the ruling party, such as even the United Kingdom, or countries that lock people up for non-violent dissent or ban political parties, like Belgium.

We must conduct relations with Russia on the basis of the interests of our own Member States and not on hypocritical outbursts.

3-141

Cecilia Malmström, rådet's tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Tack för en mycket bra debatt. Jag tror att de flesta av oss är eniga om att Ryssland är en strategisk partner till EU och de relationerna är viktiga. Det måste vara ett partnerskap som bygger på respekt för varandra, för våra gemensamma åtaganden och också för de värden som Europeiska unionen står för när de gäller de mänskliga rättigheterna, demokrati och rättsstatsprincipen.

Här måste vi vara mycket tydliga och jag tror att de som kritiserade mig, t.ex. fru Rosbach, nog inte hörde mitt inledningsstal, för jag var mycket tydlig i detta: Vi är oroliga över utvecklingen när det gäller mänskliga rättigheter i Ryssland. Ryssland är en viktig granne till oss. Vi har naturligtvis många olösta frågor och ingen av oss tror väl kanske att vi kommer att lösa alla frågor på toppmötet i Stockholm. Men det är ett värdefullt tillfälle att träffas och att diskutera.

Vi har gemensamma frågor där vi kanske kan komma lite närmare en lösning. Det kan handla om Mellanöstern och Afghanistan, och nu handlar det naturligtvis väldigt mycket om klimatmötet i Köpenhamn. Det handlar också om den finansiella och ekonomiska krisen och gemensamma åtaganden där, och det handlar om energiförbindelser, anslutningen till WTO och olika typer av säkerhetspolitiska utrikespolitiska frågor. Vi har ett behov av att samarbeta om konfliktlösning i vårt gemensamma område. Det handlar om att identifiera konkreta frågor där båda parter vinner på samarbete. Det ska vi göra i en korrekt och respektfull ton utan att ge avkall på våra värderingar.

Jag hoppas att toppmötet också kan bidra till att stärka vårt strategiska partnerskap och främja vägen för ett konstruktivt samarbete mellan oss och det här vore bra. Jag har läst den resolution som flera av er har hänvisat till och som jag förstår att ni ska rösta om i morgon. Jag tycker att det är en väldigt bra resolution och jag tycker att det är utmärkt att såväl kommissionen som rådet och Europaparlamentet på det stora hela har en väldigt stor samsyn i dessa frågor.

För det är som så många av er säger, att vi behöver ha en röst när vi talar med Ryssland. Om vi är eniga och om vi har en tydlig och konstruktiv dialog är det bra för Ryssland, det är bra för EU och det är bra för många sakfrågor på den europeiska och globala arenan.

3-142

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Madam President, Russia is a strategic partner on the one hand but also a neighbour, and as a neighbour it is more complicated. However, especially at a time of economic uncertainty, I think it is all the more important to ensure that the relationship between Europe and Russia works as effectively as possible to deliver security, stability and prosperity for our citizens and also for Russia's citizens. We must therefore redouble our efforts to find common ground on issues where our views differ – for instance on human rights questions or on questions on the common neighbourhood – but also to keep the door open for dialogue and debate that respects our differences but also respects our common commitments. This is, so to say, the general line.

Now let me say a few very specific things. Russia's WTO accession is, and remains, a key objective for us. In so saying, it is time to resolve several issues that remain outstanding in this trade relationship. Some of these, such as the Transnistrian overflight charges, have been on our agenda for many years. They have always been mentioned at the many summits I have been on. Others, such as the proposed decree limiting the transport of containers by road, are more recent, and I personally – and all the Commission services – raise these issues whenever we talk to Russia. Indeed we just had a permanent partnership council, but of course we could again do so.

The second item I want to mention is energy. The European Union and Russia are, as I said, also important partners in the energy field. The relation is one of interdependence, which offers both sides a strong motivation to put our energy relations on a predictable and also on a concrete basis. Ensuring an unhindered and uninterrupted energy supply to the European Union, thus preventing and overcoming emergency situations, is therefore of utmost importance. This is what we aim to achieve with, for instance, the Early Warning Mechanism on which we are working and where it is important that we work with the Ministry of Energy of the Russian Federation. We have discussed this issue and I do hope that we can move on.

On Ukraine and, especially, the transit of gas, we at the Commission have been working with the Ukrainian authorities, but also with the international financial institutions, on a loan package that would address both payment difficulties for the storage of gas from Russia and the reform and modernisation of the Ukrainian gas sector.

An agreement was reached at the end of July, thus paving the way for financial assistance by the international financial institutions based on the implementation of a number of conditionalities. We hope that it will really work, and we also have to make sure that there is a very clear and transparent legal basis for the energy relationship. This is what we are aiming for, particularly in our new agreement.

With regard to human rights, I did speak about human rights. We have spoken about human rights whenever we have been at the summit. I would like to say a few words on the death penalty, because this is, of course, not acceptable for us according to our community of values. Yes, the constitutional court in Russia is debating this issue at the moment, but we were told that there are indications that the court will conclude that Russia is bound by its signature of Protocol 6 of the European Convention on Human Rights and thus will most probably not apply the death penalty. Let us hope that this will indeed be true.

As I mentioned before, Russia itself has, as a member of the UN, as a member of the OSCE and the Council of Europe, entered into very important commitments on human rights. These are always discussed in our EU-Russia human rights consultations. As these just took place in Stockholm on 5 November, I did not go into any details, but everybody who is informed knows about that.

My last point is indeed a positive one: youth cooperation in science and technology. Yes, as Mr Fleckenstein mentioned, stimulating exchanges and cooperation between young people from the European Union and from Russia is a key concern

for us and we are making our programmes available for this purpose. These have proven beneficial within the European Union itself, for instance TEMPUS and Erasmus Mundus, and this is also an avenue we should continue to explore.

In this context again, we are launching the negotiation of Russia's association to the European Community Framework Programme on Research and Technological Development. That is also an area of enormous economic potential.

I think again that the scope of our relationship is enormous. There is a lot to be discussed and we do not always see eye to eye with Russia, but we can always debate on every issue, and this is what we do.

3-143

President. – I have received six motions for resolution² tabled in accordance with Rule 110(2) of the Rules of Procedure.

The debate is closed.

The vote will take place tomorrow, Thursday 12 November 2009.

Written statements (Rule 149)

3-144

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Europa intră în iarnă sub amenințarea unei crize a gazelor similară cu cea de la începutul acestui an, când dependența de gazul rusesc a fost mai evidentă decât niciodată. Scenariul iernii trecute riscă să se repete și anul acesta, după cum a atras atenția prim-ministrul Putin recent, tot pe fondul unor neînțelegeri cu Ucraina. În aceste condiții alternativa la gazul rusesc, proiectul Nabucco, devine o necesitate. Livrările de gaz către Europa nu pot depinde de conflictele ruso-ucrainene. Devine imperios ca toate structurile Uniunii să își facă din Nabucco o prioritate, așa cum a decis, de altfel, și Consiliul European din martie. UE trebuie să vorbească pe o singură voce în ce privește proiectul Nabucco. Este în interesul Rusiei să aibă acces la gazul caspic, iar atitudinea determinată și unitară a Europei ar aduce Rusia la aceeași masă. Nu avem de a face cu o competiție a proiectelor, nu vorbim despre Northstream versus Southstream. Vorbim despre interesul comun de a asigura o sursă alternativă de gaz. Și, nu în ultimul rând, instituțiile europene trebuie să facă un apel ferm la Rusia și Ucraina pentru a nu lăsa ca orgolii dictate de interese geopolitice sau electorale să afecteze securitatea populației și economiile Uniunii.

3-145

András Gyürk (PPE), írásban. – Az EU-orosz együttműködési megállapodás újratárgyalása jó alkalmat ad arra, hogy a két fél áttekintse a kapcsolatokat leginkább meghatározó kérdéseket. Az elmúlt évek történései nyomán nem véletlen, hogy a tárgyalások napirendje tükrözi az energiakereskedelem felértékelődő szerepét. A sajtóhíreket szemlélve korántsem lehetünk bizonyosak abban, hogy idén megússzuk a menetrendszerűvé váló gázválságot. A még el nem fogadott uniós gázellátási irányelv pedig sajnos mit sem ér, ha az uniós tagállamok újra elzárt csapatokra ébrednek. Éppen ezért az EU-nak arra kell törekednie, hogy az Oroszország által eddig nem ratifikált Energia Charta alapelvei szerves részét képezzék az új együttműködési megállapodásnak. Ma még mind az energiatranzitot, mind a piacokhoz való hozzáférést ellentmondások terhelik. Ugyanis miközben Oroszország a piac nyitottságát kihasználva már a legtöbb uniós tagállamban jelen van befektetőként, addig saját piacát következetesen lezárja a nyugati vállalatok elől. Az Energia Charta feloldhatja ezt az ellentmondást. A piaci elvek írásban történő rögzítése jó alapot jelenthet a jövőbeni hosszú távú gázszállítási szerződések tárgyalása során is. Az átlátható viszonyok megteremtése nélkül a tagállamok a jövőben is kijátszhatóak lesznek egymás ellen és továbbra is eltérő árat fizetnek majd a gázszállításokért.

3-146

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), in writing. – Mr President, in Russia today, we are seeing the harassment of civil society by the authorities. Organisations whose sole role is to help protect basic civic freedoms and human rights are being driven out by eviction notices, refusal of administrative permits and, in some places in Russia, the murder of their members.

We have just this week read reports that the For Human Rights centre, and the Moscow Helsinki Group, the oldest human rights organisation in Russia, are to be expelled from their premises.

As we, the European Parliament, are about to present this year's Sakharov Prize to the 'Memorial' Foundation, including to one of the founders of the Moscow Helsinki Group, Mrs. Lyudmila Mikhailovna Alexeyeva, we must underline that this Parliament, this Union, is more than just about business and making sure that gas arrives as cheaply as possible. We are a union of values, including those of civil liberties, democracy, human rights and human dignity. Next week, our European leaders during the summit need to speak about more than pipelines and free trade. It is not yet time to let the candle of Russian civil society burn out. Thank you

3-147

Krzysztof Lisek (PPE), na piśmie. – Zależy nam na dobrych stosunkach i partnerstwie z Rosją. Jednocześnie podejmowane są starania w celu rozwinięcia Partnerstwa Wschodniego, którego celem jest uaktywnienie stosunków UE z

² See Minutes.

Białorusią, Ukrainą, Mołdawią, Gruzją, Azerbejdżanem i Armenią. Pomimo wielu deklaracji o współpracy z Federacją Rosyjską ze strony Unii Europejskiej jak i Polski, moje zaniepokojenie budzi fakt, że we wrześniu tysiące żołnierzy rosyjskich brało udział w manewrach wojskowych "ZAPAD 2009" na Białorusi, których celem było stłumienie fikcyjnego powstania mniejszości polskiej. Przeprowadzenie wspólnych rosyjsko-białoruskich ćwiczeń wojskowych przy założeniu, że agresorem jest jeden z krajów członkowskich Unii Europejskiej jest wysoce niepokojące. Dziwi mnie również brak reakcji na powyższy fakt ze strony Komisji Europejskiej i Wysokiego Przedstawiciela UE ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa. Mam nadzieję, że temat ten będzie podniesiony podczas zbliżającego się szczytu Unia Europejska - Rosja, który będzie miał miejsce 18 listopada w Sztokholmie.

3-148

17 - Implementation of the Services Directive (debate)

3-149

President. – The next item is the debate on

- the oral question to the Council on implementation of Directive 2006/123/EC, by Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan, Kyriacos Triantaphyllides and Matteo Salvini on behalf of the IMCO Committee (O-0107/2009 – B7-0216/2009), and

- the oral question to the Commission on implementation of Directive 2006/123/EC, by Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan, Kyriacos Triantaphyllides and Matteo Salvini on behalf of the IMCO Committee (O-0114/2009 – B7-0219/2009).

3-150

Malcolm Harbour, author. – Madam President, it is a privilege to be able to make my first intervention in the Chamber since being elected as chairman of the Committee on Internal Market and Consumer Protection and to present this question on behalf of all the political groups on the committee as well as the coordinators. I am very pleased that many new members of the committee are here tonight to support me and to contribute to the debate.

I do not think that this House needs any reminding about the importance of the Services Directive. In unleashing the power of the single market in a sector that comprises probably 70% of the European economy, the jobs that it will create, and the dynamic effect of that, are sorely needed at the moment in the stagnant conditions that we face.

This is a very wide-ranging directive. It has many new features. It is complicated in many areas. It has needed a lot of attention. The transposition of this, in a consistent and full way, is absolutely vital for its effective operation. At the very core of this directive is the fact that Member States will remove barriers to business and, in particular, measures in their own national legislation that discriminate against service companies who want to do business. Believe me, there are literally hundreds of legislative proposals or pieces of legislation in different countries that have had to be amended as a result of this proposal. Unless all colleagues move together to do this, and all countries move together to do this, that discrimination is going to remain. This has to be done consistently. Otherwise those barriers will remain.

That is why I want first of all to pay tribute particularly to the Commission for the leading role it has played in managing and coordinating the whole process among Member States, of carrying out and transposing this legislation. I also want to thank the Council and, indeed, successive Councils, since this proposal was agreed back in 2006, who have led the process which we have actually seen in summits calling for the consistent transposition of this directive.

I want to say particularly to Cecilia Malmström, the Minister here tonight, how impressed the committee was with the work that Sweden was doing when we went to visit Sweden on a mission back in September. I think that they have clearly set an example to many other people and, in particular, in the meticulous way in which they are ensuring that public authorities at all levels in Sweden understand their obligations under European law in order to be able to authorise service companies coming from other places within the European Union.

Our question tonight focuses in particular on what we regard as the most important elements to be put in place as soon as possible. Member States have been required to go through the screening process of their legislation to look, as I say, for those discriminatory elements. But the transposition on 28 December is just the start of the process of removing obstacles, because every country is now going to come up with a list of proposals which discriminate against other countries and which, they believe, they can justify in the public interest. That mutual evaluation process – which is an entirely new one – requires other Member State authorities to look at each other, at each other's discriminatory proposals. That is going to be a vital part that starts, and we are following that with great interest. We would like to hear tonight how the Commission is proposing to approach that process. We would like to know from Council what support they are giving to that. We would also like an assurance that this is not going to be a process done behind closed doors, because consumers and businesses and other interest groups will want to know how that process is being carried out. We want to see that list. We want to see the list of regulations and internal statutes that Member States want to retain.

Second is information and access to procedures through electronic technology. Setting up the points of single contact for business is a ground-breaking proposal, again, in any European directive. Member States are required to make that information and access to the procedures necessary for businesses to complete to allow them to trade through those systems. It is vital that we have full and complete systems set up.

So that is what our question is here tonight. We look forward to Mrs Ferrero-Waldner – perhaps in a field that is not so familiar to her – giving us some comprehensive answers. We know you will give our best wishes to Charlie McCreedy from everybody.

I think it is important to understand, however, the perspective of my committee. For us, this is also the start of a process over the next five years of monitoring and sustaining political interest and pressure on all the Member States to deliver this directive. I have to say to Cecilia Malmström that it was disappointing, to say the least, to see in the report that a Competitiveness Council discussed back in September a note from the Commission that, it would appear, in some Member States the political commitment to full and timely implementation has unfortunately not been translated into appropriate action. That is not good enough. We want the benefits and we want them now.

3-151

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Tack Malcolm Harbour och IMCO-utskottet för att ni tar upp denna viktiga fråga. Precis som Malcolm Harbour säger så är den fria rörligheten för tjänster en av hörnstenarna för den inre marknaden. Den står för 60–70 procent av EU:s ekonomi och sysselsättning, och den växer och den kommer att spela en mycket viktig roll för EU:s ekonomiska tillväxt. Men som också har påpekats har inte den fria tjänsterörligheten varit en fri rörlighet som har fungerat fullt ut. Det återstår fortfarande mycket för att ta bort handelshinder och underlätta tjänstehandeln och därför är det utmärkt att vi nu har tjänstedirektivet som ska vara genomfört den 28 december.

Kommissionen är ytterst ansvarig för att medlemsländerna gör vad de ska och jag är säker på att kommissionen återkommer men jag vill ändå å ordförandeskapets vägnar säga några saker baserade på den fråga som jag har fått av utskottet. Det första handlar om regelinventeringen och hur den bidragit till genomförandet. Det här syftar till att identifiera och ta bort hinder för etableringsfrihet och fri rörlighet för tjänster. De krav på tjänsteverksamhet som medlemsstaterna behåller måste uppfylla kraven på icke-diskriminering, nödvändighet och proportionalitet.

Detta är ett omfattande arbete, men när det är gjort kommer tjänstesektorn att gynnas genom att den administrativa bördan för tjänsteföretagare minskas. Här ska slutrapporteringen till kommissionen vara klar den 28 december.

De nationella kontaktpunkterna ska samla information om rättigheter och krav på tjänsteområdet till tjänsteleverantörer och tjänstemottagare. De ska ge en möjlighet för tjänsteleverantörer att ansöka om tillstånd online och kommunicera med tillståndsmyndigheten. Det här är förstås lite knepigt att organisera för medlemsstaterna. Det bygger på att vi har ett modernare system med stora inslag av s.k. e-förvaltning. Det svenska ordförandeskapet har nästa vecka ett ministermöte i Malmö om just e-förvaltning, *e-governance*. Här får medlemsstaterna stöd från kommissionen, och det pågår många seminarier där vi kan lära av varandra, för att sätta användarvänlighet i fokus.

En annan viktig fråga handlar om språket på webbportalerna, och möjlighet att kunna ta del av det här på ett annat språk än medlemsstaternas egna språk. Det är inte ett krav i direktivet. Men förhoppningsvis kommer de flesta medlemsstater att ha information på flera språk på sina kontaktpunkter. Det här kommer att förbättra möjligheterna för en tjänsteleverantör att jämföra olika marknader och skaffa sig den överblick som behövs för att kunna utvidga sin verksamhet.

IMCO-utskottet frågar om medlemsstaterna kommer att kunna genomföra direktivet i tid, och jag hoppas att de kommer att kunna det. Kommissionen får återkomma till detta, men på konkurrenskraftsrådet så uppgav faktiskt alla medlemsländer att de kommer att vara klara i tid. Det politiska stödet för detta är givetvis mycket viktigt.

Vilka är då de största utmaningarna? Hela direktivet är förstås otroligt omfattande och det kräver en rad åtgärder av medlemsstaterna. Inte bara lagstiftning, utan olika insatser för att underlätta samarbete. Dessa strukturer, som vi förhoppningsvis får på plats, kommer att effektivisera och modernisera förvaltningarna. Men det kommer att ta tid att få det på plats. Att inventera regelmassan på detta enorma område och hitta de lagtekniska lösningarna är inte gjort i en handvändning. Myndigheter måste utbildas beträffande sina nya skyldigheter, och detta kommer att vara resurskrävande.

Svaret på frågan om vilka de största utmaningarna är blir alltså att det naturligtvis är att inrätta de gemensamma kontaktpunkterna och se till att de fungerar. Slutligen undrar parlamentet på vilket sätt intressegrupper varit involverade. Detta är en viktig fråga, för naturligtvis är det grundläggande att de olika intresseorganisationerna är med för att skapa en förståelse för tjänstedirektivet, att kommunicera fördelarna till medborgare och till företagare men också att få ta del av deras synpunkter och behov.

Denna dialog har varit central. Många intressegrupper ingick i referensgrupper redan under förhandlingsperioden och dessa nätverk har i många fall levt kvar. I många länder har förslag till genomförandet varit brett remitterade i samhället för att fånga upp olika kunskaper och åsikter.

Slutligen, fru talman, jag vill tacka för det intresse som Europaparlamentet visar för genomförandeprocessen av tjänstedirektivet. Med tanke på den mycket viktiga roll som Europaparlamentet spelade för att få ihop en överenskommelse så är det bra att ni ligger på och kontrollerar och ser till att vi i medlemsstaterna gör vad vi ska. Vi är överens om att ett direktiv som kommer korrekt och i tid på plats är naturligtvis av extra stor vikt. Och inte minst nu i den ekonomiska krisen så kommer tjänstedirektivet att vara ett viktigt verktyg att ta oss ur denna och återigen kunna satsa på ekonomisk tillväxt och förhoppningsvis skapa jobb.

3-152

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Madam President, I would like to thank the European Parliament for putting forward this timely oral question, particularly also on behalf of my colleague, Charlie McCreevy, on the state of the implementation of the Services Directive.

It is a little less than two months before the implementation deadline, and it is a good time to look back on the work that has been done so far and to take stock of where things are today.

The Services Directive is one of the most important initiatives adopted in recent years. It has a great potential to remove barriers to trade in the internal market and to modernise our public administrations and proper implementation becomes even more pressing in the current economic context. We know that very well and the European Parliament, and in particular its Committee on the Internal Market and Consumer Protection, have not only played a key role in making its adoption possible but the Commission also particularly appreciated your continued interest in monitoring the work done by the Member States to implement the Directive.

For our part, the Commission has delivered on its commitment to facilitate the implementation process, this was already mentioned. We have taken Member States' request for technical assistance seriously and we have deployed unprecedented efforts and resources to support their work. More than 80 bilateral meetings with all the Member States were held and expert groups met in Brussels over 30 times during the last three years.

But the Commission cannot carry out the implementation at national level. This is the role of Member States, and transposing the Services Directive has been a challenging task for them.

It has been challenging because it involved the carrying out of several large-scale projects, such as the setting-up of 'points of single contact' and the review and simplification of legislation relating to services. It has been challenging also because it involved intensive coordination between all levels of the administration, be it national, regional or local level.

So where do things stand today? And will Member States deliver?

Just over half of Member States seem to be in a position to achieve the implementation of the Services Directive by the end 2009 deadline or in the beginning of 2010. Some Member States might be late. This is not entirely satisfactory, in particular for citizens and businesses wanting to make use of their rights in the internal market. Although the situation is not unusual compared to other internal-market directives, it gives some reason for concern.

But it must also be taken into account that, perhaps more than for any other directive, Member States needed to address a huge amount of difficult legal and practical issues. And given this, the result that we hope to achieve by the beginning of next year may actually be considered as quite good.

Let me now reply in more detail to your question.

So, almost all Member States have completed the process of 'screening' their national legislation. Some are still working on it. The extent to which the screening has contributed to an effective transposition of the Directive is of course also somewhat difficult to assess at this stage. The transposition deadline has not yet expired, and Member States have not yet submitted their legislative changes to the Commission.

But it is clear that an ambitious and thorough process of screening is crucial to ensure the 'internal-market-friendliness' of national legislation in each and every Member State. And it is also crucial for the competitiveness of our services sector in general.

As regards the points of single contact, it seems clear that most Member States will at least have basic, practical, point-of-single-contact solutions in place by the end 2009. These will, again, not be totally perfect, but they should form a solid

basis. Member States should continue developing and upgrading the points of single contact which, in the long run, should become full-fledged e-government centres.

In this context, the Commission agrees with the importance of providing additional information and procedures through the points of single contact, such as those related to workers rights and taxation. Businesses and consumers need to be aware of the applicable rules. But as you know, this is not mandatory under the Directive.

We expect, as the points of single contact consolidate and develop, this information will also be provided. Indeed, some Member States are already planning to do so.

As regards the implementation of the Directive in the area of social services – to the extent that they are covered by it – this does not seem to have raised particular problems. The Directive itself contains mechanisms to ensure the specificities of these services are taken into account.

Finally, I think it is clear that stakeholders have played a vital role throughout the implementation process. They have followed Member States' efforts closely and have been involved in implementation in different ways, and we will ensure that stakeholders are consulted next year during the evaluation of the results of the implementation.

So we need to find a method to ensure that this consultation is targeted and very concrete.

Finally, many Member States have had open consultation on the draft implementing legislation during the legislative process. Some stakeholder organisations have even organised regular surveys with their members on the state of implementation. Let us say it is important to be realistic and honest at this stage of the process. A lot still remains to be done in the area of implementation, and those Member States who are behind schedule need to make extra efforts.

I remain convinced, however, that the glass is more than half-full. But we had better keep filling it and quickly.

3-153

Elnökváltás: UR PÁL SCHMITT
Aelnök

3-154

Andreas Schwab, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Herr Präsident! Liebe Kolleginnen und Kollegen! Das, was wir von Kommission und Rat jetzt gehört haben, ist doch ein Stück weit entmutigend.

Europa steht im internationalen Wettbewerb, in einem globalen Wettbewerb, in dem sich auch die europäischen Dienstleister positionieren und durchsetzen müssen. Wenn wir uns die Vorgeschichte dieser Richtlinie, die hier im Parlament mit ganz wesentlicher Beteiligung der Abgeordneten entstanden ist, ansehen, so ist es aus meiner Sicht doch einigermaßen entmutigend zu hören, dass das Glas halb voll ist beziehungsweise halb leer, wie die Frau Kommissarin gesagt hat. Ich darf Ihnen, Frau Ratspräsidentin, sagen, dass das Parlament nicht nur in der Vergangenheit eine Rolle gespielt hat, sondern diese Rolle auch in Zukunft wahrnehmen will. Deswegen haben wir uns auch entschlossen, im Binnenmarktausschuss diese Frage rechtzeitig vor der Umsetzungsfrist an Sie zu richten, um zu überprüfen, ob Sie die Verpflichtungen, die Sie als Mitgliedsstaaten der Europäischen Union übernommen haben, damals auf eigenen Vorschlag hin, die Richtlinie bis Ende dieses Jahres umzusetzen, ob Sie diese Ambition auch erfüllen können. Ich darf Ihnen sagen, jedenfalls für die EVP-Fraktion gehe ich nach wie vor davon aus, dass Sie alles dafür tun werden, dass dieser Anspruch von Ihnen in den kommenden Monaten auch erfüllt wird.

Wir werden die Richtlinie und ihre Umsetzung aus der Sicht der europäischen Bürgerinnen und Bürger begutachten, aus der Sicht der Dienstleister, aus der Sicht der Arbeitnehmerinnen und Arbeitnehmer und werden vor diesem Hintergrund genau prüfen, wie sich die Mitgliedstaaten untereinander verhalten und welche Transparenz – wie der Vorsitzende dies angesprochen hat – bei diesem Austausch über die Richtlinienelemente vorliegt und wie effektiv dabei vorgegangen wird, mitgliedstaatliche Vorschriften auf ihre Binnenmarkttauglichkeit für Dienstleisterinnen und Dienstleister hin zu überprüfen. Das Gleiche gilt ebenso für den Anwendungsbereich der Richtlinie. Auch hier werden wir in Zukunft, wie wir es in der Vergangenheit getan haben, genau betrachten, inwieweit der Europäische Gerichtshof möglicherweise den EU-Vertrag so auslegt, dass die Rechte der Bürger Vorrang haben und dass nicht immer – wie man im Rat manchmal den Eindruck haben kann – die Interessen der Mitgliedstaaten Vorrang genießen.

Zum Zweiten: Dem Punkt, den Sie im Hinblick auf die elektronische Abwicklung der Verfahren angesprochen haben, stehen wir sehr positiv gegenüber, aber entscheidend ist aus unserer Sicht, ob am Ende die Dienstleisterinnen und Dienstleister unkompliziert und effektiv sämtliche Verfahrensnotwendigkeiten im Online-Verfahren abwickeln können und ob sie bei den hinter diesen vielen Homepages stehenden Personen wirklich auch auf Personen treffen, mit denen sie über die Sache und über die Notwendigkeiten in den Mitgliedstaaten reden können oder ob hier einfach chinesische Mauern aufgebaut werden.

Meine Damen und Herren, der Präsident mahnt mich zur Eile. Ich möchte gerne auf den letzten Punkt zu sprechen kommen. Das Parlament hat damals in der Diskussion insbesondere darauf gedrungen, dass über das *Internal Market Information System* all diese Schwierigkeiten beseitigt werden, die die mitgliedstaatlichen Verwaltungen vernünftigerweise bei der Umsetzung der Richtlinie haben, und deswegen hoffe ich, Frau Ratspräsidentin, dass Sie alle Anstrengungen unternehmen, dass diese Richtlinie bis zum 31. Dezember dieses Jahres in Kraft treten kann.

3-155

Evelyne Gebhardt, *im Namen der S&D-Fraktion*. – Herr Präsident! Vielen Dank, dass wir heute über dieses Thema, das so wichtig ist, diskutieren können. Ich möchte eines ganz deutlich klarstellen: Wir haben als Parlament nicht eine Rolle gespielt, sondern wir haben dafür gesorgt, dass in dieser Dienstleistungsrichtlinie ein sehr positiver, guter Kompromiss gefunden wurde. Dieser Kompromiss basiert insbesondere auf der Sicherung der Arbeits- und Sozialrechte und der besonderen Achtung und Herausnahme der Dienstleistungen im allgemeinen wirtschaftlichen Interesse. Das war der Sockel dafür, dass es überhaupt eine Dienstleistungsrichtlinie hat geben können.

Da sehe ich doch einige Fragezeichen, und auch die Fragen, die wir gestellt haben, wurden nicht beantwortet. Es wäre nämlich sehr bedauerlich, wenn sich herausstellen würde, dass wahr ist, was ich verschiedentlich schon gehört habe, nämlich dass es Mitgliedstaaten gibt, die die Umsetzung der Dienstleistungsrichtlinie nutzen, um die Balance, die wir als Gesetzgeber gefunden haben, zu torpedieren, indem sie diese Rechte der Arbeitnehmerinnen und Arbeitnehmer nicht voll respektieren, so wie wir es in der Dienstleistungsrichtlinie gemacht haben. Da geht es nicht nur um die Arbeitsbestimmungen, die in Frage gestellt werden, da geht es in manchen Staaten auch um Definitionen, die umgeschrieben bzw. eingengt werden. Und es gibt auch Mitgliedstaaten, die mit fadenscheinigen Begründungen die sozialen Dienstleistungen nicht aus dem Wirkungskreis der Dienstleistungen herausnehmen, die in dieser Umsetzung sind.

Da war gerade das Handbuch der Europäischen Kommission nicht hilfreich, weil es zum Teil den falschen Weg gewiesen und eine Interpretation gegeben hat, die nicht dem entsprach, was für uns das Richtige war. Gerade diese vorgenannten Beispiele zeigen, wie notwendig es ist, dass wir auch einen Rechtsrahmen für Dienste im allgemeinen wirtschaftlichen Interesse schaffen, damit diese sozialen Rechte wie das Arbeitsrecht auch wieder voll und ganz respektiert werden können. Alles andere wäre nicht gut.

Ich frage auch die Mitgliedstaaten, inwiefern sie bei der Umsetzung insbesondere auch die *stakeholders*, und da insbesondere die Gewerkschaften und die sozialen Dienste, mit einbezogen haben. Eine Frage, die wir gestellt haben, zu der ich aber noch keine Antwort gehört habe. Und ich hätte dazu schon ganz gern eine gute Antwort!

3-156

Jürgen Creutzmann, *im Namen der ALDE-Fraktion*. – Herr Präsident, meine sehr verehrten Damen und Herren! Die Antwort der Kommission ist natürlich nicht nur nicht ermutigend, wie Kollege Schwab gesagt hat, sondern sehr enttäuschend. Wir müssen wissen, dass wir bei der Umsetzung davon ausgehen müssen, dass, wenn Sie sagen, etwa 50 % werden den Zeitplan einhalten, die anderen 50 % bei weitem noch nicht so weit sind.

Wenn ich an mein eigenes Land Deutschland denke, so setzen die einzelnen Bundesländer diese Richtlinie jetzt um. Und in meinem Heimatland hatte ich am 2. September noch die Gelegenheit, an der ersten Lesung über die Umsetzung der Dienstleistungsrichtlinie für das Land Rheinland-Pfalz teilzunehmen. Sie können sich vorstellen, dass es unmöglich sein wird, die Umsetzung zeitgerecht zu erreichen. Es dürfte den anderen Bundesländern ähnlich gehen.

Entscheidend wird natürlich auch für uns sein, wie die Umsetzung erfolgen wird. Wenn in Artikel 13 Absatz 2 die Forderung festgeschrieben wird: „Die Genehmigungsverfahren und Formalitäten dürfen weder abschreckend sein, noch die Erbringung der Dienstleistung in unangemessener Weise erschweren oder verzögern“, dann müssen wir sehr darauf achten, dass dies in der Tat nicht stattfindet. Entscheidend wird sein, wie beispielsweise die einheitlichen Ansprechpartner ausgestattet sein werden. Haben sie die Sprachkompetenz? Arbeiten sie eng genug mit den Verwaltungen zusammen, um die Anliegen, die an sie herangetragen werden, auch umsetzen zu können? Da haben wir unsere großen Zweifel. Eigentlich müsste der Ausschuss jetzt fragen, welche Länder hintendran sind und welche Länder diese 50 % erfüllen, und wann gedenkt man, dieses zu erreichen. Dann sollte man lieber davon ausgehen, für diese Länder ein Moratorium oder was auch immer zu schaffen.

Ich bin überzeugt, dass diese Richtlinie zum 1. Januar 2010 in den meisten Ländern nicht umgesetzt sein wird, obwohl diese Länder mehr als vier Jahre Zeit hatten. Das ist ein großes Problem und sehr enttäuschend.

3-157

Tadeusz Cymański, *w imieniu grupy ECR*. – Panie Przewodniczący! W dyskusji, która prowadzimy, chcę zapytać o wpływ kryzysu na implementację dyrektywy w krajach unijnych.

W moim kraju, w Polsce, pomimo kryzysu i trudności transformacyjnych udało się przygotować ustawę o działalności usługowej, która zakłada dużą liberalizację w rejestrowaniu i prowadzeniu działalności. W takich branżach jak rzemiosło,

handel, turystyka, hotelarstwo ograniczenia są tylko wyjątkowe. Czynimy to w imię równych szans i ochrony zasady zdrowej konkurencji.

Zawarty w 2006 r. kompromis zakładał wyłączenie spod regulacji dyrektywy niektórych obszarów. Chcę zapytać, jak wygląda ocena tych postanowień dzisiaj. Przyjęto wtedy, że w przyszłości będą prowadzone dalsze prace legislacyjne nad kwestią usług użyteczności publicznej. Trzymając się metafory pani Komisarz, po napełnieniu tej do połowy pełnej szklanki, czy będzie następna i co będzie dalej?

3-158

Eva-Britt Svensson, för GUE/NGL-gruppen. – Herr talman! Vid kompromissen 2006 drog socialistgruppen tillbaka kraven på att sociala hänsyn skulle gå före tjänsteföretagens frihet. Annars skulle det inte ha blivit någon kompromiss, skrev kollegan Harbour i ett pressmeddelande. Ordet ”ursprungslandsprincipen” ströks, men ersattes i en lagvalsförordning från kommissionen där det entydigt framgick att vid en konflikt mellan olika länders arbetsmarknadslagar gäller de lagar där företagen har sitt ursprung.

Direktivet kunde ha tolkats som att EU inte skulle ingripa i nationell arbetsrätt. Men kommissionen utarbetade snabbt riktlinjer som slog fast att tjänsteföretagen inte behöver ha en fast representant i arbetslandet, och därmed har facket ingen motpart att förhandla med. Vaxholmsdomen slog också entydigt fast att svensk arbetsrätt är underordnad EG-rätten och Sverige tvingades försäkra sina arbetsrättslagar. Jag och Europeiska enade vänstern ser ingen annan utväg för arbetstagarnas rättigheter än att vi måste få till stånd ett tydligt juridiskt protokoll i fördraget där de fackliga sociala rättigheterna överordnas marknadsfriheterna.

3-159

Lara Comi (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, innanzitutto la direttiva sui servizi rappresenta per l'Europa il perfezionamento di un percorso la cui ultima destinazione è proprio il completamento del mercato interno per facilitare in questo ambito gli scambi all'interno dell'Unione europea, permettere anche alle amministrazioni di coordinare quindi gli sforzi e soprattutto di minimizzare i costi di transazione fra le diverse operazioni all'interno dei diversi settori e dei diversi Stati.

Armonizzare i contenuti delle diverse procedure amministrative ed agevolare la libertà di stabilimento di prestatori di servizi in altri Stati membri significa automaticamente sviluppare la crescita e quindi stimolare anche la crescita in un periodo di particolare crisi com'è questo. La direttiva Servizi, adottata dal Parlamento europeo e dal Consiglio il 12 dicembre 2006, si inserisce a pieno titolo all'interno della strategia di Lisbona – rivista nel tempo e adattata alle varie congiunture che l'Europa ha attraversato nel corso degli ultimi nove anni – il cui principale obiettivo è assolutamente quello di fare dell'economia europea l'economia più competitiva del mondo che viene però basata su un aspetto di conoscenza.

La crisi economica che stiamo attraversando e che l'Unione europea sta affrontando a livello istituzionale, concordando abilmente i vari interventi anche con i singoli Stati membri, ha ancora più bisogno di una corretta ed immediata applicazione della direttiva Servizi di quanto non ce ne fosse stato al momento quindi della sua adozione. La scadenza del 28 dicembre 2009 per il recepimento della direttiva Servizi dunque non è solamente l'indicazione del momento in cui si è stabilito di passare naturalmente dalla ratifica al processo legislativo di questa direttiva ma rappresenta soprattutto una tappa importante verso un'Europa sempre più consapevole dei propri mezzi e in particolar modo sempre più capace di sfruttare al meglio le proprie risorse.

3-160

Bernadette Vergnaud (S&D). – Monsieur le Président, Madame la Ministre, Madame la Commissaire, chers collègues, depuis son adoption et les débats passionnés qui l'ont entourée, la directive "Services" est tombée dans un certain anonymat, mais il convient de se montrer particulièrement vigilants dans la phase cruciale de sa transposition.

Je m'interroge sur l'interprétation des dispositions de l'article 2 de la directive liées à l'exclusion des services sociaux de son champ d'application. Des notions comme celles "d'aide aux personnes en situation de besoin", ou de "prestataires mandatés" semblent restrictives par rapport à la définition des services sociaux dans certains États, et je m'inquiète de ce qu'une interprétation volontairement stricte puisse servir à justifier l'inclusion de pans entiers de ces services dans le champ d'application de la directive.

L'exclusion de ces services est un élément clé du texte et une garantie pour les citoyens de la protection du modèle social européen.

J'espère que certains États, dont la France, ne profiteront pas de la transposition pour libéraliser des services sociaux, sous le prétexte fallacieux de se conformer aux lois européennes. Ces problèmes de prise en compte des services d'intérêt général démontrent la nécessité de disposer d'une législation européenne qui leur soit propre et de ne pas s'en tenir à une définition par défaut dans le cadre d'une directive sur les services marchands.

3-161

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – Panie Przewodniczący! Właściwa implementacja dyrektywy o usługach na rynku wewnętrznym jest ważna nie tylko dla europejskich przedsiębiorców działających na tym rynku, ale także dla konsumentów. Przykład dyrektywy usługowej, której termin implementacji wynosił aż trzy lata. To długi termin, a mimo to nie wszystkim krajom udało się transponować tę dyrektywę w czasie trzech lat. Ten przykład bardzo wydatnie pokazuje, że potrzebna jest doskonała współpraca między państwami członkowskimi i instytucjami europejskimi, aby osiągnąć terminową transpozycję we wszystkich państwach członkowskich.

Właśnie w tym kierunku idą wydane przez Komisję rekomendacje z czerwca tego roku dotyczące środków dla polepszenia funkcjonowania rynku wewnętrznego. Ja uważam, że w procesie implementacji należy pójść trochę dalej. Dlatego w sprawozdaniu dotyczącym tabeli wyników rynku wewnętrznego proponuję inicjatywę zorganizowania forum rynku wewnętrznego, które skupiałoby przedstawicieli instytucji europejskich, państw członkowskich oraz innych podmiotów zainteresowanych w celu bardziej jednoznacznego zobowiązania do transpozycji, w celu stosowania i egzekwowania prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego i też niezwykle ważnej dyrektywy. Chcę, aby forum rynku wewnętrznego stało się miejscem wymiany doświadczeń państw członkowskich i instytucji unijnych w zakresie transponowania. Chcę, żeby to forum zwróciło uwagę społeczeństwa na kwestie dotyczące rynku wewnętrznego. Funkcjonowaniem i odpowiedzialnością za rynek musimy bardziej zainteresować naszych obywateli. Wtedy będzie to pełny sukces.

W związku z problemami, o których przed chwilą słyszeliśmy, dotyczącymi transpozycji dyrektywy usługowej, chciałam zapytać, czy państwa członkowskie szukały współpracy z Komisją i czy można powiedzieć, że udało im się w procesie implementacji zastosować niektóre z rekomendacji Komisji? Czy Komisja poszukuje stale nowych rozwiązań, czy wykorzystuje wszystkie możliwości i środki, aby mobilizować i wspierać szczególnie te kraje, które mają problemy z transpozycją? Czy są nowe pomysły na ten temat?

3-162

Louis Grech (S&D). – Huwa tat-thassib li l-kuntatti li naghmlu sikwit mal-awtoritajiet lokali, għallinqas gewwa pajjizi, jikkonfermaw li hafna minnhom għadhom fil-ghama dwar x'hemm jistennihom meta tibda tithaddem din id-Direttiva. B'mod ġenerali, ftit hemm għarfien dwar il-ligi ezistenti tal-erba' libertajiet. Jidher ukoll li hemm nuqqas ta' informazzjoni dwar dak kollu li għandu x'jaqsam mal-ligijiet u r-regolamenti dwar is-servizzi finanzjarji, is-servizzi tal-komunikazzjoni elettronika u s-servizzi tat-trasport. Jidher ukoll li jista' jkun hemm problemi biex l-awtoritajiet jissimplifikaw il-proċess amministrattivi u biex jarmonizzaw ir-regoli tal-kummerċ u tal-liċenzji l-oħra. Jehtieg għalhekk li l-Kummissjoni tiegħu aktar inizjattivi biex tgħin b'mod immedjat u dirett lill-awtoritajiet lokali u reġionali. Huwa fundamentali wkoll li l-Parlament Ewropew jibqa' involut fil-proċess, anke wara li d-Direttiva tiġi implimentata, jekk verament nixtiequ li l-implimentazzjoni tirrifletti b'mod effettiv dak li kien ġie maqbul fil-Parlament.

3-163

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! W warunkach recesji z reguły powinniśmy dążyć do tego, aby stworzyć nowe miejsca pracy, zwiększać konkurencyjność, sprzyjać obniżaniu cen, czyli krótko mówiąc, więcej korzyści dla obywateli. Robimy to, dotując na przykład przemysł samochodowy. Mówimy o takich zajęciach jak fryzjerzy, hydraulicy, murarze, którzy nie potrzebują dotacji. Potrzeba im natomiast swobody w podejmowaniu działań. Zapisy i praktyka – oby tu wszystko się zgadzało.

Znam przykład piekarni zbudowanej w sąsiednim kraju. Dokąd była kwestia zgody na inwestycję, było w porządku. Rozpoczęła się produkcja, rząd, władze lokalne się wycofały. Dlaczego? Zaprotestowało stowarzyszenie piekarzy lokalnych. Oby tego rodzaju praktyki nie miały miejsca.

Pani Komisarz, umówmy się, żeby nazwać również tę połowę państw członkowskich, które implementują przepisy. Które to są? Chciałbym także prosić, abyśmy mogli otrzymać w styczniu tego roku koncepcję dokładnego monitoringu realizacji też dyrektywy w poszczególnych państwach członkowskich.

3-164

Małgorzata Handzlik (PPE). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Zgadzam się z Panią, że dyrektywa usługowa to jeden z najważniejszych aktów legislacyjnych ostatnich lat i jej właściwe wdrożenie jest ogromnie ważne.

W poprzedniej kadencji miałam okazję pracować nad zapisami dyrektywy usługowej. Nadam pamiętam, jak ogromny wysiłek my wszyscy tutaj w Parlamencie Europejskim włożyliśmy w wypracowanie jej zapisów. Należę do entuzjastów dyrektywy usługowej i jestem głęboko przekonana, co zresztą często podkreślałam w spotkaniach z przedsiębiorcami, iż jest to ogromna szansa zarówno dla nich, jak i dla całej europejskiej gospodarki.

Ale szanse będzie można przekształcić w konkretne rezultaty, tylko jeśli odpowiednie przepisy zostaną właściwie i terminowo wdrożone przez państwa członkowskie. Dlatego przyłączam się do apelu o przyśpieszenie procesu implementacji przez władze krajowe, które jeszcze nie zakończyły niezbędnych prac, w szczególności w kwestii prawidłowego wdrożenia zasady swobodnego świadczenia usług i pojedynczych punktów kontaktowych. Z uwagą przyglądam się implementacji dyrektywy usługowej w poszczególnych krajach, jak również w moim kraju, w Polsce,

gdzie nadal trwają prace nad dobrym wdrożeniem tych przepisów. Mam nadzieję, że ich efekt końcowy będzie zadowalający.

3-165

Anna Hedh (S&D). – Herr talman! Den nordiska arbetsmarknadsmodellen bygger på avtal mellan arbetsmarknadens parter. En sådan modell fungerar inte om en av parterna, i det här fallet en tjänsteutövare, inte har en representant på plats som man kan förhandla med. Vi var därför mycket nöjda med det beslut som fattades om tjänstedirektivet, som vi menar innebär att rätten att förhandla, ingå och tillämpa kollektivavtal samt vidta stridsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis inte skulle påverkas.

Under implementeringen av tjänstedirektivet i Sverige så har det trots detta uppstått en debatt om hurvida det är tillåtet att ställa krav på en ansvarig representant för företaget, eller inte. Min fråga är således: Förhindrar direktivet på något sätt att värdlandet ställer krav på att tjänsteföretag har en representant på plats med mandat att förhandla och ingå avtal?

3-166

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – Neste debate não podem ser esquecidas as implicações sérias que a transposição desta directiva de liberalização dos serviços poderá ter em diversos países, designadamente os que têm situações sociais mais frágeis, tornando-se ainda mais grave uma situação de crise como a que vivemos. Mesmo com todos os cuidados nos diversos Estados-Membros, se não forem tomadas medidas imediatas para defender direitos sociais e laborais e para se proteger os sectores mais frágeis, incluindo nas áreas de serviços públicos, poderemos ter ainda mais graves problemas. A liberalização poderá aumentar o desemprego, a pobreza e as desigualdades dos mais frágeis, em benefício apenas de grandes empresas de serviços e grupos económicos, sobretudo de países mais ricos.

Assim, neste momento da crise, uma das medidas essenciais é o adiamento do prazo de transposição da directiva de liberalização dos serviços e um estudo adequado das possíveis implicações sociais da aplicação desta directiva.

3-167

Seán Kelly (PPE). – Mr President, the Committee on the Internal Market and Consumer Protection is to be thanked for highlighting this important issue, the implementation of the Services Directive. In particular, the economic crisis which we are in must not be allowed to be used by countries, entrepreneurs or anybody else to drive us back to protectionism, which would be a disaster in the overall context.

On the broader front, trade in services can be the driving force for economic recovery and, indeed, Ireland has prospered since we engaged in foreign trade. The new crisis would be far worse in Ireland if we did not have the broader base to trade internationally, facilitated by the internal market.

Indeed, opening up our borders to foreign competition has not brought any negative consequences for domestic services. It has, in fact, fostered competition and innovation. So, what has been proposed today is something I support 100%.

Finally, I would just like to say that it was good to hear somebody here say something good about the Irish Commissioner, Charlie McCreevy, who is a friend of mine although he is from a different political grouping.

3-168

Josefa Andrés Barea (S&D). – Señor Presidente, señora Comisaria, estamos hablando de la Directiva de Servicios. Esta Directiva tenía por objeto concretar la cuarta libertad fundamental del proyecto de construcción europea, hoy que hablamos de conmemoraciones. Hace ya tres años que se aprobó, y ahora se cumple el plazo fijado para que los Estados miembros adapten sus legislaciones nacionales y eliminen los obstáculos. Transcurrido este tiempo, es el momento de evaluar y de saber cómo estamos, quién ha transpuesto o quién no ha transpuesto, y en qué condiciones.

Pero mi pregunta es si la Comisión considera que sería necesario un mayor nivel de armonización y, en caso afirmativo, si piensa proponer alguna iniciativa legislativa en relación con una directiva de servicios tan importante, que intenta armonizar el mercado y los derechos de los consumidores, de los ciudadanos y de los trabajadores.

3-169

Cecilia Malmström, President-in-Office of the Council. – Mr President, thank you again for raising this very important issue. I think there is general agreement that the Services Directive is very important and that it is really urgent that we try to implement it as soon as possible.

The Swedish Presidency is doing its utmost, as have earlier presidencies, to make sure that this goes smoothly and quickly. We have had several discussions in different Council formations. We have had seminars and discussions on it, and it has been placed on the agenda to encourage real progress on this issue.

However, almost two months remain, and the answer to the question of who is lagging behind may change. There is still time. Our aim is clear – and I know that it is the Commission's aim as well – and it is that all countries should have

implemented the Directive by 28 December 2009. There might be some delays. We deplore that, of course, but I know that all countries are working as quickly and swiftly as possible.

A question was asked about how the contact points would function. Well, they do not exist yet, but the aim is for them to function in a user-friendly and effective way and to contain all the relevant information that is needed, both by the service suppliers and by consumers. Member States have collaborated with the Commission to supply an information leaflet, available in all languages, to facilitate access for citizens and consumers to the relevant information. Many Member States are also making their own efforts in order to spread information about the Directive. There is also an agreement to have a common logo to make it easier for users to navigate between the different websites and the contact points.

Some Member States – although it is not compulsory – will provide information on working rights and labour laws at their contact points. The Services Directive does not cover labour law and the posting of workers is excluded from it. The question put to me by my Swedish colleagues is a Swedish issue. We are looking into that, and it is a little outside this debate. We will be happy to come back to it in a more national context.

The Services Directive is important. It will make life easier for service providers, it will facilitate free movement and will be beneficial for investment, for growth and jobs and it will be very good for the citizens. The citizens look to us to ensure that it is in place as soon as possible because it will facilitate their life. It is our responsibility to make sure that we do our utmost to see this happen.

I would like to thank Parliament again, not only for its contribution in voting on and adopting the Services Directive, but also for acting as a watchdog and continuing to push the Council and the Commission to do what we can in order for it to come into place. But there is still some time remaining and possibly we will come back to this debate next year, under the Spanish Presidency. The Commission will still be watching this very closely.

3-170

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, as has been said before, we have discussed all the questions surrounding all the different social and other aspects of this Directive. I do not think we should reopen this discussion now, but we do have to look to the Member States to see how they have implemented or will implement the Directive. On the basis of the already available information it does seem that a majority of Member States will have completed the implementation either by the end of the year or maybe the beginning of 2010.

So I think one can also say that most Member States will at least have set up the basic single contact point and will therefore be ready to comply with their administrative cooperation agreements and obligations.

In some cases, however, there might be delays as far as the changes in the legal framework are concerned.

With regard to the review process, some Member States have taken the opportunity of the review to simplify laws and procedures and have made a considerable number of changes. Other Member States have enacted only a few amendments, and the number of changes made of course depends on several factors including the existing regulatory framework and also the internal organisation of Member States: in federal states it is more complicated than for others.

Of course this also depends on the willingness of a Member State to simplify laws and procedures.

With regard to the question of proper implementation, my colleague Charlie McCreevy has on many occasions drawn the attention of members of the Member States' governments to the importance of the work on implementation, and he and his staff have followed and monitored the implementation process very closely.

Indeed, as I said before, during the last three years more than 80 bilateral meetings with all the Member States were held, and expert groups met in Brussels over 30 times. So we have been very active on that. And we will continue to follow Member States' work and will also continue to provide technical assistance if desired by the Member States. But in the end it is also clearly the Member States' responsibility to do the work and also allocate the necessary resources.

As regards next year, I think it will be crucial to ensure that the process of mutual evaluation provided for in the Directive is used in a constructive way. We will also have to assess the quality of implementation of the legislation, as was asked, monitor the functioning of the single contact points and then also get feedback from businesses and from consumers.

Last but not least we may also need to resort to other enforcement mechanisms – sometimes maybe to infringement cases, but it is too early now to say that.

On the small and medium-sized enterprises, of course we are of the same opinion as you. They are the backbone of the EU economy and their concerns are at the heart of the Services Directive.

So this Directive will benefit all businesses, but SMEs will benefit most, and at the present time SMEs very often decide to stay at home because of all the legal complexities and also because of the absence of transparent information. Therefore the Services Directive will do away with many of these complexities and – we all think – give a boost to them.

To the Commission's knowledge, no Member State is using the implementation of the Services Directive to reduce workers' rights. I would like to say that very clearly. Workers' rights as such are not affected or dealt with by the Services Directive. Indeed, this was clearly a result of the practical and political compromise reached by both Parliament and the Council.

Finally I would like to reiterate that Parliament has been a key partner throughout the history of the Services Directive. Over the past three years the Commission has found it important to keep you involved in the implementation process and informed about our work with the Member States, and, as was mentioned earlier, this will remain a key action to making the internal market work better, to deliver the growth and jobs we need. Proper implementation is therefore the most pressing issue, especially in the current difficult economic crisis.

3-171

Elnök. – Ezzel a napirendi pontot lezárom.

Írásbeli nyilatkozatok (149. cikk)

3-172

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), raštu. – Europa turi būti konkurencinga. Europos Parlamento pastangomis Paslaugų direktyva padės įgyvendinti nepilnai iki šiol sureguliuotą laisvą paslaugų judėjimą Europos Sąjungos vidaus rinkoje. Paslaugų direktyva reglamentuoja leidimų išdavimo tvarką, nurodomi draudžiami reikalavimai, įtvirtinama, kad nuo 2010 metų visi nauji reikalavimai paslaugų teikėjams turi būti nediskriminaciniai, pateisinami svarbiais visuomenės interesais, taip pat reglamentuojamos steigiamo kontaktinio centro pagrindinės funkcijos. Svarbiausia - sumažinami paslaugų teikimo tarpvalstybiniu lygiu kaštai, o tai ypač svarbu šiuo ekonominės recesijos laikotarpiu. Lietuva patenka į valstybių narių sąrašą, kuri pasiruošusi laiku įgyvendinti Paslaugų direktyvos nuostatas. Iš tikrųjų labai svarbu, kad Komisija glaudžiau ir efektyviau bendradarbiautų su valstybėmis narėmis, nes kai kuriose šalyse trūksta informacijos bei tinkamo pasiruošimo kaip įgyvendinti direktyvą. Šiuo metu tik penkiasdešimt procentų valstybių narių pasiruošusių perkelti Paslaugų direktyvos nuostatas į nacionalinę teisę.

3-173

Edít Herczog (S&D), írásban. – Tisztelt Elnök Úr! A tagállamoknak 2009. december 28-ig teljeskörűen be kell vezetniük a szolgáltatási irányelvet, ami, csakúgy mint az áruk és termékek esetében, a szolgáltatások piacát is megnyitná magánszemélyek és cégek számára.

Ez az irányelv nagymértékben segítené a kis- és középvállalkozásokat, hozzájárulna a munkahelyteremtéshez és a gazdasági növekedéshez, a fogyasztók érdekeinek szem előtt tartásával. Néhány tagállam azonban úgy határozott, hogy korlátozza a 2004-ben, illetve 2007-ben csatlakozott új tagállamok polgárainak munkavállalását. Németország és Ausztria 2011-ig kívánja fenntartani ezt a korlátozást, minden komolyabb gazdasági és szociális indok nélkül. Franciaország és Belgium hasonló szabályozást tart érvényben Romániával és Bulgáriával szemben.

Ma már azonban világos, hogy a közismert „lengyel vízvezetékszerelő” által megtestesített félelmek alaptalanok. A Franciaországban dolgozó kelet- és közép-európaiak száma jóval elmarad például az Egyesült Királyságban munkát vállalókéttól, még úgy is, hogy Párizs három éve úgy határozott: fokozatosan megszünteti a korlátozásokat azokban a szakmákban, amelyekben munkaerőhiány van.

Ezek az intézkedések nagymértékben hátráltatják a szolgáltatási irányelv alkalmazását, amelynek egyik alappillére a gazdasági és nemzetiségi alapon történő diszkrimináció teljes eltörlése a tagállamokban. 20 évvel a berlini fal lebontása után, amely eltörölte a határokat Kelet és Nyugat között, elmondhatjuk: a szolgáltatási irányelv is hasonló célt szolgál. Az irányelv sikeres alkalmazása végleg fölszámolná a „lengyel vízvezetékszerelőről” ápolts hamis képet.

3-173-500

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), par écrit. – Avant toute mise en œuvre de la directive, le Parlement européen devrait procéder à une évaluation contradictoire des effets d'impacts humains et sociaux de son application en tenant compte notamment des conséquences de la crise que nous traversons. Tout montre en effet que cette directive aboutira à mettre en concurrence les entreprises, les artisans, les salariés de l'Union européenne. Récemment, une organisation professionnelle agricole a révélé que les autorités françaises lui proposaient d'installer dans les pays de l'Est européen des agences d'embauche pour des ouvriers agricoles moins payés et moins protégés socialement que les travailleurs français. La transposition de la directive "Services" ne doit pas conduire à la mise en œuvre de telles pratiques qui conduisent au nivellement par le bas de l'Europe sociale. Par ailleurs, nous sommes très inquiets sur les menaces qui pèsent sur les SIG (Services d'Intérêt Général) du fait de la jurisprudence de la Cour de justice européenne. Nous continuons donc à souhaiter un autre cadre législatif européen valorisant et développant notamment les services publics.

3-173-750

Czesław Adam Siekierski (PPE), na paśmie. – Dyrektywę usługową (2006/123/WE) cechuje częściowa liberalizacja przepływu usług w Unii Europejskiej. Celem wprowadzenia takiej dyrektywy, było uwolnienie potencjału gospodarczego. Dzięki temu otworzyło się wiele możliwości zarówno dla konsumentów jak i przedsiębiorców. Możliwym stało się pełniejsze korzystanie z jednolitego rynku. Do głównych beneficjentów liberalizacji rynku usług należą: małe oraz średnie przedsiębiorstwa, dla których wcześniej istniejące bariery stwarzały największe uciążliwości. Według Komisji Europejskiej w państwach członkowskich Unii ok. 70% PKB wypracowane jest w ramach usług. Podobna jest również ilość siły roboczej zaangażowanej w aktywność usługową. Do zalet wprowadzenia dyrektywy usługowej można zaliczyć: wzrost konkurencyjności na rynku wewnętrznym. Zastosowanie tej dyrektywy okazało się szansą dla rozwoju gospodarki europejskiej oraz pozwoliło na stworzenie miejsc pracy. Należy dodać, że jest to realizacja jednego z celów Strategii Lizbońskiej i dotyczy zwiększenia konkurencyjności gospodarki europejskiej. Dodatkowo ma to wpływ na zwiększenie wachlarza oferowanych usług. Osiągnięte efekty powinny skłaniać do kontynuacji prac nad dalszą liberalizacją tej dyrektywy.

3-174

18 - A neurodegeneratív betegségek, különösen az Alzheimer-kór elleni küzdelemre irányuló kutatás közös programozása (vita)

3-175

Elnök. – A következő pont a Tanácshoz intézett szóbeli kérdés tárgyalása

– A neurodegeneratív betegségek, különösen az Alzheimer-kór elleni küzdelemre irányuló kutatás közös programozása (O-0112/2009 - B7-0218/2009)

A szerző, Herbert Reul úr jelezte, hogy késik, talán a végén szót kap, ha megérkezik.

3-176

Françoise Grossetête, suppléant l'auteur. – Monsieur le Président, en l'absence de M. Reul, je vais rappeler cette question que nous posons à la Commission. En fonction de la base juridique de l'article 165 du traité, la recommandation du Conseil sur les mesures de lutte contre les maladies neurodégénératives demande une consultation du Parlement.

Ce que nous voulons, c'est savoir si le Conseil peut confirmer son intention d'adopter des conclusions sur cette question lors du Conseil "Concurrence" du 3 décembre 2009. Et, étant donné que le Parlement est consulté sur la proposition de la Commission, le Conseil est-il disposé à tenir compte de l'avis du Parlement pour établir ses conclusions?

Ensuite, lorsque nous aurons d'éventuelles initiatives ultérieures en matière de programmation conjointe des activités de recherche, le Conseil peut-il confirmer son avis selon lequel de telles initiatives devraient en principe être adoptées en utilisant la même base juridique?

Je voudrais rappeler que nous avons rédigé une résolution. Cette résolution recueille l'accord de tous les groupes politiques et elle est importante parce que, tout simplement, elle met en lumière les enjeux du vieillissement de la population – ces enjeux qui font que nous avons aujourd'hui en Europe plus de 7 millions de personnes atteintes de la maladie d'Alzheimer et, selon les prévisions, ce chiffre devrait doubler au cours des vingt prochaines années.

Il est donc essentiel de planifier, d'investir et de coopérer dans ce domaine, afin de maîtriser les coûts sociaux de ces maladies, d'offrir de l'espoir, de la dignité et une vie plus saine aux millions de personnes qui sont atteintes et à leur famille. Ces problèmes de santé et de société qui concernent toute l'Europe nécessitent des actions coordonnées en vue d'assurer l'efficacité de la prévention, du diagnostic, du traitement et des soins offerts aux personnes concernées.

Il faut porter une attention toute particulière au soutien au travail de recherche et d'innovation des acteurs publics et privés pour trouver les nouveaux remèdes et prévenir le développement de ces pathologies. La recherche en matière de santé est encore beaucoup trop fragmentée au niveau européen et les partenariats public/privé doivent être multipliés. L'exemple de l'initiative "Médicaments innovants", entrée en vigueur en février 2008, ne doit pas rester une expérience unique.

Je termine en vous disant qu'il s'agit d'une véritable course contre la montre, car il faut prévenir le plus possible. La recherche aujourd'hui nous indique qu'il y a déjà des pistes pour le prédiagnostic. C'est sur ces questions concrètes que nos concitoyens attendent des signaux de l'Europe de la santé, qui doit donner des garanties et anticiper l'évolution des maladies dues au vieillissement.

3-177

Cecilia Malmström, rådets tjänstgörande ordförande. – Herr talman! Förslaget till rådets rekommendation om åtgärder mot neurodegenerativa sjukdomar, särskilt Alzheimers sjukdom, som antogs av kommissionen den 22 juli, grundar sig på artikel 165 i fördraget. I artikeln talas det om samordning mellan gemenskapen och medlemsstaterna av verksamhet inom

forskning och teknisk utveckling, just för att säkerställa att det finns en större samstämdhet mellan medlemsstaternas politik och gemenskapens politik.

Artikel 165 och målen för initiativen till gemensam programplanering stämmer överens. De bygger på att vi gemensamt fastställer de utmaningar som våra samhällen kollektivt står inför, och att vi genom ett förstärkt politiskt åtagande från medlemsstaternas sida kan komma överens om gemensamma eller samordnade svar på dessa utmaningar. Syftet är naturligtvis att öka effektiviteten i den offentliga forskningsfinansieringen i Europa.

Men jag tror att problemet och kärnan till er fråga är att artikel 165 inte ger rådet rätt att agera. Artikeln utgör en rättslig grund för kommissionen att ta eventuella initiativ för att främja samordningen mellan medlemsstaterna och gemenskapens politik. Det finns ingen annan rättslig grund i fördraget under rubriken forskning som kommissionen kunde använda för att föreslå åtgärder angående initiativ till gemensam programplanering.

Det finns naturligtvis ett mycket starkt politiskt engagemang inom rådet för att inleda pilotinitiativ för gemensam programplanering ägnat kampen särskilt mot Alzheimers sjukdom så snart som möjligt. Mot bakgrund av detta är det ordförandeskapets åsikt att rådet ska anta slutsatser om detta gemensamma programplaneringsinitiativ utifrån den text som har lagts fram av kommissionen.

Jag vet att Europaparlamentet ger hög prioritet åt kampen mot Alzheimers sjukdom. I ert uttalande från februari uppmanade parlamentet kommissionen och medlemsstaterna att erkänna denna kamp som en prioritering inom området europeisk folkhälsa. Ni känner naturligtvis till kommissionens förslag. Ordförandeskapet kommer att försöka se till att parlamentets synpunkter så långt det är möjligt införlivas med de slutsatser som ska antas när konkurrenskraftsrådet sammanträder den 3 december i år.

Vad gäller eventuella framtida initiativ till gemensam programplanering delar rådet ledamotens uppfattning att man bör välja ett gemensamt tillvägagångssätt för att anta dessa initiativ under rubriken forskning. Just nu finns det tyvärr bara ett sätt som står till buds, nämligen att anta rådsslutsatser för varje enskilt initiativ. Det beror på att fördraget inte innehåller någon lämplig rättslig grund för att anta andra åtgärder.

3-178

Elena Oana Antonescu, în numele grupului PPE. – Președinția suedeză dorește să adopte în decembrie concluziile privind măsurile de combatere a bolilor neurodegenerative fără a mai aștepta opinia Parlamentului pe această chestiune.

Eu am fost raportor pe aviz din partea Comisiei ENVI în acest dosar și, în aceste condiții, susțin adoptarea unei rezoluții care să exprime poziția Parlamentului asupra măsurilor de combatere a bolilor neurodegenerative, în special a maladiilor Alzheimer, prin programarea în comun a activității de cercetare.

Bolile neurodegenerative reprezintă o problemă majoră de sănătate în Europa. Avansul în știința medicală și nivelul de trai din țările dezvoltate au creat premisele creșterii speranței de viață, iar numărul persoanelor afectate de bolile neurodegenerative a crescut și el.

Este o problemă care se pune pe mai multe aspecte. Sunt aspecte care privesc calitatea vieții celor afectați de aceste boli, impactul pe care boala îl are asupra celor apropiați sau asupra persoanelor care îi îngrijesc. Este în egală măsură o problemă care vizează sustenabilitatea sistemelor de sănătate, care vor trebui să facă față unui număr crescut de pacienți, în condițiile în care îmbătrânirea populației sporește ponderea persoanelor care nu mai sunt active în câmpul muncii.

Propunerea Comisiei se concentrează pe aspecte care țin de cercetare. Rezoluția pe care o propunem pune accentul în egală măsură pe rezultatele pe care coordonarea acțiunilor de cercetare le va avea și măsura în care acestea vor aduce o îmbunătățire a situației actuale. Pledez, deci, pentru o dublă focalizare a eforturilor, atât pe cercetarea științifică, cât și pe reflectarea acestora la nivelul rezultatelor în calitatea îngrijirii de care pacienții pot beneficia.

Având în vedere interesul pe care Parlamentul l-a manifestat în decursul timpului în acest domeniu și importanța acestui dosar, care este un proiect pilot pentru programarea în comun a activității de cercetare, este esențial ca poziția Parlamentului să fie avută în vedere în redactarea concluziilor Consiliului.

Parlamentul trebuie implicat în toate inițiativele de programare comună viitoare în domeniul cercetării, iar articolul 182 al Tratatului de la Lisabona asigură o bază legală potrivită pentru dezvoltările viitoare în acest domeniu.

3-179

Patrizia Toia, a nome del gruppo S&D. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'iniziativa che stiamo per varare è molto importante per due ragioni: la prima è il tema della ricerca che riguarda la lotta alle malattie neurodegenerative e la seconda è la modalità della programmazione congiunta nella ricerca.

Avremmo ovviamente preferito, ed è stato detto ed è oggetto della nostra interrogazione, una più diretta partecipazione del Parlamento al progetto pilota. Se ora non dobbiamo fermare le cose e dobbiamo procedere, chiediamo però garanzie che il nostro parere sia tenuto in conto nel recepimento del Consiglio "Competitività", e che si chiarisca per il futuro una base giuridica più certa per un pieno coinvolgimento del Parlamento e per una più piena titolarità in questa materia della ricerca.

Ora dobbiamo intervenire con adeguati mezzi e risorse per prevenire e debellare una piaga così diffusa come l'Alzheimer, il Parkinson e le altre malattie, che sono destinate a crescere di fronte all'invecchiamento della popolazione. Chiediamo che ci si concentri su studi di grandi dimensioni e di vasta scala, sia rivolti alla diagnosi che all'individuazione delle cure. Fondamentali sembrano essere le ricerche sui biomarcatori, sulle metodiche di diagnosi precoce basate su un approccio multidisciplinare, la costituzione di vaste banche dati, la ricerca di farmaci curativi e di modelli di cura e di servizi appropriati.

Una sola sollecitazione mi sento di fare in questa sede: non si trascuri né la soggettività dei pazienti, troppo spesso esclusa in questo tipo di malattie, né il coinvolgimento delle associazioni dei pazienti e dei parenti. Sotto l'aspetto metodologico, i progetti di ricerca congiunta riteniamo siano molto importanti, perché rispondono a un'esigenza fondamentale, quella di concentrare sforzi e risorse e superare quelle frammentazioni, quelle duplicazioni e poter fare così una massa critica sufficiente a dare esiti adeguati a questo tipo di ricerche.

Se si pensa che in altre aree del mondo gli sforzi congiunti pubblici e privati arrivano a investire decine di milioni di euro, noi ci rendiamo conto di quanto ci resta da fare e di quanto dobbiamo ancora fare, convergendo su progetti condivisi, su linee strategiche e programmi condivisi tra gli Stati e l'Europa e su programmi comuni tra soggetti pubblici e privati, senza trascurare quella cornice internazionale che ci mette in contatto con le grandi realtà scientifiche a livello internazionale.

3-180

Jorgo Chatzimarkakis, *im Namen der ALDE-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Ratspräsidentin! Wir behandeln heute einen Entschließungsantrag zu neurodegenerativen Krankheiten. Eigentlich sollte daraus eine Richtlinie werden, und das nächste Mal sollten wir auch eine Richtlinie hierzu behandeln. Die Krankheiten, die wir heute behandeln – Alzheimer, aber auch Parkinson wurde in den Text aufgenommen –, sind Hirnkrankheiten, die eine große Herausforderung für Europa darstellen. Die Kosten werden auf lange Sicht hochgetrieben, und es gibt noch viel zu erforschen. Leider gibt es in Europa viel Doppelforschung und viel Bürokratie. Wir wollen deswegen mit diesem Entschließungsantrag diese Doppelforschung, die Bürokratisierung, die Zersplitterung überwinden.

Die GUE/NGL-Fraktion hat einen Antrag eingebracht, wonach die Forschungsergebnisse öffentlich zugänglich sein sollen. Ich finde diesen Antrag gut. Leider ist er falsch formuliert, und ich bitte deswegen um Umformulierung, damit das besser geregelt werden kann. Grundsätzlich gibt es ein Problem bei den europäischen Patenten. Ich fände es gut, wenn die Kommission, aber auch der Rat, das Thema europäische Patente im Bereich Pharma, im Bereich Bio aufgreifen und deutlich machen würde, dass wir das brauchen. Die ALDE-Fraktion jedenfalls unterstützt diesen Entschließungsantrag.

3-181

Philippe Lamberts, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I should have been rapporteur on this dossier, so I feel a bit disappointed. However, I am happy that we are moving forward. It is not the time for an interinstitutional dispute. I am happy that the Council is prepared to move.

I have a number of observations to make. Indeed, we hope here in Parliament that the Council will take on board the ideas in the resolutions that we are going to vote on tomorrow.

I would emphasise the need to have the right balance between – like in climate change – mitigation and adaptation. Here, I am speaking about preventing this disease and understanding why it happens, what the factors are, so we can really prevent it effectively, because that is always the most effective and also the least expensive way of fighting disease.

Is the joint programming initiative enough? Well, not in the sense that this should become the norm, that in such major undertakings working together should be the norm, not just a voluntary thing, but something that would really bind all Member States into working together effectively.

Secondly, on financial priorities, the first question is: are we spending enough on these types of diseases? We believe this is not the case and we would strongly encourage, within the forthcoming framework programmes, taking some money from big programmes like ITER, which the best scientists are telling us will pay off maybe in 60 years, and put some of that money into research into Alzheimer's disease and other diseases of a similar nature. I think that this is really needed.

3-182

Marisa Matias, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Antes de mais quero manifestar o meu total apoio em relação à questão que foi colocada pelo Sr. Reul e, sobretudo, evidenciar a questão de fundo, a questão política de fundo que está aqui nesta matéria, que tem a ver precisamente com a programação conjunta da investigação.

O que se passou em matéria da programação conjunta sobre doenças neurodegenerativas e, em particular, sobre o Alzheimer foi que, a meio do processo, mudaram-se as regras, deixámos de ter um relatório, passámos a ter uma resolução, portanto eliminou-se a nossa capacidade de co-decisão nesta matéria, deixámos de ser deputados, passámos a ser consultores. E portanto gostaria de saber se, pelo menos, aquilo que recomendamos será tido em consideração ou não.

A programação de actividades de investigação, seja em que matéria for, é uma escolha política, não é uma escolha técnica e, neste sentido, o papel do Parlamento deve ser valorizado e deve ser reforçado. Parece-me que definir prioridades que são políticas significa que estas devem ser escrutinadas, devem ser transparentes, devem ser democráticas. O que se passou em relação à decisão conjunta e à programação conjunta da investigação sobre o Alzheimer é um processo que não deve voltar a repetir-se e, se se voltar a repetir, por favor, avisem com tempo! Espero, por isso, que a última coisa que nos pode acontecer é que não sejam consideradas as decisões e as recomendações que o Parlamento apresentou nesta matéria.

3-183

VORSITZ: SILVANA KOCH-MEHRIN
Vizepräsidentin

3-184

Diane Dodds (NI). – Madam President, in my constituency of Northern Ireland, we currently have 16 000 people suffering from dementia. They, their families and their carers will welcome a proactive approach to tackling this disease, which can be so devastating to both sufferers and families.

It is in areas like this that I believe it is good to see cooperation across European states. I believe that a coordinated approach to tackling disease can bring forward new evidence, new medical breakthroughs and, in time, hopefully improve treatment and cure.

In the United Kingdom, we currently have just over 400 000 people suffering from Alzheimer's. This United Kingdom figure is likely to be something in the region of 750 000 people by 2025. It is therefore imperative that something is done to improve our diagnosis, treatment and prevention and social research into the welfare of patients and their families, particularly families who act as carers. A coordinated approach and a sharing of research are vital, as long as that research respects the sanctity of human life in all its forms.

3-185

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – Congratulo-me com as iniciativas e acções levadas a cabo a nível europeu na luta contra as doenças neurodegenerativas e, em particular, a doença de Alzheimer. Os Estados-Membros têm vindo a desenvolver esforços de investigação neste domínio. É importante que a cooperação entre os Estados-Membros seja incentivada, garantindo uma maior coordenação em matéria de investigação científica e desenvolvimento tecnológico, evitando a fragmentação.

A programação conjunta das actividades de investigação representa um instrumento valioso para reduzir a fragmentação ao envolver, a nível europeu, os Estados-Membros, o sector público e o sector privado. Este instrumento de programação conjunta será fundamental para o futuro do espaço europeu de investigação. A construção do espaço europeu de investigação está no centro da política de investigação do Tratado de Lisboa.

Manifesto, no entanto, a minha preocupação relativamente à implementação deste instrumento de programação conjunta no que se refere à complexidade burocrática e à demora nos processos administrativos. Pergunto, portanto, quais os planos para a utilização de um processo de economia de escala que combina eficácia, simplificação e celeridade dos processos administrativos de modo a promover a excelência e a incentivar a colaboração à escala europeia que a importância desta matéria exige.

3-186

Nessa Childers (S&D). – Madam President, as a former health-care professional of over 30 years, it was distressing to learn that Parliament would not be consulted regarding the Commission's new proposals on Alzheimer's disease. However, we must move on.

As Europe's population becomes older, the impact of Alzheimer's will become deeper too. The number of Alzheimer's cases worldwide is predicted to grow from 35 million today to 107 million cases in 2050.

One of the most harrowing aspects of Alzheimer's disease is the many people it affects apart from the patient. In Ireland, for example, there are 50 000 listed carers to cater for Ireland's 44 000 sufferers. This disease is often called a family disease because of the chronic stress of watching a loved one slowly decline.

The further role of the European Parliament in the fight against Alzheimer's disease should not be discounted. Any new direction by the EU should take account of Parliament's unique voice on the matter and should move to assist not just Alzheimer's sufferers but also the many carers who work to increase their quality of life.

3-187

Mairead McGuinness (PPE). – Madam President, obviously, coordinating research in this area is really important, and this is not just about Alzheimer's disease, as the term 'neurodegenerative' covers a multitude of diseases.

Parliament actually has a very significant role to play in how that research will be done. I draw attention to the ongoing discussions between Parliament and the Council on the issue of the welfare of animals used in scientific experimentation. I am concerned – and hopeful, because of our rapporteur and the direction of the talks – that we continue to allow necessary research using animals in a way that is more welfare-friendly than perhaps it is now. This is because we need research in this area in order to do the things that have been spoken about to prevent, and to treat people – and we may be amongst them ourselves in time – who unfortunately may be affected by these diseases.

I hope we can have an early agreement at second reading on this very important directive. While we may not have had a great input into this particular issue, we will have had one into the ongoing research.

3-188

Bogusław Sonik (PPE). – Pani Przewodnicząca! Kwestia walki z tą chorobą została podniesiona – i chwała za to – za czasów prezydencji francuskiej. To wtedy mówiono, że właśnie Unia powinna podjąć działania w tej materii. Dobrze by było, żeby kolejne prezydencje tę sprawę równie ważne podnosiły i traktowały. Mówiono już tutaj, że problem ten dotyczy wielu milionów osób i ich rodzin, które cierpią.

Kiedy spotykamy się z naszymi wyborcami, słyszymy często pytanie: co Unia wnosi dla obywateli Europy? Dlaczego tam jesteście? Za co odpowiadacie? Czym się zajmujecie? To właśnie tego rodzaju kwestie powinny być przedmiotem wizerunkowego budowania powagi i wagi Unii Europejskiej. To potrzebne jest obywatelom, wspólna praca nad zwalczaniem tego typu chorób musi być priorytetem instytucji unijnych.

3-189

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). – Κυρία Πρόεδρε, θεωρώ το πρόβλημα της καταπολέμησης των νευροεκφυλιστικών νοσημάτων και ιδιαίτερα του Alzheimer, παρά πολύ σοβαρό.

Επομένως είναι πολύ χρήσιμο να υπάρξει και να επιτευχθεί συντονισμός των ενεργειών των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι αιτίες, να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της πρόληψης, της θεραπείας, αλλά και των συνεπειών που έχουν τέτοιες νόσοι στους ασθενείς, στο ευρύτερο δημόσιο σύνολο και στη δημόσια υγεία των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πιστεύω ότι η προτεραιότητα και η κύρια κατεύθυνση πρέπει να είναι στον τομέα της πρόληψης και όχι της φαρμακευτικής αγωγής. Επίσης θα πρέπει να ενθαρρυνθούν τα κράτη μέλη να δημιουργήσουν κέντρα παρακολούθησης των ασθενών καθώς και των ατόμων που τους φροντίζουν, και να εξασφαλιστεί η ισότιμη επιστημονική συμμετοχή των κρατών στην ερευνητική αυτή προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τέλος, αυτά τα δεδομένα που θα δημιουργήσει η βάση σε συνεννόηση του Συμβουλίου και των κρατών μελών, πρέπει να είναι κάτω από δημόσια και κρατική ιδιοκτησία μέσα στα πλαίσια των εθνικών συστημάτων και τα συμπεράσματα να ανακοινώνονται σε δημόσια παγκόσμια φόρουμ. Τέλος, από εμάς εξαρτάται να ελέγξουμε τον σχετικό προϋπολογισμό για το εν λόγω θέμα.

3-190

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – Iš tiesų pritariu, jog šiuo laikotarpiu ypač svarbu sutelkti dėmesį į mokslinius tyrimus garantuojant pagalbą Alzheimerio ligomis sergantiems žmonėms, nes mūsų Europos Sąjunga vienija 27 valstybes ir kiekviena valstybė neturi vienodų galimybių suteikti pagalbą Alzheimerio liga sergantiems žmonėms. Tai yra skirtingos sveikatos priežiūros galimybės, skirtingos socialinių paslaugų galimybės, skirtinga pagalba toms šeimoms, kurios turi tokį ligonį. Todėl šie moksliniai tyrimai yra tiesiog gyvybiškai būtini ir tiems tyrimams turi būti sutelkta ir rasta, pirma, finansavimas, koordinuotas darbas, koordinuota veikla ir, antra, labai svarbu, kad atsirastų finansinės galimybės įgyvendinti tuos tyrimus ir suteikti realią pagalbą žmonėms, sergantiems ta liga, ir jų šeimoms.

3-191

Herbert Reul (PPE). – Frau Präsidentin! Ich will es auch sehr kurz machen. Die Notwendigkeit ist in vielen Redebeiträgen schon dargestellt worden. Es ist eine Krankheit, die viele Menschen und immer mehr Menschen betrifft. Es gibt die verstärkte Notwendigkeit, dass die Mitgliedstaaten zusammenarbeiten, dass man Kräfte bündelt, um Wirkung zu erzielen. Insofern ist es ein richtiger und vernünftiger Weg.

Schade ist, dass wir auf dem Verfahrenswege einige Schwierigkeiten haben, jetzt die Rolle des Parlaments noch einzubringen. Dass das hier mit einer Entschließung in letzter Minute geschehen muss, ist bedauerlich. Aber wenn es am Ende ein gutes Ergebnis gibt, dann ist das wichtig und entscheidend.

3-192

Cecilia Malmström, rådet's tjänstgörande ordförande. – Fru talman! Alzheimers och andra demensrelaterade sjukdomar är fruktansvärda. Jag tror att många av oss som har sett en anhörig drabbas av Alzheimers ser vad det gör för att bryta ner

en tidigare frisk människa och hur plågsamt det är för familj och anhöriga, och jag känner väldigt starkt för att vi ska satsa mera resurser på att forska om denna fruktansvärda sjukdom.

Det är tydligt att vi behöver ta nya grepp för att bättre samordna vår kunskap och forskning i Europa, och kommissionens pilotinitiativ syftar till att mobilisera de bästa forskarna vi har för att försöka förstå, bota och förhindra såväl Alzheimers som andra demensrelaterade sjukdomar.

Inom ramen för det triosamarbete som pågår mellan Frankrike, Tjeckien och nu Sverige, diskuterade vi tidigt vikten av att lyfta in Alzheimers som en gemensam prioriterad fråga inom ramen för folkhälsoarbetet. Det franska ordförandeskapet hade en mycket viktig konferens som en utav de ärade ledamöterna refererade till, och det svenska ordförandeskapet hade i september en konferens om värdigt åldrande, där Alzheimers var en utav punkterna på agendan.

Rådet ämnar som sagt anta slutsatser om detta den 3 december, och vi kommer naturligtvis att ta i beaktande den utmärkta resolution som ni har skrivit och som ni kommer att rösta om i morgon. Jag är övertygad om att frågan om Alzheimers kommer att återkomma inom ramen för forskningsprogrammet och liknande initiativ inom en mycket kort framtid, så tack så mycket för att ni reste denna mycket viktiga fråga.

3-193

Die Präsidentin. – Zum Abschluss der Aussprache wurden gemäß Artikel 115 Absatz 5 der Geschäftsordnung ein Entschließungsantrag³ eingereicht.

Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet morgen statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 149)

3-193-500

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), în scris. – Salut propunerea Comisiei de recomandare privind programarea în comun a cercetării în domeniul combaterii bolilor neurodegenerative. Sanatatea psihică a populației este esențială pentru un nivel adecvat de calitate a vieții. Acest tip de boli afectează din ce în ce mai mulți oameni în UE, de aceea este nevoie de eforturi pentru combaterea factorilor care stau la baza declansării acestor boli. Insa pentru a combate acești factori e necesară descoperirea acestora prin cercetare. Consider ca proiectul-pilot de programare în comun a activitatilor de cercetare are un avantaj clar, acela de a mutualiza eforturile pentru finanțarea cercetării, ceea ce duce la o utilizare mai rațională a fondurilor destinate cercetării în acest domeniu. De asemenea, colaborarea pe baza de rețele formate din centrele de cercetare naționale și exploatarea în comun a infrastructurii necesare este cu atât mai utilă cu cât nu toate statele membre dispun de resursele necesare întreprinderii activitatilor de cercetare pe cont propriu, deși se confruntă cu un număr ridicat de cazuri de boli neurodegenerative. Va fi esențial ca rezultatele cercetărilor să fie utilizate pentru informarea populației cu privire la măsurile care favorizează sanatatea psihică, contribuind astfel la reducerea numărului pacienților și la menținerea viabilității sistemelor naționale de sănătate publică.

3-194

António Fernando Correia De Campos (S&D), por escrito. – Caro Presidente, Caros Colegas, a Comunicação da Comissão ao Parlamento apresenta uma análise otimista das vantagens esperadas da cooperação na investigação entre Estados-Membros e da coordenação que a Comissão pode realizar, no contexto do 7º Programa Quadro, em matéria de doenças neurodegenerativas, nomeadamente na doença de Alzheimer. As medidas propostas na Comunicação relevam apenas do princípio da melhor utilização dos meios e programas já existentes: - Programa "Saúde"; - 7º Programa Quadro; - Plano de Acção da UE em matéria de deficiências; - Método Aberto de Coordenação; - Programa Estatístico. Bastará uma utilização ótima destes recursos para se obterem os resultados esperados? Que mecanismos de coordenação propõe a Comissão que não pudessem ter sido realizados antes da Comunicação? Qual o valor acrescentado desta? Que meios práticos novos pensa a Comissão adoptar para impulsionar uma cooperação de investigação, num contexto onde os recursos e as equipas existem, embora dispersos? Bastará dar maior visibilidade ao problema e utilizar instrumentos já existentes para ele vir a ser solucionado?

3-194-125

Proinsias De Rossa (S&D), in writing. – I support this Resolution welcoming the proposed pilot project for joint programming of research activities in the field of neurodegenerative diseases. Neurodegenerative diseases such as Alzheimer's and Parkinson's disease affect more than seven million citizens of the European Union. No cures are currently available for neurodegenerative diseases and knowledge about prevention, treatment, and identification of risk factors is very limited. Indeed, most of the research effort in the field of neurodegenerative diseases is carried out by Member States, with a relatively low level of transnational coordination, leading to fragmentation and limited sharing of knowledge and best practices among Member States. Joint programming could be highly valuable in reducing fragmentation of the research effort, leading as it would to a pooling of a critical mass of skills, knowledge and financial resources. However,

³ Siehe Protokoll.

Article 182(5) of the Treaty on the Functioning of the European Union, as inserted by the Treaty of Lisbon, which establishes measures necessary for the implementation of the European research area, could provide a more appropriate legal basis for future joint programming initiatives in the field of research. The Commission should consider using Article 182(5) as a legal basis for all future proposals for joint programming of research activities.

3-194-250

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjallinen. – Arvoisa puhemies, Alzheimerin tauti on hämmentävä sairaus, joka muuttaa sairastuneen maailman tuntemattomaksi ja vaaralliseksi paikaksi. Elämä on olemista hengenvaarallisessa nyt-hetkessä, jossa menneet muistot ja oppimiset eivät anna nykyhetkeen turvallista siltaa. Inhimillisesti kohtalon kovuutta lisää se, ettei parannuskeinoa tautiin tunneta tänä päivänä. Kyseessä on myös läheisten sairaus. Tautia kutsutaan joskus perheen sairaudeksi omaisten kärsiessä usein kroonisesta stressistä. Sosiaalinen vaikutus on laaja ja raskas. Väestön ikääntyessä Euroopassa hermoston rappeutumissairaudet kuten Alzheimerin ja Parkinsonin tauti ovat enenevässä määrin kansanterveydellinen kysymys: jo nyt potilaita on yli 7 miljoona, ja määrän odetaan tuplaantuvan tulevilla vuosikymmenellä. Sairauksien syytä lääketiede ei kuitenkaan vielä edes täysin tunne. Lupaavia tutkimustuloksia esiintyy, mutta läpimurtojen edistämiseksi tarvitaan koordinoitua. Yksityisen ja julkisen sekä eri jäsenmaiden tutkimustiedon ja innovoinnin yhteensaattamiseksi tarvitaan yhteisön ohjelmasuunnittelua – siten on toivoa, että näiden sairauksien tehokkaampi ennaltaehkäisy, diagnosointi ja hoito tulevat mahdollisimman pian todeksi käytännön hoitotyössä. Olen vakuuttunut siitä, että hermoston rappeutumissairauksien kanssa kamppailevat ihmiset, potilaat, omaiset ja hoitavat tukevat voimakkaasti pyrkimyksiä löytää yhteistyön avulla uusia keinoja sairauksien selättämiseksi. Juuri tällaiset hankkeet kertovat kansalaisille, miksi ylipäätään olemme täällä tänään; ne justifyoivat koko unionin olemassa oloa. Olen kollega Reulin kanssa siinä samaa mieltä, että proseduuriset ja toimivaltaseikat ovat toisarvoisia silloin, kun itse asia etenee oikeaan suuntaan.

3-194-500

Sirpa Pietikäinen (PPE), kirjallinen. – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Komissio hyväksyi viime kesänä neuvoston suosituksen, jossa patistettiin EU:n jäsenmaita yhteiseen ohjelmasuunnitteluun rappeuttavien hermostosairauksien tutkimustoiminnassa. Tämä on tärkeää, jotta rajalliset tutkimusvarat saadaan yhä parempaan käyttöön. On kuitenkin muistettava, että tutkimuksen ohella Eurooppaan tarvitaan laajempi muistisairauksia koskeva toimintaohjelma. Euroopan parlamentti hyväksyi puolestaan alkuvuodesta kirjelmän, jossa se vaati komissiota valmistelemaan Alzheimerin tautia koskevan toimintaohjelman. Parlamentin kirjelmässä tähdennettiin neljää seikkaa: tutkimuksen kehittämistä, varhaista diagnoosia, potilaiden ja heidän hoitajiensa elämänlaadun parantamista sekä muistiyhdistysten asemaa. Haluan muistuttaa, että ohjelmalla on kiire ja komission on syytä tarttua toimeen, jota parlamentti siltä on vaatinut.

3-195

Richard Seeber (PPE), schriftlich. – In unserer immer älter werdenden Gesellschaft wird die Zahl der neurodegenerativen Erkrankungen wie Alzheimer oder Altersdemenz weiter ansteigen. Um uns bestmöglich darauf vorzubereiten, müssen wir die Forschungsstrukturen besser ausbauen und die bestehenden Einrichtungen besser nutzen. Das geplante Pilotprojekt in diesem Bereich ist ein idealer Ausgangspunkt, um die derzeitigen Forschungsanstrengungen besser zu vernetzen. Wichtig ist neben der bestmöglichen Pflege für Betroffene aber auch die Prävention. Die Mitgliedstaaten sind dazu angehalten, Informationskampagnen über eine aktive Lebensgestaltung zu forcieren.

3-196

19 - Ausführungen von einer Minute zu wichtigen politischen Fragen

3-197

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt folgen die Ausführungen von einer Minute gemäß Artikel 150 der Geschäftsordnung.

3-198

Monica Luisa Macovei (PPE). – Doresc să vă aduc în atenție situația politică din România și impactul acesteia asupra relațiilor României cu instituțiile comunitare.

În octombrie 2009 Partidul Social Democrat a părăsit guvernul. Opoziția nou creată a demis guvernul printr-o moțiune de cenzură, a respins prima propunere de guvern și a refuzat să participe la negocieri pentru formarea unui guvern. Prin urmare, obligațiile asumate de România față de Comisia Europeană, Banca Mondială și FMI, odată cu contractarea unor credite, nu pot fi îndeplinite. Iată care este motivul pentru care ne aflăm în situația în care o parte din angajamentele asumate privind reforma statului nu pot fi îndeplinite în termen.

Instabilitatea politică din România a fost generată de acțiunile politice ale Partidului Social Democrat în principal. Motivele nu sunt doar de natură electorală, ele vizând pe termen mediu stoparea reformelor ce privesc administrația, statul de drept, justiția și anticorupția.

3-199

Luís Paulo Alves (S&D). – No último mês, as regiões da Europa estiveram em particular evidência. A semana europeia dedicada às regiões e às cidades consolidou a posição das regiões como parte fundamental da solução na resposta europeia

aos desafios globais. Assim o concluíram, não deixando qualquer margem para dúvida, o Presidente Durão Barroso, o Comissário Samecki e as centenas de debates que decorreram.

Também ao nível mais específico, a realização da importante reunião da Conferência dos Presidentes das Regiões Ultraperiféricas da Europa, que contou pela primeira vez com a participação de deputados do Parlamento Europeu, constituiu um marco na política regional em prol da construção europeia. Os desafios globais e as respostas europeias constituem uma óptima oportunidade para uma nova estratégia para as RUP. Estas regiões, como os Açores, para além dos constrangimentos permanentes de que todos estão habituados a ouvir falar, apresentam um conjunto de potencialidades que conferem claras oportunidades de realizar o nosso progresso e dar uma clara vantagem à Europa em novos domínios essenciais às respostas aos desafios globais.

Exige-se, por isso, que o Presidente da Comissão ponha um fim claro ao golpe palaciano que o "no-paper" da Comissão indica que se estava a preparar enquanto fazíamos, deputados e cidadãos europeus, a apologia da ratificação do Tratado de Lisboa e da sua importância na defesa da coesão do território...

(A presidente retira a palavra ao orador).

3-200

Marian Harkin (ALDE). – Madam President, EUR 465 million has been allocated to the LEADER funding programme in Ireland for the period 2007 to 2013. However, just two years into the five-year programme, only 18% of project funding has been spent because the local development companies who manage the projects have found themselves caught up in red tape and excessive bureaucracy.

There are reams of pages of rules, accompanied by an extensive inspection procedure. Part of the problem is that interpretation of the myriad rules can vary from one inspector to another. The other part of the problem is that some of the rules are mindless in the first place. One project worker said that he spent 50% of his time recording what he was doing in the other 50%.

Of course we need accountability, but it has reached a stage where there is now a disincentive for local groups to apply for funding. Millions will go unspent, which would be criminal given the need to kick-start our economies with whatever funding is available. We need common sense in Dublin, and we need to ensure that the European Commission ensures that this happens.

3-201

Karima Delli (Verts/ALE). – Madame la Présidente, le discours du président Václav Havel devant notre Assemblée a souligné un des principes qui fondent l'Union européenne: la solidarité entre les êtres humains.

Nous célébrons le vingtième anniversaire de la chute du mur de Berlin, ce mur de la honte. Après ce 9 novembre 1989, on nous disait que l'humanité allait enfin s'émanciper. La démocratie et les droits de l'homme devaient s'étendre à l'ensemble de la planète, brisant les murs, effaçant les frontières entre les peuples.

Mais pour un mur tombé, combien d'autres ont été érigés sur notre continent!

Les murs dressés comme à Ceuta et Melilla pour repousser l'arrivée d'hommes et de femmes fuyant la guerre, la misère ou le réchauffement climatique, les murs des centres de rétention, des portes de nos villes jusqu'au désert de Libye, en passant par Lampedusa où l'on enferme même des enfants au nom de la directive "Retour".

Abattons les murs de l'Europe forteresse, construisons des ponts, pas des murs...

(La Présidente retire la parole à l'orateur)

3-202

Evžen Tošenovský (ECR). – Dvacet let po pádu berlínské zdi citlivěji vnímáme některé události současného dění ve světě. Dnes již můžeme klidně realisticky posuzovat události v Rusku. Tehdy jsme jakékoli dění v Sovětském svazu cítili jako ideologický nátlak, nyní se bavíme zejména o obchodu při absolutní svobodě člověka. S blížící se zimou přirozeně narůstá nervozita, co bude s dodávkami plynu z Ruska přes Ukrajinu. Analýzy lednové krize dodávek plynu jasně ukazují rozdílnost situace mezi západní a východní částí Evropy. Vedou k opatrnějšímu postupu u přípravy krizových scénářů. Je důležité co nejlépe vyřešit smluvní vztahy na mezinárodní úrovni; pro podobné situace zároveň zvýšit informovanost. Vysoké náklady technických opatření zároveň nutí k promyšlenému rozhodnutí, zda je financovat z veřejných zdrojů nebo na základě evropské direktivy. Otázkou je, jak velké množství plynu je fakticky nutné skladovat a jak financovat. Důležité je, co je skutečnou krizí a co výkonem obchodu s plynem, kdy mají vstoupit do jednání vrcholové politické reprezentace, a co má zvládat trh. Musíme se ubránit svůdnosti přehnaných administrativních zásahů.

3-203

Joe Higgins (GUE/NGL). – Madam President, today the EU Commission is demanding of the Irish Government savage cuts in Ireland's budget, involving the slashing of public services and the living standards of working people, possibly even for pensioners and the unemployed.

The Commission should know, however, that it is conspiring with the Irish Government in a lie to pretend that the money given to bail out the banks is not a state aid, while at the same time hammering the public sector.

However, Irish workers and community activists are fighting back. Tens of thousands marched in protest last Friday; thousands of workers marched in Dublin today; and on 24 November a public-sector workers' strike is scheduled, in order to stop these attacks.

In view of the seriousness of the situation, that should now be upgraded to a 24-hour general strike to bring down this appalling government, which has no mandate for these policies, and to halt the policy of the Commission and of the Irish Government to slash and burn the living standards and services of working people.

3-204

Paul Nuttall (EFD). – Madam President, I would like to draw this assembly's attention to the disastrous effect that the Biocides Directive is having across the UK. This punitive and nonsensical directive bans the use of *strychnine*, which has been used to control the mole population in the UK for the past 70 years. This was the case until the EU got itself involved. As a result, mole catchers are only allowed to use aluminium phosphate, which costs twice as much as *strychnine* and is putting many of them out of business.

But it gets worse. While *strychnine* kills a mole in up to 15 minutes, aluminium phosphate takes up to three days, ensuring that the mole has a slow and painful death.

This crazy directive is not only causing job losses across the UK, but it is also cruel and inhumane and it is another small reason why the UK is better off out.

3-205

Corneliu Vadim Tudor (NI). – Președintele Organizației Mondiale Athra Kadisha, Marele Rabin David Schmidl, m-a rugat să fiu, citez, „purtătorul lor de cuvânt în Uniunea Europeană”, unde ei doresc să fie înființată o comisie care să se ocupe de orice reclamație referitoare la profanarea terenurilor cimitirelor, iar Tratatul de la Geneva ar trebui actualizat și ameliorat.

Nu voi da exemple concrete și nu voi învinovăți pe nimeni, dar am văzut cu ochii mei fotografii înfățișând cimitire evreiești unde pasc caii și vacile pe morminte, am văzut imagini cu plăci tombale transformate în toalete rudimentare, dar am văzut și catacombe evreiești vechi de 2000 de ani unde sacrele rămășițe omenești sunt într-o stare deplorabilă, iar în cimitirele care au rămas au intrat buldozerele și excavatoarele, răvășind osemintele.

Acesta e un mare păcat în fața lui Dumnezeu. Holocaustul este o cicatrice tragică pe obrazul umanității și el nu trebuie să se repete nici măcar în miniatură. Eu, unul, mi-am dus copiii în pelerinaj la Auschwitz și vă rog să mă credeți că știu bine ce vorbesc.

Acești oameni ne solicită ca Parlamentul European să apere toate vestigiile, ale tuturor religiilor, nu numai cele iudaice, inclusiv cele românești aflate în Europa.

(vorbitorul a fost întrerupt de către Președinte)

3-206

János Áder (PPE). – Elnök asszony! Az osztrákok, kedves szomszédaink, évek óta szennyezik Magyarország egyik legszebb folyóját, a Rábát. Két héttel ezelőtt fél méter vastagságú habot láthattunk a folyón, ami ezt világosan mutatja. De nem elég, hogy a vizünket szennyezik kedves szomszédaink, hanem a tervezett heiligenkreuzi szeméttelgyűjtővel a levegőt is szennyezni akarják. Heiligenkreuzban egy olyan szeméttelgyűjtőt akarnak megépíteni 300 méterre a magyar határtól, ami Burgenland éves szemetének közel tízszeresét tudná elégetni. Mindezt európai uniós támogatással. A tervezett beruházás sérti a 2008/98/EK irányelvet, ezért felszólítom az Európai Unió Bizottságát, hogy semmilyen uniós támogatást ne hagyjon jóvá a heiligenkreuzi szeméttelgyűjtő megépítéséhez.

3-207

Κρίτων Αρσένης (S&D). – Κυρία Πρόεδρε, η μεγάλη πρόκληση της ανθρωπότητας απέναντι στην κλιματική αλλαγή είναι πως θα σταματήσουμε να συσσωρεύουμε άνθρακα στην ατμόσφαιρα και πως θα αρχίσουμε να τον επαναποθηκεύουμε στη γη.

Δεδομένου ότι είναι απίθανο να σταματήσουμε να εκπέμπουμε αέρια άνθρακα τα επόμενα 50 χρόνια, η αύξηση της αποθήκευσης άνθρακα στη γη είναι η μόνη μας ελπίδα και θα πρέπει να αποτελεί προτεραιότητα των πολιτικών αντιμετώ-

πισης. Για πετύχουμε αυτό απαιτείται αύξηση της φυτοκάλυψης. Στο πλαίσιο αυτό, η Κίνα έχει φυτέψει 540 εκατομμύρια στρέμματα δέντρα, με εντυπωσιακές επιπτώσεις στη διαθεσιμότητα πόσιμου νερού και στην αγροτική παραγωγικότητα. Αντίστοιχα προγράμματα δάσωσης στη Ρουάντα είχαν σαν αποτέλεσμα να αυξηθεί τόσο πολύ η ροή των ποταμών προς την πρωτεύουσα, που αυτή να μπορεί να ηλεκτροδοτείται πλέον αποκλειστικά από υδροηλεκτρικό εργοστάσιο.

Προς αυτή την κατεύθυνση η Βουλή των Αντιπροσώπων στις ΗΠΑ ενέκρινε νομοθεσία με βάση την οποία οι ΗΠΑ θα καταβάλλουν 5 δισ. δολάρια ετησίως για την αντιμετώπιση της αποδάσωσης.

Για τους παραπάνω λόγους είναι απαράδεκτη η στάση του Συμβουλίου, που όχι μόνο δε δεσμεύτηκε σε συγκεκριμένο ποσό χρηματοδότησης των αναπτυσσόμενων χωρών, αλλά δεν αναφέρει τίποτα για χρηματοδότηση διατήρησης των παγκόσμιων δασών, την ίδια στιγμή που απουσιάζει σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης μια ενιαία πολιτική και συντονισμός για την προστασία των απειλούμενων δασικών οικοσυστημάτων του ευρωπαϊκού νότου.

Ελπίζω, παρόλα αυτά, οι διαπραγματευτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Κοπεγχάγη να στηρίζουν δυναμικά τις παγκόσμιες προσπάθειες για τον τερματισμό της αποδάσωσης και την αύξηση της δάσωσης.

3-208

Giommaria Uggias (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la nostra discussione sulle malattie neurodegenerative mi consente di introdurre il problema connesso alla sclerosi e alla sclerosi multipla laterale (SLA) e mi consente di portare a conoscenza di questo Parlamento che, in questo momento, in tutta Italia, 150 persone hanno iniziato lo sciopero della fame, in segno di solidarietà con Salvatore Usala, un malato di SLA, che ha fatto interrompere la sua alimentazione per protestare contro il disinteresse del governo italiano sui problemi vissuti dai pazienti e dai familiari che convivono con questa terribile malattia. Una battaglia sostenuta anche da parlamentari nazionali, come Antonietta Farina, e dal nostro collega ALDE, Niccolò Rinaldi.

Ma soprattutto è la lotta che quotidianamente, in modo dignitoso e silenzioso, i pazienti di SLA e le loro famiglie vivono nel dramma di una malattia terribile. La SLA colpisce individui giovani e non c'è cura per la SLA ma lo Stato italiano è molto attento a tutto ma non ai pazienti e alle loro famiglie. È una sfida per l'Europa quella della ricerca ma sta agli Stati assicurare una dignitosa esistenza.

3-209

Michèle Rivasi (Verts/ALE). – Madame la Présidente, je voudrais quant à moi vous interpellier sur le problème de la vaccination contre la grippe H1N1.

À l'heure actuelle, au niveau des parlementaires et des assistants, on demande aux gens de se faire vacciner, et je voudrais vous faire part d'un certain nombre d'inquiétudes.

D'abord, quelle est la relation risques/bénéfices? Pour l'instant, les bénéfices sont faibles, dans la mesure où ce n'est pas une grippe qui entraîne énormément de morts – beaucoup moins en tout cas que la grippe saisonnière.

Par contre, au niveau des risques, on a suffisamment de recul, et je voudrais notamment aborder la problématique des adjuvants. Je voudrais vous signaler quand même une chose qui est assez curieuse: aux États-Unis on a interdit d'utiliser du squalène dans les adjuvants, et par contre l'Agence européenne des médicaments l'a autorisé puisque la plupart des vaccins contiennent du squalène.

La deuxième chose, c'est que l'Agence européenne des médicaments nous a confirmé qu'il n'y avait pas eu d'étude clinique sur les enfants et les femmes enceintes et qu'elle ne disposait que d'une extrapolation par rapport au prototype. Donc, je me dis qu'il faudrait peut-être plus d'harmonisation.

3-210

Mirosław Piotrowski (ECR). – Pani Przewodnicząca! Skandaliczne orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka nakazujące zdjęcie krzyża we włoskiej szkole i zapłatę 5 tysięcy euro odszkodowania za rzekome straty moralne jednego z uczniów budzą niepokój nie tylko we Włoszech, ale także w innych krajach Unii Europejskiej. Krzyż jest zarówno symbolem religii chrześcijańskiej, jak i historii oraz tradycji Europy. Administracyjne usuwanie krzyża jest pierwszym krokiem do kulturowego „harakiri” Europy.

Niestety, tego typu pragmatyka układa się w konsekwentny plan walki z wartościami europejskimi. Przypomnę tylko usunięcie odniesienia do chrześcijaństwa w najważniejszych dokumentach Unii Europejskiej. Należy powrócić do pierwotnych idei i koncepcji ojców założycieli Unii Europejskiej, którzy byli chrześcijańskimi demokratami. Dlatego apeluję do Pana Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego o zorganizowanie stosownej debaty zakończonej rezolucją na temat swobody praktyk religijnych w Europie oraz fundamentalnych wartości, na których opiera się Unia Europejska.

3-211

Ida Figueiredo (GUE/NGL). – Em Portugal, com destaque para o Norte, a crise económica e social agrava-se e o desemprego não pára de aumentar, tornando esta região uma das mais pobres da União Europeia, como o provam

documentos recentes do Eurostat. Grandes empresas continuam a anunciar a diminuição da sua actividade e do emprego. Um dos exemplos mais graves é o da Qimonda, em Vila do Conde, que está num processo de despedimento de mais de 600 trabalhadores, a somar aos cerca de 1000 que já tinha despedido no último ano. É, na prática, a destruição de uma das maiores e mais importantes empresas de um sector industrial estratégico para o desenvolvimento tecnológico.

Não podemos aceitar esta situação. É inaceitável que nem a Comissão Europeia nem o Conselho tenham encontrado uma alternativa ao desmantelamento deste sector dos microships, da nanotecnologia. É lamentável que continuem indiferentes ao agravamento do desemprego e à crescente agonia de vastas regiões da União Europeia.

3-212

John Bufton (EFD). – Madam President, I was due to talk about the pressures unlimited EU migration is putting on the UK. Forgive me for raising a pressing matter recently brought to my attention. As a coordinator on the Regional Development Committee and an MEP for Wales, it was with great concern that I received a leaked copy of a draft communication of the European Commission entitled *A Reform Agenda for a Global Europe: reforming the budget, changing Europe*.

The document proposes a major refocusing of the EU's spending priorities, placing greater emphasis on – and I paraphrase – a global Europe, and less on agriculture and transfers towards well-off regions. This will have a huge impact on British agriculture and structural fund programmes in this current cycle. As a net contributor, the United Kingdom will be forced to give up much more of the rebate, whilst other countries will be the main beneficiaries.

11.8% of funds earmarked for the UK under the cohesion policy go to the poorest regions in Wales. I am very concerned that this leaked document may have consequences for transitional payments at the end of the current programme in 2013. It is time the people of the UK had a referendum on its relationship with this place so they can be the people who decide their destiny, not unelected bureaucrats.

3-213

Krisztina Morvai (NI). – Amikor olyan lelkesen ünnepeljük itt, az Európai Unióban a fal és vele a kommunizmus összeomlását, kérdezzük meg, mi lett az egykori kommunista fővezérékkel? Megmondom. Óbelölük lettek a leglelkesebb nagytőkések, neoliberaisok, a globális világszerte éllovasai. Visszakerülve a hatalomba megszüntettek mindent, ami - lássuk be, néhány dolog - jó volt a kommunizmusban, a munka biztonságát és a szociális biztonságot, viszont visszahozták a legnagyobb szörnyűségeket, a brutalitást, terrort.

Az 50. évfordulóján annak az '56-os forradalomnak, amely lehetővé tette a fal lebomlását, szemeket lóttak ki, most is Magyarországon, ahogy mi itt beszélünk és ahogy ünnepeljük a kommunizmus összeomlását, ezek a kommunista elvtársak 16 politikai foglyot tartanak börtönben.

Én majd akkor fogok ünnepelni, amikor a politikai foglyok kiszabadultak, amikor a kilőtt szemű áldozatoknak igazságot tettek, és amikor ezek a kommunisták a vérengzéseiket befejezve eltűnnek a történelem süllyesztőjében.

3-214

Jaroslav Kalinowski (PPE). – Pani Przewodnicząca! Pragnę zabrać głos w sprawie propozycji reformy budżetu Unii Europejskiej po 2013 r. Czy prawdą jest, że propozycja ta oznacza poważną redukcję funduszy regionalnych? Czy Komisja Europejska przewidziała, że osłabi to zasadniczo politykę regionalną oraz rolną Unii Europejskiej?

Propozycja osłabienia biednych regionów Unii Europejskiej kosztem walki ze zmianami klimatycznymi jest mało racjonalna i mało logiczna. Dotknęłaby większość z ogólnej liczby 271 regionów Unii Europejskiej. Można przecież pomagać biednym regionom Unii i zarazem dobrymi projektami osłabiać zmiany klimatyczne, redukować emisje gazów, wprowadzać energię odnawialną oraz nowoczesne rozwiązania technologiczne.

Czy wprowadzając propozycję reformy budżetowej, Komisja zamierza pominąć władze regionalne i lokalne w dystrybucji funduszy? W taki sposób odbiera się podmiotowość władz terytorialnych w istotnych dla nich sprawach.

3-215

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – Europos Sąjunga yra įsipareigojusi kurti veiksmingą mechanizmą, kuris užkirstų kelią seksualinei prievartai prieš vaikus. Praėjo 8 mėnesiai kai Europos Parlamento plenarinėje sesijoje vyko diskusijos šia ypatingai svarbia tema. Reikėtų pasidžiaugti, jog per tą laiką Taryba pradėjo svarstyti direktyvos projektą, kuriuo siekiama patobulinti šios srities teisinę bazę, tačiau gyvenimas nestoja vietoje ir karts nuo karto mums skaudžiausiais įvykiais primena, jog mūsų vaikai dar nėra pakankamai apsaugoti. Deja, šių nusikaltimų pasekmės būna labai skaudžios ir ilgalaikės. Vaikų seksualinis išnaudojimas bei pornografijos platinimas dažnai turi transnacionalinį pobūdį, todėl jo efektyvi prevencija galima tik dėka tarptautinio bendradarbiavimo. Būtina numatyti baudžiamąją atsakomybę už naujas vaikų seksualinio išnaudojimo ir seksualinės prievartos formas, kurios esant dabartiniams teisiniams reguliavimui nėra numatytos. Noriu atkreipti naujos kadencijos Parlamento dėmesį į šią svarbią problemą ir raginu Tarybą skubinti parengto projekto svarstymą.

3-216

Jelko Kacin (ALDE). – Spoštovana gospa podpredsednica, vesel sem napredka v odnosih in zrelosti vlad Hrvaške in Slovenije, ki sta zmogli velik politični korak naprej. S podpisom sporazuma o arbitraži o meji sta predstavili dobro sporočilo in odličen zgled državam v regiji.

Žal pa je že nekaj dni po podpisu predsednica hrvaške vlade podpisala tudi enostransko izjavo, ki podpisani dogovor razlaga po svoje. Ne smemo sejati in razširjati dvomov, saj nas ne vodijo v prihodnost. Enostranske izjave in enostranska dejanja niso dobra izbira, ne pravo sporočilo. Tako dejanje ne krepi verodostojnosti, ne vzbuja potrebnega medsebojnega zaupanja in razširja dvome v resnost namer, v realnost in uresničljivost dogovora. Za uspeh si je potrebno močno prizadevati in krepiti zaupanje doma, pri sosedih in v regiji.

Pozivam vlado Republike Hrvaške, da se vzdrži novih enostranskih dejanj, premierko pa prosim, da raje pokaže politični pogum, odločnost, in pomaga preseči blokade preteklosti.

3-217

Marek Henryk Migalski (ECR). – Chciałbym zwrócić uwagę na to, że w zeszłym tygodniu zostaliśmy zaalarmowani sytuacją czy informacją o tym, że premier Władimir Putin zwrócił się do Komisji Europejskiej z prośbą o uregulowanie długu, jaki ma Ukraina wobec Gazpromu. Chciałbym wobec tego zapytać, czy tego typu prośba wpłynęła. Czy Komisja Europejska ma zamiar spowodować, iż rzeczywiście Unia Europejska ureguje ten dług? I jeśli odpowiedzi na oba pierwsze pytania są twierdzące, na jakiej podstawie by to uczyniła?

Chciałbym również, żeby Pani odnotowała, że jestem jedynym posłem, który nie wykorzystał całości swojego czasu.

3-218

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Madam President, I have asked for the floor today to inform you of a rather disturbing fact that has come to my knowledge whilst on a visit to Washington DC as part of the Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs delegation.

On the margins of the current transatlantic negotiations on data protection (SWIFT, PNR), the United States is expanding its National Security Agency data-collection facilities so as to intercept every electronic message within its territory as well as all messages coming in and out of the country.

How can the US pretend to respect the right to privacy when it is building an enormous eavesdropping agency – and how can we just sit to one side and let that happen?

It is our responsibility to raise awareness of this gross abuse of power and violation of our basic rights. I hope you will join me in informing our voters and the citizens in our countries about this through declarations and articles to the press.

3-219

Nick Griffin (NI). – Madam President, in the last two months I have suffered victimisation by the UK Labour regime, including withdrawal of my House of Commons pass, refusal to allow me to enter the Sellafield nuclear processing plant – despite my position on a subcommittee of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety – and the refusal of the Citizens' Advice Bureau to sell me an information database openly advertised for sale to all other MEPs.

Madam President, would you agree that political discrimination is not only unlawful but is also an attack not just on me, but also on the functionality of this place and, most important of all, on the voters and the entire democratic process?

3-220

João Ferreira (GUE/NGL). – O inquérito promovido pela Agência Europeia para a Segurança e a Saúde no Trabalho revela-nos conclusões preocupantes, constatando que a generalização do desemprego se está a reflectir negativamente na segurança e saúde dos trabalhadores. De acordo com o estudo que envolveu 27 mil inquiridos nos 27 Estados-Membros, 6 em cada 10 trabalhadores consideram que a crise económica e o aumento do desemprego estão a degradar as condições de trabalho. 75% dos inquiridos afirmam que a degradação do estado de saúde pode ser imputada ao trabalho que realizam. Estas informações confirmam os dados de um estudo do Eurostat, que revela que 27 milhões de trabalhadores são vítimas de acidentes ou afectados por doenças profissionais e que 137 milhões estão quotidianamente expostos a riscos. Ainda esta semana mais um grave acidente de trabalho vitimou mortalmente 5 trabalhadores portugueses em Andorra.

Esta situação exige uma resposta pronta por parte da União Europeia e dos Estados-Membros, resposta que passa pela criação de emprego com direitos, pela valorização do trabalho e dos trabalhadores, pela penalização dos empresários que, para aumentarem os seus lucros, cortam nos meios de prevenção e protecção dos trabalhadores.

3-221

Die Präsidentin. – Es gab hier bei der Mikrofonzuteilung eine Verwechslung. Eigentlich hatten Sie, Herr Teixeira, das Wort. Wahrscheinlich habe ich Ihren Namen falsch ausgesprochen, und die Verwechslung kam so zustande.

3-222

Nuno Teixeira (PPE). – A Comissão Europeia apresentou recentemente um *draft* de uma comunicação sobre a reforma do orçamento que inclui referências à Política de Coesão que suscitam preocupações e perplexidades, nomeadamente para as regiões ultraperiféricas.

É urgente o debate acerca do orçamento comunitário, mas entendemos que o quadro financeiro pós-2013 deve ser construído na base da solidariedade e coesão territorial, crucial para regiões como a Madeira que enfrentam dificuldades permanentes e que, por isso, necessitam de ajudas permanentes.

É inaceitável que se pretenda mudar o enfoque da Política de Coesão da actual abordagem em termos de regiões para uma outra de sectores de valor acrescentado, mudança que poderá conduzir à supressão do Objectivo 2, que beneficia actualmente cerca de 2/3 das regiões europeias.

É incoerente que a Comissão pretenda reorientar a alocação dos fundos de uma perspectiva regional para nacional, ou mesmo a nível europeu, rejeitando o critério de proximidade que sempre esteve subjacente à Política de Coesão. É intolerável incluir como variável no cálculo da alocação de Fundos Estruturais a antiguidade da adesão do Estado-Membro, dividindo os Estados entre novos e velhos, o que esvaziará de sentido o n.º 2 do artigo 299.º do Tratado no que toca ao acesso a Fundos Estruturais por parte dos RUP.

3-223

Estelle Grelier (S&D). – Madame la Présidente, élue de Normandie, je voudrais attirer l'attention de la Commission et du Parlement sur les propositions de sites Natura 2000 en mer que le gouvernement français vient de transmettre aux autorités européennes. Celles-ci excluent la digue d'Antifer située à proximité d'Étretat mais élargissent par compensation le périmètre à 12 milles nautiques.

Ce choix facilite l'implantation par Poweo d'un terminal méthanier à Antifer et contraint un projet de parc éolien *offshore* au large de Fécamp et ce, malgré l'adhésion à ce projet des élus locaux, de la population et même des pêcheurs. Une proposition soutenue par les acteurs locaux d'un zonage sur 6 milles sur tout le littoral et incluant Antifer est établie au plan scientifique et cohérente pour le territoire.

Trois points: où en est la Commission dans l'examen des propositions de zonage? Les cautionne-t-elle alors qu'elles vont à l'encontre des avis scientifiques et des activités sociales, économiques et culturelles régionales? Et, à l'approche du sommet de Copenhague, l'Europe peut-elle décemment entériner un choix qui favorise l'énergie gazière aux dépens du développement des énergies renouvelables?

3-224

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – Pani Przewodnicząca! Chciałabym zwrócić uwagę na sytuację zdrowotną na Ukrainie. Z dostępnych danych wynika, że zarejestrowano tam już ponad milion zachorowań na grype, w tym kilkadziesiąt przypadków wirusa A/H1N1. Ukraina wystąpiła o pomoc międzynarodową, zwłaszcza o przekazanie szczepionek, leków, środków dezynfekujących, masek, rękawic oraz wyposażenie laboratoriów.

Wiemy, że Komisja uruchomiła specjalny mechanizm pomocy cywilnej, centrum monitoringu i informacji, które ma zająć się koordynacją pomocy udzielanej Ukrainie przez kraje Unii Europejskiej. Jak wygląda ta koordynacja? Jak wygląda udzielana pomoc? Jak wygląda bieżący monitoring? Myślę, że opinia publiczna chciałaby uzyskać odpowiedź na te pytania.

3-225

Kinga Gál (PPE). – Tisztelt elnök asszony, képviselőtársaim! Két évtized telt el azóta, hogy a berlini fal leomlott, aminek ugye 20 éves évfordulóját ünnepelték, a vasfüggönyöket átvágták, és mégis kevésnek bizonyult ez a 20 év ahhoz, hogy lássuk, számos kommunizmus alól szabadult országban végleg nem tudtunk még megszabadulni az elmúlt rendszer beidegződéseitől.

2006 őszén rendőrök még semmibe vették Budapest utcáin a gyülekezési jogot, a tisztességes eljáráshoz való jogot, és a sértettek mai napig hiába keresik igazukat és jogaik érvényesülését. Az idén márciusban Budapesten a miniszterelnök leváltását követelő bekiabálásért még elvezetés, embertelen, megalázó bánásmód járt. Az Európai Unióban ma még előfordulhat, hogy valaki saját szülőföldjén, saját anyanyelven - mint például Szlovákiában - nem élheti meg, nem élheti ki a demokrácia által biztosított jogokat, ha éppen kisebbségi sorsba kényszerítette a történelem. Romániában pedig szobrot készülnék állítani annak az egykori vezérkari főnöknek, aki a tüntetők közé lövetett a megmozdulásokért.

3-226

José Manuel Fernandes (PPE). – A actual crise económica conduz à precariedade no emprego. As dificuldades económicas levam trabalhadores a alinarem, por vezes às cegas, em propostas de trabalho que fogem às normas laborais e ao controlo das autoridades policiais e governativas. Na União Europeia, infelizmente, assistimos já a vários casos de exploração de mão-de-obra que configuram muitas vezes situações de autêntica escravatura, quer de cidadãos europeus, quer de cidadãos não europeus. Por outro lado temos verificado um número anormalmente elevado de mortes de

trabalhadores emigrantes onde se incluem muitos compatriotas, muitos cidadãos portugueses, ainda que trabalhem em situação regular, acidentes que têm acontecido no local de trabalho e sobretudo no sector da construção civil.

Assim, insta-se e apela-se à União Europeia e aos seus órgãos, assim como a todos os Estados-Membros, a cooperarem de forma forte e eficaz, de modo a impedir estas situações.

3-227

Sophie Briard Auconie (PPE). – Madame la Présidente, chers collègues, je tiens à tirer la sonnette d'alarme sur le faible taux de programmation et de paiement des crédits du FEDER, du FSE et du Fonds de cohésion.

Nous sommes très loin d'avoir programmé la moitié des fonds disponibles. En ce qui concerne les paiements, seuls 9,62 % des 347 milliards d'euros de la politique régionale ont été versés aux porteurs de projets. Tous les pays sont concernés, certains plus encore que d'autres. L'Espagne, le Luxembourg ou la Suède doivent faire tout leur possible pour rattraper les pays qui sont en tête sur le paiement des fonds européens, comme par exemple les pays baltes, l'Irlande ou la Slovénie.

La politique régionale de l'Union européenne est l'une des plus utiles à nos concitoyens. Elle assure, en effet, la cohésion économique, sociale, territoriale, à travers le cofinancement de projets concrets et bien souvent indispensables.

Je lance donc un appel à la mobilisation des autorités de gestion nationales. Parallèlement, il me semble indispensable qu'en période de crise économique, les règles européennes soient adaptées aux grandes difficultés.

3-228

Bogusław Sonik (PPE). – Pani Przewodnicząca! Dzisiaj świętowaliśmy dwudziestolecie przemian demokratycznych w Europie Środkowowschodniej. Była to bardzo godna, zaszczytna ceremonia, w której wzięli udział prezydent Havel i przewodniczący Buzek i której towarzyszą wystawy w Parlamencie Europejskim. Tak powinno być, ale instytucje europejskie nie powinny ograniczać się do takich wydarzeń tylko raz na wiele lat.

Historyczna obecność, prawda o tych przemianach powinna być obecna w działalności edukacyjnej, powinna być inspirowana przez instytucje europejskie. Potrzebny jest wspólny podręcznik historii tego czasu, który by pokazał, w jaki sposób Europa się jednoczyła, tak, aby nasze dzieci w szkołach mogły sięgać do tej prawdy i do tej wiedzy.

Tymczasem można podać wiele przykładów pieniędzy wydawanych niepotrzebnie. Brytyjska organizacja Open Europe mówi o tym, że 7 mln euro wydano na sfinansowanie bloga ośla podróżującego po Holandii. Czas na bardziej skuteczne wydawanie pieniędzy dla Europy.

3-229

Die Präsidentin. – Liebe Kolleginnen und Kollegen! Sie werden sich nicht freuen, aber wir müssen die Ausführungen von einer Minute nach Artikel 150 der Geschäftsordnung an dieser Stelle beenden. Laut Artikel 150 dürfen wir diese Art von Diskussion für einen Zeitraum von höchstens 30 Minuten führen. Wir haben fast 40 Minuten diskutiert, weil es leider immer wieder Rednerinnen und Redner gab, die sich nicht an die eine Minute gehalten haben.

Ich habe versucht, denjenigen Vorrang zu geben, die in den vergangenen beiden Debatten noch nicht gesprochen haben, und hoffe, dass Sie das Gefühl hatten, dass es einigermaßen ausgewogen war. Wir haben heute Abend noch weitere vier Debatten vor uns, und Sie wissen, die Sitzung muss um spätestens Mitternacht geschlossen werden.

3-230

20 - Staatsangehörige von Drittländern, die beim Überschreiten der Außengrenzen im Besitz eines Visums sein müssen oder von dieser Visumpflicht befreit sind (Aussprache)

3-231

Die Präsidentin. – Als nächster Punkt folgt der Bericht von Tanja Fajon im Namen des Ausschusses für bürgerliche Freiheiten, Justiz und Inneres über Vorschlag für eine Verordnung des Rates zur Änderung der Verordnung (EG) Nr. 539/2001 des Rates zur Aufstellung der Liste der Drittländer, deren Staatsangehörige beim Überschreiten der Außengrenzen im Besitz eines Visums sein müssen, sowie der Liste der Drittländer, deren Staatsangehörige von dieser Visumpflicht befreit sind [KOM(2009)0366 - C7-0112/2009 - 2009/0104(CNS)] (A7-0042/2009).

3-232

Tanja Fajon, Poročevalka. – Gospa predsedujoča, kolegice in kolegi, spoštovani podpredsednik Evropske komisije g. Barrot in vsi navzoči. Evropski parlament odločno podpira ukinitve vizumskega režima za vse države Zahodnega Balkana. To je tudi naše glavno sporočilo, ki nas je vodilo med pripravo poročila. Ob tem bi se rada posebej zahvalila poročevalkam v senci, poslankam in poslancem, saj brez njih ne bi mogla doseči takšnega rezultata. Prav tako bi se rada zahvalila Svetu in Komisiji za skupno delo, ki bo gotovo dobra podlaga za prihodnje sodelovanje na tem področju, še posebej po uveljavitvi Lizbonske pogodbe, ko bo Parlament soodločal o vrsti postopkov.

Vizumski režim je predolgo izoliral državljane Zahodnega Balkana, ki imajo danes manj pravic, kot so jih imeli v časih nekdanje Jugoslavije do prostega potovanja. Mladi iz držav Zahodnega Balkana danes vedo o Evropi skoraj tako kot o Ameriki, z interneta in s televizije. Ker prihajam iz Slovenije, lahko spomnim, da je prav slovensko predsedstvo v začetku leta 2008, pet let po podpisu Solunske agende, ki prebivalcem Zahodnega Balkana zagotavlja jasno evropsko perspektivo, začelo proces liberalizacije vizumskega režima.

Z zadovoljstvom pozdravljam predlog Komisije za odpravo vizumov za Makedonijo, Srbijo in Črno goro in še posebej z zadovoljstvom pobudo Slovenije, ki so jo države članice odločno podprle, da državljani teh držav lahko začnejo svobodno potovati v države schengenskega območja z 19. decembrom. 1. januar 2010 bi predstavljal logistično težavo, saj mnogo državljanov teh držav prav v času novoletnih, božičnih počitnic potuje na obisk k sorodnikom, ki živijo v državah članicah.

Odprava vizumov bo močno prispevala k in koristila regionalnemu sodelovanju in premagovanju etničnih delitev, graditvi kulturnih, socialnih, gospodarskih in političnih mostov.

Spoštovane kolegice in kolegi, odprava vizumov za tri države je zelo dober korak v pravo smer. Vseeno pa bi bilo treba državam, in to bi posebej rada opozorila, ki so bile izpuščene iz okvira oprostitev vizumov, dovoliti, da se temu pridružijo takoj, ko bo to mogoče, ko bodo za to pripravljene. Govorim seveda o Bosni in Hercegovini in Albaniji. Ne smemo dopustiti, da obstajajo še bolj izolirane, da bodo postale še bolj izolirane, ko bodo njihove sosede uživale možnost nemotenega potovanja v Evropsko unijo.

Seveda morajo biti za to pripravljene. Ne gre za nikakršno zniževanje kriterijev. Državljanom obeh držav želimo poslati jasno politično sporočilo. Čakamo vas, spodbuditi morate svoje vlade, da napravijo svoje naloge, mi pa bomo storili vse, da ne bo odlogov, ki bi jih povzročil proces odločanja v Evropski uniji. Lahko rečem, da je tak pristop dobil zelo široko podporo v dveh odborih, tako v zunanjepolitičnem odboru kot v mojem matičnem odboru za državljanske svoboščine, notranje zadeve in pravosodje.

Dodala bi še, da bom jutri po glasovanju prosila za besedo in predstavila še posebno politično izjavo, skupno izjavo Parlamenta in Sveta Evropske unije, ki odločno podpira odpravo vizumov za vse države Zahodnega Balkana. V njej, o kateri bomo jutri prav tako ločeno glasovali, pozdravljamo na eni strani datum odprave vizumov za Makedonijo, Srbijo in Črno goro z 19. decembrom, obenem pa Evropsko komisijo pozivamo k čimprejšnji pripravi predloga za odpravo vizumov tudi za Bosno in Hercegovino in Albanijo, ko bosta državi izpolnili pogoje. Sami pa se zavezujemo, da bomo predlog obravnavali po hitrem postopku. Želela bi, da bi bil jasen, še jasnejši datum odprave vizumov za Bosno in Hercegovino in Albanijo, vendar se zavedam zahtevnosti postopkov in upam, da je realistično mogoče pričakovati odpravo vizumov že poleti.

Samo še zaključek bi prosila. Ne smemo pozabiti tudi na Kosovo, da ne bo ostal črna luknja na zemljevidu ...

(Predsedujoča je prekinila govornico)

Samo zaključim: Evropska unija ima politično odgovornost za končanje procesa vizumske liberalizacije in jutri pričakujem široko podporo v Evropskem parlamentu.

3-233

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Madam President, it is regrettable that the Swedish Presidency could not be represented here tonight in the person of a Minister, as it would very much have liked.

I understand that the Council Presidency was not invited and was told there was no need for it to be here. I would like to remind the House that the Swedish Presidency has driven and supported the process of visa liberalisation for the Western Balkans from the very beginning.

We should – and I know my colleague Tanja Fajon, the rapporteur, agrees with me – have a chance to thank the Council Presidency, for we owe it the joint declaration between Parliament and the Council, supported by the Commission, which is unique in the history of this institution.

I would like an explanation, though maybe not here and now, of why the Council Presidency could not attend, and I would like it to go on the record that the Minister could not be here because no invitation was made.

3-234

Die Präsidentin. – Ich werde informiert, dass die Ratspräsidentschaft eingeladen war, es aber Termenschwierigkeiten gab und sie deshalb nicht anwesend sein kann. Man wird dem aber nachgehen.

3-235

Jacques Barrot, *vice-président de la Commission*. – Madame la Présidente, je fais suite à la demande de Mme Bildt pour dire que, en effet, la Présidence suédoise a été très active dans ce processus qui permet, comme vient de le dire très bien Mme Fajon, de pouvoir offrir à un certain nombre de citoyens des États membres concernés, et notamment les jeunes, la possibilité de multiplier les échanges et d'avoir des contacts avec cette Europe qu'ils ne connaissent parfois pas assez bien.

Il est vrai que cette proposition constitue une étape historique dans le développement de la politique européenne de visas de courte durée dans nos relations avec les pays des Balkans occidentaux. Et la Commission se félicite de l'accueil favorable de cette proposition législative tant par le Parlement européen que par le Conseil. Chacun est conscient de son impact politique majeur et de la sensibilité de la question qui touche tous les citoyens des pays concernés.

Je comprends la position du Parlement. J'aimerais, dans ce contexte, confirmer la volonté ferme de la Commission de suivre de près la mise en place de tous les critères définis dans la feuille de route par tous les pays concernés. L'ancienne République yougoslave de Macédoine avait déjà fait l'objet d'une expertise positive; le dialogue était donc conclu avec l'ARYM. La Serbie et le Monténégro ont connu des missions au mois d'octobre, menées par la Commission, avec les experts des États membres, et ces missions confirmaient que tous les critères des feuilles de route respectives ont été mis en place correctement.

Pour l'Albanie et la Bosnie-et-Herzégovine, nous allons suivre la même méthode. Malgré des progrès très significatifs accomplis au cours des derniers mois, la Bosnie et l'Albanie n'ont pas encore pu compléter les réformes nécessaires demandées dans la feuille de route pour justifier l'exemption de l'obligation de visa. Mais, comme vous venez de le dire, Madame Fajon, c'est déjà un grand encouragement pour eux de sentir que leurs voisins ont déjà cette faculté d'être exemptés de visas et je vous confirme que je mettrai tout mon engagement personnel pour que l'Albanie et la Bosnie-et-Herzégovine puissent, selon vos vœux, obtenir le plus rapidement possible cette exemption de visas.

J'invite le Parlement, qui, avec l'entrée en vigueur du traité de Lisbonne sera colégislateur dans le domaine des visas, à soutenir la méthode structurée de dialogue sur la libéralisation des visas qui est suivie par la Commission, parce qu'une autre approche susciterait la confusion sans apporter un réel changement du régime des visas. Elle créerait de fausses attentes et risquerait de ralentir les efforts des pays en question pour la mise en place des réformes requises par les feuilles de route.

Nous maintenons à ce stade l'Albanie et la Bosnie en annexe I du règlement, tout en réaffirmant l'engagement de l'Union européenne d'aider ces deux pays à remplir les critères de leur feuille de route, et ainsi d'accéder à la suppression de l'obligation des visas conformément aux procédures en vigueur.

Dans ce contexte, la Commission soutient le texte de la déclaration politique conjointe, qui confirme cet engagement ferme de l'Union pour la mise en place de la deuxième étape de ce processus de libéralisation de visas pour les citoyens de l'Albanie et de la Bosnie aussi vite que possible, Madame la rapporteure.

Voilà, Madame la Présidente, je crois que c'est un point très important qui montre aux États des Balkans combien l'Europe est attentive à leurs attentes et à leurs désirs.

3-236

Sarah Ludford, *rapporteur for the opinion of the Committee on Foreign Affairs*. – Madam President, the commitment supported in the Fajon report and backed by the proposed Council and Parliament declaration is a far-sighted one. It is to give visa-free travel to all the people of the Western Balkans. This is not solely a generous and altruistic move. It is also hard-headed and shrewd, since security in the widest sense of the word will be promoted and advanced. People who are free, and free to travel, tend to be committed to peaceful solutions and less prey to introverted nationalism which is a security threat.

Who can fail to be moved by the images on the screens outside this Chamber and all the celebrations we have had this week marking the 20th anniversary of the fall of the Berlin Wall? While these obstacles cannot be compared to the Wall, they are still a barrier to the free communication and wider horizons that promote understanding and tolerance. Our insistence on an inclusive approach should include a fair result by the 15th anniversary of the Dayton Agreement.

I would like to congratulate and thank the rapporteur, Mrs Fajon, for her hard work and the way that she has included all the nuances in every twist and turn of her deliberations over the last two months.

I do also thank the Council, and especially the Swedish Presidency, for their work in helping us to get agreement on the declaration, which confirms the definite aim of visa liberalisation for all the citizens of the Western Balkans as soon as possible – and we hope that this will be during 2010, because the absence of a reasonable commonality in the target dates for achieving this free travel is divisive and creates instability.

We also have made a commitment, in the Fajon report, to working for a visa-facilitation and visa-liberalisation road map for Kosovo similar to those for the other Western Balkan countries.

I would also like to add the hope that the Government of the United Kingdom – which is not included in the present decision of the EU Schengen zone by virtue, of course, of not being a member – will also shortly follow the same path. I always feel a certain schizophrenia when working on these matters on the Schengen projects because I am a British MEP, but it obviously would be a good thing both for the European Union and for the Western Balkan region if the UK were to follow suit as quickly as possible.

I would like to conclude by thanking Mrs Fajon, the rapporteur.

3-237

Anna Maria Corazza Bildt, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, the PPE Group is committed to speeding up visa liberalisation for all countries in the Western Balkans by July 2010. We welcome and support the proposal to grant visa liberalisation for the former Yugoslav Republic of Macedonia, Montenegro and Serbia by Christmas this year.

We understand the plea of the people of Bosnia and Herzegovina, and Albania – a young generation which has been locked in and left out and feels imprisoned. To them we say, ‘We are on your side; we are ready when you are ready’. It is regrettable that the slow start by the authorities in Albania, and Bosnia and Herzegovina left them behind. The responsibility for any delays rests with them. We exhort them to meet the benchmarks as soon as possible. We know that the Commission is helping in that process.

Unfortunately, I have to say that I am saddened that it took us three months of negotiations for the PPE Group to convince the political Left in this House to operate according to the Treaties. Is that so complicated? Finally, it too has understood that the European Parliament is not above the law.

With all respect to my distinguished colleagues, I have to denounce a non-constructive attitude. There are no short cuts. There is no abracadabra. We are not here to score points. We are here to obtain results for the citizens of the Balkans. Let me be clear, any provisional mixed intermediary status does not accelerate the process and does not put pressure on the Commission or the Council. It definitely does not send any strong political message.

I would like to conclude by saying that I experienced the siege of Sarajevo and the shelling for a year and a half. To my friends there I am saying that I am committed.

(The President cut off the speaker.)

3-238

Claude Moraes, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, until 2008 and the Slovenian Presidency, not enough progress was made on what the Commissioner rightly called a historic move towards visa liberalisation for the Western Balkans.

As Mrs Ludford said, very correctly, there are deep practical considerations as to why this is important for us and why this is not just a reactive measure. So, on behalf of the Socialist and Democrat Group, I want to thank the rapporteur, Mrs Fajon, for the careful and painstaking work she has undertaken to move the European Union towards this ultimate goal of abolition of the visa regime for all the countries of the Western Balkans. This has been done with the shadow rapporteurs and with the Commission and Council, and it should be commended.

While it is clear that many see visa liberalisation as having great benefits on both sides; it is also the case that we have to take the whole House with us on the question of the road map and of ensuring that fundamental reforms are carried out in all of these countries, in order to gain confidence for a truly decent visa-liberalisation regime.

The task for our rapporteur was to make a breakthrough on visa liberalisation while taking the House with her. She has done this in the form of the declaration that she negotiated with the Council. The declaration looks to visa liberalisation for Macedonia, Serbia and Montenegro, to an acceleration of the liberalisation regime for Albania, and Bosnia and Herzegovina and to a sensitive compromise on the question of Kosovo.

For all these reasons, my group supports this report and hopes it will gain widespread support in the House.

3-239

Ulrike Lunacek, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin! Ich möchte mich zuerst den Worten meines Vorredners anschließen und meinen herzlichen Dank an beide Berichterstatterinnen, Frau Fajon und Frau Sarah Ludford für den AFET- und den LIBE-Ausschuss, und auch an die Schattenberichterstatter aussprechen. Es ist uns gelungen, einen Vorschlag zu machen, eine Forderung an Kommission und Rat zu stellen, hier ein Gesamtpaket für alle Menschen des gesamten Westbalkan zu machen und nicht einige draußen zu lassen. Ich hoffe sehr – und richte mich dabei an Kommissar

Barrot –, dass Sie beim Rat durchsetzen können, dass es auch für das Kosovo das Ziel der Visaliberalisierung geben wird, dass der Dialog jetzt beginnt und dass für Bosnien und für Albanien spätestens Mitte nächsten Jahres die Visaliberalisierung erreicht wird. Mir wäre lieber, es wäre schon früher.

Ich möchte etwas klarstellen. Natürlich geht es um die Implementierung, aber ich habe gehört, dass in Serbien noch nicht alles implementiert wurde. Ich würde gerne wissen, wie Sie das einschätzen. Es ist wichtig, alles zu implementieren. Vielen Dank allen, die mitgearbeitet haben, und ich hoffe, dass alle Menschen ...

(Die Präsidentin entzieht der Rednerin das Wort.)

3-240

Doris Pack (PPE). – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Vor zwanzig Jahren erhielten meine Landsleute aus Ostdeutschland die Reisefreiheit. Wenige Jahre später hat Milošević die Reisefreiheit für Serbien und anschließend für alle anderen Länder in der Region willkürlich aufs Spiel gesetzt und dann auch verwirkt. Wie oft haben wir in diesem Hause seit dem Jahr 2000 in Erklärungen und in öffentlichen Diskussionen Reisefreiheit, Visafreiheit für die Länder Südosteuropas gewünscht. Wir wissen, dass es die EU als solche nicht kann, sondern die nationalen Regierungen zustimmen müssen. Wir müssen die Ängste in unserer Bevölkerung abbauen. Kriminelle sind überall, sie brauchen kein Visum! Sie kommen ohne Visum über die Grenzen. Insofern brauchen wir uns darum nicht zu kümmern.

Es geht um die junge Generation, die mit Hilfe der Visafreiheit endlich auch dahin reisen kann, wohin wir wollen, dass sie kommen. Deswegen freuen wir uns, dass die Bürger von Mazedonien, von Montenegro und Serbien jetzt endlich wieder frei reisen können. Welche Freude! Es ist auch ein Tropfen Traurigkeit dabei, dass nämlich Albanien, Bosnien-Herzegowina und das Kosovo noch nicht dabei sein können. Wir erwarten aber, dass die Kommission im Dezember die großen Fortschritte, die Albanien gemacht hat, würdigt und auch sieht, dass sich in Bosnien-Herzegowina einiges verbessert hat. Leider gibt es in Bosnien-Herzegowina Politiker, die sich weniger um die Interessen ihrer Bürger kümmern, in der Gewissheit, dass sie selbst ja Visafreiheit haben. Ich glaube also, dass wir auch dafür sorgen müssen, dass das im nächsten Sommer möglich ist. Ich hoffe, dass Herr Barrot uns dabei hilft. Das Kosovo darf aber nicht vergessen sein. Es darf nicht der einsame schwarze Fleck bleiben. Wir haben die Verpflichtung, dem Kosovo zu helfen, die *Benchmarks* zu erfüllen. Allein kann es das nicht. Visafreiheit ist ein zutiefst menschlicher Akt. Ich freue mich, dass wir alle dazu in der Lage waren. Danke, für diese Möglichkeit, Herr Barrot.

3-241

Kinga Gőncz (S&D). – Európa, az Európai Unió békeprojektként indult és történelmének leghosszabb békeidőszakát éli. Tudjuk tehát, hogy az integráció milyen erőtlen eszköz ebből a szempontból, és most a mi kezünkben van a Nyugat-Balkán esetében.

A Nyugat-Balkán nemrég ment keresztül egy nagyon traumatikus időszakon, nagyon sok emberi fájdalmat okozó háborún. Ennek meghaladásához az európai integrációs folyamat előrehaladására van szükség. Ebben fontos lépés a vízummentesség. Többen említették a fiatalok számára a közvetlen kapcsolat, közvetlen tapasztalatszerzés lehetőségét, a demokratikus erők megerősödésének lehetőségét. Mindenképpen a bizalom üzenete és a vízummentesség, de európai érdek is a Nyugat-Balkán közeledése az Európai Unióhoz biztonságpolitikai, gazdaságpolitikai szempontból is. Fontos azonban, hogy ne képezzünk újabb megosztottságot a térségben, de mihamarabb mindegyik ország csatlakozhasson a vízummentességhez.

3-242

Emine Bozkurt (S&D). – Morgen zal het Europees Parlement stemmen over afschaffing van de visumplicht voor kort verblijf voor Balkanlanden. Niet alle landen waarvoor een *roadmap* was opgesteld, komen in aanmerking om per 1 januari een vrijstelling te krijgen.

Het is zeer ongelukkig dat als gevolg van het voorstel van de Commissie er een verschil tussen bevolkingsgroepen in één land, in Bosnië-Herzegovina, zal kunnen bestaan. Zij die met een Kroatisch of Servisch paspoort visumvrij naar Europa kunnen reizen, en zij die niet een dergelijk paspoort bezitten: de Bosnische moslims. Een pijnlijk onderscheid, gezien de recente historie van dit land.

Morgen is het aan het Europees Parlement om een signaal af te geven aan Bosnië-Herzegovina en aan Albanië. Criteria zijn criteria, en om in aanmerking te komen voor visumvrijstelling zal er aan die vereisten moeten worden voldaan. Maar zodra je aan de gestelde ijkpunten voldoet, moet de visumvrijstelling zo spoedig mogelijk gerealiseerd worden.

We zien dat er veel is gedaan om de benchmarks te realiseren, en we roepen de Commissie op Bosnië-Herzegovina en Albanië bij te staan om zo snel mogelijk aan alle vereisten te voldoen.

3-243

Zoran Thaler (S&D). – Ukinitve viz prebivalcem Zahodnega Balkana za potovanje v Evropsko unijo ima ob tehnični dimenziji tudi izrazit političen naboj in pomen. Danes smo upravičeno proslavili 20-letnico padca berlinskega zidu in

realnega socializma v našem Parlamentu. V Skopju, Podgorici in Beogradu pa bodo za letošnji božič in novo leto končno proslavili padec skoraj dvajsetletnega vizumskega zidu, ki jih je ločeval od nas v Evropski uniji.

Skoraj dvajset let je namreč večina prebivalcev bivše Jugoslavije živela brez možnosti, da prosto potuje po Evropi, kot so bili tega vajeni prej, ko so bili še državljani propadle socialistične federacije. Ta eno generacijo dolga izolacija je začela puščati hude posledice in skrajni čas je, da jo končamo.

Makedoncem, Črnogorcem in Srbom pa se morajo pridružiti čim prej v letu 2010 tudi Bosanci in Hercegovci, Albanci ter Kosovarji. Šele to bo omogočilo novim generacijam v teh državah, da končno vidijo in okusijo zunanji svet, navežejo stike z ostalimi Evropejci, prispevajo k razvoju evropskih vrednot doma in usposobijo svoje nacije za polnopravno članstvo v naši skupni evropski zgodbi – Evropski uniji.

Kot poročevalec Evropskega parlamenta za Makedonijo te dni dobivam veliko klicev ljudi iz različnih balkanskih držav. Jasno in glasno bi jim rad zagotovil: vaše brezvizno potovanje v EU ni zamenjava za vaš vstop v EU, vaše svobodno potovanje v EU je vaš korak k polnopravnemu članstvu v EU.

3-244

Kinga Gál (PPE). – Szeretném üdvözölni ezt a jelentést, gratulálni a jelentéstevőknek és az árnyékjelentés-tevőknek, és elmondani, hogy én úgy látom a berlini falleomlás huszadik évfordulóján, hogy a határok átjárhatóságának biztosítása a nyugat-balkáni országok esetében egy újabb falleomlásként illeszkedik a 20 évvel ezelőtt elkezdődött események sorába.

Éppen ezért üdvözlendő az indítvány, de nem szabad elfelejtenünk, hogy a vízumentesség biztosításának kérdése csak részben technikai kérdés és egyben egy nagyon világos politikai ügy. Ezért fontos és támogatom a közös nyilatkozat elfogadását, mert ezzel az európai intézmények jelzik, megértették ezt a felelősséget. A felelősség egyben cselekvést is jelent, cselekvést elsősorban az érintett államok részéről, amelyek a vízumentesség feltételeit még nem tudták teljesíteni, minél hamarabb teljesítsék ezeket a feltételeket, és cselekvést az Európai Bizottság részéről, hiszen segítsége nélkül ez a folyamat elhúzódna.

3-245

Axel Voss (PPE). – Frau Präsidentin! Ich denke, wir sind mit den Balkanstaaten auf einem guten Weg. Wir haben eine Annäherung durch die Visaerleichterung, und das dient der Stabilität, ist aber auch ein Zeichen der Wertschätzung der unternommenen Anstrengungen. Ich finde es aber auch gut, dass wir eine klare Regelung beibehalten und die Anforderungen, die dafür notwendig sind, auch eingehalten werden. Hierfür danke ich insbesondere natürlich auch meiner Kollegin, Frau Corazza Bildt, für die Anstrengungen, die sie unternommen hat.

Alles andere wäre meines Erachtens eine klare Brüsseler Entscheidung, in der ein klares System aufgegeben worden wäre, und es gäbe keine Ehrlichkeit gegenüber den Betroffenen in den Balkanstaaten, genauso wenig wie gegenüber unseren eigenen Leuten. Politische Signale gehören nicht in ein Sternchen, in eine Anlage einer europäischen Richtlinie oder Verordnung, sondern müssen ausformuliert werden.

3-246

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – Pani Przewodnicząca! Cieszę się, że obywatele zachodnich krajów bałkańskich będą mieli możliwość swobodnego poruszania się po Unii Europejskiej. Ułatwi to kontakty międzyludzkie, rozszerzy możliwości biznesowe i stworzy mieszkańcom tego regionu warunki do lepszego poznania Unii Europejskiej.

Nie możemy jednak pozwolić, aby nasi wschodni sąsiedzi byli izolowani, nie możemy pozbawić ich szansy, jaką dajemy innym krajom europejskim. Dla nich również musimy ustalić jasne kryteria i plan działania dla większej liberalizacji ruchu wizowego. Musimy mieć na uwadze, że koszt wizy jest poważnym wydatkiem dla mieszkańców tych krajów, a procedury są długotrwałe, co ogranicza możliwości rozwijania różnorodnych form współpracy.

Powinniśmy też pamiętać, że w 2012 r. odbędą się mistrzostwa Europy w piłce nożnej, a ich gospodarzami będą Polska i Ukraina, więc możliwość swobodnego przemieszczania się będzie szczególnie ważna.

3-247

Cristian Dan Preda (PPE). – Vreau să subliniez și eu importanța libertății circulației ca drept fundamental și să reaffirm faptul că numeroși cetățeni din țările Balcanilor de Vest se vor bucura de acest drept. Salut, evident, această deschidere.

Deplâng însă în același timp faptul că, în niciun fel, acest raport nu a conținut până la urmă o referință la o țară aflată în Parteneriatul Estic și care, cred, trebuie asociat cu Moldova, măcar simbolic. E vorba de o țară care a cunoscut numeroase progrese în ordinea politică, e vorba de Moldova. Cred că astăzi zidul cel mai puternic pe care îl cunoaștem în Europa se află la granița de est, între România și Moldova, și cred că acest fapt trebuie deplâns.

3-248

Jacques Barrot, vice-président de la Commission. – Madame la Présidente, merci à tous les intervenants qui ont très largement appuyé la démarche qui consiste à supprimer les visas pour trois premiers pays des Balkans. Vous avez souligné

les uns et les autres que la liberté de mouvement était évidemment très souhaitable. Comme l'a dit M. Moraes, elle est bénéfique pour les deux parties, pour l'Europe comme pour les États des Balkans.

Je voudrais simplement, Madame la Présidente, en remerciant tous les intervenants et, en particulier le rapporteur, Mme Fajon, vous dire que, depuis que les décisions sont déjà en partie à peu près prises pour l'ARYM, le Monténégro et la Serbie, nous n'avons pas arrêté d'aider l'Albanie, où je me suis rendu personnellement, et la Bosnie-et-Herzégovine, pour les aider justement à progresser. Et nous allons continuer.

Je pense que l'adoption très rapide de cette résolution préjuge bien de la manière dont nous pourrions rapidement ensuite passer aux autres États et, en particulier, à la Bosnie-et-Herzégovine et à l'Albanie, sans oublier bien sûr le Kosovo.

3-249

PRESIDE: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Vicepresidente

3-250

Tanja Fajon, rapporteur. – Mr President, once again I thank all those who made contributions, which prove that the European Union strongly supports visa liberalisation for all the countries of the Western Balkans.

I regret that the Swedish Minister was not here, because we had very good cooperation. I welcome the Commission's commitment to do everything possible to accelerate the process for Bosnia and Herzegovina, and Albania, and I hope both countries will introduce visa-free regimes once they meet the criteria – as soon as possible, possibly in summer next year.

I want to say that I involved everyone in this, and I am fully aware of what the Treaties prescribe. But this is a political House, and we all do serious politics as best we can.

Once again, I welcome the abolition of visas for Macedonia, Serbia and Montenegro on 19 December, and I really hope that Bosnia and Herzegovina, and Albania can follow as soon as possible. We are talking about the destiny of the young generation. It is our political responsibility to finish this visa liberalisation process, and we also have to find a solution for all the people in Kosovo.

Thank you very much for your cooperation.

3-251

El Presidente. – Se cierra el debate.

La votación tendrá lugar mañana a las 11.00 horas.

Declaraciones por escrito (artículo 149 del Reglamento)

3-252

Kinga Gál (PPE), írásban. – Tisztelt Elnök Asszony, Biztos Úr! Először is gratuláció illeti a jelentéstevőt és árnyék-jelentéstevőt, hogy elfogadható kompromisszumot készítettek az ügyben. A vízummentesség biztosításának kérdése csak részben technikai kérdés, ez nagyon világos politikai ügy. A vízummentesség kölcsönös bizalmon, kölcsönös kötelezettségvállalásokon alapul. Ezért a jelentés mellett támogatom a közös nyilatkozat elfogadását is, mert ezzel európai intézmények jelzik, megértették ezt a felelősséget.

Természetesen a felelősség cselekvést is jelent. Cselekvést elsősorban az érintett államok részéről, amelyek a vízummentesség feltételeit még nem tudták teljesíteni, meg kell tenniük mindent, hogy azok minél gyorsabban teljesülhessenek. Cselekvést az Európai Bizottság részéről, hiszen hathatós segítsége nélkül ez a folyamat csak elhúzódna, ami nem lehet érdekünk; egyaránt vonatkozik ez Bosznia-Hercegovina, Albánia és Koszovó esetére.

Magyar képviselőként szeretném ismételtelen kifejezni, hogy a Szerbiát érintő vízummentesség révén a vajdasági magyarok kapcsolata is közvetlenebbé válik az anyaországgal, Európával. Azon polgárok esetében, akik a határok egyik vagy másik oldalán élnek, azonos nyelvet beszélnek, szoros családi, kulturális kapcsolatokat ápolnak - esetükben nem lehet eléggé nyomatékosan kifejezni azt, milyen értéket jelent az akadálymentes, vízummentes határátkelés. A berlini falleomlás, a szögesdrót átvágásának huszadik évfordulóját éljük ma meg. A határok átjárhatóságának biztosítása a nyugat-balkáni országok esetében egy újabb falleomlásként illeszkedik a húsz évvel ezelőtt elkezdődött események sorába.

3-253

21 - Ayuda financiera a medio plazo a las balanzas de pagos de los Estados miembros y condicionalidad social (debate)

3-254

El Presidente. – El siguiente punto es el debate sobre la pregunta oral a la Comisión sobre ayuda financiera a medio plazo a las balanzas de pagos de los Estados miembros y condicionalidad social, de Tatjana Ždanoka y Jean Lambert, en nombre del Grupo Verts/ALE, Alejandro Cercas, en nombre del Grupo S&D, Marian Harkin y Elizabeth Lynne, en nombre del Grupo ALDE (O-0102/2009 - B7-0215/2009).

3-255

Tatjana Ždanoka, autor. – Mr President, I come from Latvia, a country hit severely by the financial crisis. Latvia was at risk of going bankrupt without financial assistance from outside. We received such assistance from the EU and the IMF. However, as a precondition, the Latvian Government had to cut budgetary spending. It did so by reducing pensions by 10% and the pensions of working pensioners by 70%, reducing family benefits and maternity benefits for working parents by 10%, as well as reducing non-taxable personal income tax thresholds.

The approach, as you see, was an egalitarian one. Whether one's pension was EUR 100 or EUR 1 000, 10% was taken off. The Commission welcomed these cuts which were made in such a scandalous manner, and signed a memorandum of understanding with Latvia. It was clear from the very beginning that such unselective cuts would hit the most vulnerable in society. Is the Commission not aware of the European Year against Poverty?

The Latvian situation is not unique in the Union. Hungary and Romania have also received Community loans. Other countries may one day be forced to apply for such loans. We must therefore avoid creating a precedent of accepting antisocial measures.

Commissioner, of course you can say that you only give the money, and that the governments of the Member States are responsible for social policy. But social rights are legally binding on the institutions of the European Union. This means that everything the institutions do must be measured against social rights. Otherwise words about a high level of social protection as an EU task will do no more than raise an ironical smile.

3-256

Elizabeth Lynne, autor. – Mr President, this is not about telling Member States exactly what they should or should not be spending their money on. Each country has its own immediate priorities for getting themselves out of their financial difficulties.

But when Member States do receive that aid from the European Union under this provision, they should be encouraged to spend it in a way that respects the principles of the Union – in other words, not ignoring the need for social protection and social inclusion.

This financial crisis has hit people across the European Union hard, and therefore it is right that this fund exists. Millions of people have lost their jobs. Many of those who have become unemployed in those Member States are the most vulnerable and the least likely to find employment quickly. That is why it is important that social safety nets in those Member States are not ignored.

We have asked in our oral question particularly about whether Member States are required to include an evaluation of the social impact in their reports that they submit to the Commission. I would be pleased if you can inform us about whether that is the case.

It is important that we give the right message to Member States that are receiving European funding through the medium-term financial assistance. I believe personally that we must make it clear that the Commission might take into account the way the most vulnerable have been helped, before agreeing any further assistance.

I know that when Member States are in financial difficulties it is quite often not easy to continue to be aware of their social obligations, hence this oral question. It is so important to remember that this financial crisis has a human face as well and that face is represented quite often by the already most marginalised in society.

3-257

Alejandro Cercas, Autor. – Señor Presidente, señor Comisario, antes de hacer la pregunta leí atentamente los precedentes y cuáles habían sido las posiciones que el Parlamento había tomado sobre estas cuestiones. Y es un hecho, no una opinión, que el día 24 de abril de este año el Parlamento aprobó una Resolución legislativa con motivo de una reforma del Reglamento (CE) n° 332/2002 que, al hilo del artículo 100 del Tratado, regula estos instrumentos financieros.

En esa Resolución, señor Comisario, el Parlamento era favorable a estas ayudas, a abordar los problemas específicos que tienen en sus finanzas públicas los Estados más golpeados por la crisis financiera, expresaba rotundamente su solidaridad, sobre todo con los Estados que acaban de llegar más recientemente a la Unión, pero, al mismo tiempo, señor Comisario, el Parlamento decía claramente que esas ayudas debían estar condicionadas y señalaba cuatro criterios, que son los objetivos comunitarios.

Por una parte, que haya calidad en el gasto público, que no se tire el dinero; por otra, que se respeten los sistemas de seguridad social y el crecimiento sostenible; en tercer lugar, que no se abandone una política de pleno empleo de calidad; y, en cuarto lugar, que se luche contra el cambio climático. Lógicamente, si son buenos objetivos para nosotros, también deben ser respetados en estos países.

Han pasado pocos meses y hemos recibido bastantes informes de ONG, de sindicatos, de ciudadanos, sobre alguno de los cuatro países que en cantidades muy importantes —6 500, 3 100, 2 200, 5 000 millones de euros— han recibido ayudas para el apoyo de sus finanzas públicas. Y nos dan cifras como las que acaba de citar la compañera: recortes del 40 % en el sector de la educación; recortes del 10 % en el programa de pensiones; reducción a la mitad de las subvenciones de los enfermos...

Señor Comisario, ante esta realidad, el Parlamento quiere, al menos, que nuestro silencio no sea interpretado allí —como está siendo interpretado— como que imponemos estas medidas; al menos no deberíamos ser cómplices de esa interpretación de que es Europa quien agrede a esas capas de población más necesitadas. Y si es posible, señor Comisario, debemos evitar que el ajuste lo paguen los más débiles.

3-258

Joaquín Almunia, Miembro de la Comisión. – Señor Presidente, señores diputados y señoras diputadas, los problemas en Letonia o en Hungría o en Rumanía, que son los tres países de la Unión Europea que en este momento reciben préstamos a través de la facilidad de la balanza de pagos, son problemas que no ha creado ni este Parlamento, ni la Comisión Europea, ni la Unión Europea; son problemas que ha creado la crisis económica, pero que han agravado una mala gestión y una mala política por parte de los responsables políticos de esos países, porque hay países en la misma región de la Unión Europea que Letonia, o en la misma región de la Unión Europea que Hungría, o en la misma región de la Unión Europea que Rumanía, que no están teniendo los mismos problemas, que están pudiendo hacer frente a la crisis en mejores condiciones, con apoyo de los presupuestos europeos, a través de Fondos Estructurales y de Cohesión, con la protección que da ser miembro de la Unión Europea y tener una perspectiva de integrarse en el euro, pero sin necesidad de pedir ayuda a la facilidad de la balanza de pagos.

¿Por qué esos tres países han tenido que pedir ayuda? ¿Por qué les hemos tenido que prestar dinero? No por culpa ni de la Comisión ni del Parlamento, ni de la Unión Europea en general: por responsabilidad de mala gestión en esos países.

¿Cómo estamos ayudando a esos países? Prestándoles dinero; y nadie presta sin condiciones, y nosotros no tenemos autorización de este Parlamento ni del Consejo para prestar sin condiciones. Prestamos con condiciones, y les ponemos a esos países unas condiciones que son duras, porque su situación es extraordinariamente difícil, pero les decimos: «No rebajen dinero para poder cofinanciar los Fondos Estructurales y los Fondos de Cohesión; no adopten medidas regresivas; no recorten dinero para perjudicar a los más débiles». A veces tenemos éxito y, a veces, desgraciadamente, no tenemos éxito, porque no depende de nosotros, sino de ellos.

Por lo tanto, yo comparto sus preocupaciones, y no sólo las comparto, sino que, en nombre de todos ustedes, se las transmito a esos gobiernos, a la vez que, en nombre de la Unión Europea, les doy dinero: 3 100 millones de euros de préstamo a Letonia y cantidades muy importantes también a Rumanía y a Hungría.

Pero atención: nadie presta sin condiciones, y yo no estoy autorizado a hacerlo en nombre de ustedes, en nombre de los Estados miembros, y no podemos, para bien o para mal, tomar decisiones que son responsabilidad de los gobiernos y de los parlamentos de esos países.

Lo que sí hacemos es recordarles a los gobiernos y a los parlamentos de esos países: uno, la responsabilidad por llevar a sus países a una crisis que otros países no están sufriendo con tanta gravedad; y dos, les recordamos que hay medidas que no se pueden tomar, y no estamos dispuestos a prestar dinero para que se adopten medidas que vayan más allá de lo estrictamente necesario para ajustar unas finanzas públicas y poner a esos países en condiciones de afrontar su futuro sin necesidad de pedir prestado a la Unión Europea.

3-259

Jean-Paul Gauzès, au nom du groupe PPE. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, je crois que ce qui vient d'être dit par le commissaire apporte une vraie réponse à la question qui est posée.

L'Union européenne ne met pas de fonds à disposition sans conditions. Ces conditions ont été rappelées: qualité des dépenses publiques, objectifs de développement durable, politique d'emploi, changement climatique, mais aussi évidemment la nécessité de répondre le plus rapidement possible aux insuffisances de la gestion antérieure, de manière à ce que ces pays que l'on aide puissent se mettre au bon niveau.

Mais dans une crise telle que celle que nous connaissons, je crois qu'il ne faut pas exagérer la conditionnalité. On doit faire confiance aux gouvernements des États qui bénéficient des aides européennes pour mettre en place les dispositions

nécessaires et éviter, comme l'a dit le commissaire, les dispositions qui pourraient être rétrogrades ou retourner vers le passé.

Bien évidemment, les dépenses sociales sont importantes, elles doivent être préservées mais, là encore, il faut faire confiance aux États membres pour adopter les mesures nécessaires pour rétablir la situation et ne pas s'engager dans des contrôles tatillons qui, de toute façon, seraient sans efficacité.

C'est à l'occasion d'aides éventuelles nouvelles que doit être appréciée la façon dont les États membres ont utilisé les aides européennes et c'est à ce moment-là qu'éventuellement pourront être tirées les conséquences de mesures qui auraient été inadaptées, notamment dans le domaine social.

3-260

Pervenche Berès, au nom du groupe S&D. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, vous vous en souvenez très bien, le 24 avril, mon collègue Alejandro Cercas l'a rappelé, lorsque nous avons accepté, validé, ratifié l'augmentation de la facilité de balance des paiements, nous l'avons fait à deux conditions. La première, que ces aides soient assorties d'une conditionnalité, notamment en matière sociale, et puis qu'il y ait une transparence vis-à-vis de ce Parlement quant aux conditions dans lesquelles de tels accords ont été conclus avec les États membres en question. Je pense donc que le débat que nous tenons ce soir est un débat juste, utile, démocratique et qui doit apporter la preuve de l'efficacité.

Nous sommes dans une situation absolument critique du point de vue de l'Union européenne et nous voyons bien que cette crise met à mal les fondamentaux mêmes de la solidarité entre les États membres et particulièrement vis-à-vis de certains États membres. Les nouvelles qui nous viennent de Roumanie ne font qu'aggraver cette situation où, compte tenu de l'incertitude politique provoquée par les conséquences de cette crise notamment, nous sommes dans une grande difficulté.

Mais je ne voudrais pas que nous reproduisions ici des erreurs du passé, et notamment celles que nous avons pu qualifier d'erreurs du FMI qui, il y a une dizaine d'années, appliquait des recettes qui, au fond, aggravaient le mal. Et je marque un profond désaccord avec mon collègue Jean-Paul Gauzès lorsqu'il nous incite à ne pas exercer des contrôles tatillons et à attendre la prochaine demande pour examiner la qualité de l'utilisation de l'aide. Non! C'est au moment où on engage l'aide que l'on peut définir la conditionnalité et l'Europe a suffisamment payé, me semble-t-il, dans de nombreux domaines, de ne pas examiner la conditionnalité de l'aide pour fermer les yeux dans ce cas.

On ne peut pas accepter aujourd'hui, au sein de l'Union européenne, que ce soient les plus vulnérables qui paient les politiques d'ajustement. Je crois qu'il ne s'agit pas d'accuser la Commission de la mauvaise gestion de la politique lettone. Personne, dans ce Parlement, ne vous a, Monsieur le Commissaire, indiqué que telle était la voie que nous voulions suivre.

Mais nous ne pouvons pas accepter que l'engagement du budget de l'Union européenne, de notre solidarité vis-à-vis de la Lettonie se fasse au détriment des plus vulnérables car nous ne pensons pas que c'est la voie du rétablissement de la solidarité et de l'équilibre de l'économie lettone.

3-261

Marian Harkin, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, the EU's social-protection and social-inclusion process is core to ensuring the achievement of the European Union's strategic goal of sustained economic growth, more and better jobs and greater social cohesion.

During an economic crisis, there are increased risks of poverty and social exclusion for many citizens, but particularly for those on the margins of society, for those who become unemployed and for those who rely on the various social safety nets that operate within the different Member States.

This question asks the Commission if it is attempting to mainstream the social protection and inclusion process in the provision of medium-term financial assistance for Member States' balances of payments under Council Regulation (EC) No 332/2002.

I am always sensitive to the imposition of too many conditions and excessive red tape on recipients of assistance, and that goes for Member States right down to SMEs and individuals. However, when that imposition would help to realise a core EU principle such as social inclusion, then it is indeed important. We cannot aspire to a social inclusion process and produce lots and lots of documents outlining how to achieve it, if at the same time we do not ensure that this process is mainstreamed in our initiatives.

The Commissioner says that we have attached harsh conditions to these loans. But I was not exactly clear as to what these conditions are, and indeed if they include social conditionality.

Regardless of the circumstances whereby EU funds are disbursed, we cannot wash our hands and hope for the best. We have been asked to trust Member States. Trusting Member States is fine, but trust has always to be earned and if there are concerns, I believe they need to be dealt with.

3-262

Patrick Le Hyaric, *au nom du groupe GUE/NGL*. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, la plupart des économistes indiquent désormais que la crise est due, pour une grande part, au transfert des richesses créées par le travail vers le capital, vers les profits. Et, en général, on s'accorde aussi à dire que ce sont les pays où on a maintenu les systèmes de protection sociale et les services publics où les populations ont relativement moins souffert de la crise.

Or, le problème qui nous est posé ce soir, c'est bien la nature des conditions que vous mettez pour octroyer des aides européennes ou celles du Fonds monétaire international aux populations. Celles-ci ne peuvent plus être conditionnées à l'application de plans d'ajustement structurel réduisant les dépenses sociales, les dépenses de formation, privatisant les secteurs publics, y compris les services sociaux d'intérêt général. C'est cela qui est devenu aujourd'hui inefficace et il faut le reconnaître. Tout ceci ne fera qu'aggraver la crise, le chômage et la pauvreté.

Voilà pourquoi il faut, à notre avis, inverser les critères de cette conditionnalité et décider que les fonds publics européens ou du Fonds monétaire international puissent être conditionnés, combinés avec un nouveau système de crédits et soient octroyés selon des critères nouveaux visant et incitant à une nouvelle répartition des richesses pour augmenter les salaires, les retraites, les minima sociaux, maintenir un haut niveau de protection sociale, la garantie d'un travail pour toutes et tous. Au fond, c'est le progrès social qui va de pair avec l'efficacité économique et pas le contraire.

3-263

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – Godājamais priekšsēdētāja kungs, godājamais komisāra kungs! Eiropas Komisija ir izrādījusi saprotamu un solidāru pretimnākšanu dalībvalstīm, kuras krīzes dēļ ir nonākušas fiskālās grūtībās. Stabils un spēcīgas sociālā atbalsta sistēmas nav uzturamas bez spēcīgām dalībvalstu tautsaimniecībām. Kolēģi piedāvā sašaurināt finansiālā atbalsta nosacījumus, ko es principā uzskatu par nevēlamu. Drīzāk būtu nepieciešams nopietni apsvērt iespēju paplašināt finansiālā atbalsta saņemšanas nosacījumus, atļaujot tos izmantot ne tikai valstu budžetu un finanšu sistēmas stiprināšanai, bet arī tautsaimniecības attīstībai.

Ieguldījumi tautsaimniecībā ir nepieciešami, lai ilgtermiņā nodrošinātu stabils sociālā atbalsta sistēmas. Finansiālās palīdzības līdzekļu izmantošana arī šādā veidā būtu labākais veids, kā visīsākajā laikā palīdzēt finansiālās grūtībās nonākušajām dalībvalstīm. Valstu izeja no krīzes un tālāka stabilizācija ir cieši saistīta ar Eiropas Savienības politiku attiecībā pret šīm valstīm. Tikai saskaņota un efektīva rīcība dos rezultātus Eiropas Savienības mērogā. Finansiālā palīdzība nav un nevar būt vienīgais veids, kādā Eiropas valstis var atbalstīt viena otru. Ir jāpanāk kompleksi risinājumi, kas veicinātu visu Eiropas Savienības dalībvalstu ekonomikas attīstību.

3-264

Kinga Gőncz (S&D). – Ezek az országok, amelyekről itt szó van az Európai Unió új tagországai, amelyeknek a rendszerváltozások után egyszerre kellett a rendszerváltások veszteseiről gondoskodni, egy gazdasági szerkezetátalakítás után versenyképessé válni egy nyílt piacon, kiegyensúlyozott szerkezetű gazdaságokat kialakítani, építeni, és itt van a legkevesebb tartaléka, ezekben az országokban az embereknek. A lakáshitelek törlesztése nehézségekbe ütközik a magas deviza alapú hiteltarány miatt, növekszik a munkanélküliség az egyoldalúan fejlődő gazdaság nehézségei miatt és csökkennek a szociális kiadások is.

Azt látjuk, hogy a szociális feszültségek következtében instabilitás alakul ki, politikai instabilitás, több országban növekszik a szélsőséges nézetek támogatottsága, és a populizmus teret nyer. Azt gondolom, hogy mindezek figyelembevételével kell értékelnünk a helyzetet és kialakítani a további tennivalókat az európai szolidaritás értelmében és ennek az alapján.

3-265

Jürgen Klute (GUE/NGL). – Herr Präsident! Das Thema, das wir hier heute Abend diskutieren, hat schon mehrfach auf der Tagesordnung des Europäischen Parlaments gestanden. Bekannterweise orientiert sich die Kommission bei der Gewährung der Beihilfe an den Konditionen des Internationalen Währungsfonds. Das ist schon ein paar Mal angeklungen.

Vor diesem Hintergrund hat es wiederholt Anfragen des EP an die Kommission gegeben. Das EP hat im November 2008 die Kommission aufgefordert, eine Analyse der Auswirkungen des Verhaltens von Banken vorzulegen, die ihre Vermögenswerte seinerzeit aus den kurz zuvor beigetretenen Mitgliedsstaaten transferiert haben. Am 24. April diesen Jahres hat das EP diese Forderung wiederholt. Des Weiteren hat das EP gefordert, dass es über die Absichtserklärungen unterrichtet wird, die zwischen der Kommission und den Mitgliedsstaaten, die Beihilfen erhalten, im Detail abgeschlossen werden und in denen die Bedingungen für die Beihilfen im Detail aufgeführt werden. Soweit ich weiß, sind diese Anfragen bis heute nicht beantwortet worden.

Meine erste Frage lautet daher: Stimmt es, dass diese Anfragen bisher nicht beantwortet worden sind? Wenn das stimmt, dann lautet meine zweite Frage: Weshalb sind diese Anfragen bisher nicht beantwortet worden? Und meine dritte Frage lautet dann: Wann ist mit einer Beantwortung dieser Anfragen zu rechnen?

3-266

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – Ca reprezentant al unei țări care a beneficiat de asistență financiară pentru balanța de plăți de la Comisia Europeană, România, aș dori să mulțumesc Comisiei Europene pentru rapiditatea cu care a acționat în direcția acordării asistenței financiare pentru balanța de plăți, fără de care problemele economice și sociale ale României ar fi fost mult mai dificile.

Sigur că sunt multe probleme sociale în aceste țări care au primit asistența financiară și putem discuta despre ce fel de condiționalitate socială ar putea fi vorba în aceste acorduri de asistență financiară. Și dacă punem problema în acest mod, trebuie să ținem seama că există sisteme de asigurări și de asistență socială în aceste țări care au contribuit la dezechilibrele pentru care a fost necesară asistența financiară la balanța de plăți. De aceea, dacă discutăm de condiționalități sociale, trebuie să discutăm despre reformele care trebuie făcute asupra acestor sectoare sociale, în primul rând sistemul de pensii, astfel încât să obținem o sustenabilitate financiară pe termen mediu și lung care să contribuie la rezolvarea de fond a problemelor din aceste țări.

3-267

Proinsias De Rossa (S&D). – Mr President, the ILO said recently – in June when it launched its global pact for jobs – that the world should look different after the crisis.

I fear that is not what is happening. What we should have at the end of this crisis is a more sustainable economy with decent work, with quality public services and fair globalisation, moving towards the implementation of the Millennium Development Goals. But that is not what we are getting. What we are getting is a retrenchment by the banks and by the financiers in Europe and around the world who are simply trying to retain their privileges.

At the same time that the Commission is sanctioning the pumping of billions of euros into the saving of the Irish banks, we have an Irish Government which is planning this very minute to destroy local development, to destroy community development programmes which are supported by the European Union. They are setting out to destroy our education system.

Today we had the launch by the European Foundation for Living and Working conditions of the report entitled *Restructuring in the Recession*. If I could just quote two lines here: ‘Ideally it would be preferable to ensure that measures to address the immediate problems caused by the recession are aligned with long-term goals’. Surely the Commission should be insisting that all Member States should at least seek to do that.

3-268

Czesław Adam Siekierski (PPE). – W dobie kryzysu gospodarczego, którego skutki nadal tak boleśnie wszyscy odczuwamy, wiele państw zdecydowało się na wystąpienie do różnych instytucji finansowych z prośbą o wsparcie finansowe. Jednakże warto sobie zadać pytanie, jaka część z tych niebagatelnych sum trafiła do najbardziej pokrzywdzonych przez kryzys czy do najbardziej potrzebujących w tej trudnej sytuacji.

Tysiące ludzi w Europie, z dnia na dzień, traci źródło utrzymania siebie i swojej rodziny. Czy rządy państw w jakikolwiek sposób uwzględniają czynnik społeczny, występując o pomoc finansową? Można mieć co do tego wątpliwości, obserwując pogarszające się warunki życia i wzrost bezrobocia w wielu państwach europejskich. Dlatego chciałbym zaapelować, abyśmy nie pozostawiali obojętni na potrzeby zwykłych ludzi, którzy jak zwykle najmocniej odczuwają negatywne następstwa błędnych decyzji rządzących.

3-269

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – A aplicação do princípio da coesão económica e social é particularmente importante em situações de crise, o que exige não só um aumento significativo do orçamento comunitário como uma partilha justa da riqueza e também outras políticas que dêem prioridade à protecção e inclusão social, à criação de empregos com direitos para todos e ao acesso a serviços públicos universais e de qualidade para garantir os direitos fundamentais a todos os cidadãos.

Assim, não só os financiamentos comunitários, mas todas as propostas de medidas económicas e financeiras devem ser acompanhadas da avaliação do seu impacto social para evitar que prossiga o agravamento das desigualdades e da pobreza. Esperamos que depois deste debate, Sr. Comissário, haja iniciativas da Comissão Europeia com este objectivo.

3-270

Seán Kelly (PPE). – Mr President, it is interesting – if somewhat depressing – to listen to the discussion and debate here this evening, particularly when the European Union is acting in good faith in trying to help countries in difficulties.

Our own country, Ireland, has benefited to a certain extent, and particularly the globalisation funds, which should be upcoming, are an example of that. At the same time, one wonders how, when money is made available to these countries under what are described as harsh conditions, there is maladministration taking place. One would imagine that part of those harsh conditions would be to ensure that there would not be maladministration and, if there was, that there would be a correction put in place.

Can the Commission ensure that these funds can either be cut off or withdrawn or some fines or other put in place? Because it is not acceptable that, if something is given – as my colleague, Ms Harkin said – on trust, that trust is not returned.

Secondly – and finally – we will never get to the situation that Proinsias De Rossa spoke about of having a better society post-depression than we have now.

3-271

Joaquín Almunia, *Miembro de la Comisión*. – Señor Presidente, en primer lugar, quiero decir que comparto totalmente las condiciones que aprobó el Parlamento Europeo; es lo que la Comisión hace: cuando presta dinero a esos tres Estados miembros utilizando la facilidad de la balanza de pagos, lo que hace la Comisión es tomar dinero prestado de los mercados, prestárselo exactamente en las mismas condiciones —que son unas condiciones mucho más favorables para esos países de las que ellos podrían conseguir yendo directamente al mercado a endeudarse— y poner unas condiciones para que nos devuelvan el dinero, pero tenemos en cuenta las cuatro condiciones que han citado ustedes y que aprobó este Parlamento. Coincidimos plenamente con ellas.

Pero cuando se utiliza este recurso —la facilidad de la balanza de pagos— no se puede asimilar —y me parece, por lo que he deducido, que en alguna de las intervenciones ustedes trataban de hacerlo— lo que es una utilización de recursos del presupuesto (Fondos Estructurales, Fondos de Cohesión, otro tipo de programas, de ayudas) con lo que es un préstamo para solucionar un problema financiero en un país.

El problema de Letonia, como era el problema de Hungría o el problema de Rumanía, es que tienen que acudir a esa facilidad de balanza de pagos porque no pueden acudir a los mercados a endeudarse para financiar sus necesidades financieras. Ese es el problema. No estamos hablando de un programa para una actividad concreta o para unos programas concretos, estamos hablando de unos países que tienen una dificultad financiera derivada, en parte, de la crisis, sin duda, pero que es mucho mayor que en otros países en condiciones objetivamente similares a consecuencia de una mala gestión anterior.

Y, por favor, no responsabilicen ni a la Comisión ni al Parlamento Europeo ni al Consejo de Ministros por la mala gestión de algunos gobiernos en algunos Estados miembros. No es nuestra responsabilidad; nuestra responsabilidad es tratar de ayudar a solucionar un problema financiero. En parte, ese problema financiero es un problema de balanza de pagos que tiene que ver con el endeudamiento del sector privado, que tiene que reponer unas cantidades o devolver unas deudas y no tiene capacidad de financiarse para hacer esas operaciones, y, en parte, a veces, es una necesidad del sector público.

En el caso de necesidad del sector público, para financiar su endeudamiento público, hay más capacidad para poner unas condiciones concretas, y son las que ponemos, créanme. Yo, antes de ayer, aquí en Bruselas, todavía estaba tratando de convencer a un representante del Gobierno de Letonia para que las medidas que van a incluir en el presupuesto del año 2010 sean más progresivas. Pero no pidan a la Comisión que obligue a un país a aprobar una reforma tributaria que ese país no quiere aprobar; para bien o para mal —ustedes lo saben igual que yo—, no tenemos esa capacidad.

¿Cuál es nuestra alternativa, pues, como representantes de los ciudadanos europeos? ¿Dejar que ese país caiga en un problema de insolvencia? ¿Que haga *default* en sus compromisos con el exterior, sean de endeudamiento público o privado? ¿Que esos problemas financieros obliguen a ese país a efectuar una devaluación de su tipo de cambio del 25 o del 30 %, que empobrecería inmediatamente a las familias, a las empresas y al sector público endeudado en moneda extranjera? Estoy seguro de que ustedes no quieren eso, y yo tampoco. Esas son las condiciones en las que nos estamos moviendo.

Yo comparto todos sus análisis: los que ha expuesto el señor De Rossa, los que ha expuesto el señor Cercas, la señora Berès, todos ustedes; claro que los comparto. Pero la realidad de un país como Letonia o de un país como Rumanía, en este momento, es más compleja que eso. Por favor, pónganse en el lugar de quien tiene que actuar en nombre de todos ustedes para prestar o no prestar a un país que no puede endeudarse en los mercados como lo pueden hacer la mayoría de los Estados miembros o como lo pueden hacer los países más industrializados. Esa es la situación. Y eso es lo que estamos tratando de resolver cumpliendo las cuatro condiciones que ustedes han puesto y que yo comparto.

3-272

El Presidente. – Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 149 del Reglamento)

3-272-500

José Manuel Fernandes (PPE), *por escrito*. – A crise financeira mundial provocou um efeito profundo e global sobre a circulação de pessoas no mundo. Neste contexto, é necessária uma maior integração política e social. Uma Europa mais forte e solidária. A União Europeia tem de garantir a protecção de todos os direitos elementares no seu próprio espaço caso contrário não pode apregoar uma política que não pratica. Defendo, por isso, um novo conceito de socialidade na União

Europeia, capaz de assegurar os direitos sociais mínimos a cada cidadão Europeu. São, por exemplo, necessários padrões mínimos nas áreas da saúde, educação e nas pensões sociais que devam ser garantidas ao nível da União Europeia. Considero crucial o estabelecimento destes mínimos dado acrescentarem uma maior homogeneidade das condições de emprego, funcionando como um efeito regulador na movimentação de empresas e de mão-de-obra. É óbvio que o apoio financeiro da União não pode, por um lado, ser condicionado por políticas que são da exclusiva competência dos estados membros, nem, por outro, condicionar essas mesmas políticas. No entanto, tal não significa que não se procure uma maior concertação política e social. Bem pelo contrário, é urgente esta integração!

3-272-750

Silvia-Adriana Țicău (S&D), în scris. – Criza financiară a determinat unele State Membre să apeleze la asistența UE (Regulamentul (CE) nr. 332/2002(1) al Consiliului din 18 februarie 2002) și la asistența comunității internaționale (Fondul Monetar Internațional). Acest sprijin trebuie să fie îndreptat atât către asigurarea unor condiții corespunzătoare de protecție și incluziune socială, cât și spre punerea în practică unui cadru favorabil pentru dezvoltare economică și crearea de noi locuri de muncă. În perioada martie 2008 - mai 2009 rata șomajului în UE27 a ajuns la 8,9%, numărul șomerilor crescând de la 5,4 milioane la 21,5 milioane. Principala preocupare a cetățenilor europeni este pierderea locurilor de muncă. Uniunea Europeană și Statele Membre trebuie să fie capabile să pastreze locurile de muncă existente și să creeze altele noi, iar acest lucru poate fi realizat investind eficient în agricultură, educație, sănătate, în infrastructura de transport și energie. Fiecare cetățean european care își pierde locul de muncă înseamnă o familie europeană cu venituri mai mici și implicit scăderea calității vieții. Fiecare loc de muncă creat înseamnă o familie cu un trai decent și educație de calitate pentru tanara generație. Succesul modelului european este dat de calitatea vieții celor 500 de milioane de cetățeni europeni.

3-273

22 - Situación política en Honduras con vistas a las elecciones de 29 de noviembre de 2009 (debate)

3-274

El Presidente. – El siguiente punto es la Declaración de la Comisión sobre la situación política en Honduras con vistas a las elecciones de 29 de noviembre de 2009.

3-275

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Mr President, we are here today to discuss the important latest developments in the political crisis in Honduras.

Four months after the removal of President Zelaya, the political crisis in Honduras unfortunately still remains unresolved, despite the agreement that was signed on 30 October by the committees representing the President and the de facto government.

The implementation of the so-called San José Agreement, which should provide the necessary framework and conditions to restore democracy and the constitutional order in Honduras, has not progressed after the National Unity Government nominated on 5 November was rejected by President Zelaya. In addition, the Congress has still not decided on his reinstatement, which is threatening recognition of the legitimacy of the general elections on 29 November – the key element for exiting from the crisis.

Therefore, together with the Presidency, we have urged all parties to implement without further delay all the provisions of the Agreement as a precondition for the return to normal of our relationship, including our development cooperation.

The European Commission to date has fully supported the mediation and facilitation efforts made by Costa Rican President, Oscar Arias, and by the Organisation of American States and the measures implemented by the international community to exert pressure on the parties to find a peaceful solution. The Ambassador of the EU Presidency was recalled for consultations and all other EU ambassadors have also left the country. Budgetary support payments, as well as development cooperation – with the exception of cooperation with the civil society and that of a humanitarian nature – have been suspended. In addition, the foreseen electoral observation mission for the general elections on 29 November was cancelled.

We are taking this crisis very seriously as it represents a step backwards, in democratic terms, not only for Honduras and the rest of Central America, but for the whole of Latin America.

I want to reiterate here today that the Commission will support the normalisation of the political situation in Honduras, and for this we need the parties to adhere to the Agreement. Although, owing to the limited time available, it is no longer possible to send an electoral observation mission, the Commission did send two election experts, seconded to the EC Delegation as of 9 November, for a five-week period with a mandate to report on aspects of the electoral process and to advise on possible post-electoral actions as well. Should the political situation allow for more active engagement in support of the electoral process, the Commission has also envisaged financial support to the election tribunal under a

contract with UNDP. The Commission also stands ready to provide financial support to OAS if the conditions for the electoral observations are there.

We are continuing to monitor the situation, and support all efforts in order to help re-establish democracy in Honduras.

3-276

Alojz Peterle, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, spoštovana gospa komisarka, kolegice in kolegi, pred dobrim mesecem sem se imel priliko natančno seznaniti s političnimi razmerami v Hondurasu kot član posebne delegacije politične skupine Evropske ljudske stranke. Naša delegacija je najprej obiskala predsednika Kostarike, gospoda Ariasa, ki nam je kot mediator krize, priznan s strani mednarodne skupnosti, predstavil sporazum iz San Joséja.

V Hondurasu smo se srečali z aktualnim predsednikom Michelettijem, z odstavljenim predsednikom Zelayo, z zunanjim ministrom, s sodniki vrhovnega sodišča, z vrhovnim volilnim sodiščem, s predsednikom nacionalnega kongresa, z državnim tožilcem, kot tudi s štirimi predsedniškimi kandidati in drugimi pomembnimi sogovorniki. Obe strani sta našo misijo pozdravili in izrazili pripravljenost za medsebojni dialog.

Ne glede na različne interpretacije dogodkov konec junija letos se mi zdi zelo pomembno, da po zamenjavi predsednika Zelaye, ki je bila opravljena na podlagi odločitve vrhovnega sodišča, ni prišlo do eskalacije nasilja. V naših pogovorih smo se zavzeli za politični dialog v duhu predloga predsednika Ariasa. Do notranjega dialoga je kasneje tudi prišlo, vendar žal še ni prinesel končnega rezultata. Menim, da je treba še naprej vztrajati, da do političnega sporazuma pride.

V naših pogovorih s ključnimi političnimi akterji smo ugotovili, da volitve 29. novembra niso posledica politične spremembe, ampak so bile sklicane že nekaj prej z avtonomno odločitvijo vrhovnega volilnega sodišča, še v času predsednika Zelaye. Po junijskih dogodkih ni prišlo do novih predsedniških kandidatov. Predsedniški kandidati sami so še posebej poudarili, da ne marajo, da bi politična kriza relativizirala pomen predsedniških volitev, katerih priprave so se začele na podlagi demokratičnih odločitev.

Honduras je ena od srednjeameriških držav, s katerimi želi Evropska zveza skleniti pridružitveni sporazum. Politična kriza je pogajalski proces pridruževanja prekinila. Ker je nadaljnji demokratični razvoj Hondurasu v interesu Evropske zveze, se mi zdi zelo pomembno, da Evropski parlament na predsedniške volitve pošlje svoje opazovalce.

3-277

Luis Yáñez-Barnuevo García, en nombre del Grupo S&D. – Señor Presidente, después de escuchar a la Comisaria, no tendría más que añadir «amen», pero ya tenía preparada la intervención en nombre del Grupo Socialista.

La ruptura del orden constitucional en Honduras rompe dos décadas sin golpes en América Latina y crea un precedente perverso para otros países, sobre todo los más débiles, como es el caso ahora de Paraguay.

El Parlamento Europeo no puede ni debe permanecer sordo y mudo ante tal violación del Estado de Derecho. Tanto el Consejo como la Comisión se han pronunciado inequívocamente condenando el golpe, apoyando la mediación del presidente Arias en línea con la posición que adoptó por unanimidad la OEA con el respaldo de las Naciones Unidas.

El autoproclamado presidente *de facto* Micheletti ha incumplido los acuerdos alcanzados recientemente, mofándose de la comunidad internacional y, entre otras medidas, impidiendo el regreso a la Presidencia del presidente depuesto, señor Zelaya.

En las actuales circunstancias, la elección de un nuevo presidente en los comicios previstos para el 29 de noviembre adolece de ilegitimidad de origen, y sus resultados no pueden ni deben ser reconocidos por la comunidad internacional.

El Parlamento Europeo cometería un grave error si enviara una delegación para observar las elecciones, porque ello sería interpretado como un aval al golpe de Estado; la OEA ya ha descartado enviar una misión de observación a estas elecciones.

Este Parlamento se ha caracterizado por ser un garante de la libertad, la democracia, el Estado de Derecho y el respeto de los derechos humanos. Como ha dicho esta mañana Václav Havel, no puede haber dos pesos o dos medidas. Todos aquí somos demócratas y, por consiguiente, militantes de la libertad; por tanto, hablemos de Cuba, de China, de Corea del Norte o, ahora, de Honduras, nuestro discurso debe ser firme frente a los liberticidas. No nos dejemos cegar por nuestras preferencias ideológicas. No hay golpistas o dictadores de derechas o de izquierdas, sólo liberticidas y represores.

Mucho nos tememos que las cosas en Honduras no van a cambiar y que, con ello, se habrá creado un precedente peligrosísimo y la doctrina del golpe bueno, temporal y no demasiado cruento habrá triunfado.

3-278

Izaskun Bilbao Barandica, *en nombre del Grupo ALDE*. – Señor Presidente, el pasado 30 de octubre las partes en conflicto firmaron un acuerdo, el Acuerdo de San José, y decidieron que antes del 5 de noviembre se creara un gobierno de unidad y reconciliación nacional y que el Congreso restituyera a Zelaya hasta la conclusión del actual periodo gubernamental, el 27 de enero de 2010.

Pero, ¿qué ha ocurrido? Que el señor Micheletti ha intentado conformar un gobierno de unidad sin la participación del señor Zelaya y el Congreso ha retrasado la votación para no restituirle en el poder. Micheletti no ha cumplido el acuerdo y esta situación se agrava. Hay una convocatoria de elecciones y candidatos que se retiran, como estamos viendo en todos los medios, porque entienden que no hay condiciones democráticas para celebrarlas. Hay también situaciones de violencia: hoy mismo hemos tenido noticia del asesinato a tiros de un alcalde del partido de la oposición y de un escolta.

La implicación internacional sigue siendo necesaria y apoyamos las manifestaciones realizadas por el Secretario General de la Organización de Estados Americanos, por el Presidente Lula, así como a la misión mediadora de los Estados Unidos, y también al mediador, señor Arias. Con todo esto exigimos el cumplimiento de los acuerdos y la restitución del señor Zelaya para que se restablezcan la democracia, la legitimidad institucional y la convivencia entre hondureños.

Pedimos a las partes un ejercicio de generosidad para retomar el diálogo, aunque ya se ha dicho desde la OEA que esto es cada vez más difícil; y Europa, señor Presidente, debe sumarse a la presión internacional sobre los golpistas utilizando cuantas acciones diplomáticas y políticas estén a su alcance para favorecer al acuerdo.

3-279

Catherine Greze, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, Mesdames et Messieurs les députés, après un coup d'État militaire et la destitution du président légitime, l'accord de San José pouvait sembler être une bonne nouvelle. Cet espoir est maintenant mort. En organisant lui-même un gouvernement d'union nationale, le putschiste Micheletti a persisté dans l'illégalité et dans l'autoritarisme. L'Union européenne doit condamner fermement cette attitude et réclamer sans délai le retour dans ses fonctions du président Zelaya.

Dans la situation actuelle, il ne peut y avoir d'élections organisées par une dictature illégale. Le scrutin du 29 novembre ne pourra être reconnu. Alors que l'OEA l'a déjà fait, nous devons refuser d'envoyer des observateurs. Alors que l'opposition s'est retirée, nous refusons de prendre en compte le résultat d'élections devenues des élections fantoches.

Nous sommes inquiets face aux multiples violations des droits de l'homme qui nous sont rapportées. Plus que jamais, l'Europe doit être ferme pour la démocratie. Nous refusons tout accord avec un gouvernement illégal. Les accords SPG+ doivent être suspendus. Si le conflit persiste, l'heure des sanctions devra venir. Nous avons la responsabilité de faire en sorte que des millions de Honduriens puissent faire le choix de la démocratie et que l'Amérique latine ne sombre pas à nouveau dans l'ère des pronunciamientos.

3-280

Edvard Kožušník, *za skupinu ECR*. – Pane předsedající, paní komisařko, já si velice vážím pana kolegy Yañeze, dokonce jsem sledoval jeho kariéru, ale nemůžu s ním souhlasit, když dneska použil slova Václava Havla, kterého si určitě vážíme tady v sále všichni. Já jsem byl jeden z těch milionů lidí, kteří byli na ulici, když Václav Havel mluvil z toho pódia, a my jsme stáli – já jsem byl tehdy osmnáctiletý – dole a chtěli jsme jedno jediné, bez ohledu na nějaký politický názor, chtěli jsme svobodné volby. To bylo heslo té doby a myslím si, že to je heslo, se kterým se určitě všichni shodneme. Když se bavíme o volbách, tak volby jsou demokracie. Myslím si, že ta situace v Hondurasu není jednoduchá, určitě ji nevyřešíme jenom z pohledu Evropské unie, musíme se na to dívat z pohledu globálního. Myslím si, že volby by mohly být východiskem, a myslím si, že Evropská unie by tam měla mít své pozorovatele, protože proběhnou volby, a doufejme, že proběhnou demokratickým způsobem.

3-281

Ilda Figueiredo, *em nome do Grupo GUE/NGL*. – Condenamos o golpe de estado militar de 28 de Junho passado nas Honduras, bem como a violação permanente por parte dos golpistas dos acordos de Tegucigalpa/San José de 30 de Outubro. É inadmissível que os golpistas continuem uma clara estratégia de sistemáticos adiamentos e subterfúgios para adiar a restituição do poder ao Presidente Zelaya constitucionalmente eleito.

A União Europeia tem de exigir a reposição incondicional e imediata do Presidente Zelaya. Sem isso é impossível continuar com o processo eleitoral por este se tornar inviável e ilegítimo, já que não existem condições mínimas que assegurem aos cidadãos o exercício do direito universal ao sufrágio de forma directa, secreta e livre de coacção ou qualquer tipo de ameaça. Impõe-se que a União Europeia e este Parlamento Europeu tomem uma posição clara de condenação e repúdio destas posições dos golpistas. Que exijam a imediata reposição da democracia nas Honduras e que não aceitem enviar observadores europeus, nem quaisquer resultados de eventuais eleições nestas circunstâncias.

3-282

Filip Kaczmarek (PPE). – Panie Przewodniczący! Panie Komisarzu! Wybory mogą być sposobem wyjścia z politycznego kryzysu czy politycznego impasu. Mieliśmy takie przykłady w przeszłości w Europie.

Przykładem są wybory w Polsce w 1989 r. To nie były demokratyczne wybory. To były wybory na poziomie politycznego kompromisu, ale nie były one demokratyczne. Były przełomowe, specyficzne i bardzo ważne. Aby wybory mogły pełnić taką specyficzną, pozytywną rolę, muszą być spełnione pewne warunki. Podstawowym warunkiem jest konsekwentne przestrzeganie politycznych porozumień, na mocy których do takich wyborów może w ogóle dojść. Najczęstszą przeszkodą w przestrzeganiu porozumień są kwestie interpretacji ustaleń czy zapisów.

Aby różnice interpretacyjne nie prowadziły do konfliktu, jest potrzebne coś szczególnego, coś mało uchwytnego i mało precyzyjnego. Jest potrzebna dobra wola obu stron sporu, który dotyczy w tym przypadku Hondurasu. Bez dobrej woli obu stron wybory w ogóle się nie odbędą albo nie spełnią nadziei, które są w nich pokładane. Apeluję zatem o dobrą wolę, o myślenie o przyszłości, o minimum odpowiedzialności. Tym bardziej, że w przeszłości zarówno pan Zelaya, jak i pan Micheletti popełnili polityczne i prawne błędy. Wybory są szansą i nadzieją na naprawienie tych błędów. Chyba chcemy, żeby tak się właśnie stało.

Wybory mogą być przełomowe i pozytywne dla demokratycznego Hondurasu. Unia wspiera ten proces i cieszy się z tego. Wszyscy wspieramy ten proces, ponieważ wierzymy, że demokracja i demokratyzacja są wartościami, o które warto zabiegać. Dzisiaj na tej sali Václav Havel mówił, że zła nie można ustępować, bo zło ze swojej natury wykorzysta każdą okazję, każde ustępstwo. Obecna sytuacja Hondurasu jest tymczasowa i nie może długo potrwać. Szansą na zmiany są wybory.

3-283

Emine Bozkurt (S&D). – Voorzitter, op 28 juni is in Honduras de rechtmatig verkozen president Zelaya door het leger afgezet. Deze militaire coup, die toen plaatsvond, is een daad die ik ten zeerste veroordeel. De democratische rechtsorde in Honduras zal hersteld moeten worden, en wel op vreedzame wijze, door middel van dialoog.

Maandenlang is er intensief onderhandeld, en bijna twee weken geleden - toevallig net toen we met de Delegatie voor de betrekkingen met Midden-Amerika in de regio waren - leek men in Honduras door middel van dialoog een historisch akkoord bereikt te hebben, dat herstel van de democratie en de rechtsstaat zou betekenen, de terugkeer van de rechtmatig verkozen president en een regering van nationale eenheid, en tenslotte ook een waarheidscommissie om de situatie te onderzoeken. Een akkoord dat, als het geïmplementeerd is, legitimiteit zou verschaffen aan de ophanden zijnde verkiezingen. Dat akkoord is momenteel echter van tafel.

Ik spreek hier de nadrukkelijke wens uit dat de betrokkenen in Honduras weer terug naar de onderhandelingstafel keren om implementatie van het eerder bereikte akkoord te realiseren. Om door middel van dialoog de militaire coup ongedaan te maken. Dit is men verplicht aan de Hondurese bevolking. Deze politieke crisis raakt hen het meest. In het geval dat er geen democratische oplossing komt, ziet het er op dit moment naar uit dat de verkiezingen niet breed erkend zullen worden. Dit zal vergaande gevolgen hebben voor het Midden-Amerikaanse integratieproces, voor de onderhandelingen over een associatieovereenkomst. Jarenlange stilstand waarvan het volk de dupe zal zijn.

Tot mijn collega-parlementariërs, die nu al zinspelen op erkenning van de aanstaande verkiezingen, zeg ik het volgende: we moeten niet het signaal afgeven aan Honduras, Midden-Amerika en de rest van de wereld dat we een staatsgreep gedogen. Op dit moment moet alle energie gericht zijn op herstel van de democratie. Als er door Europarlementariërs op voorhand wordt aangegeven dat er steun voor de verkiezingen zal zijn, wordt noch Zelaya, noch Micheletti geprikkeld om terug te keren naar de onderhandelingstafel. Zo wordt men eerder onderdeel van het probleem dan van de oplossing en spelen we ondemocratische krachten en verdeeldheid in de hand.

3-284

Willy Meyer (GUE/NGL). – Señor Presidente, señora Comisaria, felicito a la Comisión Europea y al Consejo porque han conseguido la unanimidad, junto con la comunidad internacional, en una posición muy firme de condena del golpe de Estado, del golpe militar, condicionando cualquier medida internacional a la restitución incondicional del Presidente Zelaya.

Lamento profundamente que este Parlamento todavía no haya condenado el golpe militar. Yo señalo la responsabilidad del principal grupo parlamentario de Europa, que es el Grupo del Partido Popular Europeo, que, incluso en los discursos de hoy, sigue planteando que dan lo mismo los golpistas que el Gobierno legítimo. Es inadmisibles que este Parlamento no haya condenado el golpe de Estado militar. Por lo tanto, yo coincido en que no se pueden enviar observadores, en que no se puede reconocer el resultado de las elecciones de noviembre, porque se hacen en condiciones de falta de libertad y con un Presidente legítimo secuestrado en la embajada de Brasil.

3-285

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – Señor Presidente, ya me gustaría que algunos discursos de denuncia y de firmeza contra Honduras de algunos miembros de la izquierda de este Parlamento fueran utilizados con la misma fuerza para condenar lo que ocurre en Cuba, o lo que hace Chávez en Venezuela y en América Latina, porque, desgraciadamente, algunos añoran y apoyan más el muro de Berlín, las purgas de Stalin e incluso la momia de Lenin que las elecciones

democráticas en un país, como ocurre en este caso en Honduras. Dicho esto, de cara a las elecciones conviene hacer una reflexión seria sobre lo que le ha acontecido en este país centroamericano.

En Honduras, las elecciones presidenciales fueron convocadas hace dieciséis meses, señor Presidente. Los magistrados del Tribunal Electoral, órgano encargado de la gestión electoral habían sido nombrados antes del 28 de junio —y habían sido nombrados, por tanto, bajo el mandato de Zelaya—, y los seis candidatos presidenciales pasaron un procedimiento de primarias, y la mayoría de los candidatos quieren que se celebren las elecciones en Honduras.

Por lo tanto, ¿en qué se basan algunos para no reconocer el proceso electoral, si era la salida natural, estando Zelaya o no estando Zelaya en el poder en Honduras?

El pasado 30 de octubre los negociadores de ambas partes se comprometieron —es verdad—, mediante la firma de un acuerdo, a buscar una salida a la crisis. Dicho acuerdo contenía una serie de puntos clave que ambas partes apoyaron. Sucede que los negociadores del depuesto presidente Zelaya no fijaron ni quién debería presidir el gobierno de unidad.

Por lo tanto, está claro que el Partido Popular Europeo está a favor de que se celebren las elecciones, con transparencia, con democracia, con libertad, y vamos a apoyarlas con observadores de nuestro Grupo que van a ir, como así lo pedía —no se olviden— el Mediador, el Presidente de Costa Rica, Óscar Arias, que a una pregunta de la delegación para Centroamérica contestó que había que mandarlos, porque la propia Fundación Óscar Arias iba a mandar observadores a Honduras. Y vamos a hacer eso precisamente, porque también lo pide el Mediador Internacional, Óscar Arias.

3-286

Bogusław Sonik (PPE). – Panie Przewodniczący! Sądzę, że wybory 29 listopada są szansą dla Hondurasu i obowiązkiem Parlamentu Europejskiego jest wysłanie obserwatorów na te wybory, nie po to, żeby legitymizować – jak twierdzi lewica – coś niezgodnego z prawem, ale żeby zobaczyć, jak te wybory przebiegają.

Równocześnie chciałem powiedzieć, że godzinę lotu od Hondurasu jest Kuba, Hawana. Tam od pięćdziesięciu lat nie było żadnych wyborów. Rządzi komunistyczny satrapa, który wrzuca do więzień wszystkich swoich przeciwników. Parlament Europejski wielokrotnie upominał się o ich uwolnienie, przyznał nawet nagrodę im. Sacharowa „Damom w bieli”, którym Fidel Castro nie zezwolił na wyjazd do Parlamentu Europejskiego, żeby mogły odebrać nagrodę. Chciałbym, aby z równą stanowczością Komisja, Rada, lewa strona tej sali upominały się o prawa i swobody obywatelskie dla obywateli Kuby.

3-287

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – Señor Presidente, colegas, quiero mostrar mi preocupación extrema por la suspensión del Acuerdo de San José. En las reuniones de la Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana que tuvieron lugar en Panamá a finales de octubre, reiteramos nuestra condena del golpe militar y nuestro apoyo a los esfuerzos de mediación de la OEA.

Debemos renovar urgentemente nuestro llamamiento a la paz y al diálogo. La situación en Honduras es crítica y no solamente a nivel político, sino también social y económico. Problemas como la pobreza, la crisis económica y la deuda externa no pueden permitirse un nuevo retraso en el proceso de resolución del conflicto político.

En estos momentos, el Parlamento Europeo debe demostrar más que nunca su apoyo incondicional a la democracia, al Estado de Derecho y al respeto de los derechos humanos, restituyendo al señor Zelaya como condición *sine qua non* previa a la legitimación del proceso electoral.

3-288

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich möchte heute an diesem Tag, an dem Václav Havel in diesem Haus über die Freiheit gesprochen hat, die in Osteuropa vor 20 Jahren erkämpft wurde, an all jene aus den Reihen der EPP, die heute hier dafür plädiert haben, dass die Europäische Union Wahlbeobachter nach Honduras schickt, die Frage richten: Was hätten Sie gesagt, wenn vor mehr als 20 Jahren die Europäische Union erklärt hätte, sie schicke Wahlbeobachter zu einer illegitimen Wahl in einem Ihrer Länder? Über das alle gesagt haben, dort gibt es keine Freiheit. Dort gibt es ein Klima der Gewalt. Dort gibt es Unsicherheit. Was hätten Sie damals vor mehr als 20 Jahren gesagt, wenn die EU erklärt hätte: „Ja, wir schicken dorthin Wahlbeobachter, weil das Regime, das jetzt im Amt ist, sagt, das ist in Ordnung.“?

Sie hätten alle gesagt, es ist illegitim, dass diese Europäische Union dort Wahlbeobachter hinschickt. Aus diesem Grund, meine Damen und Herren der EPP, verlange ich heute von Ihnen, dass Sie genau dieselben Kriterien anwenden für das, was jetzt in Honduras geschieht. Nämlich keine Wahlbeobachter hinzusenden zu einer illegitimen Wahl!

Danke auch an die Kommission, dass sie genau diese Position vertritt.

3-289

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Mr President, I will be relatively brief – not because I do not recognise the importance of the issue, but rather because of the lateness of the hour.

I have listened with great interest to the passion with which honourable Members have spoken and the concerns that have been raised about the relationship that we need to have in the short term with this extremely poor country that, frankly, needs to move back to normality as quickly as possible.

The concern that honourable Members from different persuasions have about making sure that the role that we play in the European Union in the forthcoming elections and the weeks ahead is the right one. That I will take back and will deliberate on with colleagues.

Not surprisingly, it is very important, in my view, that we continue to monitor the situation in Honduras very closely to make sure that we are aware of what is happening and to take the necessary measures and provide the support to try and get to a peaceful solution to this crisis as quickly as we possibly can.

As I said, this is a poor country. The resolution of this crisis is long overdue, and I very much welcome the support of honourable Members to the Commission for the work that we are trying to do to reach that conclusion and to play our part in making sure that Honduras is able to get back to stability as quickly as possible.

3-290

El Presidente. – Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 149 del Reglamento)

3-290-500

Daciana Octavia Sârbu (S&D), in writing. – Much of the debate about Honduras is focussed, understandably, on the political crisis - but the effects go far beyond politics. Honduras is the second poorest country in Latin America, and the economic and social impacts of the political crisis are hitting the 70 percent of the population which already lives in poverty. Tourism has almost stopped, the suspension of foreign aid is having a direct effect on public investment, and overstretched and underequipped hospitals are struggling to cope - not just with the usual problems caused by poor sanitation, malnutrition and disease - but now also with the victims of increased street violence, including beatings and even killings by government forces. Human rights and development organisations cannot do their valuable work because their staff are not protected by normal constitutional rights; instead, they face a curfew, detention without charge, and other violations of individual freedoms. This crisis extends far beyond the political deadlock and the battles between key political figures - it is about ordinary people whose day-to-day struggle has been made even harder during the last four months. Every effort must be made to ensure free and fair elections and the immediate resumption of constitutional rights and foreign aid to alleviate the suffering of ordinary people.

3-291

23 - "made in" (marca de origen) (debate)

3-292

El Presidente. – El siguiente punto es la Declaración de la Comisión sobre "made in" (marca de origen).

3-293

Catherine Ashton, Member of the Commission. – Mr President, I am happy to have the opportunity today to address you in plenary session on the proposal for a regulation on origin marking. This is a proposal which honourable Members may recall the Parliament has been a strong supporter of since its adoption by the College as long ago as December 2005. I particularly recall your resolution of July 2006 and the written declaration of September 2007. I was privileged to discuss this issue last month in Strasbourg with a group of MEPs who stressed to me the need to move rapidly to adopt this regulation.

I think honourable Members would agree that it is of fundamental importance that trade policy not only strengthens the opportunities that open markets can offer but also addresses the concerns globalisation generates not just for consumers, but also, and perhaps particularly, for small enterprises.

Origin marking should therefore be considered in that spirit. In the 2007 declaration you emphasised the right of European consumers to have clear and immediate information about their purchases. That is precisely what this regulation is about. It aims to allow EU consumers to be fully aware of the country of origin of the products that they purchase.

The Commission has proposed a compulsory indication of the country of origin of certain products imported into the European Union from third countries. Not all products are covered – we focused on those of real interest, following a broad consultation with consumers and with industry.

Origin marking, I might add, is fully in line with the current WTO rules and principles and something that exists almost everywhere in the world. Imports into the United States, into Canada, China and Japan are subject to country-of-origin marking. As a matter of fact, most products that you can currently purchase in shops in the European Union already bear

the country-of-origin mark, as most legal systems currently require it. This means, of course, that for the vast majority of businesses an obligation to mark products exported to the European Union will entail no additional cost.

Since 2006, discussions have been held in Council in order to reach an agreement on the Commission proposal. A number of Member States remain to be convinced. They are worried that the administrative burden and the costs of an origin marking scheme may outweigh the benefits.

We have taken due note of those concerns, and we have recently presented concrete options that we believe address those issues. This is not a new formal proposal; it is an attempt to find common ground and reach a compromise. A Commission options paper was discussed with the Member States in the Article 133 Committee on 23 October 2009.

First of all, the Commission asked the Member States to consider the option of narrowing the product coverage – so as to include only end-consumer goods. The original list contained some intermediate products, such as raw skin and certain textiles, that are not of direct interest to the consumer. The Commission suggests now to include only those goods that consumers can find in retail stores.

Secondly, the Commission suggested that the scheme be launched on a pilot project basis. Any continuation would be subject to an evaluation of the impact the proposed scheme had. This would allow for an assessment of the impact on cost and on price – it may also of course give some indication of how we could modify the product coverage of the regulation.

I am pleased to say that the Member States have received our options paper with interest. Although not all doubts have been resolved and several Member States have maintained their opposition in principle to this proposal, they are ready to study the issue further and the work will continue over the next few weeks at both experts meetings level and in the Article 133 Committee. I sincerely hope this will clear the way for a compromise solution.

As honourable Members know, the new Article 207 of the Treaty of Lisbon gives Parliament new and increased authority on legislative measures in the field of trade policy – and the ‘made in’ regulation could be one of the first to appear on honourable Members’ desks.

I am therefore very interested in keeping you closely involved in the further discussions on this important subject, and look forward to our brief debate now.

3-294

Cristiana Muscardini, *a nome del gruppo PPE*. – Signor presidente, onorevoli colleghi, anche a noi pone qualche problema, non soltanto agli interpreti e anche a coloro che vogliono seguire la discussione, magari avendo qualche risposta concreta, rispetto a un problema che si trascina dal 2005.

Come il Commissario ha giustamente ricordato, da molti anni i nostri maggiori competitori e partner economici hanno una denominazione di origine per i prodotti che entrano sul loro territorio. Al contrario l'Unione europea, nonostante la proposta di regolamento del 2005, supportata da largo consenso di consumatori, di categorie della società civile, è ancora senza una definizione e nonostante il parere più volte favorevole espresso dal Parlamento. La mancanza di un regolamento sulla definizione di origine dei prodotti lede il diritto dei cittadini e dei consumatori e impedisce il corretto funzionamento del mercato il quale, per essere libero, deve avere regole comuni e condivise.

Il comitato 133 ha esaminato nei giorni scorsi delle ipotesi per ridurre le categorie merceologiche, presenti nel regolamento, e per suggerire l'applicazione per il periodo sperimentale. Chiediamo al Commissario: queste proposte di compromesso hanno il consenso almeno di una parte degli Stati membri? Saranno oggetto di ulteriore meditazione? Lei intende continuare a sostenere, insieme al Parlamento, anche nell'ambito della procedura di codecisione, la proposta di regolamento del 2005? Quali garanzie e tempistiche offre la Commissione a conclusione di questa discussione sofferta e in ora tarda? Infine, signor Commissario, ringraziandola per quanto lei comunque ha fatto con grande attivismo e determinazione, lei mi può confermare quanto ha scritto nella risposta a una mia interrogazione il 5 novembre 2009, e cioè che la Commissione continuerà a sostenere fermamente l'adozione della proposta presentata nel 2005 e che la Commissione continuerà nel suo impegno?

3-295

Gianluca Susta, *a nome del gruppo S&D*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, non è certo mia intenzione a quest'ora ripercorrere – neanche per il tempo a mia disposizione – tutte le ragioni che sono alla base della nostra reiterata richiesta come Parlamento. Ricordo che – e l'ha già ricordato lei stessa, signora Commissario – io e l'onorevole Muscardini siamo gli unici due reduci del 2006, della firma della risoluzione con la quale questo Parlamento appoggiò l'iniziativa dell'allora Commissario Mandelson del dicembre 2006.

Abbiamo confidato che l'iniziativa da lei assunta di parziali modifiche per raggiungere un compromesso di qualche settimana fa potesse essere appoggiata con maggiore forza, anche in sede di comitato 133. Tra l'altro ci dispiace che in quella sede molti paesi abbiano ribadito la loro contrarietà o la loro diffidenza, incluso il rappresentante del governo

britannico. Quello che noi oggi vogliamo è semplicemente ricordare che questa richiesta si fonda non già su una richiesta di protezionismo; non vogliamo difendere industrie che non sono più in grado di competere sul mercato internazionale bensì vogliamo difendere i consumatori, vogliamo porre all'attenzione il tema della sanità, dell'ambiente e di una vera reciprocità nel mercato mondiale, quella che oggi manca. E non manca soltanto nei confronti dei soggetti più deboli nel progetto mondiale: no, manca nei confronti del Giappone, degli Stati Uniti, dell'Australia, del Canada, del Brasile, dell'India, dei grandi concorrenti dell'Unione europea, che ha il dovere, in questo momento di difficoltà economica, di difendere l'interesse comunitario che sta dietro anche a questa richiesta.

Auspichiamo quindi che il Parlamento dia tutto il supporto alle iniziative che la Commissione vorrà dare e vogliamo anche che gli impegni assunti qualche settimana fa siano perseguiti fino in fondo, anche quando dovesse essere necessario non concludere entro Natale questa procedura ma con la nuova procedura prevista dal trattato di Lisbona.

3-296

Niccolò Rinaldi, a nome del gruppo ALDE. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, sottoscrivendo quanto hanno detto i colleghi che mi hanno preceduto e facendo proprie anche le domande che sono state fatte da Cristiana Muscardini, vorrei ricorrere a un'immagine di un libro di Italo Calvino che descrive il *Big Bang* nel suo libro "Le Cosmicomiche" come una massa indistinta di materia dove non si sa niente di nessuno e niente della provenienza di nessuno. A un certo punto una signora dice: "Ma se io avessi un po' di spazio, vi potrei preparare le tagliatelle e la pizza". Questo genera un grande entusiasmo nella massa di materia: c'è un'esplosione, si vuole fare spazio e si arriva a un mondo fatto di differenze che è l'universo attuale.

Mi pare che nel nostro mercato globale stiamo tornando indietro a una massa indistinta di prodotti, di cui sfugge al consumatore la provenienza e, naturalmente, le caratteristiche con cui sono stati fatti. Come liberaldemocratici, noi siamo estremamente attaccati al sistema e al principio del libero scambio ma anche a quello della trasparenza e della tracciabilità dei prodotti. Come è già stato detto, non è un problema tanto di commercio internazionale quanto di protezione dei consumatori. Rinnoviamo il nostro sostegno alla proposta del 2005 e – ripeto – mi associo alle domande che le sono state rivolte da Cristiana Muscardini.

3-297

Carl Schlyter, för Verts/ALE-gruppen. – Herr talman! Tack fru kommissionsledamot för att ni äntligen lägger fram ett förslag. Jag tycker att Barroso-kommissionen alltför ofta inte har vågat utmana rådet då rådet strävat bakåt i stället för framåt, men nu har kommissionen gjort det. Tack för det. Redan Adam Smith konstaterade att en marknadsekonomi kan inte fungera om inte konsumenterna får information nog att uttrycka sina val när de köper saker och därför är det direkt nödvändigt att vi har denna ursprungsmärkning.

Det bör inte finnas några undantag för de länder som har ingått frihandelsavtal med EU och så vidare, utan det ska vara lika för alla. Det finns de som påstår att märkningen innebär en hög kostnad, men många produkter märks redan idag så det skulle bli en marginell merkostnad. Det har vi också sett på den mer detaljerade nötköttsmärkningen i Europa: Den är inte alls dyr. Men jag tycker att listan kunde göras längre. Den känns mest inriktad på produkter som ofta förfalskas och där alla har ett intresse av industrin. Samtidigt saknas många viktiga konsumentprodukter och jag tycker därför att listan bör utökas.

3-298

Helmut Scholz, on behalf of the GUE/NGL Group. – Mr President, my group, the GUE/NGL Group, considers that the 'made in' origin marking of products which come from outside the EU is an urgent necessity for the European Union. In a largely globalised and deregulated world, it is absolutely necessary to enable consumers to know where a product comes from and what they are buying.

I think this is an area where citizens and consumers really understand what Europe is, and how Europe can contribute to international trade and the world outside. I agree with my colleagues that we should adopt the 2005 approach to origin marking. In our view that is the very minimum that should be ensured for the European consumers and citizens. It could also favour the small and medium-sized industries of Europe.

We call on the Commission and on the Council to submit this quickly for consideration by the European Parliament. Among other things it is a matter of a coherent approach to policy-making, and I think that in this area international trade can also contribute to international peace.

3-299

Lara Comi (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, noi facciamo parte di un sistema industriale, a livello europeo, in cui il buon nome dei prodotti dipende molto dall'integrità del sistema produttivo. Mantenendo almeno parte della nostra produzione manifatturiera in Europa, possiamo veramente offrire ai nostri consumatori prodotti controllati e di alta qualità. È nell'interesse di tutti noi continuare a farlo, dando la possibilità ai consumatori di essere pienamente consapevoli di cosa stiamo producendo e di quale sia la provenienza di ciò che viene prodotto. Per raggiungere tale obiettivo, abbiamo bisogno di una cosa molto semplice ma essenziale: la trasparenza, un concetto che è alla base delle norme relative all'etichettatura

d'origine, approvate già dal Parlamento nel 2006 e già ampiamente in uso nei maggiori mercati mondiali, come ricordava precedentemente il Commissario, mercati mondiali come Stati Uniti, Messico e Cina.

Nonostante questo, il "*made in*" non ha ancora incontrato il benessere di alcuni Stati membri dell'Unione europea. Noi riteniamo che, se il prodotto è fabbricato in Cina, come in qualunque altro paese extraeuropeo, a prescindere dalla sua qualità, spesso anche buona, il consumatore europeo deve poter conoscere il luogo di fabbricazione del prodotto per potere scegliere consapevolmente. Qualcuno potrebbe interpretare la necessità di trasparenza come eccesso di protezionismo e credere che tutto ciò possa concludersi in un incremento di costi per l'industria: ebbene, non è assolutamente così.

L'assenza dell'indicazione d'origine sui prodotti importati a livello europeo, a differenza di quanto succede in Cina, negli Stati Uniti e in Australia, rende più difficile ai prodotti europei competere in un mercato internazionale globalizzato. Per tutte queste ragioni, salvaguardare l'idea di un prodotto realizzato con quanto di meglio l'Europa ha da offrire è il primo indispensabile passo verso il riconoscimento a livello dei singoli Stati membri.

3-300

Kader Arif (S&D). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, chers collègues, ce n'est pas notre premier débat sur le marquage d'origine mais, ne doutant pas des bienfaits de la répétition, je vais me permettre d'insister, comme mes collègues, sur la nécessité d'une réglementation européenne sur le "*made in*".

En effet, en dépit de l'opinion exprimée par ce Parlement en 2005 puis en 2007, par le vote de la résolution de notre collègue Enrique Barón Crespo, l'absence de majorité au Conseil a toujours empêché l'adoption de ce règlement.

Pourtant, un tel texte représenterait une avancée fondamentale, non seulement pour les consommateurs européens, mais aussi pour nos industries. En effet, en indiquant le pays d'origine de certains produits importés de pays tiers, le consommateur serait pleinement informé des caractéristiques du bien qu'il achète. Dans des secteurs aussi sensibles que ceux de l'habillement, de la maroquinerie ou de l'ameublement, créer les conditions d'un choix éclairé du consommateur est un enjeu capital pour ces entreprises qui ont fait le choix du maintien d'une production préservant le savoir-faire et l'emploi en Europe.

Je me réjouis donc de la proposition que vous venez de faire, Madame la Commissaire, mais je tiens à insister sur le fait que cette proposition doit rester ambitieuse. Rechercher le soutien d'une majorité des États membres ne doit pas se faire au détriment de notre objectif final. Il serait, par exemple, inacceptable que le marquage d'origine ne concerne que les produits finis, de sorte qu'il serait possible d'importer séparément tous les composants, de les assembler en Europe et de les qualifier de "*made in Europe*".

Par ailleurs, j'aimerais accompagner les démarches de la Commission pour tirer le maximum de bénéfices d'un tel règlement. Ainsi, sans revenir sur une demande répétée en faveur de l'amélioration et de la simplification des règles d'origine, la possibilité de créer un marquage paneuropéen serait une avancée considérable pour renforcer les filières intégrées autour de la Méditerranée et le commerce Sud-Sud.

Je tiens enfin à souligner que, dans le cadre de la mise en œuvre du traité de Lisbonne, la commission du commerce international verra ses pouvoirs considérablement accrus. La Commission pourra donc compter, je vous l'assure Madame la Commissaire, sur le plein engagement des députés pour suivre de près les discussions sur ce règlement essentiel pour les consommateurs et les travailleurs européens.

3-301

Jacky Hénin (GUE/NGL). – Monsieur le Président, chers collègues, la notion de "*made in*" ne doit pas être une simple question de marquage. Elle doit devenir rapidement un concept fort de respect des règles les plus avancées en matière de savoir-faire, de droits des salariés, de développement durable et de protection de l'environnement, et l'expression d'une attitude économique responsable.

Si la mondialisation amène chacun à être en capacité de produire, la recherche effrénée du seul profit se traduit en permanence par des atteintes répétées aux droits des salariés et des peuples, ainsi qu'au saccage de leur environnement. La copie, hier l'apanage des marques de luxe, concerne aujourd'hui des secteurs aussi divers que la pharmacie, l'automobile et l'aéronautique, avec toujours en toile de fond la notion de profit, alors que la sécurité des consommateurs est gravement mise en cause. Dans le même temps, des dizaines de milliers d'emplois disparaissent.

Avec la mise en place d'une notion "*made in Europe*", nous pourrions permettre aux consommateurs d'effectuer un choix éclairé, d'agir pour la conquête de droits nouveaux. Oui au respect des droits des salariés et des règles environnementales, de nos savoir-faire et d'une gestion responsable. Oui, surtout et enfin, au maintien et à la défense des emplois industriels sur le territoire européen.

3-302

Christofer Fjellner (PPE). – Herr talman! Protektionister erkänner sällan att deras förslag är protektionistiska, utan de döljer sina syften med andra argument. Jag skulle hävda att obligatorisk ursprungsmärkning är ett tydligt exempel på detta. I juni 2006 stod jag här i kammaren och avlivade ett antal myter om just det här förslaget, och den gången hamnade förslaget där det hör hemma, nämligen i soptunnan.

Men kohandeln inför beslutet om frihandelsavtalet med Korea har gjort att vi återigen behandlar det här förslaget, och det är inte ett värdigt sätt att ta upp den här typen av förslag på. Tre år senare lever uppenbarligen ett antal av myterna kvar, och de förtjänar att avlivas.

Låt oss därför börja med det första som påstås gång efter annan, nämligen att konsumenterna kräver detta, och då stöder sig förespråkarna på kommissionens Internetkonsultation i frågan. Men de nämner inte att 96,7 % av svaren i den konsultationen kom från ett enda land, nämligen Italien, där industrin och organiserade sårintressen driver frågan. I dag är det möjligt för den som så önskar att ursprungsmärka sina varor, och tro mig: Varje konkurrenskraftigt företag som ser en konsumentvinst i detta gör det redan i dag, så det behövs inte.

Den andra myten är att märkningen ger konsumenterna relevant information och konsumentskydd samt gynnar miljöintressen, som om det vore en fråga om geografi. Nej, detta är rentav att spela på människors fördomar, inte att skydda människor. Den tredje myten är att märkningen stärker europeisk konkurrenskraft. Men nya tekniska handelshinder skyddar inte europeisk industri. Detta har inte någonting med konkurrenskraft att göra, utan den stärks bara av öppna marknader och ett gott företagsklimat.

Om vi förbjuder EU-länder att tillåta den här typen av lagstiftning inom unionen för att den är protektionistisk, varför ska vi då tillämpa samma regler gentemot resten av världen utan att erkänna att det är protektionism? Vi har avfärdat idén om att införa en obligatorisk *made in EU*-märkning, och då vore det ju orimligt att nu införa detta gentemot resten av världen.

3-303

Mairead McGuinness (PPE). – Mr President, in many cases we already have country-of-origin labelling for food and other products, so this is not new. The trouble with some of the labelling of food products is that it is not always accurate, so, whatever we do on this proposal, let us be able to test the veracity of a label, i.e. that what it says on the label is accurate, so that consumers can get the information that they are looking for.

One specific question: I had a call from a manufacturer who works within the European Union asking me if the Commission, Council and Parliament are looking at a 'made in the European Union' label which would enable them to promote the fact that they are producing within the European Union. Could the Commissioner perhaps address that point for me please?

3-304

Seán Kelly (PPE). – Mr President, this whole matter has caused a lot of problems, particularly in the agricultural sector in Ireland. Almost every time I hear the leader of the Farmers' Union, Pdraig Walshe, speak, he refers to the difficulty of having proper, accurate labelling, as Mrs McGuinness said.

It seems that products can be imported into Ireland, reprocessed by adding spices or whatever to them, and passed off as of Irish origin. This is a gross deception of the consumer, and I think that everybody is entitled to know the country of origin, rather than the country of processing, of every product.

Can I take it that this practice is about to end, and that we can have clear and accurate labelling so that we will know exactly which country every product comes from?

3-305

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, signor Commissario, chiarezza, chiarezza, chiarezza: è questo che chiede oggi il mercato, invocando norme che garantiscono trasparenza a difesa dei consumatori. La libertà del mercato è anche segnata da regole chiare che, attraverso meccanismi trasparenti, mettano tutti i consumatori nelle condizioni di poter scegliere. È questo che oggi siamo qui a chiedere; è questo che siamo ad invocare.

Spesso sulla televisione di Stato del mio paese vengono trasmesse inchieste giornalistiche che mostrano come in alcuni paesi distanti, anche culturalmente, dall'Europa, le tecniche di produzione si basano sull'utilizzo di prodotti altamente inquinanti, di tecniche inquinanti, di solventi tossici, con sfruttamento del lavoro anche minorile, in orari assurdi. I consumatori debbono essere messi nella condizione anche di poter scegliere, sapendo chiaramente da dove provengono determinati prodotti. È questo che si chiede. Io penso che sia giunto il tempo che, con grande determinazione, con grande accelerazione rispetto ai tempi fin qui tenuti, si adottino chiaramente e al più presto norme che mettano in condizioni i consumatori di poter scegliere attraverso meccanismi di assoluta chiarezza e trasparenza.

3-306

Catherine Ashton, *Member of the Commission*. – Mr President, I would like to thank everyone who has contributed to what is an important debate on this issue.

If I might begin with Ms Muscardini's particular points – the feeling that this has dragged on for some time. In my time as a Commissioner, I have been very conscious of talking with Member States about the issues that they are most concerned with and have tried to react when I could see an issue of importance. But, as other Members have said, the reality of political life is that I have to get any proposal through the Council. That means – when it is clear that there is not a solid majority for a particular idea – thinking again about what it is that might make the difference between failing to get something through, where clearly there is a very strong set of views, and success.

It seemed to me that we had the opportunity, by refining what we were describing in order to address the concerns that Member States had, to promote this yet again, because it still rests within the Commission. Especially when a Commission is coming to the end of its life and is now, of course, beyond – some might say – the end of its life, it is important to reflect back on what has not yet been completed.

I cannot give time guarantees; I would like to, but I am in the hands of the Council inevitably on that. But I do make my commitment to carry on with this, because there is a strength of feeling. I will come on to what I think and why I think that is so important.

A number of honourable Members have raised the particular issues about consumers and the opportunity that this would afford for transparency and clarity – to give information to consumers. I think even Adam Smith was quoted in that. It is important that, if you are going to have free trade in the world, you also have to have clarity and transparency for consumers to make the kinds of choices that go alongside free trade. Those concepts go hand in hand, and I would agree with that. Therefore, I think that those honourable Members who raised that point actually get to the heart of what this is trying to do.

It is not about protectionism. This happens all over the world. For most of the countries from which one would buy the kind of products we have listed, you already know where you buy from. As a consumer myself, it matters to me to know where the product is made. I think for many consumers this has been an important part of the way in which they interact with the market. The opportunity to say that we will make sure that we have that transparency, I would argue, is very important. We should not be frightened of it, because, if we are frightened of it, there is something wrong. The point about openness and free trade and transparency is that you face that and actually deal with it appropriately.

Specifically, Mr Schlyter asked me about the expanding of the list. Well, it is subject to further discussion: there is not a final list at all. We have simply tried to put forward what we believe is a realistic list but are very comfortable in actually discussing that further.

I think that it is only right that I also address the concerns that have been raised about whether we are being ambitious enough. Mr Arif said that we should not water this down. Of course – but I am not trying to water down; I am trying to be realistic. If, in the end, I have a proposal that I simply do not have the capacity to put through the Council, I think it is beholden on me to look again and ask whether there are there things we could do, not to water down but to recognise the legitimate concerns and see whether we can put this through, perhaps in a pilot model or a more narrow model in order to test that what I say is true and in order that we can then hopefully broaden out later, because we have actually got an understanding of what it is we are trying to do.

We are looking at the whole Euromed issues as well. That is part of the discussion, as you know, that is currently going on. I also take the point about what we are trying to do in terms of protection of jobs. Honourable Members will know that I have made much about the difference between protectionism and support for industry, support for jobs and consumers and so on. We have got to be clear that trade is not about ignoring all of those things. They go hand in hand.

Mr Fjellner, I have got to deal with your particular point, because you described what I was doing as an improper way of acting. I am not quite sure how parliamentary it is in the European Parliament to describe somebody as behaving improperly, but let me assure that I am not seeking in any way to do that. It is not about any link to anything. What I tried to do while I was talking to Member States about all of these aspects of trade was to pick up, either by the work I had been doing – and specifically, talking to small businesses across Europe, where I have a great concern that they should have real opportunities so that more than 3% of them will start trading beyond the European Union – issues that are either left over – things that we have not resolved one way or the other – or indeed where countries feel particularly strongly.

This is not the only issue, by any means, but it did occur to me that this is an opportunity to try and bring this back. It is about the level playing field. It is about clarity and transparency for consumers. It is about saying that we need to move forward. I hope Parliament will engage with this and help refine this further so that we actually have something extremely positive to take back.

Very finally, I was asked specifically about the question of ‘made in the European Union’. We did consult industry and consumers on that. It did not find favour. There was a concern that that would be expensive. It was not what was being looked for and so we have not pursued that.

3-307

El Presidente. – Se cierra el debate.

La votación tendrá lugar el próximo período parcial de sesiones.

Declaraciones por escrito (artículo 149 del Reglamento)

3-308

João Ferreira (GUE/NGL), por escrito. – A liberalização do comércio mundial tem como consequência significativas perdas de emprego e a degradação da situação social em várias regiões e países, como Portugal, mais dependentes de determinados sectores produtivos, como seja, por exemplo, o têxtil e vestuário. Situação que, no actual contexto de profunda crise económica e social, exige um outro rumo. A adopção de regras sobre a denominação de origem poderá contribuir para a valorização da produção nos diferentes Estados-Membros. Mas é necessário muito mais. É necessário defender os sectores produtivos através de um conjunto de medidas mais amplas e efectivas, entre as quais: - A implementação de mecanismos de defesa e salvaguarda face a exportações agressivas, dando prioridade à produção local. - A ruptura com o modelo baseado em baixos salários, baixas qualificações e precariedade do emprego. - A existência de instrumentos públicos de controlo da produção e de regulação dos mercados, que garantam a defesa do princípio da soberania e segurança alimentares. - Um combate eficaz à deslocalização de empresas. A defesa do direito de cada país a produzir de forma sustentável constitui uma exigência de futuro. Em nome de uma nova racionalidade económica, social, energética e ambiental, que o modelo neoliberal não só não garante, como inviabiliza.

3-309

24 - Decisiones relativas a determinados documentos: véase el Acta

3-310

25 - Orden del día de la próxima sesión: véase el Acta

3-311

26 - Cierre de la sesión

3-312

(Se levanta la sesión a las 00.15 horas)